

tevhid

Rebiu l-Evvel
1435

“Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır...” (89/Zümer, 17)

Aylık İslami Eğitim Dergisi

OCAK 2015

YIL: 4

Özel Sayı

FİYAT: 10 ₺

ISSN: 2148-4635

﴿فَصَرِّبْ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾

“...Nihayet onların arasına, içinde rahmet, dışında azap bulunan kapılı bir sur çekilir...” ﴿57/Hadid, 13﴾

CEZAEVİ DOSYASI

CEZAEVİ
ÖZEL
SAYISI

RÖPORTAJLAR

- 05 Ebu HANZALA
- 69 Şahimerdan SARI
- 118 Kerem ÇAĞLAR
- 192 Zeynep BAYANCUK

- 146 Naşit TUTAR
- 173 Abdulkерim EL MISRİ
- 181 İbrahim HAKVERDİ
- 186 Av. Kaya KARTAL



tevhid

Aylık İslami Eğitim Dergisi

CEZAEVİ DOSYASI

www.tevhiddergisi.com

info@tevhiddergisi.com

"Burası belalar konağı, diriler kabri, düşmanları sevindiren,
samimi dostlar edinme yeridir." İbni Teymiye rahimehullah

REBİU'L-EVVEL 1436
OCAK '15

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Yeni bir sayıyla bir araya gelmemizi sağlayan Rabbimize hamd olsun. Bu sayımızın tamamını tarihin her döneminde tek suçlu 'El-Aziz ve El-Hamid olan Allah'a' iman eden yiğitlerin imtihanı, cezaevlerine ayırdık. Hepimizin bildiği gibi iman edenlerin değişmez kaderi, imtihanlardır. Ve her dönemin kendine has, yaygın olarak vuku bulan imtihanları vardır. Görüyoruz ki çağımızda tevhid ehlinin en fazla karşılaştığı imtihan, zindanlardır.

Önden gidenlerin, geriden gelenlere örnek olmasını sağlamak; İslami mücadelede bulunanların tecrübelerini birbirlerine aktarmalarına aracı olmak ve Müslümanların ellerinde bu imtihanı kolaylaştıracak bir kılavuz olması açısından bu sayıyı hazırlamayı uygun gördük.

Öncelikle dergide yazan kardeşlerimizin çoğu zindan imtihanını yaşamış kişilerdir. Daha da önemlisi 'Tevhid Dergisi' cezaevinden çıkmaya başlayan bir dergidir. Bu yönüyle dergimizin bu konuyu işleminin anlamlı olduğunu düşünüyoruz.

Bunun yanında Türkiye zindanlarında uzun yıllar kalmış hocalarımıza ve ağabeylerimize, Müslümanlara faydalı olacağına inandığımız sorular yolladık. Aldığımız cevapları sizlerle paylaşacak, istifadenize sunacağız.

Kendilerine soru yönelttiğimiz mahkumlar;

Vasat davasından yaklaşık on yıl cezaevinde yatan Şahımerdan Sarı Hoca. Kendisi soruları yönelttiğimiz tarihte, tağutların hakkında verdiği ikinci bir cezadan dolayı hicrettediydi. Bizleri kırmadı ve engin tecrübelerini bizlerle paylaştı. Ancak yaklaşık bir ay önce tekrar tutuklandı. Rabbimizden ona yardımcı olmasını, bir an önce özgürlüğe kavuşturmasını niyaz ediyoruz.

Hizbullah davasından yirmi yılı aşkın bir süre cezaevinde bulunan Naşit Tutar ağabey de bizleri kırmadı ve sorularımızı cevapladı. Sizleri bu ağabeyimizin yirmi yıllık

zindan tecrübesini dikkatli okumaya davet ediyoruz.¹ Rabbim hayırlı bir şekilde o ve onun gibi uzun yıllar bu imtihanı yaşayanları özgürlüklerine kavuştursun.

Yine dergimiz yazarlarından olan ve yaklaşık on bir yıldır zindanlarda bulunan Kerem Çağlar ağabeyimiz de sorularımızı cevapladı. Özellikle 11. Soruya verdiği cevabın dikkatle okunmasını tavsiye ediyoruz. Hakkında ciltle kitap yazılacak bir konuyu, birkaç paragrafta özetlediği için de kendisine ayrıca teşekkür ediyoruz.

Bu sayıda Ebu Hanzala Hoca'mıza da aynı soruları yönelttik. Kendisi sorulara cevap veremeden özgürlüğüne kavuştu. Allah'a hamd olsun.

Aynı şekilde sorularımızı Ankara Sincan F tipinde ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan El-Kaide tutuklusunu Harun İlhan ağabeye, yine Ankara Sincan F tipinde müebbet hapis cezası alan İslami Hareket davasından hükümlü olan Ferhan Özmen ağabeye de sorularımızı yolladık.

Cezaevi İdaresi soruları sakıncalı bulup kendilerine ulaştırmadığından ötürü ağabeylerimizin tecrübesinden mahrum kaldık. Rabbimizden kendileri için sabr-ı cemil niyaz ediyor, hayırlısıyla esaret bağlarını çözmesini diliyoruz. Sorularımıza cevap vermeyi kabul ettiklerinden ötürü kendilerine teşekkürü borç biliyoruz.

Yine sorularımızı İBDA-C hükümlüsü Salih Mirzabeyoğlu ağabeyimize de ulaştırdık. Kendisinden cevap alamadığımız için soruların akıbetini bilmiyoruz.

Yine İslami bir kimliğe sahip olmakla beraber adli bir dosyadan mahkum olan iki kardeşimize bazı sorular yolladık. Amacımız aynı durumda olan kardeşlere tecrübelerini ulaştırmalarına aracı olmaktır. Kendilerinden cevap alamadığımız için konuyla ilgili bilgiye sahip değiliz.

Bu çalışmamızı;

Allah'ın birliğine olan şahitliklerine kanlarını şahit tutan şehidlerimize,

Yaşarken diriler kabrine girmeyi göze alan yiğitlere,

Davanın uzun ve zorlu yolunun çilesine sabırla katlanan bacılarımıza,

Çocukluklarını özlem ve hasretle geçiren yavrularımıza,

Emanetlerine en güzel şekilde sahip çıkan, devraldıkları sancakla göz dolduran kardeşlerimize ithaf ediyoruz.

1. Naşit Tutar ağabeyin 13. Soruya verdiği cevaba katılmadığımızı belirtmek isteriz. Birbirinin küfrüne itikad edecek kadar aşırı zıt kutuplarda bulunanların, aynı odalarda kalmaması gerekir. Ancak Allah'ın ve Rasûlü'nün küfür kabul ettiği ve ümmetin üzerinde icma ettiği hususlarda sözlü, itikadi veya ameli küfür işleyenlerin tekfir edilmesinde tekfir eden değil, cürmü işleyen suçludur.

05	Ebu Hanzala Hoca ile Röportaj	Ebu HANZALA
62	Zindan... Yatış mı? Diriliş mi?	Özcan YILDIRIM
69	Şahimerdan Sari Hoca ile Röportaj	Şahimerdan SARI
114	Cezaevlerinde Emr-i bil Ma'ruf Nehy-i ani'l Münkerin Usulü	Enes YELGÜN
118	Kerem Çağlar ile Röportaj	Kerem ÇAĞLAR
141	Cezaevi İmtihanında Sebat Etmek	Murat MÜSLİHAN
146	Naşit Tutar ile Röportaj	Naşit TUTAR
168	Yusuf-i Medreseye Hazırlık	Emre ACAR
173	Abdulkerim el-Mısri ile Röportaj	Abdulkerim el-Mısri
181	Zindan Erkekler Yurdu...	İbrahim HAKVERDİ
186	Kaya Kartal ile Röportaj	Kaya KARTAL
192	Zeynep Bayancuk ile Röportaj	Zeynep BAYANCUK

tevhid

Aylık Dergi
Rebiu'l-Evvel 1436
Ocak 2015
Fiyatı: 10₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Abdullah DEMİR

Yayın Türü:

Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:

info@tevhiddergisi.com

www.tevhiddergisi.com

Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Abdullah DEMİR

Güneşli Merkez Postane P.K. 51

Bağcılar/İstanbul

Basım: Step Matbaacılık

Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11

Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul

Tel : 0 (212) 446 88 46

Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan

İlgili Yazar Mesûldür.

Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Satış Noktaları

İstanbul: Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No:3 Bağcılar/İSTANBUL | 0 (545) 762 15 15

Bursa: İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırılçık Sk. No:17 Nilüfer/BURSA | 0 (532) 138 02 42

Diyarbakır: Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A Bağlar/DİYARBAKIR | 0 (541) 857 34 20

Konya: Tevhid Kitabevi, Şükran Mh. Fıçıcılar Sk. No: 37 Meram/KONYA | 0 (553) 513 48 48

İrtibat Büroları

MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No:21/A Bağcılar/İSTANBUL

Büro 1: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No:209 Başakşehir/İSTANBUL

Büro 2: İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No:4 Sultangazi/İSTANBUL

Büro 3: 5 Nisan Mh. 749. Sk. No:5 Bağlar/DİYARBAKIR

Büro 4: Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81 Karatay/KONYA

Büro 5: Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 (Erçek Durağı Karşısı) Tuşba/VAN



Cezaevi Röportajı

Davetimizin özü; insanları şirkten arındırılmış, yalnızca Allah'a has kılınan dine, ibadette tevhide ve ibadetlerin bidatlerden arındırılmasına, rehberliğinde sadece Muhammed Mustafa ﷺ bulunan sünnete davet etmektir. Bu davete icabet eden kardeşlerimizle beraber Tevhid mescidlerini açmaya başladık. Davetimizin yaygınlaşmaya başlamasıyla Allah'ın değişmez sünneti işledi ve bizim için imtihan süreci başladı.

Allah'ın Adıyla...

1. Sizi tanıyabilir miyiz? (İsim, memleket, yaş, eğitim, İslami davayla tanışma ve cezaevi süreci)

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Es-selamu aleykum ve rahmetullahi ve berakatuhu.

Ben Halis Bayancuk. Daha ziyade künye olarak kullandığım Ebu Hanzala ismiyle biliniyorum. 1984 doğumluyum. Aslen Bingöl'ün Zaza'larındayım; ancak ben Diyarbakır'da doğup büyüdüm. 1998 yılına kadar Diyarbakır'da kaldım, 98'den sonra memleketimden ayrıldım.

Kendimi bildim bileli İslami davanın içindeyim. Babam Hizbullah cemaatinin kuruluşundan bu yana cemaat içerisinde aktif olarak hizmet eden ve halen aynı davadan Bayburt M tipi cezaevinde kalan Hacı Bayancuk'tur. Aynı zamanda bana İslami ilimleri sevdiren, İslam ahlakını ve edebini ilk öğreten hocam, babamdır.

Tağuti sistemde yaşayan ve bu konuda hassasiyeti olmayan her insan gibi TC'nin, *'Tağuta kulluğun modern mabedleri'* olan okullarında eğitimimi tamamladım. Diyarbakır İmam Hatip Lisesinden mezun oldum.

İslami eğitim sürecini üç ayrı merhale olarak ele alıyorum.

Ortaokulun sonuna dek Diyarbakır'da camilerde, bir okul disiplininde verilen eğitim programlarına katıldım. Cemaatin eğitim programı, ilmi olmaktan ziyade topluma bilgi üzere davet yapacak bireyler yetiştirmeye dayalıydı. Ben de bu süreçte, ilmi olmasa da Kur'an tilaveti, tecvid ve Kur'an ezberi, temel İslami bilgiler, ağırlıklı olarak siyer ve kitap okuma çalışmalarına dahil oldum.

Ortaokuldan sonra iki yıllık hicret hayatı yaşadım. Bu süre zarfında ilk defa ilmi eğitim aldım. Özellikle babamın teşvik ve nasihatleriyle ilme karşı aşırı bir sevgi oluştu içimde. Bu iki yıllık dönemde farklı illerde eğitimimi sürdürdüm.

İlk olarak İslami bir vakfın yaz medresesinde Sarf ilminin temel kitaplarından olan Emsile, Bina ve Maksud kitaplarını okudum. Medresede aynı zamanda Kur'an hafızlığı da yaptırılıyordu. Vakıfta Arapça dersleri veren Hocam, Arapça eğitiminden sonra mutlaka hafızlık yapmam gerektiğini; hafızlıkla takviye edilmeyen ilmin eksik olacağını; Arapçayı öğrendiğim takdirde, hafızlığın çok daha kolay olacağını söyleyerek beni teşvik etti.

Yaz kursunu tamamladıktan sonra Adana'ya yerleştik. İçinde bulunduğum cemaatin hocalarından Muşlu bir ilim adamının yanında eğitimime devam ettim. Sarfın temel kitaplarını tekrar ettikten sonra Nahiv'den/Dilbilgisi'den Avamil el-Curcani ve Nahvu'l Vadih'i; Fıkıh'tan ise Şafii fıkına ait İbni Kasım'ın, İbadat bölümünü okudum.

Daha sonra Kayseri'ye taşındık. Babam arandığından dolayı sürekli şehir değiştirmek durumundaydık. Kayseri'de, oranın tanınmış hocalarından Mehmed Gökteş Hoca'yla tanıştım. Orada bulunduğum süre zarfında Hoca'dan ders almayı talep ettim. Hoca bu konuda bana çok yardımcı oldu. Hem güzel ahlakından hem de benimle en güzel şekilde ilgilendiğinden dolayı kendisine sürekli duacı oldum. Doğu medreselerinde okutulan usüle devam etmek istesem de bu, pek mümkün olmadı. Hocamın yönlendirmesiyle, farklı bir usülle eğitimime devam ettim. Kur'an'dan üç cüz ezberledim. 29-30 ve farklı surelerin ezberini tamamladım. Kur'an Arapçasından dersler yaptık. Bakara suresinin tamamını ve ezberlediğim bölümlerin kelime-kelime Arapçasını Hocamın yanında okudum. Bu arada Hocanın yönlendirmesiyle farklı dallarda bayağı kitap okuma imkanı buldum.

Daha sonra İstanbul'a taşındık. İstanbul'da yaklaşık bir yıl kaldım. Kaldığımız apartmanda Doğu'nun tanınmış mollalarından bir hocayla komşuluk ettik. İslami kesime olan baskılar yoğunlaştığından ve beraber yaşadığımız kişilerin çoğu arandığından, sürekli dört duvar arasındaydık. Bu sürede Molla Enver'den ders aldım. Allah'a hamd olsun ahlak olarak ve öğrenciye alaka gösterme bakımından iyi bir hocaya denk geldim. Molla Enver Hoca'nın usulü çok farklıydı. Şu ana kadar usul olarak en fazla istifade ettiğim hocanın, kendisi olduğunu söyleyebilirim. Hocamız doğu medreselerinin afeti olan '*teorik bilgilerin anlaşılmadan ezber ve tekrarı*' fark etmiş ve pratiğe ağırlık vermişti. Hangi kitabı okursak okuyalım mutlaka Kur'an'dan bir sayfa üzerinde tekrar yapardık.

Bu dönemde hızlı bir şekilde geçmiş kitapları tekrar ettiğimiz gibi Nahiv'den Şerhu'l Muğni kitabını okuduk. Daha ziyade Kur'an-ı Kerim üzerinde tatbik yaptık. Şafii fıkına

burada devam ettik. Muamelattan bir bölüm okuduk. Tefsirden ezberlediğim bölümlerin açıklamasını Sabuni'nin Safvetu't-Tefasir kitabından okuduk. Hocamız her gün Risale-i Nur isimli kitaptan bir sözü veya paragrafı da Türkçe olarak şerh ediyordu.

İstanbul'da bir yıldan az süren eğitim döneminde hiç evden çıkmadığım, Hoca'yla aynı ortamda kaldığım için çok faydalandım. Hocamızın her alanda teoriden ziyade pratiğe önem vermesi, Sarf ve Nahiv'de tatbiki dayalı eğitimi, daha sonra hem okuma hem de okutma sürecinde en fazla örnek aldığım yönleriydi. Özellikle bu süreçte yaşadığım bir olayı paylaşmakta fayda görüyorum.

O dönemde İstanbul'da su sıkıntısı vardı. Özellikle çeşme suları titiz insanların midesini bulandıracak derecede kötüydü. Annem fıkıh eğitimi almamı göz önünde bulundurarak şöyle bir soru sormuştu: '*Çeşme suyu midemi bulandırıyor, abdest aldığında ağzıma su vermesem olur mu?*' Ben de olmayacağını, mutlaka ağzına su vermesi gerektiğini ancak bu soruyu hocama soracağımı söyledim. Olayı hocama anlatınca bana: '*Şafii fıkhında ağza ve burna su vermek abdestin sünnetlerindendir. Ayrıca sünnetin terki bir ibadeti bozmaz. Bu bilgileri bilmen önemli değildir, önemli olan bunları tatbik edebilmendir*' diye nasihatte bulundu. O günden sonra elimden geldiğince okuduğumu düşünüp anlamaya, ezbercilikten sakınmaya dikkat ettim. Rabbim Hocamı da, bizleri de insanların ihtilaf ettikleri konularda hakka hidayet etsin.

Bu sürede 28 Şubat'la başlayan ve 2000 yılında zirveye ulaşan Cemaate yönelik operasyonlar başladı. Bizler de İstanbul'da tutuklandık. İki hafta ev hapsinde tutulduktan sonra tekrar Diyarbakır'a döndük. İki yıl aradan sonra tekrar liseye başladım. Bu sürede Arapça ve İslami ilimler eğitimine devam etmek istesem de pek muvaffak olamadım. Nur cemaatine bağlı bir öğrenci evinde Nahiv'den Katru'n Neda kitabını ve Şafii fıkhından Muğni'l Muhtac'ın bir bölümünü okuduk. Hocamız Tillo mezunu, Nur talebesiydi. Aslen kendisinden istifade etmekle beraber, medresede Seyyid Kutub'un *rahimehullah* Fi Zilali'l Kur'an tefsirini okumaya başlamamla, daha doğrusu okuduğumu fark etmeye başlamalarıyla en başarılı öğrencilik mertebesinden en problemlili öğrenci derecesine düştüm. İçinde bulunduğum cüzamlı hâlden(!) beni kurtarmak için epey bir uğraştılar; ancak müzmin bir hasta olduğuma kanaat edince, onlar kovmadan ben ayrılmak zorunda kaldım. Lisenin sonuna dek Arapça eğitim alamadım. Birkaç teşebbüste bulunsam da başvurduğum yerlere benden önce TEM polisleri başvurup, beni detaylı tanıtımları ve başvurumu kabul ettikleri takdirde başlarına gelecek olanları nazik bir dille hatırlatmaları neticesinde '*hassas zamanlardan geçiyoruz*' gerekçesiyle hep reddedildim.

Lise son sınıfta babamın '*Hakkıyla ilim talep etmek istiyorsan bunun yeri bellidir. İslami ilimlerin okutulduğu ülkelerden birine gidip orada bulunan üniversitelerden eğitim almalısın*' tavsiyesiyle yurt dışına yöneldim. Önceliğimiz Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* topraklarına gidip ilim talep etmekte. Bazı arkadaşlarımız; Medine İslam Üniversitesi için başvuruda bulundular. En azından bir yıl beklememiz gerektiği söylendi. Biz de vakit kaybetmemek için Mısır'a gidip Ezher Üniversitesi'nde okumaya

karar verdik. Vize için resmi yollardan başvurmamıza karşın, polisin yoğun çabaları neticesinde tüm evraklarımız tamam olmasına rağmen eğitim vizesi alamadık. Okul kayıt dönemi bitmişti. Bir büyüğümüz *'Turist vizesiyle Mısır'a gidebileceğimizi, bu bir yılı Pratik Arapça ve ön hazırlık olarak değerlendirebileceğimizi'* söyleyince Mısır'a gittik. Ramazan'ın birinci günü Mısır hayatımız başladı.

Gerçekten bu bir yıllık süre bizim için çok hayırlı oldu. İlk olarak bir dil kursuna yazıldım ve üç ay sonra artık gerek olmadığına kanaat edip bıraktım. Bu sürede Kur'an hafızlığına başladık. Bu bekleme süresinde Ezher mezunu olan bir ağabeyin yanında İmam Nevevi'nin Riyazu's Salihin kitabını okumaya ve onun seçtiği hadisleri ezberlemeye başladım. Ayrıca yine Ezher mezunu bir ağabeyle daha önceden okumaya başladığım Safvetu't Tefasir kitabından bölümler okuyorduk.

Bu sürede orada bulunan farklı kesimlerden insanlarla tanıştık. Genel olarak İhvan-ı Müslimin çizgisinde olanlar, selefiler ve gelenekçi diyebileceğimiz insanlar vardı çevremizde. Bu çevrelerin kendi aralarında yaptıkları ilmi ve siyasi tartışmalara şahit oldum. Ve vakıada var olan ihtilafın nastan değil hevadın kaynaklandığını fark ettim. İnsanların çoğu inandıkları değerleri Allah'ın kitabı ve Rasûlü'nün sünnetinden değil; bağlı oldukları cemaat veya ekolden aldıklarını gördüm. Bu süreçte genel bir söylem olarak değil, hayatın her alanına Kur'an ve sünnet ile yaklaşan insanlara yakın olmaya başladım. Onların derslerine katıldım ve onlardan istifade ettim. Özellikle yaşça bizden büyük olan, çocukluklarından bu yana İslami ilimlere uğraşan iki ağabeyin üzerimizde çok hakkı vardır. Gerek güzel ahlakları ve gerekse de bizler için yaptıkları, bizleri sürekli ilme ve amele teşvik edip bunu da amelleriyle göstermeleri beni çok etkiledi. İnsanların çoğunun onlara muhalif olmasına rağmen eleştirilerinde delile dayanmadıkları, sadece hakaret ettikleri; ancak bu ağabeylerin her konuda delile başvurmaları ve güzel ahlakla insanlarla muamele etmeleri herkesle ilişkimi kesip bu kardeşlerle dersler yapmaya sevk etti beni.

Bir yıl bitti ve okullar açıldı. Bu süre zarfında öğrencilerin durumları beni Ezher'den soğuttu. İnsanların yılları gidiyor; ancak hiçbir şey öğretilmiyordu. Firavun'un sadık torunu olan Mısır tağutlarının, ümmeti ayağa kaldıracak ilim adamları yetiştirmek için imkan sağlamış olmaları bana pek makul gelmiyordu. İlmini bu tağutlara mu-sahhar kılmış hocaların da, tağutların rızası dışına çıkacağı da pek mümkün değildi. Allah *subhanehu ve teâlâ*, kitabında Firavun'u ve onun sistemini ayakta tutan Haman, Karun ve din adamı ünvanlı Bel'am'ı bizlere tanıtmıştı. Asrımızda Firavun adına insanları büyüleme vazifesini üstlenmiş sihirbazları da!

"Kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat. Dileseydik o ayetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi hâline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, ayetlerimizi yalanlayan toplumun

durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler." ¹

"Sihirbazlar gelince, Firavun'a: 'Eğer biz üstün gelirsek gerçekten bize bir mükafat var mı?' dediler. Firavun: 'Evet, hem o takdirde mutlaka bana yakın kimselerden olacaksınız.' dedi." ²

Düşünün, dünyanın dört bir tarafından yüzbinlerce öğrenci bu ülkelere geliyor, üniversitelerde okuyup din adamı kimliğiyle ülkelere dönüyorlar. Ancak İslam ümmetinin hâlinde bir değişiklik olmuyor. Tağutların kontrolünde, onların onay verdiği bel'amların gözetiminde bir eğitim tezgahı kurulmuş, işliyor.

Bu tezgahın çarklarında kalmamak için, mescidlerde ve özel kurumlarda yapılan ilmi faaliyetlere iştirak ettim.

Bu süre zarfında Rabbim bana evlenmeyi nasip etti. Mısır'da son bir yılımı evli olarak doldurdum. Dokuz yıldır evliyim. Rabbim bizi henüz bir çocukla rızıklandırmadı. Ancak şunu söyleyebilirim; tevhid ve İslam nimetinden sonra Rabbimin bana lütfettiği en büyük nimet, bu evliliğidir. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bizleri muvaffak kıldığı tüm hayırlı amellerde benden ziyade eşimin payı vardır. Dokuz yıllık evlilik hayatımın dört yılını zindanda, dışarıda olduğum beş yılın çok az zamanında da onun yanında olmama rağmen hiçbir zaman bu durumdan şikayet ettiğine şahit olmadım. Dava yolunda karşılaştığım sıkıntılarda onu her zaman yanımda ve destekleyici olarak gördüm. Bana hayırlı bir eş, sadık bir yol arkadaşı, çalışkan bir öğrenci oldu. Onun: 'Sen yapman gerekeni yap, Rabbim bizi zayi etmez.' deyişi, İslam davasında azmimi arttırdı hep. Allah'a ne kadar hamd etsem azdır.

Mısır'da geçirdiğim dört küsur yılın ardından Türkiye'ye dönmek zorunda kaldım. Orada yaptığımız davet çalışmasından rahatsız olan asrımızın Cehmiyye'sinden birileri bizleri sisteme şikayet etti. O sırada tatil için Türkiye'de bulunuyordum. Mısır polisinin tevhid ehli üzerindeki baskısından dolayı Mısır'a dönemedim.

Türkiye'de tevhid ve sünnet merkezli davet çalışmalarına İstanbul'da başladık. Davetimizin özü; insanları şirkten arındırılmış, yalnızca Allah'a has kılınan dine, ibadette tevhide ve ibadetlerin bidatlerden arındırılmasına, rehberliğinde sadece Muhammed

Dokuz yıldır evliyim. Rabbim bizi henüz bir çocukla rızıklandırmadı. Ancak şunu söyleyebilirim; tevhid ve İslam nimetinden sonra Rabbimin bana lütfettiği en büyük nimet, bu evliliğidir. Allah'ın bizleri muvaffak kıldığı tüm hayırlı amellerde benden ziyade eşimin payı vardır. Dokuz yıllık evlilik hayatımın dört yılını zindanda, dışarıda olduğum beş yılın çok az zamanında da onun yanında olmama rağmen hiçbir zaman bu durumdan şikayet ettiğine şahit olmadım.

1. 7/A'raf, 175-176

2. 26/Şuara, 42

Mustafa *sallallahu aleyhi ve sellem* bulunan sünnete davet etmekte. Bu davete icabet eden kardeşlerimizle beraber Tevhid mescidlerini açmaya başladık. Davetimizin yaygınlaşmaya başlamasıyla Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmez sünneti işledi ve bizim için imtihan süreci başladı.

*"Andolsun, biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: 'Yalnızca Allah'a kulluk edin' diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur."*³

Paralel yapının iş başında olduğu dönemlerdi. Misyonları dini tahrif etmek olanların, tevhid akidesinin anlatılmasına tahammül etmeleri beklenemezdi. *'El Kaide operasyonu yapıyoruz'* diye bizlere saldırdılar. 11 Eylül'den sonra tevhid ehline yapılan tüm operasyonlar, bu isim adı altında yapıldı. Şayet insanları *'akidelerinden'* dolayı yargılasalar bu onların temel ilkelerinden olan düşünce özgürlüğüyle(!) çelişecekti. Çelişkiye düşme erdemsizliğindense iftira etmeyi tercih ediyordu bu yapı! Bu dosyadan bir küsur yıl tutuklu kaldıktan sonra tahliye edildik. Daha sonra da bu dosyadan ceza aldık. Tağutlar bu operasyonlarla davetin sonlanacağını ve bizlerin vazgeçeceğini zannettiler. Ancak Allah'a hamd olsun bu süreç davetimizin yayılmasına ve imtihan mektebinde pişmemize vesile oldu.

Serbest kaldıktan iki yıl sonra aynı isim adı altında yeniden operasyon yapıldı. Operasyonu yapan paralel polislerdi. Bu operasyonu yapan polisler bize *'Sizin El Kaide olmadığını biliyoruz, ancak bu fikirleriniz çok tehlikeli olduğundan sizlere müsaade edemeyiz.'* diyorlardı. Bu dosyadan da iki yıla yakın tutuklu kaldıktan sonra Rabbim bizlere özgürlük nasip etti. Bildiğimiz ve bilmediğimiz sayısız hayırlarının yanında, ikinci cezaevi imtihanının meyvesi şu an elinizde tuttuğunuz *'Tevhid Dergisi'*dir.

Tahliye olduktan bir yıl sonra aynı isim adı altında üçüncü bir operasyona maruz kaldık. Bu dosyadan da 10 ay tutuklu kaldıktan sonra dosya dahi hazırlanmadan tahliye edildik.

Rabbime hamd olsun ki; bu sürede bizlere yardım etti ve ayaklarımızı sabit kıldı. İmtihanları, akidemizin sağlamlaşmasına ve O'nun *subhanehu ve teâlâ* vaadine olan yakanımızın arttırmasına vesile kıldı.

2. Bir Müslümanın cezaevi imtihanına bakışı nasıl olmalıdır?

Sorunuza öncelikle genel bir cevap vermek istiyorum. Herhangi bir meselede rızai ilahiye muvafakat etmek ve Rabbani bir duruş sergilemek; meseleye dair doğru bir bakış açısına sahip olmakla mümkündür. Bu, Rabbimizin sahabe toplumunu yetiştirirken izlediği metottur. Onlardan ahiret hayatını tercih edip dünyayı önemsiz görmelerini istemeden ve buna bağlı olarak salih amelleri zorunluluk kılmadan önce, onlara dünyaya ve ahirete dair bir bakış açısı kazandırmıştır.

"Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve (eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi." ⁴

"Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın katında olan ise kalıcıdır. Sabredenlerin karşılığını yaptıklarının en güzeliyle biz muhakkak vereceğiz." ⁵

Allah Rasûlü de *sallallahu aleyhi ve sellem* sahabesini bu metotla eğitti. Örneğin, onlardan infak etmelerini istediğinde öncelikle onların tabiatlarında var olan mal biriktirmeye dair bakış açısı kazandırdı.

"Vârislerinin malı, kendi malından daha sevimli olan biri var mı aranızda? diye sordu.

Onlar:

— Bizden hiç kimseye vârislerinin malı, kendi malından daha sevimli gelmez, dediler.

Allah Rasûlü:

— Sizin takdim ettikleriniz (infak, sadaka) size aittir, geride bıraktıklarınız ise vârislerinizin malıdır, buyurdu." ⁶

Burada Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* onlara bir bakış açısı kazandırdı. Şayet mallarını seviyorlarsa bunu infak etmeleri gerekir. Çünkü elde biriktirilen mal kişiye ait değil, vârislere ait maldır. Asıl mal, infak edilmek suretiyle Allah'a emanet edilen ve ahirette fayda verecek olandır.

Bu metot vahyin umumi metodu olduğundan, buna dair yüzlerce örnek verilebilir. Ancak buradan şu sonuca varmak istiyorum: Her Müslümanın bu metodu hayatına tatbik etmesi gerekir. Kulluğunu ilgilendiren her konuda *'Buna bakışım nasıl olmalıdır?'* diye sormalıdır. Çünkü doğru tasavvur, insanı doğru eyleme götürür.

Buna binaen Müslümanın cezaevi sürecine bakışı da böyledir. Şayet vahiyle belirlenen ölçüleri rehber edinerek sürece bakarsa, cezaevi imtihanında takdir edilen hayırlara muvaffak olur. Bu ölçülerden uzak olarak süreci geçirirse, hayırlardan mahrum olduğu gibi, cezaevinin şerleriyle karşı karşıya kalır.

a. Müslüman, cezaevinin bir imtihan olduğunu bilmelidir.

"İnsanlar, (sadece) 'İman ettik' diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun, onlardan öncekileri sınadık; Allah, gerçekten doğruları da bilmekte ve gerçekten yalancıları da bilmektedir." ⁷

Bu, şu anlama gelmektedir: *'Ben iman ettim'* diyen her insan mutlaka ama mutlaka

4. 29/Ankebut, 64

5. 16/Nahl, 96

6. Buhari

7. 29/Ankebut, 2-3

imtihan olmak zorundadır. Bu insanla ve onun iradesiyle alakalı bir durum değil, Allah'ın kevnî iradesiyle olan bir şeydir. Kişinin bundan kaçması, ecelinden ve rızından kaçmasının mümkün olmadığı gibi, mümkün değildir.

Her dönemde iman ehlinin maruz kaldığı imtihanlar farklılık arz eder. Bunu anlamak için tevhid imamlarının kıssalarına bakılabilir. Kur'an her kıssada farklı bir imtihanı öne çıkarır. Kimisi azlıkla, kimi dışlanmayla, kimisi toplumda fuhşiyatın yayılması, kimi aile bireylerinin dahi iman etmemesiyle, kimi hastalık, kimi etbainin vefasızlığıyla, kimi ateşle, kimi de zindan, boykot ve açlıkla...

İçinde yaşadığımız dönemde bir çok imtihanla karşılaşsak da; dünya Müslümanlarının genel ahvaline baktığımızda en öne çıkanın zindan olduğunu görüyoruz. Öyleyse her Müslümanın asrımızın bela ve imtihan duraklarından olan zindana düşmesi an meselesidir.

Kişinin bu bilinçte olması zindanın en tehlikeli afetlerinden olan; başkalarını suçlama, yanlış muhasebe ve mücadele; menhecini değiştirmekten insanı korur. Allah'ın takdiri başa geldikten sonra sebepler üzerinde yoğunlaşmak, esbap perdesi altında kadere itiraz etmektir. Bu akidevi maraz açık olmadığından, bir çok insan farkına varmadan bu yanlışla düşer. Sebepler, tedbirler, eksikler... Bunlar, Allah'ın takdir ettiği sonuç başa gelmeden üzerinde düşünülmesi gereken şeylerdir. Takdir olunan başa geldi mi kulluk; teslimiyet, rıza ve tevekkül olur. Bu bilinmediğinde kişiler asıl olanın, Allah'ın takdiri değil de kendi düzenledikleri sebepler olduğunu zannederler. Bu da dava arkadaşlarının birbirini suçlamasına sebep olur. Hem kadere iman zedelenir hem de kenetlenmeye en fazla ihtiyaç duyulan yerde karşılıklı suçlamalar neticesinde birliktelikler parçalanır.

Elbette bizler sebeplere yapışacak, tedbirler alacak ve görev paylaşımında bulunacağız. Sürekli bunları takip edeceğiz. Doğru veya yanlış, eksik veya fazla yapıyor oluşumuz bizim sorunumuzdur. Bunların sonucu olarak zindan takdir edilmişse, bunun sadece ama sadece iman iddiasının gereği olan bir imtihan olduğunu bileceğiz.

b. Satılmış malın pazarlığı olmaz.

*"Hiç şüphesiz Allah, müminlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahbine vefa gösterecek olan kimdir? Şu hâlde yaptığımız bu alışverişten dolayı sevinip müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur."*⁸

Zindandayken bu konuya dair kardeşlerime yazdığım mektuptan şu satırları paylaşmak istiyorum:

'...Anlatılır ki; Mısır'da birtakım olaylar olur. Halid El İslambuli ve arkadaşları şehid olur. Abbud Ez Zümer ise zindana düşer. Morali bozuktur. Arkadaşları teselli etmeye çalışsa da nafile, etki etmez. Gelip durumu Şeyh Ömer Abdurrahman'a iletirler. Abbud Ez Zümer'i yanına çağırır.

— Hayırdır ey Abbud. Neden moralin bozuk?

Abbud durumu anlatır.

— Ben bu yola şehid olmak için girdim, ancak benim payıma zindan düştü, arkadaşlarım şehid oldu, der.

Ömer Abdurrahman aldığı cevaptan memnun olmaz. Ve ona şu tarihi sözlerle karşılık verir:

— Ey Abbud! Sen cennet karşılığında bu canı Allah'a sattın. Dilersen seni saraylarda padişah, dilerse şehid, dilerse de zindanlarda çürütür. Satılmış ve karşılığı alınmış malın pazarlığı olmaz.'

Bu canlar Allah'a satılmış. Akid gerçekleşmiş. Kul canını, Rabb cennetini teslim etmiş. Canın kerhen de rızayla da sahibi Allah'tır. Canını rızayla değil de kerhen Allah'a *subhanehu ve teâlâ* verenler şikayet edebilirler, üzülp kederlenebilirler. Çünkü onlar canın Allah'ın mülkü olduğuna inanmıyorlar. Ya rızayla canını Allah'a satıp teslim olanlar? Onların böyle bir hakkı kalmamıştır. İşte Rasûllerin hayatı... Onların çeşit çeşit imtihanları...

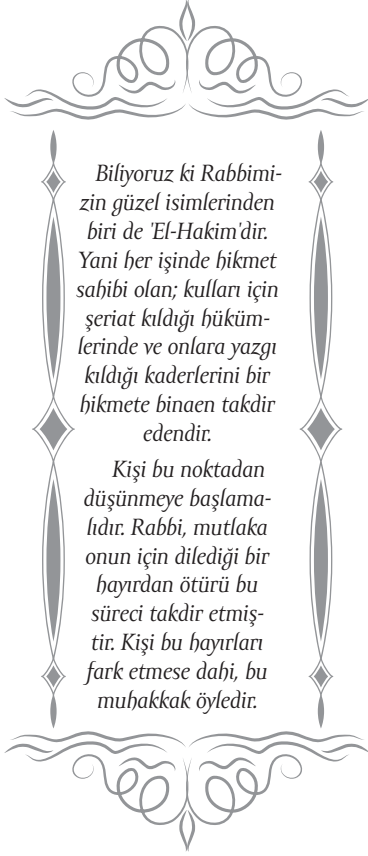
Bu yolun tüm yolcuları böyledir. Allah dilerse onları saraylara sultan kılar, dilerse de işkenceye devam eder.

Dilerse Uhdud ashabı gibi ateşte yakar, dilerse İbrahim *aleyhisselam* gibi ateşi ona serin ve selamet kılar. Dilerse Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* gibi en hayırlı insanları ona yol arkadaşı kılar. Dilerse Musa'nın *aleyhisselam* etrafında olduğu gibi yeryüzünün en çirkin insanlarıyla muhatap kılar.

Her şey O'nun mülkü ve O'nun iradesine bağlı.⁹

Zindan imtihanıyla karşılaşan Müslüman bu ayeti ve içeriği olan alışverişi serlevha etmelidir. Şeytanın vesveseleri, nefsin arzuları ve zindanın saç ağartan ağırlığı onu zorladığında, ruhu ve kalbi tatmin eden bu alışverişle huzur bulmalı, yükünü hafifletmelidir.

9. Tevhid Dergisinin 25. Sayısında yayınlanan 'Zindandan Mektup' yazısından.



Biliyoruz ki Rabbimizin güzel isimlerinden biri de 'El-Hakim'dir. Yani her işinde hikmet sahibi olan; kulları için şeriat kıldığı hükümlerinde ve onlara yazgı kıldığı kaderlerini bir hikmete binaen takdir edendir.

Kişi bu noktadan düşünmeye başlamalıdır. Rabbi, mutlaka onun için dilediği bir hayırdan ötürü bu süreci takdir etmiştir. Kişi bu hayırları fark etmese dahi, bu muhakkak öyledir.

3. Her imtihanda sayısız hikmetler olduğunu biliyoruz. Kişinin imtihanın hikmetlerini bilmesinin imtihana karşı rıza ve sabrı güçlendirdiği de malumunuzdur. Kendi sürecinize baktığınızda ne tür hikmetlerden söz edebilirsiniz?

Biliyoruz ki Rabbimizin güzel isimlerinden biri de 'El-Hakim'dir. Yani her işinde hikmet sahibi olan; kulları için şeriat kıldığı hükümlerinde ve onlara yazgı kıldığı kaderlerini bir hikmete binaen takdir edendir.

Kişi bu noktadan düşünmeye başlamalıdır. Rabbi, mutlaka onun için dilediği bir hayırdan ötürü bu süreci takdir etmiştir. Kişi bu hayırları fark etmese dahi, bu muhakkak öyledir. Ve Rabbinin hikmetini, O'nun engin rahmetiyle beraber ele almalıdır. Ormanın derinliğindeki karıncaya, denizin dibindeki balığa, anne karnındaki embriyoya merhamet eden ve onu yalnız bırakmayan Rabb, kendisine iradeyle kulluk yapan muvahhide de merhamet edecek ve onu yalnız bırakmayacaktır.

Cezaevi sürecinin hikmetlerine gelince;

a. İnsan bu süreçte kendini tanıır

İnsanın Rabbine hakkıyla kulluk etmesinin temelinde 'Rabbini ve nefisini' tanıması vardır. Yoğun bir hayatın içinde ve muhasebe kültüründen uzak toplumlarda yetişen insanlar kendilerini hakkıyla tanımazlar. Kendi iddiaları ve toplumun onlar hakkındaki kanaatleriyle kendilerini tanırlar. İmtihanlarda, genel olarak cezaevi imtihanında belirgin bir şekilde insan kendini tanıır. Zaaflarını, korkularını, eksik yanlarını, öyle zannettiği ancak öyle olmayan yönlerini ve kendinde bulunan hayırların farkına varır.

Gerek nefisini ıslah etmesinde ve Rabbine olan kulluğunda; gerek de İslam için yapacağı mücadelede bu çok önemlidir.

b. Kişi yol arkadaşlarını tanıır

İslami mücadelede en önemli etkenlerden biri; yol arkadaşısıdır. Kişinin bu yolda arkadaşına olan ihtiyacı zaruridir. Allah'ın Rasûlleri dahi Allah'a olan tevekkül ve yankinleri tam olmasına rağmen yardımcı ve arkadaşına ihtiyaç duydular.

"Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun! Meryem oğlu İsa'nın havarilere: 'Allah'a

(yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?' demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: 'Allah'ın yardımcılarını bizleriz.' " 10

Kişinin dava yolunda karşılaştığı imtihanlardan biri de yol arkadaşı meselesidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* kimine Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* nasip ettiği gibi hayırlı yol arkadaşları nasip eder; kimine de Musa'ya *aleyhisselam* olduğu gibi hayırsız arkadaşlar... Genelde insanların hayırlı olup olmadıkları yolda değil, imtihan duraklarında belli olur. Zaten Rabbimiz de imtihanların hikmetini böyle izah eder.

"İnsanlardan öylesi vardır ki, 'Allah'a iman ettik' der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: 'Biz gerçekten sizlerle birlik-teydik' demektedirler. Oysa Allah, âlemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? Allah muhakkak iman edenleri de bilmekte ve muhakkak münafıkları da bilmektedir." 11

Kişi imtihanlar sayesinde nefisini hakkıyla tanıdığı gibi, yol arkadaşlarını da hakkıyla tanır. İmtihanlar sayesinde sadık olanlarla, iddialarında yalancı olanlar birbirlerinden ayrılırlar.

c. İmtihanlar kişinin günahlarını döker

Sen de biliyorsun ki; günahkârlar iki kısımdır.

1. Allah'ın günahlarına müdahale etmediği, kendi hâline terk ettiği insanlar...

Bunlar Allah'ın buğz ettiği, azgınlaşmaları için müreffeh bir hayat sunduğu insanlardır. İçinde oldukları nimetlere aldanıp düşünmez ve hallerinin muhasebesini yapmazlar.

"...Onlara mühlet veririm. Şüphesiz ki benim tuzağım çetindir..." 12

Bunlardan olmaktan Allah'a sığınırız.

2. Allah'ın merhamet ettiği kullarıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* onları hâllerine terk etmez. Musibetlerle onları sarsar. Düşünüp öğüt almalarını, muhasebe ve tevbe ile ıslah olmalarını ister... O'nunla karşılaştıkları günde tertemiz olmalarına imkan tanır.

Sahihte varid olduğu üzere Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Bela, Müslümanın nefsinde, malında ve evladında sürekli vardır. Ta ki Allah'la karşılaştığında üzerinde hiçbir günah kalmasın."

10. 61/Saff, 14

11. 29/Ankebut, 10-11

12. 7/Araf, 183

Başka bir hadiste:

*"Müslüman'a isabet eden dert, hüznün, keder, yorgunluk; mutlaka onun bazı günahlarına kefarettir. Ayağına batan diken dahi böyledir..."*¹³

İnsan dahi sevdiklerinin kusurlarını gizler. Dostunun kendi yanında mahcup olmasını istemez. Bu, insanların dostluğunda dahi erdem iken, bir de Allah'ı düşün...¹⁴

d. İmtihan kişinin derecelerini yükseltir

İmtihanlar günahlara kefarettir olduğu gibi kişinin Allah katında mertebelerini de yükseltir.

Ebu Said El-Hudri *radiyallahu anhu* anlatıyor,

"Allah Rasûlü'nü hastayken ziyaret ettim. Elimi yorganının üstüne koydum. Ateşi yorganın üzerinden fark ediliyordu.

— Bu nedir ey Allah'ın Rasûlü, dedim.

Bana cevaben:

— Biz böyleyiz, imtihanımız ağır olduğu gibi ecrimiz de fazladır, dedi.

— En çok belaya kimler uğrar, dedim.

— Peygamberler, onlardan sonra salihler, dedi. Sonra,

*— Sizden birinin rahatlığı sevdiği gibi onlar da belayı severler."*¹⁵

Cabir *radiyallahu anhu* Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* aktarıyor:

*"Kıyamet gününde insanlar ecirlerini alacaklar. Afiyet ehli bela ehlinin aldığı karşılığı görünce: 'Keşke dünyada etlerimiz demir taraklarla kesilseydi' diye temenni edecekler."*¹⁶

Allah *subhanehu ve teâlâ* her şeyin karşılığını tastamam verecektir. Kendi yolunda çile çeken ve buna hakkıyla sabreden kulları için de durum böyledir. Onlar sabır ve tevekkülleri sayesinde afiyet ehlinin gıpta edeceği derecelere mazhar olacaklar. Ve nihayetinde derecelerin en üstünü olan rıza-ı ilahiye elde edecekler.

Ebu Said El-Hudri *radiyallahu anhu* anlatıyor:

13. Buhari, Müslim

14. Tevhid dergisinde yayınlanan 'Zindandan Mektup' yazısından.

15. İbni Mace

16. Tirmizi

"Rasûlullah buyurdular ki:

— Allah cennet ehline; 'Ey cennet ahalisi!' diye seslenir.

Onlar:

— Ey Rabbimiz, buyur! Emrine amadeyiz! Hayır senin elindedir! derler.

Rabb Teâlâ:

— Rızı oldunuz mu? diye sorar. Onlar:

— Ey Rabbimiz! Rızı olmamak ne haddimize! Sen bize mahlukatından bir başkasına vermediğin nimetler verdin! derler.

Rabb Teâlâ:

— Ben sizlere bundan daha fazlasını vereyim mi? der.

Onlar:

— Bu verdiklerinden daha üstün ne olabilir? Derler.

Rabb Teâlâ:

— Size rızamı helal kıldım. Artık, size ebediyyen gazap etmeyeceğim! buyurur." ¹⁷

Kişinin imtihan sürecinde bu nasları bilmesi ve bunlar üzerinde tefekkür etmesi, sabır ve yakınlıkla bu süreci tamamlamasına yardımcı olur. Hangi sıkıntılı durum olursa olsun; kişinin Rabbinin 'Senden razı oldum' sözünü düşünmesi, içinde bulunduğu sıkıntıyı giderecek, en azından hafifletecektir.

e. İmtihanlar kişiyi hayırlı işlere hazırlar

İmtihan süreci çoğu zaman insanı daha hayırlı bir sürece hazırlar. Hususen cezaevi imtihanı böyledir. İslami mücadelenin en temel azağı olan sabır konusunda insanı pişiren bir mektep gibidir cezaevi. Kişi cezaevinde aciziyeti, Rabbine olan ihtiyacı, ondan istemeyi ve geciken yardımı beklemeyi öğrenir. Bu öyle bir öğrenmedir ki; kişi iliklerine kadar hisseder bu duyguları.

Bunun en güzel misali Yusuf'un *aleyhisselam* Zindanla imtihanıdır. Rabbi onu yöneticiliğe böyle hazırladı. Zulmün en çirkin hâllerini yaşatarak ona adil olmayı, az ile yetinmeyi, yönetici olacağı beldenin halklarını tanımayı zindan süreciyle öğretti.

Gelecekte nelerin bizi beklediğini bilemeyiz. Rabbimizin bizler için takdir ettiği

17. Buhari, Müslim

bizim için gaybtır. Çok sıkıntılı geçen bir imtihan süreci, bir sonraki ve içinde olduğumuzdan daha büyük olan imtihanı kolaylaştırır mahiyettedir. Kişi bunu bilerek sabır göstermeli ve Rabbine şöyle dua etmelidir.

'Rabbim El-Kerim isminle; İçinde bulunduğum zindanın hayrına muvaffak kıl beni. El-Hafız isminle içinde bulunduğum zindanın şerrinden koru beni.'

Bugün yeryüzüne vris olmak ve yeryüzünün imametini elinde bulundurmak isteyenler, zindan imtihanıyla karşılaştıklarında buraları; sabrı, adaleti ve Allah'tan isteyip beklemeyi öğrendikleri bir mektep olarak görmeleri gerekir.

f. Tevhid ve sünnet davetinin yayılmasına vesile olur

Zindan süreçlerinde gördüm ki; davetin yayılmasında en etkili yollardan biri imti-handır. Bu iki şekilde oluyor:

İlki; basının karalama ve iftira kampanyası yaparken farkında olmadan sizin aki-denizi milyonlara ulaştırması...

Bu, Mekkeli müşriklerin insanları Nebi'den *sallallahu aleyhi ve sellem* sakındırmak isterken aslında kalplerinde ona karşı merak uyandırmasına benziyor. Bizlerin -dört yılda disiplinle ve bir program dahilinde ulaşamadığımız sayıya, operasyonun ilk dört gününde tağutlar eliyle ulaştık desem abartmış olmam. Bunu da tevhid daveti için büyük bir kazanç olarak görüyorum.

İkincisi; zindanlarda diri diri betonlar arasına gömülen ve koyu bir cahiliyeden çıkan insanların İslam'la tanışması... Allah'a hamd olsun bu sürede Türkiye'nin farklı cezaevlerinde bir çok insan tevhid ve sünnet davetiyle tanıştı. Bu insanların çabaları ve kendi durumlarında olan insanları kurtarma gayretleri bu halkayı genişlettikçe genişletti.

Zindan süreci bireysel bazı haklardan mahrumiyet olsa da, İslam davetine kazan-dırdıkları göz önünde bulundurulduğunda dava adına büyük bir kazançtır.

Ayrıca şunu eklemek isterim. Her insanın kendi imtihanında bir takım özel hikmetler vardır. Örneğin İslami çalışmanın kıymetini bilmeyen ya da Müslümanlarla kardeş olmanın kıymetini bilmeyen, ailesiyle hakkıyla ilgilenmeyen, itaat etmesi gereken yerde itaatsizlik yapan bir Müslümanın, bu süreçle ders alması istenmiş olabilir. Kişinin varsa bu özel durumu üzerinde tefekkür edip dersler çıkarması gerekir.

4. Zindan ehli Allah ile ilişkilerinde nelere dikkat etmelidir? Manevi yönden zinde kalmak ve zindanın zorluklarının üstesinden gelebilmek için neler tavsiye edersiniz?

Zindan imtihanı gerçekten zorlu bir imtihandır. İman ve hayat nimetinden sonra bu ikisinin kendisiyle tamamlandığı özgürlük nimetinin insanın elinden alınmasıdır. Her zorlu süreçte olduğu gibi dayanağı kuvvetli olanların, hakkıyla üstesinden gelebileceği

bir süreçtir. Bu dayanakta her koşulda müminin azığı olan Rabbiyle beraberlik yani; maneviyatının kuvvetli olmasıdır.

Kişinin kalbi Rabbiyle ne denli irtibatlı olursa içinde bulunduğu zorluklar o kadar basitleşir. Bu durumu anlatması açısından İbni Teymiyye'nin *rahimehullah* zulümler karşısında söylediği şu sözleri hatırlamak gerekir:

Öğrencisi İbni Kayyım anlatıyor: 'Düşmanlarım bana ne yapabilir ki? Ben cennetimi yüreğimde taşıyorum, nereye gitsem o benimle gelir. Hapsedilmem halvet, sürgün edilmem hicret, öldürülmem şehadettir.'

Kalede hapsedildiğinde şöyle diyordu: 'Şu kale kadar altın dağıtsam yine de bu nimetin şükürünü eda edemem. Kale cezaevindeyken yaptığı secdelerde 'Allah'ım seni zikretmem, sana şükretmem ve en güzel şekilde ibadet etmem hususunda bana yardım et.' diye dua ediyordu. Bir gün bana: 'Asıl mahpus; kalbinin, kendisini Rabbinden hapsedtiği insandır. Asıl esir de hevasının esiri olandır.' dedi.

'Korkularımız artıp kötü zanlara düştüğümüz ve yeryüzü bize daraldığında ona geldik. Onun sözlerini iştir iştmez bu duygular gider yerini genişlik, kuvvet yakın ve mutmainlik alırdı...' 18

Burada zindan imtihanında olan kardeşimizin şu soruyu sorması gerekir: 'Bela hâlinde bu duygular içinde olan, kendini aşıp başkalarına teselli olan bu alimin sırrı nedir?' Elbette maneviyattır. Zaten İbni Kayyım bu sözleri zikrin fazileti ve hocasının nasıl her daim Rabbinizi zikrettiği siyakta aktarmıştır. Allah'ı zikretmeyi ve ondan doğan hâli İbni Teymiyye cennete benzetir. Sabah namazından öğlen vaktine kadar oturup Rabbinizi zikreder. Onun bu hâlini gören öğrencisine: 'Bu, benim sabah gıdamdır. Bunu almasam kuvvetim düşer.' der. Yine bir gün öğrencisine: 'Kalbin zikirle olan alakası; balıkla suyun alakası gibidir. Balık sudan ayrılınca hâli nice olur?' 19

Fiziki şartların insanın huzurlu olup olmamasıyla ilgisi çok zayıftır. Bunun delili, çok şatafatlı bir hayata sahip olmalarına rağmen intihar edecek kadar bunalımda olan insanlar ve çok sıradan bir hayata sahip olmalarına rağmen huzurlu olan insanların varlığıdır. Mesele, kalp meselesidir. Kalbinde cennetini taşıyan insan, nerede olursa olsun oranın huzurunu bulur. Hevasının ve nefsinin esiri olmuş insan, nerede olursa olsun darda ve sıkıntılıdır. Bulunduğu ortamın şerrinden eziyet görür. Bu sebepten; kalp hayatına yani maneviyata önem vermek zindanın özlem ve hasretini, insanların vefasızlığını, uzayan süreci, çaresizliğini ve buna bağlı olarak oluşan ağır yükü hafifletmek için elzemdir.

18. El-Vabilu's Sayyib kitabından.

19. A.g.e.

Zindan imtihanı başladığında kişinin maneviyatını güçlendirecek bir program yapması şarttır. Bu çok genel olabilir, ancak ben faydalı olacağına inandığım bir program zikretmeye çalışacağım.

a. Kur'an-ı Kerim'den bir bölümü Arapça, meal ve tefsiriyle beraber her gün okuyup, ayetler üzerinde tefekkür etmek

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu kitabın şifa, nur, yol gösteren, ruh ve rahmet olduğunu bildirmiştir. Hastalıklı ve ölmüş kalplerin dirilmesinde, kişinin imanının ve Rabbine olan sevgisinin artmasında tefekkür ederek okunan Kur'an kadar daha etkili olan bir şey yoktur.

*"İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin -saygı ve korku ile yumuşaması- zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaştırmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı."*²⁰

Burada sahabe uyartılıyor. Allah'ın ayetlerini okurken ya da dinlerken kalplerinin harekete geçmiyor oluşu; ehli kitabın zamanla katılaştıran kalplerine benzetiliyor. Akabinde Allah *subhanehu ve teâlâ* konuyla zahiren ilgisiz görünen şu ayetlere yer veriyor:

*"Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık."*²¹

Evet, Allah *subhanehu ve teâlâ* kurumuş ve ölü olan toprağa hayat verir. Bunu da gökten indirdiği suyla yapar. Bunun gibi kurumuş, hastalanmış, vazifesini yerine getiremeyen kalpleri de Allah *subhanehu ve teâlâ* diriltir, hayat verir. Bunu da gökten, kendi katından indirdiği kitabıyla yapar.

Kur'an'dan bir bölümü her gün okumalı, daha sonra o bölümün tefsirine bakmalıdır mahpus Müslüman. Özellikle ayetlerin neden indiği, Allah Rasûlü'nün ve sahabenin ayetler indikten sonra nasıl bir tavır sergilediğini, varsa seleften aktarılan tefsirleri bilmelidir. Bundan sonra oturup öğrendikleriyle nefsini ve yaşadığı vakıyı karşılaştırmalı ondan dersler çıkarmalıdır.

Rabbinin buyruklarına uyan, her hâline hamd etmeli, eksiklikleri için tevbe edip ıslahı için Rabbinden yardım isteyip çaba göstermelidir. Özellikle okuduğu bölümlerde kendinde eksik olarak gördükleri için şöyle bir yol izlemelidir: Okuduğu Kur'an'ı *'Bu eksikliğin çözümü nedir?'* nazarıyla okumalı, yine cevabı Rabbinin kalamından almalıdır.²²

20. 57/Hadid, 16

21. 57/Hadid, 17

22. Böyle bir çalışma için tavsiye edeceğim kitaplar; —Guraba yayınlarmın bastığı Tefsiru's Sa'di kitabı. Öz oluşu, israiliyattan arınmış olması, rivayet esaslı olması herkesin istifade edebileceği bir basitlikte yazılması kitabın ayrıcalıklarındandır.

b. Allah'ı zikretmek

Yukarıda İbni Teymiyye'nin *rahimehullah* cezaevindeki örnek duruşunu aktardık. Bu ruh hâlinin aslı, onun Rabbini zikretmesidir. Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* zikretmenin kalpleri mutmain kıldığını bildiriyoruz. Şeytanın vesveseleri ve nefsi arzuları imtihan süreçlerinde daha da belirginleşir. Kişi kimi zaman eşyle, bazen çocuklarıyla imtihan olur. Gelecekle ilgili kaygılar ve sürecin belirsizliği de eklenince kalp paramparça olur. İşte bu sıkıntıdan kurtulmanın yolu kalbi zikirle onarmak ve onu asıl sahibiyle beraber kılıp mutmain olmasını sağlamaktır. Nasıl ki insan sadece evinde rahat bulur, tanıdıklarının yanında kendini emniyette hisseder; kalp de böyledir. Rabbinden kopuk kalp; tanımadığı bir diyarda kaybolmuş ve sürekli ürperti ve kaygı içinde olan insan gibidir.

Zindanda insanın en çok ihtiyaç duyduğu şey, Rabbinin onunla beraber olduğunu, onu yardımı ve sevgisiyle kuşattığını hissetmektir. Bu da Allah'ın, O'nu *subhanehu ve teâlâ* zikredenlere lütfudur.

"Beni anın ki; ben de sizi anayım." ²³

Kudsi bir hadiste:

"Ben kulumun benim hakkımdaki zannı üzereyim. Şayet o beni nefsinde anarsa, ben de onu nefsimde anarım. O beni bir toplulukta anarsa, ben onu daha hayırlı bir toplulukta anarım..." ²⁴ buyrulmaktadır.

Özellikle sünnette varid olan; sabah ve akşam zikirlerini kaçırmamaya gayret edilmelidir. Allah *subhanehu ve teâlâ*, Rasûlü'ne Kur'an'da defalarca bu vakitlerde Rabbini zikretmesini emretmiştir. ²⁵

Allah Rasûlü bu emre uyarak sabah namazından sonra güneş doğup bir mızrak yükselinceye, ikindi namazından sonra güneş batıncaya dek Rabbini zikretmiştir. ²⁶ Genelde Müslümanın, özelde zindan ehlinin bu zikirlerle dikkat etmesi gereklidir.

—Fi Zilali'l Kur'an Tefsiri. Seyyid Kutub'un *rahimehullah* yakın dönem alimlerinden olması, tefsirini Kur'an'ın ana mesajını perdeleyen gereksiz tartışmalardan uzak tutması, bu tefsiri zindanda kaleme alması ve yazdıkları uğruna can vermiş olması tefsirin ayrırcı özelliklerindendir.

23. 2/Bakara, 152

24. Buhari, Müslim

25. "Alçak gönüllülükle, korku ve duyarlılık içinde, sesini yükseltmeden sabah akşam Rabbini an ve sakın umursamaz kimselerden olma." (7/A'raf, 205)

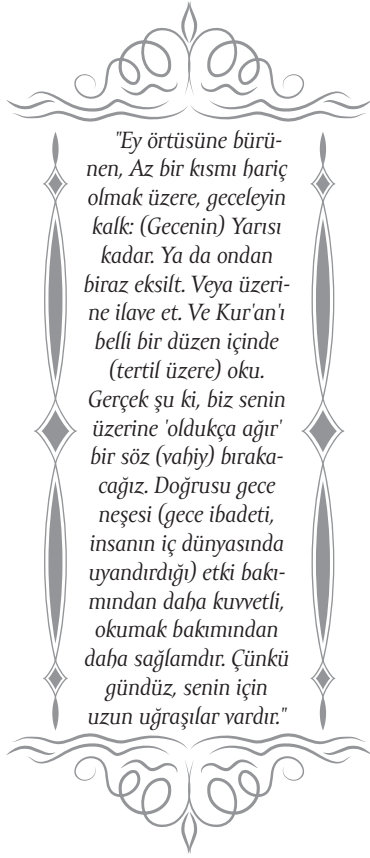
"Güneşin doğmasından ve batmasından önce, Rabbinin sınırsız kudret ve yüceliğini, tüm eksiksiz övgüleriyle an." (20/Taha, 130)

"Ve Rabbini tüm eksiksiz övgülerle sabah akşam yücelt." (40/Mümin, 55)

"Bu ışıq, bu nur o evlerdedir ki, Allah oralarda adının yüceltilmesine ve anılmasına izin vermiştir. O evlerde, sabah akşam Allah'ın yüceliğini ve kudretini dile getiren öyle kimseler vardır ki, bunları ne Ticaret, ne de kazanma hırsı, Allah'ı anmaktan ve namaza devamlı ve duyarlı olmaktan ve zekat vermekten alıkoyabilir." (24/Nur, 36-37)

"...Ve bunun için her sabah ve akşam sınırsız kudret ve egemenliğimizi anarken, dağları ona eşlik etmeye zorladık."

26. Bu vakitte Allah Rasûlü'nün yaptığı zikirleri bir çok alim eserlerinde toplamıştır. Bu zikirler ve Allah Rasûlü'nün genel zikirleri için Türkçeye kazandırılan İmam Nevevi'nin el-Ezkar kitabından faydalanılabilir. Ayrıca cep boy olarak hazırlanan ve her Müslümanın evinde, iş yerinde bulundurması gerekli olan Hısnu'l Müslim kitabı da faydalanılacak eserlerdendir.



"Ey örtüsüne bürünen, Az bir kısmı hariç olmak üzere, geceleyin kalk: (Gecenin) Yarısı kadar. Ya da ondan biraz eksilt. Veya üzerine ilave et. Ve Kur'an'ı belli bir düzen içinde (tertil üzere) oku. Gerçek şu ki, biz senin üzerine 'oldukça ağır' bir söz (vahiy) bırakacağız. Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. Çünkü gündüz, senin için uzun uğraşlar vardır."

Bunun yanında günlük bir vird belirleyip, Rabbini zikretmesi gerekir bu imtihanı yaşayan Müslümanın. Özellikle, fazileti hakkında özel nas varid olmuş zikirleri²⁷, daha sonra içinde bulunduğu duruma uygunluk arz eden zikirleri yapması gerekir. Kişi yaptığı zikirlerin anlamına dikkat etmelidir. Anlamı bilinerek yapılan zikrin kalp üzerinde etkisi vardır.

Allah'ı anmanın iki mertebesi vardır:

1. Sadece lafızları söylenen, anlamı bilinmeden ve manaları üzerinde tefekkür edilmeden yapılan zikirdir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* kendisinden amel yönünden tavsiye isteyen bir sahabeye: "Dilin Allah'ın zikriyle ıslak kalsın." ²⁸ buyurmuştur. Bu şekil zikir insanın kalbi üzerinde istenilen etkiyi bırakmasa da; zikre bina edilen ecir kazandırır ve şeytanın vesveselerini insandan uzaklaştırır.

2. Anlamı bilinerek ve manaları üzerinde tefekkür edilerek yapılan zikir ise; insanın kalbini onaran, hastalıklarına şifa olan ve kalpte Allah sevgisini oluşturan zikirdir. Zikrin insan hayatına katacağı dünyevi ve uhrevi kamil anlamdaki güzellikler bu zikirle elde edilir.

Kişi ikinci mertebede Rabbini zikretmeye gayret etmelidir. Ancak bunun olmadığı zamanlarda şeytanın oyununa düşmemeli ve zikrin birinci mertebesini terk etmemelidir. Bazen insan salih amellerden istediği lezzeti almayabilir, kalbi üzerinde tesirini hissetmeyebilir. Bu durum insanı salih ameli terke götürmemelidir. Bu bir imtihan olabilir. Allah *subhanehu ve teâlâ* kuluna amelin tadını tattırmayarak onu deniyordur. Bu ameli Allah'ın rızası için mi yoksa sadece tat almak için mi yapıyor?

27. "Bir kimse her gün yüz defa, 'la ilahe illallahu vahdehû la şerike leh, lehu'l-mulku ve lehu'l-hamdu ve huve alâ kulli şey'in kadir', derse, on köle azad etmiş kadar sevap kazanır; ona yüz iyilik sevabı yazılır; yüz günahı bağışlanır; bu zikir o gün akşama kadar o kimsenin şeytandan korunmasını sağlar. Bu zikri ondan daha fazla tekrarlayan kimse dışında hiç kimse daha faziletli bir iş yapmış olmaz." Rasûlullah sözüne şöyle devam etti: "Bir kimse günde yüz defa 'subhanallahi ve bi hamdihi' derse, onun günahları deniz köpüğü kadar bile olsa hepsi bağışlanır." (Buhari, Müslim)
"Bir kimse on defa, 'la ilahe illallahu vahdehû la şerike leh, lehu'l-mulku ve lehu'l-hamdu ve huve alâ kulli şey'in kadir', derse, İsmail'in soyundan dört kimseyi hürriyetine kavuşturmuş gibi sevap kazanır." (Buhari, Müslim)
"Allah'ın en çok hoşlandığı sözü sana bildireyim mi? Allah'ın en çok hoşlandığı söz: 'subhanallahi ve bi hamdihi' demektir." (Müslim)
"Temizlik imanın yarısıdır. 'El-Hamdulillah' duası mizanı, 'Subhanallahi ve'l-hamdulillahi' zikri ise yer ile göklerin arasını sevap ile doldurur." (Müslim)
"La havle vela kuvvete illa billahil aliyyl azim' cennet hazinelerinden bir hazinedir." (Ahmed)
"Zikirlerin en faziletlisi 'La İlahe İllallah' sözüdür." (Tirmizi)

28. Tirmizi

Yahya bin Muaz *rahimehullah*: 'Ben nefsimi namaz hususunda yirmi yıl tedavi ettim. Sonraki yirmi yılda da onun lezzetine vardım.' der. Yirmi yıl hiçbir tat almadan, sorumluluk duygusuyla gece namazı kılmıştır. Sabrının ve ihlasının meyvesini yirmi yıl sonra alabilmiştir.

Bazen de insanın işlediği günahlar veya ameli kendinden bilip Allah'ın fazlını unutmaması nedeniyle amelin lezzetinden mahrum olur. Bu durumlarda tevbe ve istiğfarla Allah'a yönelip bağışlanma dileyerek amele devam etmelidir.

c. Gece namazı

Gece namazı ruh terbiyesinin köşe taşlarındandır. Rabbimiz örnek İslam toplumunu bu ibadetle eğitmiş ve onları kulluğun ve mücadelenin zorlu sürecine bu ibadetle hazırlamıştır.

"Ey örtüsüne bürünen, Az bir kısmı hariç olmak üzere, geceleyin kalk: (Gecenin) Yarısı kadar. Ya da ondan biraz eksilt. Veya üzerine ilave et. Ve Kur'an'ı belli bir düzen içinde (tertil üzere) oku. Gerçek şu ki, biz senin üzerine 'oldukça ağır' bir söz (vahiy) bırakacağız. Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. Çünkü gündüz, senin için uzun uğraşlar vardır." ²⁹

Bu ayetler örnek neslin gece ibadetiyle eğitildiklerini gösterdiği gibi; aynı zamanda Müslümana bir kaide öğretmektedir. Her zorluğun öncesinde bir hazırlık şarttır. Ve Allah'ın razı olduğu hazırlık, gece ibadetiyle beraber okunan Kur'an'dır.

Madem zindan zorlu bir süreçtir. Öyleyse bu zorluğu hafifleten bir hazırlığa ihtiyaç vardır. Ki bu da gece namazıdır.

Gece namazını tavsiye ettiğim gibi şunu da tavsiye etmeyi zorunlu görüyorum. Müslümanın gece namazına devam etmesinin yolu, gece uykusuna riayet etmesinden geçer. Cezaevlerinin afetlerinden biri; insanların geceleri uyumayıp gündüzleri uyumasıdır. Bu durum psikoloji üzerinde ciddi olumsuz etkilere sahip olduğu gibi, maneviyatı da olumsuz etkilemektedir.

d. Farz ve nafile namazlara dikkat etmek

"Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim. Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım (aynî veya kifaye) şeyleri eda etmesidir. Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaştırmaya devam eder, sonunda sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu

29. 73/Müzzemmil, 1-7

*eli, yürüdüğü ayağı (aklettiği kalbi, konuştuğu dili) olurum. Benden bir şey isteyince onu veririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum."*³⁰

Özellikle farz namazların vaktinde kılınması ve ilk vakte riayet edilmesi gerekir. Kişi namazında huşulu olmaya Rabbine ayırdığı sınırlı dakikaların Allah'ın şanına yakışır olmasına dikkat etmelidir. Özellikle zindan gibi yerlerin nurudur namaz. Huşuyla eda edilen bir vakit namaz, bir sonraki vakte kadar zindanın karanlık ve soğuk dehlizlerini aydınlatıp ısıtır. İnsanın Rabbine olan ihtiyacını, O'nun *subhanehu ve teâlâ* beraberliğini hissetmeye olan zarureti en iyi hissettiği yerler; zindanlar ve cihad meydanlarıdır.

Farz namazlarını ıslah eden ve Rabbinin şanına yakışır şekilde onu eda eden Müslüman nafileleri ıslaha yönelmelidir. Ta ki; Allah'ın sevgisini ve buna bağlı olarak O'nun yardımını elde etsin.

e. Nafile oruçlara dikkat etmek

Cezaevi Allah'ın en sevdiği amellerden olan ve mükafatını kendine sakladığı oruç ibadetinin en uygun mekanıdır. Hem nefsin arındırılması hem de zindanın afetlerinden olan ihtiyaçtan fazla yeme sıkıntısından insanı korur.

Nafile oruçlar hususunda en alttan üste doğru şu sıra gözetilmelidir:

İlk olarak ayda üç gün oruç tutulmalıdır. Buna güç yetiren ve fazlasını yapabilenler pazartesi ve perşembe oruçlarını tutmalıdır. Buna da güç yetiren ve fazlasını yapanlar Davud'un *aleyhisselam* orucunu tutmalıdır.³¹

f. Kalp karartıcı şeylerden uzak durmak

İnsan kalbi, beden gibidir. Bedenin sağlıklı olması için onu beslediğimiz; zarar veren gıdalardan da uzak tuttuğumuz gibi kalbimiz için de aynı hassasiyeti göstermeliyiz.

30. Buhari

31. Abdullah b. Amr b. As radiyallahu anı anlatıyor:

"Ben her gün oruç tutuyordum, her gece de Kur'an okuyordum, hatmediyordum. Rasûlullah'a ben yanımdayken benim halim anlatıldı, yahut o bana bir haberci yolladı da bunun üzerine kendisine gittim. Yanına varınca bana:

— Ey Abdullâh, her gün oruç tuttuğun ve her gece Kur'an okuduğun bana haber verilmedi mi sanırsın? buyurdu.

— Evet, ya Rasûlullah, böyle yapıyorum ve bununla hayırdan başka bir niyetim yoktur, dedim.

Rasûlullah:

— Her aydan üç gün oruç tutman, şüphesiz sana yeterlidir.

Ben:

— Ya Rasûlullah, ben bundan daha fazlasına güç yetirebilirim, dedim.

Rasûlullah şöyle buyurdu:

— Şüphe yok ki, eşinin, senin üzerinde bir hakkı vardır; ziyaretçilerinin senin üzerinde bir hakkı vardır; bedeninin senin üzerinde bir hakkı vardır. Bütün bu hakları yerine getirerek Allah'ın Peygamberi Davud'un orucunu tut. Çünkü Davud insanların en çok ibadet edeniydi.

Ben:

— Ya Rasûlullah, Davud'un orucu ne kadardı? diye sordum.

— Davud bir gün tutar, bir gün tutmazdı, dedi." (Müslim)

Ameller, Cenab-ı Hakk'a pazartesi ve perşembe günleri arz olunurlar. Ben istedim ki Cenab-ı Allah'a amelim arz olunurken oruçlu olayım." (Tirmizi)

Kişinin ibadetler, zikir, dua, tefekkür vb. şeylerle onu beslediği gibi ona zarar veren şeylerden de şiddetle kaçınması gerekir. Zarar verici olanlar tabiatları itibarıyla fayda verenlerin varlığını geçersiz kılarlar.

Bu anlamda zindanda zarar veren şeyleri iki kısma ayırabiliriz:

1. Umumi olan zararlar: Bu hem içerde hem de dışarda geçerli olan ahlak alimlerinin tabiriyle 'Ava'ik ve A'laik' cinsinden şeylerdir. Yani kulluğun engelleri ve ayak bağları diyebiliriz. Kişinin göz ve kulağını harama iten televizyon, şehvetini uyandıran fazla yeme ve içme, kişiyi tembelleştiren fazla uyku, insanı harama teşvik eden arkadaş ve benzeri...

2. Hususi olan zararlar: Bunlar da zindan ortamına has olan, hatta daha yakın dairede kişinin kaldığı ortama ait hususiyetlerdir. Bunun başında kişinin programsız bir ortamda kalması, gereksiz düşüncelerle zihnini ve kalbini meşgul edip tevekkülüne zarar vermesi, insanlar hakkında su-i zan beslemesi, dedikoduya meyilli insanlarla bir arada bulunması, gereksiz gündemlerle kendini elde edebileceği hayırlardan mahrum bırakması ve benzeri...

g. Allah'ı isim ve sıfatlarıyla tanımaya çalışmak

Bu maddeyi en sona bırakmış olmam onun önemsizliğinden ötürü değil, bilakis yukarıda sayılanların hepsinin ona bağlı olmasındandır. Rabbini hakkıyla tanımayanın O'na *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla kulluk etmesi, O'na hakkıyla tevekkülü, O'nun *subhanehu ve teâlâ* kaderine rıza göstermesi ve O'nun uğruna çilelere katlanması mümkün de değildir. Bu konuda zindan duvarları arasından gençlere yaptığım bir nasihati paylaşmak istiyorum:

Rabbini hakkıyla tanıyıp, O'na kulluk edebilmen için bir kaç tavsiyede bulunacağım. Rabbim beni de, seni de sözü dinleyip, en güzeline uyanlardan eylesin. Rabbimiz El-Aliyy olandır. O zatında ve fiillerinde, isim ve sıfatlarında yüce olandır. En büyük O'dur. O'nun misli ve dengi yoktur. Beşerin O'nu aklıyla idrak etmesi mümkün değildir. O'nu tanımanın tek yolu, Kitap ve Sünnet'e başvurmaktır. Allah ve Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bize Allah'ın zatını, isim ve sıfatlar üzerinden anlatmıştır.

"En güzel isimler Allah'a aittir. O halde O'na bunlarla dua edin..." ³²

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"Şüphesiz Allah'ın doksan dokuz ismi vardır. O isimleri ihsa eden cennete girer." ³³ buyurmuştur.

Şüphesiz Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kullarına bildirdiğinin dışında birçok ismi vardır.

32. 7/A'raf, 180

33. Buhari, Müslim

Bazı isimleri kimseye bildirmemiş, gayb ilmi olarak muhafaza etmiştir. Ancak cennete ulaşmak ve O'nun rızasına nail olmak için bunlardan doksan dokuz tanesini bilmek yeterlidir.

Gençliğini O'na *subhanehu ve teâlâ* adamaya talip olanın önce O'nu tanıması kaçınılmazdır. Gerektiği gibi tanımadığımız bir ilaha neyi, ne kadar, hangi zamanda takdim edeceğimizi bilemeyiz. Merakın ve semeresi olan ilmin en şereflişi Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* tanımak için olanıdır. O'nu tanıyıp, o isim ve sıfatların gereğince O'na kulluk etmektir gayemiz. Hadiste ifadesini bulan 'iẖsa'dan kastedilen de budur. İbni Kayyım El-Cevziyye *rahimehullah* hadiste geçen 'iẖsa' etmeyi şöyle açıklıyor: 'Allah'ın isim ve sıfatlarını 'iẖsa' etmek üç mertebedir:

1. O'nun lafızlarını ve adetlerini saymaktır (Yani Er-Rahman, Er-Rahim, El-Melik şeklinde tek tek bilmektir).

2. Onların manalarını ve delalet ettikleri anlamları bilmektir (Yani Er-Rahman: Rahmeti geniş olan, her şeyin O'nun merhametiyle var olduğu, kullarından merhametli olanları sevdiği gibi).

3. Ayette olduğu gibi onunla Allah'a dua etmektir. Allah'ın isim ve sıfatları ile O'na dua etmek iki türdür:

a. Talep ve istek duası: Buna 'Duau'l mes'ele' denir. Allah'tan her ismin gereğini talep etmektir. El-Vahhab'ı (karşılıksız veren ismini) zikrederek O'ndan ihtiyaçlarımızı talep etmemiz.

b. İbadet ve övgü duası: Buna 'Duau'l i'bade' denir. Her ismin işaret ettiği manayla Allah'a boyun eğmek ve kulluk etmektir. El-Cabbar dediğimizde kendimizi küçük hissetmek, Es-Samed dediğimizde muhtaç ve aciz olduğumuzu bilerek Allah'a yönelmek, Er-Rezzak dediğimizde rızkı sadece Allah'tan beklemektir.'

Bunun en etkili yolu Kur'an-ı Kerim üzerinde çalışma yapmandır. Okuduğun her ayette Rabbinin isim ve sıfatlarına ve hangi bağlamda kullanıldığına dikkat etmendir. Elde ettiğin sonuçla Rabbine el açman, O'ndan istemen, kainatta o ismin tecellilerini müşahade etmen ve elinden geldiği kadar o isimle Rabbine kulluk etmendir. O zaman hadiste geçen 'iẖsa' etmeyi hakkıyla yerine getireceksin. Ve göreceksin ki; gençlikle olumsuzlaşan ve seni şerre çeken her duygu Rahmani birer kuvvete dönüşecek, seni hayra sevk edecektir. Allah'ın kitabından ilk açtığım yeri örnek vereceğim:

"Hamd gökleri ve yeri yoktan var eden, melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a mahsustur. O yaratılıştta dilediğini artırır. Gerçekten Allah her şeye gücü yetendir." ³⁴

Bu ayet Rabbimizin El-Kadir ismini öğretiyor. Her şeye gücü yeten...

Bu İsimle Allah'a Kulluk

Öncelikle bu ismin kapsamını ve manasını, ayetin bütününe bakarak anlamalısın. Demek ki Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yarattıkları ve bu yarattıklarının farklılığı O'nun kudret sıfatındandır. Şimdi bu ismi müşahade etmeye başlayabiliriz. Kendimizden başlamak üzere çevremizde gördüğümüz her canlıya bu ayet nazarıyla bakalım. Tüm gün boyunca, karşımıza çıkan her canlıya *'Bu, benim Rabbimin kudretidir'* diyelim... Sonra her dua zamanı bu ismin gereğini Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* isteyelim. Bizim için zor olan, belki imkansız olan, bizi aciz bırakan ve gücümüzün yetmediği şeyleri Rabbimizin bu ismine havale edelim... Örneğin, gençliğimizin olumsuz yönlerinden olup, her seferinde bize galebe çalan, hırçınlık, sinir, şehvet, unutmama, sebat edememe hasletlerimiz için:

'Ey El-Kadir olan, her şeye gücü yeten, hiçbir şeyin kendine zor olmadığı, hiçbir şeyin kendini aciz bırakmadığı Rabbim; şu, şu konularda acizim, istemesem de düşünüyorum, kudretinle bana yardım et. Zor banadır, sana zor yoktur. Bu ismin ve güzel sıfatın ben-de hoşnut olmadığım özelliklere tecelli etsin, senin razı olduğun salih gençlerden, senin ibadetinde neşet eden, arşının gölgesine layık olanlardan olayım.' diyerek Rabbimize, El-Kadir ismiyle yalvaralım.

Ve gün boyu bu manayı zihnimizde canlı tutup, bu isme göre kulluk etmeye çalışalım. Güçlü bir Rabbin kulları olarak, hiçbir şeyden korkmayalım. Dünya O'na kulluk edenlerle birlikte küçülsün gözümüzde. El-Kadir olan Rabbimizin dilerse hepsini bir saniyede helak etmeye muktedir olduğu güveniyle adımlarımızı atalım. Günahlar ve masiyetler bizi kuşattığında, O'nun kudretini nefsimize hatırlatıp, O'na sığınalım.

Her gün bir isim ve sıfat yeterlidir. Denemek, başlamak bize hiçbir şey kaybettirmez. Bilakis ölmüş kalplerin hayat bulduğuna, tüm kainatın bize O'nu hatırlattığına şahit olacağız. Her şey ama her şey bizim gençliğimizi O'na adamamız için yardımcı olacak göreceksin!

Nefisini bu hayırdan mahrum bırakma. Hiçbir meşguliyet, senin Rabbini tanımandan daha önemli olamaz. Her şeyi bu mübarek çalışma için ertelet. Bir defa O'nu tanımanın lezzetine vardın mı, kalp asıl hayatı olan Rahman'ın sıfatlarıyla ihya olup, En-Nur olanın nuruyla aydınlandı mı hiçbir şehvet bu lezzeti arttırmaya engel olmayacak.

Şayet bunu yapamazsan -ki muhakkak yapmalısın- bu konuda yazılmış kitaplara başvurmalsın. Allah'a hamd olsun, O'nun isim ve sıfatlarını tanıtan onlarca kitap mevcuttur. Yine sana yardımcı olacağına inandığım bir çalışmayı tavsiye edeceğim. Bu dergide *'Allah'la nasıl muamele etmelisin?'* başlıklı bir yazı dizisi tercüme ediliyor. Tercüme eden ve eklemeler yaparak vakıamıza uyarlayan kardeşimizden Allah razı olsun. Bize Rabbimizi hatırlatıp, O'nunla muamelemizi dert edindiği için bu işe koyuldu. Her bir bölümü dikkatle oku ve tatbik etmeye çalış. Allah kendi için yapılanlara kat kat karşılık verendir. Sen Rabbini tanımak için her adım atışında O'nun *subha-*

nehu ve teâlâ sana rahmeti, lütfu ve keremiyle geldiğini göreceksin.³⁵

Bunların dışında genel bir tavsiyede bulunacak olursam şunu söyleyebilirim:

'İnsanoğlu telkine açık bir varlıktır. Okudukları ve duydukları onu etkiler ve harekete geçirir. Kişi zindan sürecinde maneviyatını zinde tutmak için günde bir saat de olsa kalbini incelten, ona Rabbini ve hesap gününü hatırlatan kitaplardan okumalıdır. Düzenli olarak okuyacağı bu tarz kitaplar veya nasihatinden etkilendiği bir Müslümandan dinleyeceği bu tarz nasihatler onun maneviyatını zinde tutmasını sağlayacaktır.'

*'İnsanoğlu telkine açık bir varlıktır. Okudukları ve duydukları onu etkiler ve harekete geçirir. Kişi zindan sürecinde maneviyatını zinde tutmak için günde bir saat de olsa kalbini incelten, ona Rabbini ve hesap gününü hatırlatan kitaplardan okumalıdır. Düzenli olarak okuyacağı bu tarz kitaplar veya nasihatinden etkilendiği bir Müslümandan dinleyeceği bu tarz nasihatler onun maneviyatını zinde tutmasını sağlayacaktır.'*³⁶

5. Kardeşleriyle aynı ortamı paylaşan Müslümanların karşılaştığı problemler nelerdir? Bu problemlerin çözümü için neler tavsiye edersiniz?

Cezaevinde beraber yaşayan insanların karşılaştığı değişik türden sorunlar olabiliyor. Bu problemler çeşitli olduğu gibi bunların kaynağı da farklı farklıdır. Bu sorunların bazıısı cezaevinin tabiatından, bazıısı cezaevinde kalanların oluşturduğu ortamdan, bazıısı da kişilerin ahlaki yapısından kaynaklıdır.

• Zamanla ilişkilerde olması gereken seviyenin kalkması ve buna bağlı olarak ilişkilerin laçkalaşması. Kişilerin birbirlerine hitaplarında, yaşanabilecek gündelik anlaşmazlıklarda İslam adabının dışına çıkılması.

Cezaevlerinde en fazla yaşanan sorunlardan biri budur. Bunun nedeni sürekli beraber vakit geçirmek ve zamanla insanların birbirlerine karşı sabırlarını yitirmeleridir. Bunun çözümü aynı ortamı paylaşan kardeşlerin uzun süre bir arada kalacaklarını

35. Tevhid Dergisi'nde Özcan Hocamızın silsile şeklinde terceme edip eklemeler yaptığı 'Allah'la nasıl muamele etmelisin?' yazısını tavsiye ediyorum. Ayrıca Allah'ın subhanehu ve teâlâ isimlerini tek tek ele alıp açıklayan kitaplardan da istifade edilebilir. Polen yayınlarının İslam alimlerinden İbni Kayyim el-Cevziyye, İbni Kesir, Beyhaki, Kurtubi ve Sadi'nin eserlerinden derleyerek hazırladığı 'Esmâ-i Hüsnâ' kitabı da mevcuttur.

36. Bununla alakalı tavsiye edebileceğim kitaplar:

—Allah'ın kitabını okumak
—Riyazu's-Salihin isimli hadis kitabını okumak
—Polen yayınlarının Türkçeye kazandırdığı 'Bütün yönleriyle ahiret hayatı' ve 'Gece namazı' isimli kitapları okumak.
—İbni Kayyim'ın 'Medaricu's Salikin' isimli kitabı
—Beka yayınlarından çıkan 'Nefis terbiyesi'
—Furkan yayınlarından çıkan 'Müslümanların Allah'a karşı sorumlulukları', 'Müslümanların birbirlerine karşı sorumlulukları', 'Allah'a adanmış gençlikler' ve yakında çıkarılması beklenen 'Kalp katılığının giderilmesi' kitabı.
—İslami ilimlerde alt yapısı olan ve tasavvufun zararlarını bilen Müslümanların İhya-i Ulumiddin kitabının son ciltlerinden ilgili bölümleri.

göz önünde bulundurarak seviyeli arkadaşlık etmeleridir. Dışarıda sayılı saatlerde görüşen insanların aralarında var olan ilişkiyle, içeri ortamı birbirinden tamamen farklıdır. Burada bize lazım olan İslam'ın güzel ahlak olarak bizlere öğrettiği; ağırbaşlılık ve vakardır. Herkes kendi şahsiyetini taşıyabilir ve kardeşlerine de bu çerçevede muamelede bulunursa hayırlı sonuçlar elde edilir.

- Müslümanların sorunları konuşmayı ertelemeleri ve bu sürede oluşan karşılıklı su-i zanlar. Ayrıca bu biriken sorunların ani bir öfke patlamasıyla dışa yansması ve kişilerin birbirini rencide etmesi.

Cezaevlerinde sürekli birarada bulunulması sebebiyle kişisel sorunlar, yanlış anlımlar daha fazla olur. Bundan dolayı haftalık bir oturum yapıp herkesin sıkıntısını ve beklentilerini güzel bir üslupla dillendirmesi ve beraber çözümler bulmak en güzeli olacaktır. Böylece sorunların iç alemde biriktirilmesinin ve ani öfke patlamalarıyla dışa yansmasının önüne geçilmiş olur. Yine insanların farkında olmadan yaptıkları hataların farkına varması ve kendilerini düzeltmeleri için bir fırsat olur.

- Oda düzeninde var olan eksikliklerden dolayı veya şahısların tembellik ahlakından dolayı bazı sorumlulukların aksatılması ve buna bağlı olarak oluşan huzursuzluklar.

Aynı ortamı paylaşan Müslümanların mutlaka bir sorumlu seçmesi ve ona itaat etmesi gerekir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Sizden üç kişi yolculuk yaptığında mutlaka birini emir tayin etsinler." ³⁷

İslam, üç kişinin yapacağı sayılı saatlerle ifade edilen bir yolculukta dahi Müslümanların emirsiz olmasını istemez. Tabiatları, istek ve beklentileri farklı insanların başsız bir şekilde bir arada yaşaması kavga ve huzursuzluktan başka bir şey getirmez. Ancak İslam'ın öğretisi olan bir yönetici seçilse ve ihtilaflı konularda onun sözüne göre hareket edilse yaşanması muhtemel ihtilafların onda sekizi daha başlamadan çözülmüş olur.

Bunun yanında sorumluluklarla ilgili bir program olması zaruridir. Oda düzeni, yeme içme ve uyku saatleri, ibadet ve ders çalışma programı, sosyal ve sportif faaliyetler bir düzene sokulmalı ve herkese bildirilmelidir. Bunların genel değil de tafsilatlı olması, saatlerinin belirlenmiş olması sıkıcı gibi görünse de, elde edilecek faydalar, olması muhtemel zararlardan daha fazladır.

- Kişisel hassasiyetler ve kültürel özelliklerin uyuşmamasında ölçüyü kaçırmak ve herkesin kendi gibi olmasını beklemek, bu olmadığında bunu anlaşmazlık sebebi görmek.

Cezaevinde kalan Müslümanın öncelikli olarak bilmesi gereken şeylerden biri, kendi evinde kalmıyor olduğudur. İslami olmayan ve herkesin ortak kabullerinden sayılmayan konularda insanları kendine benzetmek yerine, kendisinin insanlara benzemeye

37. Ebu Davud

çalışması en hayırlı olanıdır. Buna örnek olarak temizlik konusunda oluşmuş titizlik, ses konusunda oluşmuş aşırı hassasiyet gibi hususlar gösterilebilir. Bireylerin kişisel olarak gelişen hassasiyetleri başka Müslümanları olumsuz etkilemekte ve ortamın huzurunu bozmaktadır. Bu kardeşlerin Allah'tan korkmaları ve zaten eziyet içinde olan kardeşlerine yeni eziyetler yaşatmaması gerekir.

- Kardeşlerden birinin hassas bir dönemden geçmesi, bunu ortamdaki kardeşleriyle paylaşmaması ya da ortamda bulunanların bu konuda anlayışsız olması.

Cezaevi değişik bir dünyadır. Ancak yaşanarak anlaşılabilir. İnsan bazen ailesiyle, bazen çocuklarıyla imtihan olur. Ortamın sıkıntısının yanında kişinin kendi sıkıntıları da olabilir. Bu tür zamanlarda insanlar çok daha hassas olurlar. Söylenen basit bir söz, yapılan sıradan bir şaka insanların kalbini kırabilir. Bu durumların yaşanmaması için öncelikle; kardeşlere sıkıntımızın olduğunu bildirmemiz gerekir. Sıkıntılar paylaştıkça hafiflediği gibi, insanların daha dikkatli olmasına da yardımcı olur.

Ayrıca Müslümanların kardeşlik hukuku olarak birbirlerini gözetmeleri, sıkıntılı zamanlarda anlayışlı olmaya çalışmaları da gereklidir.

Bunun dışında genel olarak şunu söyleyebilirim:

Zindanlar insanın güzel ahlakla imtihan edildikleri yerlerdir. Müslüman buraya bu gözle bakmalı ve her sorunda ahlakını daha nasıl güzelleştirebileceğini düşünmelidir. Her olayda öğreneceğimiz, eksikliğimizi gidereceğimiz bir yön vardır mutlaka. Yeter ki buna açık olalım. Kişi cezaevlerinde insanlara sabır göstermeyi , güzel ahlakını muhafaza etmeyi öğrense; kâr olarak ona yeter. Niye mi?

"Kıyamet gününde müminin terazisinde güzel ahlaktan daha ağır bir şey bulunmaz. Allah çirkin hareketler yapan ve kötü sözler söyleyen her kişiden nefret edip buğz eder ve onları sevmez." ³⁸

"Bir mümin, güzel ahlakı sayesinde, gündüz oruç tutup gece namaz kılan kimselerin derecesine ulaşır." ³⁹

"Ben, haklı olduğu hâlde çekişmeyi bırakan kimse için cennetin avlusunda bir köşk, şaka da olsa, yalan söylemekten kaçınan kimse için cennetin ortasında bir köşk ve ahlakı güzel olan kimse için de cennetin en yüksek yerinde bir köşk verileceğine kefilim." ⁴⁰

"İçinizden en çok sevdiklerim ve kıyamet gününde mevki bakımından bana en yakın olanlarınız, ahlakça en güzel olanlarınızdır. En nefret ettiklerim ve kıyamet gününde benden en uzak olanlarınız ise, gevezeler, kibirlenerek konuşanlar ve mutfeykîhlerdir."

38. Tirmizi

39. Ebu Davud

40. Ebu Davud

Sahabe sordu:

— *Mutefeykîh kimdir ey Allah'ın Rasûlü?*

— *Onlar büyüklük taslayan kimselerdir."*⁴¹

Müslüman şunu bilmelidir ki; onu Rabbine yaklaştıran ve derecelerini yükselten şeylerden biri; güzel ahlaktır. Zindanlar ise güzel ahlak sahiplerinin cennete merdivenidir. Çünkü zindanda en çok ihtiyaç olan şey; alttan alabilen, haklarından feragat eden, ortamı yumuşatan insanların var olmasıdır. Bu çok zor, zor olduğu kadar da hayırlı bir ameldir. Herkesin sıkıntılı ve hassas olduğu ortamlarda bu yolla Rabbine kul olmak isteyenlere müjdeler olsun.

*"Size, kendisine ateş haram olan ve kendisi ateşe haram olan kimseyi söyleyeyim mi? İnsanlara yakın olan, mizaç ve tabiatı son derece yumuşak olan herkese cehennem ateşi haramdır."*⁴²

Güzel ahlak sahibi olmak isteyenlerimiz evlerinden işe başlamalıdır. İnsanlarla geçirdikleri sayılı saatlerde güzel ahlak hususunda nefislerini zorlayıp evlerine geldiklerinde kötü ahlakın her türlüünü sergileyenler; cezaevlerinde çok zorlanırlar. Çünkü cezaevi ev ortamıdır. Ve insan evinde neyse zindanda da odur. Evinde ahlakı dar, sürekli kavga çıkaran, çocuklarına karşı sert olanlar aynısını kardeşlerine yaşatırlar. Evinde sevilmeyenler cezaevinde de sevilmezler. Evlerinde güzel ahlakları nedeniyle razı olunan ve sevilen insanlar, zindanın aranan insanlarıdır.

6. Cezaevinde kalan Müslümanlara zamanı değerlendirme konusunda neler tavsiye edersiniz?

Allah'a kulluk yaparken sermayemizin özü vakit ve onun hayırlı bir şekilde değerlendirilmesidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* Asr suresinde şöyle buyurur:

"And olsun asra/zamana... İnsanlar hüsrandır."

Bu sure dört sınıf insan müstesna, insanlığın tamamının ziyanda olduğunu anlatır. Sure bir yeminle başlar ve üzerine yemin edilen şey zamandır. Araplarda yemin sözü tekid etmek ve şüpheleri izale içindir. Âlemlerin Rabbinin buna ihtiyacı olmamasına rağmen yemin etmesi dikkat çekicidir. Özellikle yemini zaman üzerine yapmış olması da manidardır. Adeta insanların hüsrân içinde olmasının zamanla bir ilişkisi olduğu anlaşılıyor. Çünkü Kur'an yeminlerinin genel karakteri; konuyla bağlantılı olmalarıdır. Öyleyse gerek zindanda olanlarımız, gerek dışarda olanlarımız ziyandan kurtulmak için vaktin kıymetini bilmelidir. Şu hadisi şerifi düşündüğümüzde konunun ehemmiyetini daha iyi anlarız:

41. Tirmizi

42. Tirmizi

"İki şey vardır ki, insanlar onda gaflet içerisinde dirler: Sıhhat ve boş vakit." ⁴³

Demek ki bu konu insanlığın genel olarak kaybettiği ve kıymetini bilmediği alanlardandır. Öyleyse Müslümanın bu konuda daha fazla hassas olması gerekir. Allah-u âlem bu konunun özü şudur: Şeytan insanın en önemli sermayesinin zaman olduğunu fark etmiş olduğundan, onu gereksiz harcaması için insanla uğraşır; onu hayırdan mahrum edince kendiliğinden zaman şerle geçer. İmam Şafii *rahimehullah* bu hakikati gördüğünden Müslümanları bu hususta uyarmıştır: *'Zaman bir kılıçtır; sen onunla kesmezsen o seni keser.'*

Yani tabiat boşluk kabul etmez. Sen zamanını hayırla dolduramaz isen mutlaka şeytan ve nefis onu batıl şeylerle dolduracak ve seni helak edecektir. Ebu Hanife *rahimehullah* ise bu konuda bizleri şöyle uyarır: *'Fenalıkların en büyüğü, vakti boşa geçirmektir.'*

İbni Kayyim *rahimehullah* şöyle der: *'Vakti zayi etmek ölümden daha kötüdür. Çünkü vaktin zayi olması, seni hem Allah'tan hem de ahiret yurdundan koparır. Ölüm ise, seni ancak dünya ve ehlinden koparır.'*

Genel olarak yaygın bir kanaat vardır. Cezaevinde vakit çoktur ve insan istediğini yapabilir. Oysa cezaevlerinde durum; bu zannın hilafıdır. Oranın şeytanı daha kuvvetlidir ve vakti zayi etmek için elinden gelen her şeyi yapar. Maalesef cezaevlerinde kalan Müslümanlarda, sıkıntıda olduklarını, dar mekan disiplinli programlarla iyice daraltmanın anlamı olmadığı yönünde şeytani vesveselerle bu süreci iyice verimsiz hâle getirmektedir. Oysa dünyada en stresli insan boş kalan insandır. Çünkü siz boş kalsanız da zihin ve kalp boş kalmaz. Boş kalmak demek kalbi şeytana ve Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* dahi Allah'a sığındığı nefse teslim etmektir. Mutluluk ve huzurun sırrı ise; vakti güzel şeylerle değerlendirmektedir.

Müslümanın mutlaka vaktini değerlendirdiği bir programı olmalı ve gününü bu program çerçevesinde idame ettirmelidir. En önemlisi de programlı yaşayan insanlarla bir arada kalmaya çalışması, şayet böyle bir durum yoksa çevresindekilere örnek olup onları da programa dahil etmeye çalışmalıdır. Özellikle asrımızın *'diriler kabri'* olan F tiplerinde bulunanlar, buna azami dikkat etmelidir. Kalabalık koğuşlarda bulunanlar için program ve vakti değerlendirme hususu (ortamdan kaynaklı olarak) daha kolay olsa da; aynı şeyi F tipleri için söylemek zordur. Rabbimin rahmet ettikleri müstesna çoğu Müslüman, vakit hususunda ziyandadır. Özellikle odalarında televizyon bulunduran ve bu aleti kontrolsüz kullananların elinde boşa giden ve ne ilmi ne de ahlaki hiçbir kazanımı olmayan yıllar vardır. Allah'a sığınırız.

7. Zindanda bulunan kardeşlerinize ilmi bir program hazırlamanız istense neler tavsiye edersiniz?

Cezaevinde kalan Müslümanları iki kısma ayırabiliriz: Şer'i ilimleri tahsil edebilecekleri bir hocayla aynı ortamda bulunanlar ve bu imkana sahip olmayanlar.

Bir ilim adamıyla aynı ortamı paylaşanlar bu nimetten ötürü Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ne kadar hamd etseler azdır. Bu durumda olan kardeşlere bir program tavsiyesinde bulunmak ders verecek hocanın hakkına girmek olur! Nitekim her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır. Ve her ilim adamı yetiştirdiği ilmi havzadan edindiği tecrübe ve öğrendiği menhece göre ders verir. Bu kardeşlerin yanlarında bulunan hocadan ellerinden geldiğince istifade etmelerini tavsiye ederim.

Benim tavsiyede bulunacağım kişiler daha ziyade bu imkandan mahrum olan kardeşlerimdir. Allah'tan yardım isteyerek diyorum ki;

Ben kardeşlerimin günlerini üç ayrı parçaya bölmelerini tavsiye ediyorum.

— Sabah namazından sonra başlayan ve öğlene kadar olan süre.

— Öğlenden sonra başlayıp akşam namazına kadar olan süre.

— Akşamdan başlayıp uyuma vaktine kadar olan süre.

Her bir dilimden iki saat belirleyip, ilmi faaliyetlere ayırmalarını öneriyorum. Başka kardeşlerle kalma durumlarını, cezaevi tarafından belirlenmiş faaliyetleri, odanın belirlenmiş programını göz önünde bulundurarak; her dilimden iki saati belirleyebilirler. Böylece toplamda altı saatlerini bu programa vermiş olacaklardır.

1. Bölüm

Bu bölümde Kur'an üzerine çalışma yapmalarını tavsiye ediyorum. İslam'ın en temel kaynağı olması ve ahirette Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bizleri hesaba çekeceği iki kaynaktan ilki olması hasebiyle her Müslümanın Kur'an üzerinde çalışmaya ağırlık vermesi gerekir. Özellikle yaşadığımız fitneler çağında her görüş sahibi kendi görüşüne bir şeyleri delil olarak zikrederken, bu fitnelerden kurtulmanın yolu iki asli kaynağa bütüncül bir bakış açısıyla sahip olmaktır. Kıyamet gününde Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* müşriklerden davacı olacağını biliyoruz. Furkan suresinde Rabbimiz kıyamet sahnelerden birini şöyle zikrediyor:

"Rabbim! Benim kavmim bu Kur'an'ı mehur/terkedilmiş olarak bıraktı."

Müşriklerden davacı olması gayet normaldir. Üzücü olan günümüzde Müslümanların Allah'ın kelamını terk edip onun dışında kaynaklardan dini anlamaya çalışmalarıdır. Kur'an okumanın, Kur'an'a yönelik araştırmaların vakit kaybı olarak algılandığı

ilginç bir zamanda yaşıyoruz. 'Sen Kur'an'ı bırak da şunu oku' tarzında cümleleri ne de fazla duyar olduk. Allah'a sığırız.

Benim tavsiyem şudur:

— Kur'an'dan bir bölümü -ki ideal olan beş ayettir- güzelce okuyup anlamak. Gerirse ayetleri tekrar tekrar okumak.

— Tefsir kitaplarının birinden ilgili bölümün tefsirini okumak ve anlamaya çalışmak.

— Okuma esnasında; ayetin nüzul sebebi, varsa ayetle ilgili hadis veya sahabe tefsiri-nin altını çizmek. Müellifin ayetle ilgili açıklamasının altını çizip anlamaya çalışmak.

— Okuma bittikten sonra; ayetin mealini, nuzül sebebini ve ayetle ilgili açıklamaları bir deftere kaydetmek.

Tefsir olarak tavsiye ettiğim kitaplar;

— İlk defa tefsir okuyacak ve bu konuda alt yapısı olmayanlara tavsiyem Guraba yayınlarının bastığı 'Tefsiru's Sa'di'yi okumalarıdır. Dilinin sadeliği, ihtilaflı meselelerden kaçınması ve rivayet esaslı tefsire ağırlık vermesi; kitabı yeni başlayanlar için uygun kılmalıdır.

— Tefsir konusunda alt yapısı olanlar veya Sa'di tefsirini bitirenlere tavsiyem; (inşallah) Şehid Seyyid Kutub'un Fi Zilali'l Kur'an tefsiridir. Yazarın ihtilaflardan kaçınması, zayıf rivayet ve israiliyata yer vermemesi, Kur'an ayetlerini vakıya indirgemesi ve amele dönük olması ve son tahlilde söylediklerine kanını şahit tutarak (inşallah) şehid edilmesi bu tefsiri tavsiye sebeplerimdenidir.

— Fi Zilal tefsirini okuyanlara tavsiyem; İbni Kesir'in *rahimehullah* tefsirini okumalarıdır. Ayetlerle alakalı tüm hadislerle ve sahabe kavillerine yer vermeye çalışması, İmam'ın hadisçi olup zayıf ve israili rivayetlere dikkat çekmesi, tevhid ve sünnete taalluk eden meselelere yeri geldikçe vurgu yapması, tefsirin ilmi bir hüviyete sahip olması bu tefsirin ayırıcı sıfatlarından. Özellikle müellifin tarihçi olması tefsirine ayrı bir veche katmaktadır. Kur'an hakikatlerini tüm insanlık tarihi ve İslam tarihi üzerinde müşahade etmiş ve yorumlarını o şekilde yapmıştır. Ayrıca İbni Kesir; günümüzde olduğu gibi ümmetin işgal altında olduğu bir zamana yetişmiş, ümmeti zayıflatan unsurları yerinde görmüş ve ayetlerin tefsirine bunları yansıtmıştır.

— Bu tefsiri bitirenlere tavsiyem: İmam Kurtubi'nin Buruc Yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan 'El Camiu'l Ahkamu'l Kur'an' adlı ansiklopedik tefsirini okumalarıdır. Kurtubi tefsiri, Kur'an'ın ahkam ayetleri üzerine yoğunlaşmakta ve ilmi hüviyeti olan bir tefsirdir. Alt yapısı olanların, okudukları takdirde istifade edecekleri bir kaynaktır.

2. Bölüm

Günün bu bölümünde Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* pak sünnetine yönelik araştırmalar yapmalarını tavsiye ederim. Kıyamet gününde Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bizleri hesaba çekeceği iki kaynaktan ikincisi Rasûl'ün sünnetidir. Asıl hesaba çekileceğimiz kaynakları terk edip, bizlere faydası ve zararı olmayan, kendisinden mesul olmadığımız kaynaklara yönelmek zaman kaybından başka bir şey değildir.

Tavsiyem şu şekildedir:

- Her gün belli sayıda hadisi birkaç defa okuyup iyice anlamaya çalışmak.
- Daha sonra tavsiye edilen kaynaktan hadisin şerhini okuyup, önemli yerlerin altını çizmek.

- Son olarak bir deftere bu hadislerin açıklamalarını yazarak kayıt altına almak.

Bu zaman diliminde sırasıyla okunmasını tavsiye ettiğim kitaplar;

- Guraba yayınlarının Türkçeye kazandırdığı İbni Useymin'e ait Riyazu's Salihin şerhi.

- Bunu bitirenlerin Polen yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan Hafız b. Hacer'in Buhari şerhi.

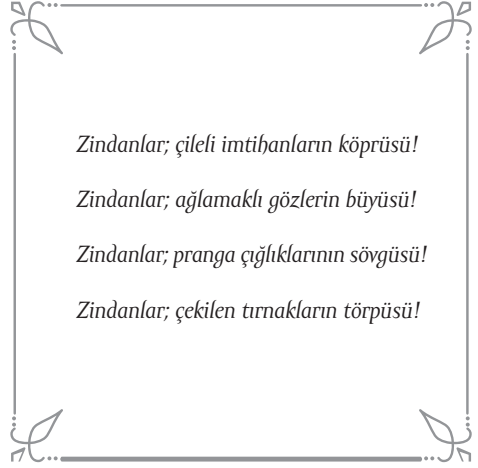
- Bunu bitirenlerin Polen yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan İmam Nevevi'nin Sahihi Müslim şerhi.

3. Bölüm

Bu bölümde günlük iki saat olarak kitap okumalarını tavsiye ediyorum. Aşağıda vereceğim liste bir eğitim programı kapsamında belirlenmiş kitaplardan oluşmaktadır. Bu liste dört aşamadan oluşmaktadır. Her aşama aynı zamanda bir seviyeyi temsil etmektedir. Sıralama gözetilerek okunması faydayı arttıracaktır.

Kitap Listesi 1

1. Tüm Rasûllerin Ortak Daveti, Ebu Hanzala, Furkan Basım ve Yayınevi
2. Akaid Dersleri, Ebu Hanzala, Furkan Basım ve Yayınevi



3. Arınma Yolu 1 ve 2, Abdulhamid Bilali, Buruc Yayınları
4. Demokrasi Bir Dindir, Ebu Muhammed El Makdisi, Şehadet Yayınları
5. Millet-i İbrahim, Ebu Muhammed El Makdisi, Şehadet Yayınları
6. Şeytandan Korunma Yolu, Abdulhamid Bilali, Buruc Yayınları
7. En Güzel Örnek Rasûlullah, Safiurrahman Mubarekfuli, Guraba Yayınları⁴⁴
8. Tağutların Yardımcılarına Dair Şüphelerin Giderilmesi, Ebu Muhammed El Makdisi, Şehadet Yayınları
9. Fıkhu's Sire, Ahmed Ferid, Guraba Yayınları
10. Kitabu't Tevhid, Muhammed Bin Abdulvahhab, Guraba Yayınları
11. Dini Doğru Anlamak, Ahmet Y. Özütoprak, Buruc Yayınları
12. Namaz Gözaydınlığım, Mehmed Göktaş, Okyanus Yayınları
13. Kur'an'a Göre Dört Terim, Mevdudi,

Kitap Listesi 2

1. İslam Erlerine Nasihatler, Nacih İbrahim, Şehadet Yayınları
2. Dinin Doğru Anlaşılmasında Dört Temel Kaide, Furkan Basım ve Yayınevi
3. Nefis Terbiyesi, Salih El Müneccid, Beka Yayınları
4. Cihada Teşvik, Ebu Kuteybe Eş Şami, Şehadet Yayınları
5. Allah'a Adanmış Gençlikler, Furkan Basım ve Yayınevi
6. Tevhid İnancına Aykırı İddialar ve Cevapları, Faysal b. Kazzar El Casim Ümmülkura Yayınları
7. Peygamberimizin Hayatı ve Daveti, Safiurrahman Mubarekfuli, Risale Yayınları
8. Bidat-ı Hasene Yanılgısı, Abdulkayyum Es Suheybani, Ümmülkura Yayınları
9. Namaz Bir Tevhid Eylemi, Abdullah Yıldız, Pınar Yayınları
10. Allah'a Karşı Sorumluluklarımız, Furkan Basım ve Yayınevi

44. Bu kitap ikinci listede okunacak kitabın kısaltılmış ve özet halidir.

11. Allah'ı Görüyor Gibi Namaz Kılmak -Mahmud Bedi'- Polen
12. Müslümanların Birbirlerine Karşı Sorumlulukları, Furkan Basım ve Yayınevi
13. Peygamberimizin Gece Namazı, Seyyid bin Hüseyin El Affani, Polen Yayınları
14. Sahabe ve Selef-i Salihin'in Gece Namazı, Seyyid b. Hüseyin El Affani, Polen Yayınları
15. Gece Namazına Nasıl Kalkabilirim?, Seyyid bin Hüseyin El Affani, Polen Yayınları
16. Cehalet Özü, Murat Gezenler, Şehadet Yayınları
17. Amellerimde Nasıl İhlâslı Olabilirim?, Selim Helali, Polen Yayınları
18. Sabretmek İstiyorum ama Nasıl?, Salih Müneccid, Polen Yayınları
19. Tevbe Etmek İstiyorum ama Nasıl?, Muhammed Avaşe, Polen Yayınları
20. Hz Muhammed'in (as.) Hayatı ve İslam Daveti, Celalettin Vatandaş
21. Yoldaki İşaretler, Seyyid Kutup
22. Günahların Ahiretteki Karşılığı, Ahmed Ferid, Polen Yayınları
23. Günahların Dünyadaki Karşılığı, Ahmed Ferid, Polen Yayınları
24. Sahabe Hakkındaki İncancımız, Muhammed b. Abdullah El Vuheybi, Guraba Yayınları
25. Kalp Hastalıkları ve Tedavisi, Ahmed b. Abdullah El Harrani, Polen Yayınları
26. Dünyanın Allah Katındaki Değeri, Halid Ramazan Hasen, Polen Yayınları
27. Dua Söylemden Eyleme, Abdullah Yıldız, Pınar Yayınları
28. Dualarımız Niçin Kabul Olmuyor?, Muhammed Es Sihavi, Polen Yayınları
29. Rasûlullah Sevgisi ve Alametleri, Prof. Dr. Fadl İlâhi, Guraba Yayınları
30. Peygamber Evinde Bir Gün, Abdulmelik El-Kasım, Guraba Yayınları
31. İbrahimi Genç, Abdullah Z. Atabey Furkan Basım ve Yayınevi

Kitap Listesi 3

1. Davetçinin El Kitabı, Naci b. Dayil Es Sultan, Guraba Yayınları

2. Nasıl Davet Edelim?, Muhammed Kutub, Beka Yayınları
3. Allah'a Davette Peygamberlerin Metodu, Muhammed Surur b. Naif Zeynelabidin, Guraba Yayınları
4. Müslümanım Diyen Bir İnsan Niçin Davet Yapmak İstemez?, Ebu Huzeyfe, Polen Yayınları
5. Başarılı İslam Davetçisinin Vasıfları, Salih bin Muhammed, Polen Yayınları
6. Davetin Başlangıç Noktası, Muhammed Ahmed Er Raşid, Madve Yayınları
7. İslam Davetinde Öncü Erlere Engeller, Muhammed Ahmed Er Raşid, Madve Yayınları
8. Zirvede Kalmanın İncelikleri, Muhammed Ahmed Er Raşid, Madve Yayınları
9. Fi Zilali'l Kur'an'da Davet Yolu, Ahmed Faiz, Şehadet Yayınları
10. Önce Tevhid, Nasır El Umer, Guraba Yayınları
11. Tevhid Risaleleri 1 ve 2, Nida Yayınları
12. Düşün ve Başar, Muhammed Bozdağ, Yediveren Yayınları
13. On Dakikada Neler Yapabilirsin?, A. Muhammed El Kasım, Polen Yayınları
14. İrca Saldırılarına Karşı Şüphelerin Giderilmesi, Murat Gezenler, Şehadet Yayınları
15. İslam Hukuku Açısından Cehalet, Ferrac, Kayıhan Yayınları
16. Furkan, İbni Teymiyye, Guraba Yayınları
17. Meşru ve Gayrimeşru Tevessül, Abdullah b. Abdulhamid El Eseri, Guraba Yayınları
18. Tasavvuf ve İslam, İbrahim Sarmış, Ekin Yayınları
19. Tarikatta Rabıta ve Nakşibendilik, Ferid Aydın, Süleymaniye Vakfı Yayınları
20. Kandil Geceleri ve Bin Yıllık Yanılgı, Mehmet Emin Akın, Medarik Yayınları
21. Bidat ve Ümmet Üzerindeki Olumsuz Etkileri, Selim b. İyd El Hilali, Guraba Yayınları
22. Müminler için Başarı ve Zaferin Gerçek Anlamı, Nasır El-Umer, Guraba Yayınları
23. Üzölme Üzüntüyü Bırak Mutlu Olmaya Bak, Aiz El-Karni, Guraba Yayınları
24. Kalp Amelleri, İbni Teymiyye, Guraba Yayınları

25. Riyazu's Salihin, İmam Nevevi, Hüner, Ravza, Beka Yayınları⁴⁵

26. Eşreften Esfele, Muhammed Said Kaya, İhsan Yayınları

27. Mezhepler Tarihi, Muhammed Ebu Zehra, Hisar Yayınları⁴⁶

28. Yiğit Muvahhidlerin Öyküsü, Furkan Basım ve Yayınevi

Kitap Listesi 4

1. Tağut, Ahmed El-Kattan, Muhammed Ez-Zeyn, Kitap Dünyası Yayınları

2. Allah ile Güçlenmek, Mehmed Göktaş, Okyanus Yayınları

3. Muhammed, Fetih, Hucurat ve Munafikun Tefsirleri, Fi Zilali'l Kur'an'dan

4. Zirvedeki Mankurtlar, Ali Kaçar, Genç Birikim Yayınları

5. Siyer-i Nebi, Ali Muhammed Sallabi, Ravza Yayınları

6. Yeryüzünün Yıldızları, Halid Muhammed Halid, Beka Yayınları

7. 20. Asrın Cahiliyesi, Muhammed Kutub, Beka Yayınları

8. İslam Davetçilerine, Abdullah Nasih Ulvan, Ravza Yayınları

9. Çağdaş Fikir Akımları, Muhammed Kutub Beka Yayınları

10. La İlahe İllallah, Muhammed Kutub, Beka Yayınları

11. İstemenin Esrarı, Muhammed Bozdağ, Yediveren Yayınları

12. İhtilaf fıkhi, Ebu Hanzala Furkan Basım ve Yayınları

13. Fatiha Ve Bakara Tefsiri, Fi Zilal'den, Birleşik - Dünya Yayınları

14. İslamcılık, Hulusi Şentürk, Çıra Yayınları

15. Hayatu's Sahabe, Mahmud El Mısri, Polen Yayınları

16. Örnek Halifeler Dönemi, İhsan Süreyya Sırma, Beyan Yayınları

17. Emeviler Dönemi, İhsan Süreyya Sırma, Beyan Yayınları

45. 4'e bölünüp, sadece hadis metinleri her hafta 1 parça olarak 1 ayda okunacak.

46. Her hafta 1 bölüm okunacak. Ayrıca Muhammed Ebu Zehra'nın fıkralar konusunda oryantalistlerden etkilendiği bazı yanlış tespitleri vardır. Her ne kadar kötü niyetle alıntı yapmamış olsa da, oryantalistlerin ümmete zarar vermek için saçıkları zehrin yayılmasına katkıda bulunmuştur. Bu yanlışları; fıkralar tarihi isimli ders serimizde yeri geldikçe izah ettik. Fıkralarla ilgili dergi yazılarında da bunlara temas etti kardeşlerimiz.

18. Abbasiler Dönemi, İhsan Süreyya Sırma, Beyan Yayınları
19. Eşimle Tanışmayı Unutmuşuz, Sema Maraşlı, Hayat Yayınları
20. Babacığım Neredesin?, Prof. Dr. Sefa Saygılı, Ali Çankırılı, Elit Yayınları
21. Çocukluk Sırrı, Adem Güneş, Nesil Yayınları
22. Batıl Tevil Tehlikesi ve Yıkıcı Etkileri, Ömer Süleyman Abdullah El Eşkar, Gu-raba Yayınları
23. İslam İnancı, Muhammed Kutub, Risale Yayınları
24. Düzeltilmesi Gereken Kavramlar, Muhammed Kutub, Risale Yayınları
25. Hatırlı Satırlar, İbnu'l Cevzi, Tahlil Yayınları
26. Davetçinin Ruh Terbiyesi, Mecdi Hilali, Beka Yayınları
27. Âl-i İmran Suresi Tefsiri, Fi Zilali'l Kur'an'dan, Birleşik - Dünya Yayınları
28. Buhari Muhtasarı, Polen Yayınları
29. Müslim Muhtasarı, Polen Yayınları
30. Müslümanın Emire Karşı Sorumlulukları, Furkan Basım ve Yayınevi
31. Aile Bilinci, Aysel Zeynep, Düşün Yayınları
32. Nasıl Sömürüldük, İhsan Süreyya Sırma, Beyan Yayınları
33. Müslümanların Gerilemesiyle Dünya Neleri Kaybetti, Ebu Hasen Ali En Nedvi, Kitabevi Yayınları
34. Cemal'im, İskender Tutar, Dua Yayınları
35. Gökteki Yıldızlar, Mahmud Şakir, Ravza Yayınları
36. Allah Sevgisi, İbni Kayyim El-Cevziye, Polen Yayınları
37. Milli Din Arayışı ve Türk Müslümanlığı, Ramazan Yazıcı, Ekin Yayınları
38. Selahaddin, Abdulkadir Turan, Dua Yayınları
39. İslam'a Davette 55 Esas, Uğur Pekcan, Meva Yayınları
40. İstismar Edilen Kavramlar, Alaaddin Palevi, Kişisel Yayın
41. İstismar Edilen 40 Ayet, Alaaddin Palevi, Kişisel Yayın

Kitaplar okunurken tavsiyem;

Okunan kitaplarda önemli yerlerin altının çizilmesi ve yanına, neden önemli görüldüğünün not edilmesidir. Kitap bittikten sonra önemli yerlerin bir deftere kayıt altına alınması, bilgiyi daha kalıcı ve istendiğinde bulunacak kolaylıkta kılacaktır.

Ders programıyla ilgili genel uyarılar:

— Her bölümde defter tutulmasının faydasına temas ettim. İlimin kalıcı olması onun kayıt alınmasıyla mümkündür. Rabbimiz *subhanehu ve teâlâ* kendi kitabını yazılı bir metin olarak korumuş olması, ilim talebeleri için düşündürücü olmalıdır.

— Tutulan notların belli aralıklarla okunması, faydayı arttıracaktır. Bu, gün içinde belirlenmiş vakitler olabileceği gibi, haftanın belli günlerinde veya programa ara verilen istirahat zamanlarında da olabilir. Yeni bir kitap okuyormuş gibi notlarımızı okumak, tecrübe edilmiş faydalı yollardandır.

— Verilen program altı saate tekabül etmektedir. Daha fazlasını yapabilenler kendilerini hayırdan mahrum etmemelidir.

— Günlük iki saat kültürel, sosyal ve manevi programa ayrılmalıdır. Özellikle süreli İslami yayınları okumak, onlardan istifade etmek önemlidir.

— Programı ağır bulan kardeşlerin mümkünse sadece birini yapmaları yeterlidir. Programsız yaşamaya alışmış olanların en azından bir yerden başlamaları gerekmektedir. Uzun yolların tek bir adımla başladığı unutulmamalıdır. Günlük yarım saat de olsa bir adım atıp başlamak, yola girmek anlamına gelir.

— Hakeza defter tutma ve yazma alışkanlığı olmayanların, programın aslını ihmal etmemeleri gerekir. Yazmak faydayı kemale erdirir. Mühim olan ilim talep etmektir. Bunda salt okumayla mümkündür.

8. Zindanda kalan Müslümanların ailevi olarak karşılaştıkları sorunlar belirgin olarak nelerdir? Bunların çözümü için neler tavsiye edersiniz?

Zindan sürecinde yaşanan sorunlar farklılık arz etmektedir. Ben şahit olduğum ve tarafları yıpratıldığını gördüğüm bazı sorunlara değineceğim.

Müslüman birey kendi nefisinden sorumlu olduğu kadar ailesinden de sorumludur. Bundan dolayı Rabbimiz sadece nefislerimizi değil, ehlimizi de ateşten korumamızı biz erkeklere vazife kılmıştır. Müslüman dinini öğrenip imanını arttıran faaliyetlerde bulunduğu gibi, eşini de bu sürece dahil etmelidir. Sadece yemek yapıp ev temizleyen; eve gelen misafirlere hizmet eden bir kadından razı olmak yanlıştır. Bu bir dava ve imtihanlar sürecidir. Kadın ve çocuklar hicret, zindan ve cihad gibi süreçlerden direkt etkilenmektedir. Hususen imanı ve ilmi altyapısı olmayan aileler bu süreçlere ayak uydurmakta zorlanmakta, zindanı fiziki olarak zindan olmaktan çıkarıp hakiki

zindana çevirmektedir. Öyleyse her birimizin çoban olduğunu hatırlayıp ailelerimize yönelik çalışmalar yapmamız, onları teba olarak değil davanın asli unsurları olarak görmemiz gerekir. Ben; sorunun, imtihan sürecinde sabırsızlık gösteren, bu sürecin sıkıntılarını eşine yansıtır onu daraltan kadınlardan ziyade, aileleriyle hakkıyla ilgilenmeyen Müslüman erkeklerde olduğunu düşünüyorum.

Zindan öncesi bu hazırlığını yapmamış olan kardeşlerimiz, zindan sürecini güzel değerlendirmeli mektup, telefon ve ziyaret saatlerini onların eğitimine ayırmalıdır. Özellikle uzun mektuplarda şefkat dilini kullanarak Allah'ı ve ahireti, İslam tarihinde yaşanan zorlukları, bu zorlukların neticesinde elde edilecek mükafatları hatırlatmalıdır. Suçlama dilinden şiddetle kaçınmalıdırlar. Kadınlar naif varlıklardır. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* onlara "inciler" demiştir. Tabiatları iltifat duymaya meyyaldir. Azar işitmek, suçlanmak kadının kimyasını ve ruh hâlini bozmaktadır. Cezaevi öncesinde ailesini hakkıyla yetiştirmeyen kardeşler bu süreçte beklenti içerisine girip, sıkıntılarını dışarı yansıtır ve beklentileri karşılanmadığı için suçlama dilini seçerse, zindan içinde zindan yaşamaya mahkum olurlar.

Zindan bir ayrılık sürecidir. Özellikle iletişim konusunda bariz kopukluklar yaşanmaktadır. Buna bağlı olarak yaşanan sıkıntılar olabilmektedir.

Kadınlar sayılı ziyaret ve iletişim ortamlarında sevgi ve ilgi beklerler. Erkek ise tabiatında var olan kontrol etme, olaylardan haberdar olmaya yönelir. Bu durum çatışmaya neden olur. Kadın beklentisini karşılayamaz ve ruhsal olarak yoksunluk hisseder. Erkek ise kadının kendi kontrolünde olmaktan rahatsızlık duyduğunu düşünür ve kötü zanlara kapılır.

Burada kadın da erkek de anlayışlı olmalıdır. Kadın kocasının sormasına imkan vermeden her işinde ondan izin almaya çalışmalı, acziyet durumundan istifade etmemelidir. Erkek ise bu tarz şeyleri usulünce sormalı, sayılı iletişim zamanlarında onlara olan sevgi ve özlemini hissettirmelidir. Özellikle kadınların çok basit şeylerle mutlu oldukları unutulmamalı ve imkansızlıklar içinde de olsa onlara değer verdiğini gösterecek şeyler yapmalıdır.

Şeytanın insana musallat olduğu alanlardan biri rüyalaradır. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu konuda ümmetini uyarmış ve bu tarz rüyaların peşine düşmemeleri gerektiğini bildirmiştir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* anlatıyor:

"Rasûlullah buyurdular ki: 'Rüya üç kısımdır: Biri Allah'tan bir müjdedir. Biri nefsin konuşmasıdır. Biri de şeytanın korkutmasıdır. Biriniz hoşuna giden bir rüya görecektir, dilerseniz onu anlatsın. Eğer hoşuna gitmeyen bir şey görürse onu kimseye anlatmasın.' " 47

Başka bir rivayette kötü olan rüyalar için;

"Soluna üç defa tükürsün ve şeytandan Allah'a sığınsın." buyurmuştur.

"Sahabelerden biri Allah Rasûlü'ne:

— Rüyamda başım kopmuştu ve yuvarlanıyordu, diye sorunca,

Allah Rasûlü uyarıda bulundu:

— Sizden biri gece şeytanın kendiyile oynamasını sabah insanlara anlatmasın, dedi." ⁴⁸

Şeytandan olan rüyayı şöyle anlayabiliriz: Bir rüyanın akabinde kalplerimiz sıkılır, hüznün hâli galebe çalarsa bu rüya şeytandandır ve itibar edilmemelidir. Bu tarz rüyalarda sola tükürmek, Allah'a sığınmak ve rüyanın peşine düşmemek sünnetle sabit olan adablardandır.

Şeytan, zindan imtihanını yaşayan Müslümana en fazla rüyalarla saldırır. Eşini ve çocuklarını onun razı olmayacağı hallerde ona gösterir. Kişi de bazen bu rüyaların peşine düşer. Ve su-i zanna kapılır. Bu ruh haliyle ailesiyle yaptığı görüşmelerde kabalaktır, hesap soran bir dil kullanır. Bu da insanları daraltır. Allah'tan korkmak ve şeytani rüyalara zan bina etmemek gerekir. Hele bu zanların akabinde bu sürecin sıkıntısına bizimle katlanan ailelerimize sıkıntı vermek imani bir tavır olmadığı gibi insani de değildir.

Dünyevi istekler ve buna bağlı olarak yaşanan sıkıntılar.

Zindanda bulunan kardeşlerin bir takım ihtiyaçları olmaktadır. Kendileri bunları gideremediğinden ailelerinden talepte bulunmaktadırlar. Burada anlayışlı olmaları ve dünyanın kendi etraflarında dönmediğini bilmelidirler. Çünkü içeride hayat sabit ve durağandır. Kişi bir şeyi beklemeye başladı mı tüm zamanı onunla geçmeye başlar. Oysa dışarıda devam eden bir hayat vardır. İnsanların farklı uğraşları olup, farklı gündemleri bulunmaktadır. Bu durumu göz ardı edince geciken her talep önemsizlik ve değersizlik hissi uyandırmakta ve huzursuzluk sebebi olmaktadır. Bu huzursuzluk doğal olarak dışarıya yansımakta ve ailevi bir probleme dönüşmektedir.

Elbette kastım içeride bulunan mahkumla ilgilenmeyen, ona karşı sorumluluklarını yerine getirmeyen sorumsuz ailelere değildir. Bunları Rabbimin ıslah etmesini temenni ediyorum. Benim kastım bu konuda ellerinden geleni yapan ancak arada yoğunluktan kaynaklı aksaklıklar yaşayan insanlardır. Bu durumlarda Müslümanın anlayışlı olması ve aile bireylerini sıkboğaz etmemesi gerekir. Uzun ve zorlu olması muhtemel bir süreç sabra muhtaçtır. Sabır ve tahammül; gömlek, pantolon, ayakkabı gibi gereksiz meselelerle tüketilmemelidir.

Cezaevinde bulunan Müslümanın dışarıyla en sağlıklı ve olumlu bağı görüşlerdir. Doğal olarak her görüşü değerlendirmek ister. Aileler bazen ziyaret hususunda aksama yapabilir. Bu durum mahkumda içeride unutulma, değersizlik ve önemsenmeme gibi duygular uyandırır. Bu tip durumlarda zan yapmadan önce meseleye etraflıca bakmak yerinde olacaktır. Çocuklu bir ailenin uzak diyarlara kış mevsiminde ziyaret yapabilmesi hem ciddi anlamda maddi imkan hem de kuvvet gerektirmektedir. Böylesi durumda bir ailenin yıllarca yaptığı fedakarlıkları görmeyip, tek bir ziyaretle onları değerlendirmek insafsızlık olacaktır. Ailenin maddi durumu, mesafe, hava şartları ve ulaşım durumu ziyaret meselesini direkt etkilemektedir.

9. Zindan ehlinin eşlerinden ve çocuklarından beklentileri nelerdir? Bu konuda ailelere tavsiyeleriniz nelerdir?

Dinini yaşadığı için zindanda bulunan Müslüman için en önemli mesele aile bireylerinin bu konuda hassas olmaları, kulluk vazifelerini yerine getirip İslami mücadeleye iştirak etmeleridir. Bir Müslüman mahkumun duası da, beklentisi de, mutluluğu da bu konu etrafında döner. Ailelerin bu noktada göstereceği hassasiyet, içeride bulunan için hayati öneme sahiptir. Bunun en etkili yolu, aile bireylerinin Müslüman cemaatten kopmadan, onlarla beraber yaşamalarıdır. Müslüman zindana düştüğünde genelde ailesi bulundukları yeri değiştirip kendi aileleriyle beraber kalmaya başlıyorlar. Bu durum maddi yönden ve ailenin emniyeti açısından faydalı olsa da manevi yönü ciddi anlamda olumsuz etkiliyor. Ailelerin bazı şeylere karşı olmaları veya gereksiz, aşırı bulmaları, bu yönde sürekli konuşmaları kadın ve çocukların psikolojisini olumsuz yönden etkileyip sabırlarını tüketiyor. Tabi ki bu arada asli görev Müslümanın emanetine sahip çıkmakla birinci dereceden sorumlu olan kardeşlerine düşüyor. Hakkıyla ilgilenme olmadığı içindir ki geride kalanlar ailelerinin yanına taşınmak zorunda kalıyorlar. Bu konuya dair ilerleyen sorularda bir şeyler yazacağım için erteliyorum.

Allah en doğrusunu bilir, cezaevinde bulunan insanın en ciddi sorunlarından biri unutulmak korkusudur. Ailelere tavsiyem onlara bu duyguyu hissettirmeyecek şekilde davranmaları, onları ihmal etmemeleridir. Özellikle ziyaretler, mektuplaşma ve telefon görüşlerine azami dikkat etmeleri mühimdir. İçeride bulunan insanın dış dünyayla tek bağlantısı budur. Bunun yanında kendisine verilen değeri de ziyaret, mektup ve telefon görüşlerine verilen önemle anlar.

Dışarıda yaşanan her sorun içeriye aktarılmamalıdır. Örneğin, haftanın ilk günü ziyareti olan bir Müslüman aile bireylerinden birinin görüşe gelmediğini görüyor. Sebebi hastalık. Hasta şahıs ertesi gün ayaklanıyor ancak mahpus onun hastalığıyla meşgul. Bir sonraki haftaya kadar bu dertle hemhâl oluyor. Tabi şeytan da bu arada boş durmuyor. İnsana hüznü zamanlarında musallat olan şeytan, hüznü vesveselerle katlıyor. Bu sebepten; dışarıda var olan her sorun içeriye aktarılmamalıdır. Hayati öneme sahip olmayan basit sorunlar içeriye hissettirilmeden çözülmelidir.

Erkek tabiatı gereği ve şeriatın ona yüklediği sorumlulukla ailesinden sorumludur. Onlardan saygı ve sayılmayı bekler. Özellikle yapılacak işlerin önceden kendine bil-

dirilmesi ve izin alınması hususunda hassaslaşır. Ailelerin bu duruma riayet etmeleri gerekir. Fiziki olarak insana kendini aciz hissettiren o dar mekanları, işlerini sorup izin almak suretiyle ferahlatmaları çok önemlidir.

10. Zindan ehlinin şahıslarına ve ailelerine yönelik beklentileri nelerdir? Kardeşlerinize tavsiyeleriniz nelerdir?

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dinine hizmet eden ve bu uğurda zindanla karşılaşan Müslüman, ailesini kardeşlerine emanet olarak bırakmıştır. Onlarla ilgilenilmesi, durumlarının gözetilmesini, maddi ve manevi ihtiyaçlarının karşılanmasını bekler. Tabi aynı beklentiler kendi şahsı için de geçerlidir.

İslam, emanetlere riayet dinidir. Kişinin sadıklığının alameti, kendisine emanet olarak bırakılan şeylere riayet etmesi olduğu gibi; münafıklığın alameti de emanetlere hıyanettir. Bir Müslüman için geride bıraktığı ailesinden daha önemli hiçbir emanet yoktur.

Geride kalan kardeşlerin bu noktada dikkatli olması gerekir. Bizler Muhammed Mustafa'nın *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmetiyiz. O Nebi ki; Hatice annemizi sürekli anar, onun arkadaşlarına ve akrabalarına dahi iyi davranırdı. Hatice annemizin İslam'a olan hizmeti, Nebi'ye olan yardımı ve saliha bir eş oluşunu hiç unutmadı.

Aişe annemiz anlatıyor:

"Hatice'yi kıskandığım kadar hiçbir kadını kıskanmadım. Benimle evlenmemden üç yıl önce vefat etmişti. Allah Rasûlü bir kurban kesse mutlaka Hatice'nin arkadaşlarına hediye ederdi." ⁴⁹

"Bir gün Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem evine yaşlı bir kadın geldi. Ona hürmet edip hatırını sordu.

— Nasılsınız? Hâliniz nasıldır? Bizden sonra ne yaptınız? şeklinde art arda sorular sordu.

Kadın:

— Anam babam sana feda olsun, hayır üzereyiz ey Allah'ın Rasûlü, dedi.

Ben:

— Bu yaşlı kadına mı bu kadar değer veriyorsun? dedim.

— Ey Aişe; o, Hatice zamanında bize gelirdi ve vefa imandandır, buyurdu." ⁵⁰

49. Buhari

50. Hakim, Beyhaki

Biz vefayı imandan bilen ve iyiliği unutmayan bir Nebi'nin ümmetiyiz. O Nebi ki; bir müşrik dahi İslam'a faydalı bir şey yapsa onu unutmaz, minnet duyardı. Ve karşılığında iyilik yapmak için çabalar. Mut'im bin Adiy, Taif dönüşü Nebi'yi *sallallahu aleyhi ve sellem* himayesine alıp Mekke'ye soktu. Bedir gününde esirlere bakıp şöyle dedi:

"Şayet Mut'im yaşasa ve bu esirler hakkında benimle konuşsaydı hepsini onun hatırı için serbest bırakırdım." ⁵¹

Böyle bir Peygambere ümmet olanların ona yakışır şekilde emanetlere sahip çıkmaları gerekir. O *sallallahu aleyhi ve sellem* şehid ailelerini gözetir, onların çocuklarını ziyaret eder, başlarını okşardı. Cafer *radiyallahu anhu* şehid olduktan sonra belirli aralıklarla evini ziyaret edip çocuklarıyla ilgilendiğini eşi Esmâ *radiyallahu anha* bizlere aktarıyor.

İşte geride kalan emanetlere riayet hususunda Allah Rasûlü'nün sünneti budur. Aynı zamanda bu ahlak, geriden gelen sancaktarların davaya dört elle sarılmasını sağlar. Neden mi? Çünkü kardeşlerinin aileler hususundaki hassasiyetini gören Müslüman için, ailesi fitne olmaz. Adım atarken onları düşünmeden adım atar. Maalesef bu konuda yaşanmış kötü örnekler geriden gelenlerin yavaşlamasına neden oluyor.

Ayrıca cezaevinde olan bir Müslümana sık aralıklarla mektup yazılıp hâli sorulmalı, kardeşlerinin onu unutmadığı gösterilmelidir. Bu anlamda duyarlı Müslümanların diğer kardeşlerine örnek olması ve mektup yazma süreçlerine onları da dahil etmesi gerekmektedir.

Bunun yanında Müslümanlar arasında en önemli yardımlaşma vesilesi kabul edilen dualarımızı da kardeşlerimizden esirgememeliyiz.

11. Müslümanların cezaevi süreçlerinden istifade etmelerinin önündeki engeller nelerdir?

Bu konuyla alakalı bir şeyler yazmadan önce şu sorunun cevabının verilmesi gerekir: Bir Müslümanın cezaevinden elde etmesi gereken olmazsa olmazlar nelerdir? Elde edilmesi zaruri olanlar bilinirse engeller daha iyi anlaşılır kanaatindeyim. Bunları maddeler halinde sıralamamız gerekirse;

- Başta akide olmak üzere İslami konularda var olan bilgi eksikliğini gidermesi ve başkalarına faydalı olacak kadar dinini öğrenmesi.
- Manevi yönden eksiklerini giderip, salih amelleri arttırması.
- Ahlaki anlamda cezaevine girmeden önceki hâlden daha iyi bir duruma gelmesi. İslam'ın güzel ahlakını elde etmesi.
- İslam davasına katkıda bulunması. Bu, düşünüp fikir üretmek, yazarak, okuyarak veya en azından sürekli ve azimle dua ordusuna dahil olarak olabilir.

Buna bağılı olarak cezaevinden istifade etmenin önündeki engelleri şöyle sıralayabiliriz:

a. Televizyon

Kişinin akide ve ahlakına verdiği zararın yanında televizyon, vakti katletme aracıdır. Ve maalesef zindan sürecinden faydalanamayan çoğu Müslümanın sorunu da televizyon kullanıyor olmalarıdır.

İlk olarak en basit bir haber programında dahi, bir erkeğin bakması haram olan kadın, kulağın duyması haram olan müzik vb. unsurlar vardır. Bu, en masum ve basit olanın hâliyse, geri kalanını varın siz düşünün. Bu sınırdı durmayıp, film, dizi ve eğlence programı izlemeye kadar işi vardiıranların hâli çok daha vahimdir. Ya da karşı çıktığı cahiliye düzeninin din haline getirdiğı futbol maçıını oturup izleyeni düşünün... Ya da insanları uyandırmak için yola çıkanların; insanları uyutmak için tertip edilmiş yarışma programlarının önünde kahkahalara boğulduğunu...

Bu şekliyle kullanılan televizyon kişiyi sürekli masiyet işleyen bir günahkar durumuna düşürür. Ve masiyetlerin en büyük zararı da insanı ihtiyaç duyduğu hayırdan mahrum etmeleridir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hadiste;

*"Kişi hakkı olan bir rızıktan işlediğı masiyet sebebiyle mahrum olur."*⁵² buyurmuştur.

Meşhurdur, İmam Şafii öğrencilik yıllarında zeka ve hıfzıyla öne çıkan bir öğrencidir. Ancak bir gün ezberini veremez. Hocası olan İmam Veki'i durumu sorunca; yolda yürüyen bir bayanın topuğuna baktığına anlatır. Hocası ona şu nasihatte bulunur: *'Masiyetleri terk et. Çünkü ilim nurdur. Allah nurunu masiyetlerle karartılan kalbe koymaz.'*

Cezaevinin temel masiyet aracı olan televizyon da, insanı zindanda ihtiyaç duyulan hayırlardan mahrum eder. Çünkü onunla işlenen masiyetler kişiden Allah'ın yardımını keser. Kişiyi kendi nefsiyle baş başa bırakır.

Vakit olarak da aşırı ve gereksiz tüketim yaptığı için hayırlarla imar edilmesi mümkün çoğu vakit, gereksiz tartışma programları ve masiyet içerikli yayınlarla zayi edilir.

b. Rahatlık

Maalesef bazı kardeşler cezaevine rahatlık ve dinlenme yeri olarak bakıyorlar. Oysa zindanlar mekteptir. Ve herkesin bu mektepten istidadı oranında faydalanması gerekir. Cezaevindeyken bir kardeş mektup yazmıştı. Espiri olsun diye de şu tarz bir cümle kullanmıştı:

'Hocam kendinizi fazla yormayın, çıkınca kimse ne kadar çalıştığınızı sormayacak. Herkes 'Ne kadar yattın?' diye soracak. Öyleyse yatıp dinlenin.'

Hakeza cezaevi insanların kendini saldığı bir yer olmamalıdır. Edep, ciddiyet ve ahlak kurallarının dışına çıkılmamalıdır. Çünkü zindanlar sistemin Müslümanları yakından tanıdığı yerlerdir. Müslümanın kendi için olmasa bile temsil ettiği davaya yakışır şekilde kıyafetlerine, konuşmasına ve insan ilişkilerine dikkat etmesi gerekir. Kaldı ki cezaevlerinde kalan Müslümanlar kardeşlerine örnek olmak durumundadırlar. Bu süre zarfında örnek olacakları ağır başlılık ve güzel ahlakı elde etmeye gayret göstermelidirler.

c. Mahkeme gündemiyle meşgul olmak

Hiç kimse kendi isteğiyle zindana girmediği gibi kendi dilemesiyle de zindandan çıkmayacaktır. Bizleri oraya götüren irade ve kader tecelli etmedikçe oradan çıkmak mümkün değildir.

Madem durum böyledir. Öyleyse Müslümanın dava sürecini, dosya delillerini, emniyet, savcılık ve mahkeme sürecini sürekli dillendirmesi, tekrar tekrar gündem etmesi anlamsızdır. Bu durum insanın tevekkülünü zedelediği gibi, vaktin imar edilmesinin önünde de engeldir.

Cezaevlerinde çoğu kardeş şu mahkeme de geçsin, bunu da atlatalım diyerek vakitlerini zayi etmektedirler. Mahkeme aralarında da mahkeme sürecini değerlendirip kendilerine de vakitlerine de yazık etmektedirler. Benim Müslümanlara tavsiyem; tutukluk hâli başladıktan sonra mahkemeye bir hafta kalıncaya kadar bu konuyu gündem etmeme kararı almalarıdır. Son bir hafta hazırlıklarını tamamlayıp mahkemeye çıkmalarıdır. Aksi hâlde süreç Müslümanları olumsuz etkilemektedir.

d. Geceleri uyumama

Allah'ın kevnî sünnetlerinden biri gündüzün çalışma, gecenin uyku vakti olmasıdır. Rabbinin sünnetine muvafık yaşayanlar başarı elde eder, vakitten istifade ederler. Fıtratı terse çeviren ve geceleri ayakta olup gündüzleri uyuyan insanlar bir çok hayırdan mahrum olup, şerre de duçar olurlar.

Öncelikle günün bereketini kaçıırırlar. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"Ümmetime erken vakitler bereketli kılındı." buyurmaktadır.

Geceler günün en bereketli zamanlarını yatakta öldürürler.

İkinci olarak şeytanın vesvese ve hücumlarına maruz kalırlar. Gece, şeytanların yayıldığı ve şerri yaydıkları zamandır. Bundan dolayı Allah *subhanehu ve teâlâ* gecenin şerrinden gecenin sahibine sığınmamızı istiyor.

Allah Rasûlü de *sallallahu aleyhi ve sellem* bizleri gece konusunda uyarıyor:

"Gece karanlığı bastığı -yahut gecelediğiniz- vakit çocuklarınızın (dışarı çıkmalarına)

izin vermeyin. Çünkü şeytanlar o zaman dağılır. Gecenin bir kısmı gittikten sonra onları serbest bırakın (artık dışarı gidebilirler). Kapıları kapayın ve besmele çekin. Çünkü şeytan kapalı kapıyı açamaz. Tulumlarınızı bağlayın ve besmele çekin!"⁵³

Dikkat ederseniz işlenen masiyetlerin çoğu gece işlenir. İnsanın maruz kaldığı vesveselerin çoğu da gece vuku bulur. Bundan ötürü gece korunması gereken bir zamandır. Ayakta geçirilecek bir zaman değildir.

Üçüncü olarak gece uykusu alamayan insanların sağlıkları bozulur. Allah'ın dinlenme vakti olarak kıldığı zaman dilimini dinlenerek geçirmeyenler, çalışma vaktinde istedikleri verimi elde edemezler. Genelde asabi olur ve çevrelerinde bulunan insanları kırarlar.

e. Düzensiz ve kötü ortam

Önceki sorulara verdiğim cevaplarda da değinmiştim. Cezaevinde ortamın durumu çok önemlidir. Salih insanların olduğu ve belli bir programın işlediği ortamlar cezaevinin nimeti, aksi ise nikbetidir⁵⁴. Düzeni olmayan ve herkesin kendi düzenine göre yaşadığı ortamda hayırlı sonuçlar elde edilemez. Bundan ötürü düzen, cezaevinden istifadenin temel şartıdır. Ayrıca toplu hareket etmek, cemaatle hareket etmektir ki; bir yandan Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımını kazanmaktır.

"Allah'ın eli, cemaatle beraberdir." buyuruyor Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*.

Ortamda kalan insanların salih olması da önemlidir. Bu sözüm yanlış anlaşılmasın. Gayem velilerle aynı ortamda kalınması değildir. Ancak salih olmayı dert edinen, şuurlu ve bunun için çabası olan insanlarla kalmak tercih edilmelidir. Çünkü insan sosyal bir varlıktır ya etkileyen ya da etkilenen konumundadır. İçinde bulunduğu ortam hayırlı olduğunda Müslüman kendi güzelliklerinden ortama aktarır, ortamın güzelliklerinden de istifade eder.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"İyi arkadaşla kötü arkadaş misk taşıyan kimse ile körük üfüren kimse gibidir. Misk taşıyan ya sana onu ikram eder yahut sen ondan (miski) satın alırsın ya da ondan güzel

Cezaevinde ortamın durumu çok önemlidir. Salih insanların olduğu ve belli bir programın işlediği ortamlar cezaevinin nimeti, aksi ise nikbetidir. Düzeni olmayan ve herkesin kendi düzenine göre yaşadığı ortamda hayırlı sonuçlar elde edilemez. Bundan ötürü düzen, cezaevinden istifadenin temel şartıdır.

53. Buhari

54. Azap

*bir koku duyarsın. Körük üfüren kimse ise ya elbiseni yakar ya da ondan kötü bir koku duyarsın!"*⁵⁵ buyurmuştur.

Herkes elinden geldiğince salih ortamlar seçmeli, ortamın salihleşmesi için çabası ve derdi olan insanlarla bir arada kalmalıdır.

12. Cezaevi sürecinin insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri nelerdir? Sağlığın korunması için neler tavsiye edersiniz?

Cezaevinin sağlık üzerinde olumsuz etkisi ruhsal/psikolojik ve bedeni olmak üzere iki başlık altında incelenebilir.

İnsan özgür bir varlık olarak yaratılmıştır. Esaret bir çok yönden insan fitratıyla zıttır. İnsanın uzun yıllar fitratına aykırı bir hayat sürmesi, ruh bünyesinde olumsuz etkilerin açığa çıkmasına neden olur. Özellikle dar mekan da aynı insanlarla aynı gündemler ve aynı şartlar altında yaşamak insanı psikolojik olarak yıpratır. Bu sıkıntıları şöyle sıralayabiliriz:

- Takıntı ve vesvese
- İnsan davranışlarına olumsuz anlam yükleme yani su-i zan
- Aşırı hassaslaşma ve alınganlık
- Duygu kontrolsüzlüğü. Sevinç, öfke ve hüzn gibi duyguların ölçüsüz yaşanması
- İç kapanıklık, isteksizlik ve asosyallik

Bu sıkıntıların oluşmasının ve kalıcı hâle gelmesinin sebebi de, çözümü de aynı şeydir. Manevi hayattaki aksaklıklar ve güzel ahlak konusunda var olan zaafılar... Bu iki yönden hayra muvaffak olanlar bu sıkıntıları en asgari düzeyde yaşarlar ki; bu da normaldir. Ancak bu iki hususta bariz eksiklikleri olanlar, bu sıkıntıları bariz şekilde yaşarlar. Allah'a hamd olsun ki maneviyat da, güzel ahlak da sonradan kazanılabilen şeylerdendir. Bu imtihanla karşılaşan her Müslüman, iki hasleti kazanmak için çaba göstermelidir.

Bunun yanında önemli gördüğüm bir husus da şudur: Kişi o dar hayattan dışarıya bir pencere açmalı ve donuk mekanları canlandırmalıdır. Özellikle yazı yazabilen kardeşlerin İslami yayınlara düzenli yazı göndermesi, akraba ve tanıdıklara davet mektupları yazması, ulaşabildiği farklı insanlarla mektup vasıtasıyla diyalog içerisine girmesi buna örnek verilebilir. Tağutların, Müslümanı hayattan koparma çabalarına, Müslüman katkıda bulunmamalıdır. Bizler vârisi olmak ve muttakilere imam olmak için gecelerinde dualar ettiğimiz dış dünyadan bağlarımızı koparmamalı, elimizden gelen her yolla bir bağ kurmalıyız.

55. *Muttefekun Aleyh*

Bedeni olarak da ciddi sağlık sorunları oluşmaktadır. Bunun başlıca nedeni hareket-sizlik ve beslenme konusundaki kısıtlı imkanlardır. Ancak bunlar aşılmayacak sorunlar değildir. Uzun yıllar cezaevinde olmasına rağmen dikkatli yaşayan Müslümanlar sağlık yönünden çok iyi durumdadırlar.

Burada en önemli faktör az ve yeterli kadar yemektir. Bu konuda İslam'ın öğretilerine ve Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetine uyulduğu takdirde bir çok sağlık sorununun biteceğine inanıyorum. Hadiste Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Ademoğlu tıka basa doldurduğu midesinden daha kötü bir kap doldurmamıştır. Sırtını doğrultacak lokmalar ona yeterlidir. Mutlaka doldurması gerekiyorsa üçte birini yemeğe, üçte birini suya, üçte birini de kendine ayırsın." ⁵⁶

Bu hadis beslenmede esas alınırsa sağlık koruma altına alınmış olur.

Bir diğeri ise hareketsizliktir. Hareketsizliğe bağlı olarak yenilenlerin hazmedil-memesi, kireçlenme ve eklem rahatsızlıkları baş gösterir. Mutlaka bir spor programı olmalı ve ona riayet edilmelidir. Çünkü beden Allah'ın insana emanetidir ve bedenin insan üzerinde hakkı vardır. En basitinden, günlük düzenli olarak bir saatin altına düşmeyecek şekilde yürüyüş yapılmalıdır. İmkânı olanların günlük düzenli riayet ettikleri bir spor programı olmalıdır. Cezaevinde yapılan programların bireysel değil de toplu olması, uzun süreli ve istikrarlı olmasını sağlar.

13. Cezaevinde bulunan ve farklı davalardan yatan Müslümanların aralarında ilişki nasıl olmalıdır? Tavsiyelerinizi alabilir miyiz?

Şunu bilmeliyiz ki; İslami kesimi zindanlara dolduran tağutlar onların itikadi ve menheci farklılıklarına bakmazlar. İslami mücadeleleri ve onların sistemine olan mu-halefetlerini esas alırlar. Bu nokta göz önünde bulundurularak ilişkiler tesis edilmelidir. Orada bulunan herkes İslam adına mağdur edilmiştir. Sizin yardımlaşmanız, güzel bir diyalog içinde olmanız, İslam adına mağdur edilenlere yani İslam'a yapacağınız hizmetlerdendir.

Bu anlamda mümkünse aynı odalarda kalınmamalıdır. İtikadi ve fikri ayrılıklar gün-deme geldiğinde oda içinde huzursuzluk olacak ve bu idareye yansıyacaktır. Meseleyi anlamayan cezaevi personeli bunu *'Müslümanlar birbirine girdi'* olarak yansıtacaktır. Ancak bazı yerlerde zaruretten dolayı farklı davalardan yatanlar aynı odalarda kalmak zorundadır. Bu tip yerlerde ortak şartlar belirlenmeli ve bu şartlara riayet edilmelidir. Aksi hâlde zaten dar olan mekanlar çözümsüz ve sonuç alınması çok zor tartışmalarla iyice içinden çıkılmaz bir hâl alacaktır. Bu da hem cezaevi idaresine hem de örnek olunması gereken çevre mahkumlarına kötü yansıyacaktır.

Ancak özellikle sıkıntılı durumlarda farklı grupların yardımlaşması ve birbirlerine

destek olmaları gerekir. Özellikle idarenin Müslümanlara yönelik zulümlerinde aynı davadan olsun olmasın, İslami kimliğinden ötürü saldırıya uğrayanların tek vücut olması gerekir.

Ayrıca cezaeviyle alakalı istek ve taleplerde de yardımlaşma ve ortak kararlar alınması herkes için kazanım olacaktır. Bunun için temsilciler seçip onlarla istişare etmek herkesin ortak faydasına olan şeylerdendir.

Fikri ayrılıkların giderilmesi için zemin hazırlanması da önemlidir. İlimden nasibini almış, inandığı akide ve mücadele metodunu delillerle anlatabilecek insanların belirlenmiş bir usul etrafında belli aralıklarla konuşması önemlidir. Bu tarafların birbirinden faydalanması, yanlış üzere olan tarafın delille kendini düzeltmesi için önemlidir. Bunun için idare tarafından düzenlenen ortak faaliyetler kullanılabilir. Burada önemli olan buna ehil insanların belirlenmiş bir usul etrafında delillerle konuşmasıdır. Aksi durumda ortaya çıkacak mefsedet umulan hayırdan çok daha fazla olacaktır.

14. Cezaevinde bulunan Müslümanların sol gruplarla ve adli mahkumlarla aralarında münasebet nasıl olmalıdır? Hususen Müslümanın davetçi kimliği cezaevinde nasıl açığa çıkmalıdır?

Müslümanlar nerede olursa olsunlar davetçi olduklarını unutmamalıdır. Ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"De ki: 'İşte benim yolum budur. Basiretle Allah'ın yoluna çağırırım. Ben ve bana uyanlar (böyleyiz). Allah'ı tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim.'" ⁵⁷

Her insan Nebi'ye *sallallahu aleyhi ve sellem* olan ittibası oranında insanları İslam'a davet eder. Özellikle cezaevlerinde bulunan insanlar davete en fazla muhtaç olan insanlardır. Dünyalarını kaybetmiş insanların ebedi hayatı kazanmalarından daha güzel ne olabilir? Bu anlamda mahkumlara yapılacak davette şunlara dikkat edilmelidir:

— Öncelikle cezaevlerinde dil ile yapılan davet çok kısıtlıdır. Farklı davalardan mahkumların bir araya gelmesi çok zor ve sınırlı vakitlerde mümkündür. Bu esnada sergilenecek İslam ahlakı, onların dikkatini celbedecek ve bizlerin şahsında İslam'a karşı merak uyanacaktır. Müslümanlar kendi aralarındaki ilişkiye azami dikkat etmelidirler. Çoğu mahkum, anlatılandan ziyade anlatanların ilişkisine bakar. O güne kadar görmediği sevgi, saygı ve güzel ahlak örneği; anlatanın şahsında onu anlatılan konuya hayran bırakır.

— Siyasi davadan yatan mahkumlarla mümkün mertebe tartışma ve atışmadan kaçınılmalıdır. Bu tarz atışmalar faydadan çok zarar getirmekte, faydasız bağırış çağırışlara neden olmakta, Müslümana yakışmayan söz ve davranışların açığa çıkmasına zemin hazırlamaktadır.

— Adli davadan yatan mahkumlar, İslam'a daha yatkındır. Ancak davetçilerin dikkatli olması, içerinin sıkılğanlığından kurtulmak için yol arayanlarla, samimi arayış içinde olanları birbirinden ayırmalıdır. Cezaevinde İslam davetini kabul eden çoğu adli mahkum, dışarıya çıktığında değişiyor. Bugüne kadar ki tecrübelerimiz bunu öğretti bizlere. Fakat bunun yanında çok samimi Müslümanlara da denk geldik. Rabbim sayılarını arttırsın.

Son olarak; Allah'ın kendilerini imtihan ettiği bir zümre var ki Rabbim onların yardımcısı olsun. İslami bir kimliğe sahip olmasına rağmen adli bir davadan dolayı zindana düşen ve adli mahkumlarla bir arada kalmak zorunda olanlar... Ya da içerde İslam'la tanışan; ancak ceza alma sebebi adli bir suç olduğundan benzer suçlularla aynı ortamı paylaşan kardeşlerimiz...

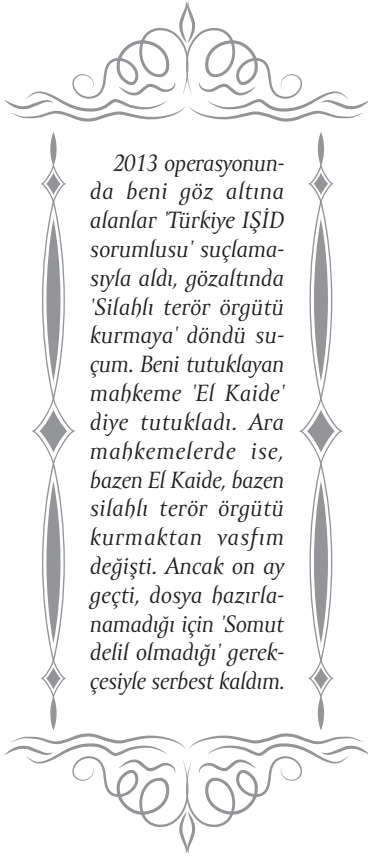
Bu gerçekten ağır ve zor bir imtihandır. Ortamda bazı hassasiyetlerin olmaması, gürültü ve ses, İslam ahlakına aykırı söz ve davranışlar, tahammül edilmesi zor şeylerdendir. Bu kardeşlerimizin sabr-ı cemil gösterip, İslam ahlakının güzelliklerini sergileyerek insanları kazanmaya çalışmaları gerekir. Kendileri gibi inanan ve yaşayan insanların sayısı arttıkça daha rahat edeceklerdir. İnsanlara öğretmek istedikleri hakikatleri zamana yaymalı ve İslam davetine açık olanlara parça parça meseleleri izah etmelidirler. Geniş zaman ve uzun beraberlik nimetinden faydalanmalı, sorunları tespit edip onlara yönelik çalışmalıdırlar.

Özellikle Kur'an okumalarını geliştirmeli, insanlara Kur'an öğretip, talim yapılan yerlerin mealini de okuyarak davet yapmalıdırlar. Kur'an öğretimi davete başlangıç olarak büyük bir nimettir. Anlatılan meselelerde okuma alışkanlığı olmayan insanlara ağır kitaplar tavsiye etmemeli, onların kapasitelerini göz önünde bulundurmalıdırlar. Genel hatlarıyla İslam'ı anlatan romanlar ve hitap üslubuyla yazılmış davet mektupları bu konuda etkilidir. Okuma alışkanlığı kazandırıldıktan sonra yönlendirme yapılırsa daha etkili olacaktır.

15. Farklı cezaevlerinde olan Müslümanların birbirlerini tanıma, tecrübe paylaşımı ve haberleşmeleri noktasında zindan ehline tavsiyeleriniz nelerdir?

Bu konuda bugüne dek yapılmış bir çalışma bilmiyorum. Aynı davadan yatan insanlar veya belli bir dönem aynı cezaevinde kalmış insanlar arasında haberleşme olsa da istenilen düzeyde olmadığı kesindir. Zindanlar arasında haberleşmenin tek yolu mektuplardır. Aslında mektuplaşmak cezaevinde olan Müslüman için çok faydalıdır. İçerinin durağan hayatına renk katan unsurlardandır mektup.

Belli yayınları takip eden insanlar, yayınevlerine mektup yazarak cezaevlerinde aynı yayına abone olanların isim ve adreslerini öğrenebilirler. Mektup yazarak tanışmış ve başlangıç yapmış olurlar. Özellikle nasıl tanışıldığına dair söylenecekler başkalarına da örneklik teşkil eder.



2013 operasyonunda beni göz altına alanlar 'Türkiye IŞİD sorumlusu' suçlamasıyla aldı, gözaltında 'Silahlı terör örgütü kurmaya' döndü suçum. Beni tutuklayan mahkeme 'El Kaide' diye tutukladı. Ara mahkemelerde ise, bazen El Kaide, bazen silahlı terör örgütü kurmaktan vasfım değişti. Ancak on ay geçti, dosya hazırlanamadığı için 'Somut delil olmadığı' gerekçesiyle serbest kaldım.

Bunun yanında İslami yayınlara yollanacak makale, şiir, anı veya cezaeviyle ilgili paylaşımlar da mahkumlar arasında bir diyalog vesilesi olabilir. Maalesef bu konuda zindan ehlinin cimri davranışını ve imkan sahibi olmalarına rağmen çoğu Müslümanın bundan imtina ettiğini görüyoruz. Oysa davası uğrunda imtihana uğramış bir Müslümanın din adına söyledikleri, insanlar üzerinde daha fazla etki bırakmaktadır.

16. Yargılama sürecinde gerek şahsınız, gerek başka Müslümanların karşılaştığı ilginç hukuk-suzluk örneklerinden bahsedebilir misiniz?

Bu soruyu okuyunca şunu düşündüm. Acaba karşılaştığım hukuka uygun uygulamalar sorulsa daha iyi olmaz mıydı? Çünkü sayılı olanın anlatılması sayısız olanın anlatılmasından çok daha kolaydır.

2008 yargılamasında yaşı bir hayli ilerlemiş bir hocamızı da bizimle beraber göz altına aldılar. Hocamıza isnat edilen suç 'kod isim kullandığı ve örgüt üyesi olduğu' yönündeydi. İddia o ki hocamız 'baba' kod ismini kullanıyormuş. Delil de oğluyla yaptığı telefon konuşmalarında kendisine ismiyle değil, baba diye hitap etmesiymiş. Bu gerekçeyle bir Müslümanın hukuk(!) mahkemelerinde yargılandığına şahit oldum.

Yine İslami bir davada aynı adamı; ayrı iki şahsın, ayrı tarihlerde öldürdüğü ve her ikisinin de katil olduğu gerekçesiyle müebbet hapis cezası aldığına şahit oldum. Ortada tek ceset var. Ama bu ceset, iki ayrı adam tarafından farklı illerde öldürülmüş. Ve iki zanlıda katılmış. Artık örgüt ışınlama sistemini mi buldu, savcılar fazla film mi izledi orasını bilemiyorum.

2013 operasyonunda beni göz altına alanlar 'Türkiye IŞİD sorumlusu' suçlamasıyla aldı, gözaltında 'Silahlı terör örgütü kurmaya' döndü suçum. Beni tutuklayan mahkeme 'El Kaide' diye tutukladı. Ara mahkemelerde ise, bazen El Kaide, bazen silahlı terör örgütü kurmaktan vasfım değişti. Ancak on ay geçti, dosya hazırlanamadığı için 'Somut delil olmadığı' gerekçesiyle serbest kaldım.

İstanbul'da silahlı bir soygun yapılıyor. Soyguncular çarşafli. Çatışma çıkıyor. Kuyumcu ve bir soyguncu yaralanıyor. Aradan kısa bir zaman geçmeden bir İslami gruba operasyon yapılıyor ve soyguncular bunlar deniyor. Kuyumcu emniyete çağrılıyor. Biz kan testi yaptık, dükkandaki kan izleri bu zanlılara ait, sen bunları teşhis et deniyor.

Adam ben bunları hiç görmedim, dükkanıma gelenler de bunlara benzemiyor diyor. Hatta birini vurmuştum, bunların arasında yaralı yok diyor. Polis diyor *'Amca kan izi bunlara ait çıktı, boşuna uğraşmayalım, ifade ver, evine git'* diyor. Amca da *'Koca polis ne diye yalan söylesin!'* diye düşünerek teşhis yapıyor. Mahkemede yapılan kan testi sonucunda, kanın sanıklardan hiçbirine uyuşmadığını duyunca adam polisin kumpasını anlatıyor. Ama mahkeme o an sağır olduğu için duymuyor. Daha sonra amcanın dükkanında kullanılan kalaşnikof bir DHKP-C eyleminde kullanılıyor ve yakalanıyor. Ama buna rağmen Müslümanlar delil yetersizliğinden değil, uzun tutukluk nedeniyle tahliye ediliyor.

17. Zindan sürecinde sizi en çok duygulandıran veya keyiflendiren anılarınızdan bazılarını paylaşabilir misiniz?

Genelde ayrılık sahneleri aşırı duygusal olur. Birileri zindandan çıkar, geride kardeşleri kalır ve onlarla vedalaşır. Hem çok zor, zor olduğu kadar da duygusaldır. Hemen hemen her ayrılık sahnesi bana en zor gelen şey olmuştur. Kendinizi suç işlemiş gibi hissediyorsunuz. Siz gidiyorsunuz, arkada kardeşlerinizi bırakıyorsunuz.

Cezaevinde keyifli şeyler de yaşanmıyor değil. Bir dönem yaşı benden büyük iki abiyle kalıyordum. İkisi de gece horluyor. Benim de uykum hassas olduğu için genelde uyuyamıyorum. Abilerden biri yüksek sesle, diğeri de kısık sesle horluyor. Bir gece yüksek sesle horlayan abi, gece ikiye kadar kesintisiz devam etti. Ben de uyuyamadığım için yatakta metin ezberlerimi tekrar ediyorum. Bir ara abi kendi sesine uyandı. Abinin horlaması durunca kısık sesle horlayan abinin sesi duyulmaya başladı. Abi yataktan hışımla fırladı. Ben de onu izliyorum. Kısık sesle horlayan abinin yatağının başında durdu. Sert bir şekilde abiyi dürtüp uyandırdı. Uyanan abi uyku şaşkınlığıyla *'Ne oluyoruz?'* der gibi abiye bakıyor. Sert bir sesle *'Abi horluyorsun, hoca uyanacak bizim yüzümüzden uykusuz kalacak'* dedi. Hayatımda o gece güldüğüm kadar hiç güldüğümü hatırlamıyorum.

18. Bir şiiriniz varsa paylaşabilir misiniz?

Mahkum Yürekler

*Zifiri karanlığa mahkum yürekler
Kar beyaz hakikati fehmedemezler
Coğrafyamda doğan tevhid güneşi
Üfleyerek güneşi söndüremezler*

*Uyanış başlamıştır, dönüş fıtrata
Tertemiz dimağları kirletemezler
Eline balta almış İbrahimleri
Putlarının önünde eğdiremezler*

*Sermayesi buz olan korksun güneşten
Dağları güneşle eritemezler
Kutlu bir çağrıya icabet ettik
Bu yoldan geriye döndüremezler*

*Özgürlüğü kullukta, tatmış imanı
Pranga kelepçeyle ürkütmezler
Yusuf'u örnek bilen yığıdî
Zindan esaretiyle sindiremezler*

*Vahyin rehberliğinde yürüyor kervan
Şüphyle önüne set çekemezler
Şiarı tevhid ve sünnet olanı
Hurafe ve zanla devşiremezler*

19. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Sorulardan birini atlamış oldum. Zindan da karşılaşılan vesveselere dair sormuşsunuz. Şu an bu imtihanı yaşayan kardeşlerime son olarak söyleyeceklerim, bu sorunun da cevabı kabul edilsin.

Aynı zamanda bu satırlarımı zindanda bulunan kardeşlerim benden bir mektup olarak kabul etsinler.

Ey zindan arkadaşım,

Biliyor musun; *"Bir kavme benzeyen onlardandır"* diyor Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*. Ve sen içinde bulunduğun durumla şu an bir Peygambere benziyorsun. Herkes bir şekilde imtihan oluyor. Zahiren dünyanın en rahat insanına sorulsa; sayısız dert anlatacak, imtihan peşine imtihan sıralayacaktır. Dünya hayatı böyledir zaten. Herkes Rabbine doğru, bir yolda seyreliyor ve herkes bir mücadele içerisinde.

"Ey insan, gerçekten sen, hiç durmaksızın Rabbine doğru bir çaba harcayıp durmaktasın; sonunda O'na varacaksın." ⁵⁸

Fakat senin imtihan ve çabanın farkı, Yusuf'un *aleyhisselam* imtihanına olan benzerliğidir. Ve Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*;

"İnsanların bela yönünden en şiddetli olanı Peygamberler, sonra onlara en çok benzeyenlerdir." buyuruyor.

Öyleyse üzülme ey zindan arkadaşım! Madem herkes bir imtihan içinde, sen bu imtihanında seçilmişlerden olmakla teselli bul.

Sen nerede olursan ol, Rabbin seninle beraberdir. Sakın Rabbinin üstlendiği bir konuda kaygıya kapılıp, kendini üzme. Bu, Rabbin gücendirir. Bazen rızıkla ilgili endişelere kapılıyor, ehli iyalin için üzülüyorsun. Onlar annelerinin karnındayken sen yine yoktun. Ama Rabbin asla onları unutmadı, rıziksız bırakmadı.

"Yeryüzünde hiç bir canlı yoktur ki, rızıkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümünü apaçık bir kitapta (yazılı) dır." ⁵⁹

Güvendiğin bir arkadaşın sana söz verse, buna rağmen sen onun söz verdiği konuda endişeni izhar etsen, bu ne kadar ayıp olur değil mi? Oysa söz konusu alemlerin Rabbi olan Allah'tır ve sana söz vermiştir. Sen içinden de endişe etsen, dışından da dillendirsen o, *'gayb ve şehadet'* bilgisine sahip olandır.

58. 84/İnşikak, 6

59. 11/Hud, 6

"Bir şeyi açığa vursanız da, saklı tutsanız da; şüphesiz Allah, her şeyi bilici olandır." ⁶⁰

Ey zindan arkadaşım,

Bazen mahzunlaşıyor, yer yer öfkeleniyorsun arkadaşlarına. Senin ve ailenin hakkını ifa etmediklerini dillendiriyorsun. Ama bir şeyi unutuyorsun. Sen bu davaya birileri vefa göstereceğini diye girmedin. Sen Rabbinin razı etmek istediğini ve bu zorlu yolu seçtiğini. Bedelinin cennet olduğunu baştan kabul ettin. Bedelin değişmiş değil, bundan emin olabilirsin. Çünkü Allah sözünden dönmez.

Sakın şeytanın sana yol bulmasına müsaade etme. Yapabileceğin bir şey varsa geride kalanlara duacı ol ve ulaşabiliyorsan onlara nasihat et. Daha güzel olanıysa bu durumdan ders al. Senden vefa bekleyenlere yönel. Vefasızlığın ne kadar kötü olduğunu akıl edip onların haklarını ifa et.

Ey zindan arkadaşım,

Sakın ama sakın Rabbinin seninle olduğunu unutma. O *subhanehu ve teâlâ* seni unutmadı, terk etmedi de. Müşriklerin baskısından dolayı dar bir hücrede tutsak olan Nebi, yol arkadaşına ne diyordu?

"Üzülme! Allah bizimle beraberdir."

Yine arkadaşına teselli veriyordu:

"Üçüncüsü Allah olan iki kişi hakkında ne zannediyorsun?" ⁶¹

Ben de bir yol arkadaşı olarak sana aynı şeyleri söylemek istiyorum. Üzülme! Allah bizimle beraberdir. O ne unuttur, ne de bizi terk eder. Bu ruh hâlinde olan bir kardeşime yazdığım bir şiiri seninle paylaşacağım;

60. 33/Ahzab, 54

61. Müslim

Sabret Kardeşim

Ey zindan arkadaşım sakın üzülm

Rahman olan Allah her an bizimle

Unutmadı bizi terk etmedi de

Allah'ın va'di hak, sabret kardeşim

İbrahim'i yakmayan şu dev ateşler

Musa'ya yarılan kızıl denizler

Bedir'e inen şanlı melekler

Yardım yakın sabret, sabret kardeşim

Takvimden döküldü bir bir yapraklar

Gün tükendi şimdi saydığın yıllar

Nedense çabuk gelir kış ve hüzanlar

Baharımız Firdavs'te sabret kardeşim.

Sanki sitemin var eski dostlara

Geciken mektup, kesilen selama

Dostlara değil bu canı Allah'a

Karşılığı cennet sattın kardeşim

Kur'an'la aydınlanan dar hücreler

Dualarla ısınan soğuk geceler

Gözyaşı yatağı şu seccadeler

Mahşerde şahidimiz sabret kardeşim

Zindanın neşesi yavrularımız

Görüş sonrasında fasıllarımız

Gönüllerde mahrem sevdalarımız

Vuslatımız yakın sabret kardeşim

Ey zindan arkadaşım sakın üzülm

Rahman olan Allah her an bizimle

Unutmadı bizi terk etmedi de

Allah'ın va'di hak, sabret kardeşim

Ey zindan arkadaşım,

Şunu hatırlatmak isterim: Tarihte metot ve menheçlerini değiştirenlerin çoğu, bunu zindan sürecinden sonra yapmaya başladılar. Çünkü zindanlar genel olarak muhasebenin yeridir. Ancak muhasebe rahmani ve şeytani olmak üzere iki kısma ayrılır. Sakın şeytanın tuzağına düşüp yanlış konuları, yanlış bir zeminde muhasebe etme!

'Neden böyle oldu?' sorusuyla muhasebeye başlarsan, baştan ipleri şeytanın eline vermiş olursun. Çünkü bu sorunun altında *'Acaba ne yaparsak bir daha bu mekanlara düşmeyiz?'* hesabı vardır. Senin orada olman yanlış değildir ki; bunun muhasebesini yapasın! Sen; Rabbinin, her iman iddiasında olana vaadi olan, imtihanını yaşıyorsun. Burada iddianın kabul edildiğini düşünerek sevinmen gerekir.

Bu yanlış noktadan muhasebeye başlarsan, tağutları rahatsız etmeyen, onlarla uyumlu bir din bulursun karşında. Ki birçok yapının zindan sürecinden sonra akide ve menheçlerini değiştirmesi, bu yanlış muhasebe sebebiyledir. Oysa belaların çoğalması, sabırların tükenmesi, imtihanın ağırlığını hissettirmesi yardımın yakınlaştığını gösterir. Aslında yapılar en fazla zorlandıkları yerde sevinip, üzerinde oldukları hâli değiştirmeden Rablerinden gelecek yardımı beklemelidirler.

Şayet bir şeyleri muhasebe edeceksen, bireysel günahlarını, sıdkını zedeleyen hâllerini, inandığın değerlerle uyuşmayan tavırlarını muhasebe etmelisin. Bunlardan tevbe etmeli ve muhasebe neticesinde bir ıslah programı belirlemelisin. Yoksa yapıların muhasebesini yapmak, ne yapsaydık bu zindan sürecini yaşamazdık gibi ne imani ne de ahlaki olmayan muhasebelere girişmek insana ahiret helakından başka bir şey getirmez.

Ey zindan arkadaşım,

Senin en sıkıntılı dönemlerin, dünyanın bazı yerlerindeki Müslümanların ahvaline göre güllük gülistanlıktır. Senin uykularını kaçırın, yüzündeki tebessümü çalan, kendine ve kardeşlerine zindan içinde zindan oluşturduğun sıkıntıların, bazılarının dualarında temenni ettiği nimetlerdendir. Bu sayımızda bunlardan bazılarını direkt yaşayanların ağzından dinleyeceksin. Yıllarca ailesinden ve dış dünyadan tamamen habersiz zindanlarda kalan Müslümanları, her günleri işkenceyle geçen mahpusları, öldürsünler diye cellatlarına yalvaran kadınları öğreneceksin. Gözünün önünde eşine tecavüz edilen erkekler, kocaları gözleri önünde parçalara ayrılan kadınlar, gördükleri işkenceler sebebiyle aklını yitiren gençler...

İsmi, onlarınkiyle aynı olan imtihanın, onlarınki gibi çetin olabilirdi. Sen bu nazarla nimettesin, sakın nankörlük etme. Her halükarda *'Allah'a hamd olsun'* de.

Ey zindan arkadaşım,

İnsanlarla bir arada yaşamak zordur. Özellikle aynı ortamı paylaşan insanlar için bu durum çok daha zordur. Kişinin zihninde boşluk olmaz. Çevresinde bulunan her harekete mutlaka iyi ya da kötü bir anlam yükler. Buna su-i zan ve hüsn-ü zan diyoruz. Ve insanın kardeşleriyle ilişkisinin güzel olması veya olmaması bu zanlara uygun

şekilde şekillenir. Şeytanın seni su-i zan tuzağıyla kötü ahlaka çekmesini istemiyorsan hüsn-ü zan ahlakıyla kendini terbiye et. Çünkü aynı ortamı paylaştığın insanlarla aranda problem olunca, bu ibadetlerin de dahil, herşeyini olumsuz etkileyecek. Şeytan sana yaklaşıp ve direkt birine bağır, kalbini kır ya da hakaret et dese bunun şeytandan olduğunu bilir, Allah'a sığınır. Ancak son adımı bunlar olan su-i zannı fısıldasa, aynı hassasiyeti göstermeyecek, muhtemelen bunu basit bir düşünce olarak kabul edeceksin. Sonrası üzerinde etkisi olan hiçbir şey basit değildir. Zaten zan, basit bir şey olsa Allah onu yasaklamaz, hakkında ayet indirmezdi.

Seni Allah'a emanet ediyor, cezaevinin hayrına muvaffak olup şerrinden korumasını, muhafaza etmesini temenni ediyorum. Rabbim seni bir an önce ve hayırlı bir şekilde o mekandan kurtarsın.

Her ne kadar zindan, muhaceret, şehadet, zulüm ve baskılar üzerimize yağsa da; ebedi olan güzellikler ile süslü cennet mükafatı için, li vechillah için bunlara katlanmak güzeldir, sevimlidir. Cennet temizliği, paklığı ifade ederken Cehennem de kirliliği ve çirkinliği ifade eder. Nitekim Rabbimiz biz kulları için şu müjdeyi veriyor:

"Bir de Allah iman edenleri(bu sıkıntılarla günahlardan) temizlesin ve kafirleri (bu zulümleri sebebiyle) helak etsin." (3/Â-li İmran, 141)



Zindan... Yatış mı? Diriliş mi?

Şurası bir gerçektir ki, zindan manevi yönden değerlendirilmesi gereken en güzel mekandır. Zira insan, tabiatı gereği zor anlarında Allah'a iltica eder.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Zindan, cezaevi veya hapisane denilince hemen akıllara ve dillere düşen bir kavram beliriyor: Yatmak! İnsanın bol vaktinin olması, cezaevini dinlence mekanı hâline getirmesi, dünyanın meşgalesi ve keşmekeşinden kurtulması olarak addedilir cezaevi...

Aslında en çok çalışılan bir mekan, vaktin bulunamayışı, uykusuzluğun ibreleri zorladığı bir mekan olmalıdır, diyebiliyoruz ve birbirimize nasihat ediyoruz. Fakat hakiki nazarla bakıldığında tevhid ehlinin yüzyüze kaldığı bu imtihanda söylenilen gerçekleşiyor mu? Yoksa bu, ağırlaştırılmış müebbet ile harflere hapsedilen bir mesele olarak mı kalıyor?

Şurası bir gerçektir ki, zindan manevi yönden değerlendirilmesi gereken en güzel mekandır. Zira insan, tabiatı gereği zor anlarında Allah'a iltica eder. Bu yadsınamaz bir gerçektir. Zindan da işte tam

bu noktada insanı Allah'a yaklaştıran bir pozisyonda durmaktadır.

*"İnsana bir darlık dokunduğu zaman, yatarken otururken veya ayakta iken bize yalvarır."*¹

Allah'a yaklaşmak... Dünya ile hemhal olup fitratı başkalaşan insanlar için harflerin terkiibinden oluşan, yabancı bir kelimeden öteye geçmeyen, sıkıntı anında kör karanlıkları dahi aydınlatan, yürekleri sendeleyeni ve yıldırım gibi zihinlere düşen bir mefhum...

Zindan, bedensel zevklerin ve heveslerin kısıtlandığı bir mekandır. Dışarıda nefsin her türlü isteğini yerine getirebilen kişi, bu dar mekanların kısıtlı koşullarında aynı nefsi tatminleri yerine getirmeye pek bir imkan bulamamaktadır.

Kişi şehvetten uzaktır, paradan uzaktır, midesini alıştırıldığı leziz olan her şeyden

1. 10/Yunus, 12

uzaktır. Kısacası kişiyi Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* uzaklaştıran her çeşit maddeden uzaktır. Dünyaya şöyle bir bakıldığında, insanı en çok Allah'tan uzaklaştıran, Allah'ın insanın fitratına sevdirdiği şu hususların hepsinden uzaktır:

*"Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, nişanlı güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaidir. Asıl varılacak güzel yer Allah katında olandır."*²

Artık insanı dünyada çepeçevre kuşatan şehvet ve lezzet, kalın duvar ve soğuk demirlerin ötesinde kalmıştır. Kişi bundan dolayı da El-Vedud olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yönelmeye başlar...

Aslında bu durum, dışarıda nefsinin kölesi olan, şehvetinin ve lezzetinin esaretinde kalan insanın prangalarını kırması için bir fırsattır. Dışarıda daima kırmaya çalıştığı bu kuşatmayı, artık etrafını saran duvar ve demirden edindiği silahıyla kırma imkanı elde etmiştir.

İslam davasında kalıcı bir iz bırakanlara bakıldığında birçoğu bu imtihan ile karşı karşıya kalmıştır. Allah'ı tesbih edip, bizi hayretler içerisinde bırakan, imanımıza iman katan bir çok cümlelerin de bu mekanlardan sadır olduğunu görmekteyiz.

Tıpkı tohumun, toprağın karanlıklarına gömülüp de orada patladığı bir zemine kavuşması ve El-Hâyy olanın o karanlıklarda ona hayat vermesi gibi... Unutulmamalıdır ki bu Rabbani dava, gücünü zindan tarlalarından alır!

Zindan ehli, kendisi içi anbean yazılan ecirleri, Rabbani bir dava uğruna buraları aşındırdığı bilincini aklından çıkarmamalıdır. Şeytan onu türlü oyunlarla bu ecirden, Rabbani davanın cefakarı olma şerefinden mahrum etmeye çalışacaktır. Ardında bıraktığı ailesini ve dünyaya taalluk eden bütün şeyleri aklına zerk edecek, hayal dünyasına daldıracak, yaptığı hataları bir film şeridi gibi gözü önüne getirecek ve ye's/ümitsizlik ve nedamet/pişmanlık denizinde kendisini bulacaktır. Rahmanî devalara sarılmadan, şeytanı bol olan bu denizde yüzmeye çalışmak da insanı bir mengenenin içerisine alacaktır.

Kişinin imanını arttıran, böylece o darlığı geniş, sıkıcılığı müreffeh kılan bir kaç husus üzerinde durmak, yararlı olacaktır.

Vakti Maden Gibi İşle!

Şurası bir gerçektir ki, içeride veya dışarıda olsun her bir kişi için vakit herkesin işleyemeyeceği bir madendir. Zamanı yaratan ve bizlere bunun içerisinde bir çok fırsat veren Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bunun üzerine yemin etmesi, zamanın değerinin farklı olduğunu göstermektedir.

*"Asra yemin ederim ki insan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak iman edip salih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır."*³

*"İki nimet vardır ki insanların çoğu bunlardan habersizdir: Sağlık ve boş zamana sahip olmak."*⁴

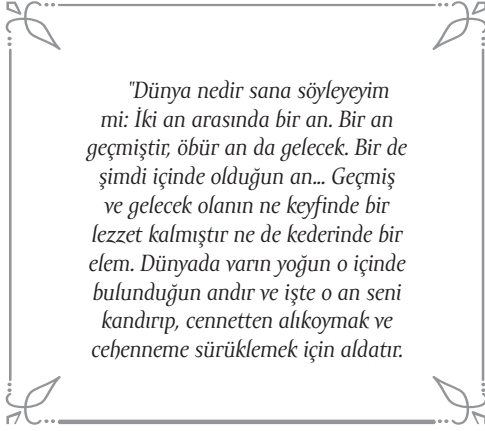
İbni Mesud *radıyallahu anh* şöyle der:

"Herhangi bir amel işlemediğim gün, gü-

2. 3/Âl-i İmran, 14

3. 103/Asr Suresi, 1-3

4. Buharî



"Dünya nedir sana söyleyeyim mi: İki an arasında bir an. Bir an geçmiştir, öbür an da gelecek. Bir de şimdi içinde olduğun an... Geçmiş ve gelecek olanın ne keyfinde bir lezzet kalmıştır ne de kederinde bir elem. Dünyada varın yoğun o içinde bulunduğunuz andır ve işte o an seni kandırıp, cennetten alıkoymak ve cehenneme sürüklemek için aldattır.

neş batarken pişman olduğum kadar hiçbir şeye pişman olmadım. Çünkü o gün geçti, fakat ben amelimi arttıramadım."

İnsanın gafil olduğu iki hususu Allah Rasûlû sallallahu aleyhi ve sellem ne de güzel özetlemiş, sahabe de bunu ne güzel anlamıştır. Hayata bakalım... En çok gafil olunan hususlardan bir tanesi zaman değil mi? İnsanın beynini kelepçelediği, zihnindeki parıltıları söndürdüğü, teknolojinin çığ gibi büyüdüğü bir dönemde adeta bir zombi gibi kendini kaybettiği, elindeki zaman gibi hazır sermayeyi bir tüketici çılgını gibi tükettiğine şahit oluyoruz. Allah'ın bizlere basiret vermesini temenni ediyoruz...

Selef, insanın vaktini bu denli harcamaya müsait olmadığı, vakit hırsızlarının, beyni zaptetmeye çalışanların azlığına rağmen vakte verdikleri değeri paha biçilmez sayardı.

Hasan El-Basri rahimehullah der ki: 'Öyle insanlara yetiştim ki, onların gözünde zaman paradan çok daha değerliydi.'⁵

Hasan El-Basri'nin rahimehullah Ömer b. Abdulaziz'e yazdığı mektubun bir kısmı

selefin bu konudaki hassasiyetini ortaya koymaktadır:

"Dünya nedir sana söyleyeyim mi: İki an arasında bir an. Bir an geçmiştir, öbür an da gelecek. Bir de şimdi içinde olduğun an... Geçmiş ve gelecek olanın ne keyfinde bir lezzet kalmıştır ne de kederinde bir elem. Dünyada varın yoğun o içinde bulunduğunuz andır ve işte o an seni kandırıp, cennetten alıkoymak ve cehenneme sürüklemek için aldattır. İyi düşünürsen; günün, sana geçici olarak gelen bir misafir gibidir.

Onu iyi ağırlarsan senden memnun kalır, senin için güzel şahitlikte bulunur. Eğer iyi ağırlamazsan senin aleyhine olur. İki gün birbirinin kardeşi gibidir. Biri seni ziyaret etti diyelim ve sen ona iyi davranmadın. Öbürü gelir ve der ki: 'Kardeşimin arkasından ben geldim. Eğer beni iyi ağırlarsan kardeşime olan kötü hareketlerin bağışlanır. Buradan ayrılan kardeşimin arkasından ben geldiğimde, eğer uyanık biriyisen evvelki kaçan fırsatı şimdi değerlendirsin. Bu, sana kalmış. İki fırsatı birden heba edersen, o ikisinin senin aleyhine şahitlikleriyle helak olmaktan nasıl kurtulacaksın? Ömründen geri kalanı ne para ile ne de fidye ile telafi edebilirsin. Bütün dünya bir araya gelse ömründen geri kalana bir gün ekleyemezler. Öyleyse ömür sermayenden olan bu gününü hakkını vererek harca. Ömrüm hakkı için, kabirdekilere: 'Dünya başından sonuna çocuğuna mı verilsin?' diye sorulsa, o tek günü seçerdi. Bu seçimi o gün çok bir şey yapacağından değil, o güne olan tazim ve iştiyakından yapardı. Hatta o günden bir saat bile ona verilse kabul edip, diğer saatlerin başkasına verilmesine razı olurdu. Bir kelime söyleme fırsatı verilse onu bile isterdi. Gününü nefsin için iyi kullan. Kıyamet gününe hazırlan. Ağzından çıkacak sözlere dikkat et. Ölüm

5. Şerhu's Sünnne, Beğavi, 14/225.

*sarhoşluğu geldiğindeki hasret ve pişmanlık duygusundan sakın. O sözlerin senin aleyhine ahirette delil olmayacağından hiç emin olma. Allah bize öğütten faydalanmayı nasip etsin. Sana da bana da hüsn-ü hatime versin."*⁶

Yine Hasan El-Basri der ki: *'Ey Ademoğlu! Sen günlerden ibaretsin. Her bir gün geçtikçe senden bir parça kesilir.'*⁷

Zindan, insanı meşgul eden alanların kısıtlı olması hasebiyle vaktin adeta maden gibi olduğu bir yerdir. Selim kalpli, hayatında bir hedefi olup ona gözünü dikmiş bir kimse, bu madeni işlemenin ve istifade etmenin, bir lahzasını dahi kaçırmamanın yollarını ararken, başıboş, hedefsiz sadece yaşamak için yaşayan, anlık plan ve düşüncelerin peşinden giden bir kimse ise, bu vakti geçirmenin, cezanın veya tutukluluk günlerinin bitiminin hesabına düşer. Biri, böyle bir nimeti nasıl değerlendirip İslam'a nasıl daha faydalı olabilirim derdine düşerken, diğeri ise aile özlemiyle bir günü daha hızlı devirmenin hesabı içerisinde.

Zindanı dar mekan olmaktan çıkaran en önemli husus ise, insanın vakti programlamasıdır. Vakti programlamadan kastımız, tek bir yöne yönelik değil, tüm yönleri ile programlamaktır. Örneğin, sadece kitap okuma, Kur'an tilaveti ve ezber gibi ilmi çalışmalar değil, insanın dünya ve ahiretine fayda sağlayacak hususları da programa dahil etmesi, zindanın kasvetini bir nebze de olsa götürecektir.

Dışarıda iken yapılamayan ilmi ve fikri çalışmalar, insanın kendisini geliştirmesine yönelik herhangi bir çalışma için zin-

dan, kişi için bulunmaz bir fırsattır. Hatta insanın fehmi -Allah'ın izni ile- imanını inficar ettiren bu dar mekanlarda daha da genişlediği için; bu mekanlarda Allah'ın kelamını anlamaya, idrak etmeye öncelik vermelidir. Kuran'a yönelik program yapmak öncelikli olmalıdır. Ezber, meal ve manalar üzerinde tefekkür etmek, tefsir okumaları yapmak bunlardan bazılarıdır.

Cezaevlerindeki 'Yol Kesciciler'

Cezaevlerinde bu konuda insana engel olan ve hikmetli alimlerin *'yol kesciciler'* olarak tanımladığı birçok şey mevcuttur. Bunlardan birisi televizyondur. E veya T Tipi cezaevlerinde koğuşa girildiğinde başköşede duran bu put, F Tipi cezaevlerinde odaya girer girmez gardiyanlar tarafından içeriye *'al buna bak da bizle uğraşacak veya tefekkür edecek vakit bulamayasın'* derecesine sokulan bir yolkesici olmuştur. Müslüman bir kimse müzik ve kadının cirit attığı bu aleti içeriye dahi sokmamalıdır.

Bundan daha ziyade parmak basmamız gereken ise, kişilerin geçmişe dair veya hayali olan muhabbetleri uzun uzadıya konuşmalarıdır. En çok yol kesenlerden bir tanesi de insanların geçmişe veya geleceğe dair muhabbetleridir. Ses tellerini ve dilleri dahi aşındıran bu vakit törpüsü, cezaevinde en etkili şekilde vakti alıp götürmektedir.

Bu meselede koğuş tipi olan cezaevleri (E, T tipi gibi) ile tecrit tipi olan (F tipi) cezaevleri arasında uçurum bulunmaktadır. E Tipi cezaevleri, bir insanın hiçbir şey yapmasa da çok hızlı bir şekilde elinden vakit sermayesinin gittiği bir yerdir. E Tipi cezaevinde İslami davaya dair hedefleri olan, vakti sermaye bilincinde

6. Hilyetu'l Evliya, 2/139.

7. Siyer-i A'lami'n Nubela, 4/585.

değerlendiren insanların yokluğu demek, buraların tamamen '*cezaevinde yatış*' olarak değerlendirilmesi demektir. Hele ki kalabalık bir ortam ise... Birisi alt katta çay kaşığını tıngırdatırken, diğeri hararetli şekilde fıkının en derin mevzularını tartışmakta, bir diğeri hayat hikayesini gerilim romanı gibi anlatırken, başka birisi '*volta cezanın törpüsüdür*' deyip voltanın hararetine marşları eklemiştir... Böyle bir ortamda ya orada onlara katılıp ve her birine yarım saatinizi verip, bir güne daha veda edeceksiniz ya da koğuşun sakın yerlerinde ve zamanlarında vaktinizi tüm zorluklarına rağmen değerlendiremeye çalışacaksınız.

F tiplerinde ise durum tam zıddıdır. Sessizliğin insan hassasiyetini arttırdığı, artık küçük bir sese dahi tahammül edemez hâle getiren bir ortamdır. Burada insan, vakti istediği gibi değerlendirme fırsatına sahiptir. Fakat azami üç kişi kalınan bu ortamda da şeytan yanımızdaki kardeşlerimiz üzerinden bizlere türlü desiselerini oynayabilmektedir. Ya onunla dışarıda gülüp geçilecek olan en küçük problemi gözümüzde büyütecek ya da vaktimizi onunla rahmani bir şekilde değerlendirmememizi sağlayacaktır.

Şeytana Pay Bırakma!

Vakti boş geçirmemekten kastımız, illa ki ilmi bir çalışma demek değildir. İnsana dünya ve ahirette fayda verecek herhangi bir çalışma olabilir. Dünyaya dair bir çalışma, kişinin kendisini geliştirmesi dahi olsa bunlar da programa eklenmelidir.

Abdullah b. Mesud *radiyallahu anı* ne güzel söylemiştir:

"Kişinin ne dünya ne de ahiret işiyle meşgul olmadan boş oturmasını doğru bulmam."⁸

Kişi bir yeteneğe sahip olmak veya dışarıya çıktığında Müslümanlara faydalı olacağı bir iş için yoğunlaşabilir. Cezaevleri bunlar için bulunmaz bir fırsattır. Herkes kendisinin meyyal olduğu, severek yaptığı bir işi burada çokça tecrübe edinebilir.

E tipinde kaldığımız dönemde bir kardeşimiz vardı. Allah kendisine rahmet etsin. Bazıları kitap okumaya zorluyordu kendisini. O ise, kitap okumayı hiç sevmeydi. Kendisine yapılan tüm psikolojik baskıların ardından eline '*On dakikada neler yapabilirsin?*' isimli kitabı almıştı. Kitabı kendisinin deyimiyle '*ikrah altında*' bitirince ne sevebildi ne de bir daha eline kitap alabildi. Aslında bu kardeşimizin kendi uzmanlık alanı belliydi. Uzmanı olduğu alanda insanlara verdiği dünyevi bir ilmi aktarırken büyük bir haz ile anlatıyor, en girift bir mesele de olsa tüm bildiklerini karşı tarafa sade ve anlaşılır bir şekilde aktarabiliyordu.

Hülasa, herkes sevdiği bir alanı tercih eder ve yapacağı ilmi çalışmaların yanına bunları da dahil ederse, hem kendisine faydalı bir şeyi daha öğrenmiş olur hem de şeytana kapı aralayacak az vakti de doldurmuş olur.

Sana Takdir Edilen Kadar Kalacaksın!

Maalesef, birçoğumuzun düştüğü en büyük hata, insanın mahkeme sürecini kendi sürmanşetinden her gün gündem etmesidir. '*Şu kardeş şöyle ifade vermiş*', '*Savcı ona şu şekilde söylemiş*', '*Allahu âlem bu ay iddianame çıkar*', '*Mahkemede şu şu kişileri bırakırlar*' vb...

Kırıntı ve belirsiz bir haberin dışarıdan aktarımı ile koğuşun gündemi bir anda

8. Sıyer-i A'lamu'n Nubelâ, 1/496.

mahkeme süreci ile ilgili oluyor. Hele ki buna eskiye dair mahkeme süreci geçirmiş biri varsa, bilgiler harmanlanır, kıyaslamalar yapılır, koğuştada haber kritik programlarına taş çıkartan bir hava estirilir... Sadece bir şey unutulur: Allah'ın Kaderi...

Allah *subhanehu ve teâlâ* Levh-i Mahfuz'da kişiye neyi takdir etmişse, kişi onu bir saat ne eksik ne de fazla yatacaktır. İster mahkeme değişsin, ister mahkeme heyeti değişsin, ister devrim olsun. Zindandan çıkmak yazılmış ise, o dört duvar yıkılır kişi yine de çıkar.

Yıllar öncesinde⁹ Bagram Hapishanesi'nden kaçan dört mücahidin nasıl kaçtıklarını anlatan bir video izlemiştim. Eski bir Sovyet hava üssü olan Bagram kompleksi, yüzlerce asker tarafından korunuyor. Yüksek duvarlara, dikenli tellere ve gözlem projektörlerine sahip olan kompleksin iki ana giriş kapısından birinde Afgan askerleri, diğerinde Amerikan askerleri bekliyor. O ana kadar hiç kimse de kaçabilmiş değil. Bu mücahidler gece rüya görüyorlar ve kaçma girişimde bulunmak için karar alıyorlar. Yüreklarinde en büyük silah olan dua ile kilitli demir kapıların hepsi eliyle ittikleri anda açılıyor ve herkesin gözleri önünde kaçıyorlar ve videoda başlarından geçen olayları tek tek anlatıyorlardı...¹⁰

Allah *subhanehu ve teâlâ* dilediği zaman onu ne boyları aşan duvarlar ve üzerindeki teller ne de en modern teknoloji ile donanmış(!) askerler durdurabilir.

"Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karamada ve denizde ne varsa bilir; O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahi bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." ¹¹

O kafirlerin yığınla hazırladığı dosyalar, sana dair kurduğu komplolar sadece Âlemlerin Rabbi olanın "Ol!" demesine bakar. Zerrelere hükmeden Allah, mahkeme ve mahkeme başkanının kalbine ve diline mi hükmedemeyecek?

Bu yüzden insanın bu mekanlarda şeytanın telkinleri ile en çok unuttuğu da Allah'ın kaderi, bu kadere teslimiyet ve Allah'a tevekkül etme vb. hususlardır.

"Yararına olan şeyde hırslı ol. Allah'tan yardım dile ve aciz olma! Sana bir şey isabet ederse 'Keşke şöyle yapsaydım deme'. Fakat 'Allah'ın takdiri, ne dilediyse onu yaptı' de. Çünkü 'keşke' şeytanın ameline yol açar." ¹²

Umuyoruz ki bu değerli sayı ile beraber cezaevleri konusunda şuurumuz Allah'ın istediği bir düzeye gelir, zindana bir yatış değil, bir diriliş vesilesi olarak bakmaya başlarız.

Allah *subhanehu ve teâlâ* Müslüman kardeşlerimizi cezaevlerinden kendilerine hayırlı olacak şekilde kurtarsın. Onlara ve ailelerinin üzerine sabır yağdırsın. Onların bu yolda ayaklarını sabit kılsın.

'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun' duamız ile...

9. Temmuz 2005

10. Söz konusu video şu anda hala video paylaşım sitelerinde mevcuttur. İzlemek isteyenler şu linke bakabilirler: http://www.youtube.com/watch?v=h1M52_kqaE8

11. 6/En'am, 59

12. Müslim

Zindandan Mehmed'e Mektup

Zindan iki hece, Mehmed'im lâfta!
Baba katiliyle baban bir safta!
Bir de, geri adam, boynunda yafta...
Halimi düşünüp yanma Mehmed'im!
Kavuşmak mı...? Belki... Daha ölmedim!

Avlu... Bir uzun yol... Tuğla döşeli,
Kırmızı tuğlalar altı köşeli.
Bu yol da tutuktur hapse düşeli...
Git ve gel... Yüz adım... Bin yıllık konak.

Ne ayak dayanır buna, ne tırnak!
Bir âlem ki, gökler boru içinde!
Akıl, olmazların zoru içinde.
Üstüste sorular soru içinde:
Düşün mü, konuş mu, sus mu, unut mu?
Buradan insan mı çıkar, tabut mu?

Bir idamlık Ali vardı, asıldı;
Kaydını düştüler, mühür basıldı.
Geçti gitti, birkaç günlük fasılda.
Ondan kalan, boynu bükük ve sefil;
Bahçeye diktği üç beş karanfil...

Müdür bey dert dinler, bugün 'maruzât'!
Çatık kaş.. Hükümet dedikleri zat...
Beni Allah tutmuş, kim eder azat?
Anlamaz; yazısız, pulsuz, dilekçem...
Anlamaz; ruhuma geçti bilekçem!

Saat beş dedi mi, bir yırtıcı zil;
Sayım var, maltada hizaya dizil!
Tek yekûn içinde yazıl ve çizil!
İnsanlar zindanda birer kemmiyet;
Urbalarla kemik, mintanlarla et.

Somurtuş ki bıçak, nâra ki tokat;
Zift dolu gözlerde karanlık kat kat...
Yalnız seccâdem yününde şefkat;
Beni kimsecikler okşamaz mâdem;
Öp beni alnımdan, sen öp seccâdem!

Çaycı, getir, ilâç kokulu çaydan!
Dakika düşelim, senelik paydan!
Zindanda dakika farksızdır aydan.
Karıştır çayını zaman erisin;
Köpük köpük, duman duman erisin!

Peykeler, duvara mıhlı peykeler;
Duvarda, başlardan, yağlı lekeler,
Gömülmüş duvara, baş baş gölgeler...
Duvar, katil duvar, yolumu biçtin!
Kanla dolu sünger... Beynimi içtin!

Sükût... Kıvrım kıvrım uzaklık uzar;
Tek nokta seçemez dünyadan nazar.
Yerinde mi acep, ölü ve mezar?
Yeryüzü boşaldı, habersiz miyiz?
Güneşe göç var da, kalan biz miyiz?

Ses demir, su demir ve ekmek demir...
İstersen demirde muhali kemir,
Ne gelir ki elden, kader bu, emir...
Garip pencerecik, küçük, daracık;
Dünyaya kapalı, Allah'a açık.

Dua, dua, eller karıncalanmış;
Yıldızlar avuçta, gök parçalanmış.
Gözyaşı bir tarla, hep yoncalanmış...
Bir soluk, bir tütsü, bir uçan buğur;
İplik ki, incecek, örer boşluğu.

Ana rahmi zâhir, şu bizim koğuş;
Karanlığında nur, yeniden doğuş...
Sesler duymaktayım: Davran ve boğuş!
Sen bir devsin, yükü ağırdır devin!
Kalk ayağa, dimdik doğrul ve sevin!

Mehmed'im, sevinin, başlar yüksekte!
Ösek de sevinin, eve dönsek de!
Sanma bu tek tek kalır tümsekte!
Yığın, elbet bir'im, elbet biz midir!
Gün doğmuş, gün batmış, ebe, bizimidir!



1. Sizi tanıyabilir miyiz? (İsim, memleket, yaş, eğitim, İslami dava ile tanışma süreci)

Âlemlerin Rabbine sonsuz hamd ve senalar, bütün insanlığa hayat önderi olarak gönderilen Hz. Muhammed'e salât ve selam, kıyamete kadar gelecek insanlığa örnek olacak en hayırlı cemaat olan ashab-ı kiram ve onlara tabi olanlara ve kıyamete kadar gelecek bütün müminlerin üzerine selam olsun.

1960 yılında Adıyaman'ın Besni İlçesi'nin Camuşçu köyünde doğdum. Babam Seyyid Molla Vakkasoğlu Ali Hoca'dır (rh. a). Âlim bir zat olan seyyid Molla Ali Hoca; bayramlar hariç bütün yıl oruç tutan, zamanının büyük bir kısmını Kur'an-ı Kerim okuyarak geçiren, âlim bir zattı.

Babam, Allah kendisinden razı olsun, çocuklarını İslam dinine göre yetiştirmeye son derece özen gösteren ve ilim öğretmek için çabalayan bir âlimdi. Babamın en büyük emellerinden birisi, çocuklarının İslam'a hizmet etmek için mücadele etmeleriydi.

Hatta babam, hata yaptıklarında dahi çocuklarının Kur'an okuduğunu görünce kızgınlığı geçer, onları affederdi.

Esasen babam, İslami eğitimin içerisinde yetişmiş hem âlim hem de köklü bir hanedana mensuptur. Seyyid Molla Vakkas'ın babası Molla Ebu Zer (rh. a) Urfa'dan Besni'ye hicret etmiştir. Osmanlı Devleti'nde Molla Ebu Zer'in (rh. a) babası Hacı Muhammed Efendi (rh. a) Urfa Müftüsü olarak görev yapmıştır. Hacı Muhammed Efendi'nin (rh. a) babası Küçük Hafız Efendi (rh. a) ise yine Osmanlı Devleti'nde Urfa Kadılığı yapmıştır.

Annem Aişe Hanımefendi (rh. a) her zaman babamın hizmetinde olan, İslami hassasiyeti son derece yüksek olan bir şahsiyetti. Allah kendilerinden razı olsun.

Hamd olsun ki, aile ve ceddimiz İslam'ın hâkim olup, hükümlerinin uygulanması için ellerinden geleni yapmaya çalışmışlardır.

İslami eğitim hususunda şüphesiz ki ilk hocam rahmetli babam idi. Henüz ilkokulu bitirmeden Kur'an-ı Kerim, tecvid, ilmiyal ve Arapça'ya başladım. Medrese sıra kitaplarını ve usulü'l ulum'u tedris ettim.

Bu arada resmî olarak ilk tahsilime doğduğum köyde başladım. İmam Hatip orta kısmını Şanlıurfa ve Kahramanmaraş'ta devam ettirdim. İmam Hatip'in lise bölümünü ise Karamanmaraş, Gaziantep ve Adıyaman illerinde tamamladım.

1978 yılında (on sekiz on dokuz yaşlarında) imamlığa başladım. Bu dönem içerisinde insanların 'asıl İslam'ı' tanınması için elimden gelen gayreti sergilemeye çalıştım. İmamlık yaptığım sıralarda yargılandım¹ ve beraat ettim. 1994 yılında ise sürgün edildim. Zaten ayrılmak istediğim görevdenbu vesileyle de istifa ettim.

1997 yılında toplumun ihyası için yapmış olduğumuz çalışmalardan dolayı rahatsız olan derin devletin kurguladığı bir iftira ve mizansen sonucu yaklaşık dört yüz talebem ve sevenimle gözaltına alındım. Aynı dosyadan cezaevine girdim. Takriben on yıl cezaevinde yattıktan sonra 2007 yılında Allah'ın izni ile cezaevinden çıktım.

7 Mart 2000 tarihinde cezaevindeyken Hürriyet gibi bazı gazetelerde hakkımda çıkan bazı haberlerden dolayı kıyafetim (cezaevinde sarık ve cübbe giydiğim) ve koşulları dolaşarak yapmış olduğum sohbetlerim gerekçe gösterilerek, Silifke Cezaevi Müdürü, on-on beş gardiyan ve başgardiyan sürgün edildi.

Cezaevinden çıktıktan iki yıl sonra 2009'da oğlumun düğün gecesi evime yapılan baskında, iki oğlumun da arasında olduğu 70 ila 75 talebe ve sevenimle birlikte tekrar göz altına alındım. Bu davadan 12 yıl 6 ay ceza aldım.

2. Hangi davadan cezaevinde bulundunuz? Kaç yıl cezaevinde yattınız? Hüküm aldınız mı?

Vasat davasından ceza aldık. Vasat davası: çevremizde ilmî olarak yetişen insanlar, İslam'ı tebliğ etme araçlarından birisi olan basın yoluyla, zaman zaman dergi ve gazeteler çıkarıyorlardı. 1996 ve 1997'de bu dergilerden biri olan Vasat Ümmet adında bir dergi çıkmaktaydı. Bu derginin başyazılarını ben yazıyordum. Herhangi bir örgüt ortada olmadığı için, dergi ismini örgüt ismi olarak kurgulayıp başyazarını örgüt lideri, yazar ve okurlarından bazılarını örgüt üyesine dönüştürdüler. Dünyada yirminci asrın başlarında başlayan şer güçlerin Müslümanlar aleyhindeki plan ve tasallutlarının bir

1. 163. Maddeden.

parçası olan 28 Şubat sürecinin gerilimli havasında birçok Müslüman çevrenin nasibini aldığı gibi, galiba en ağır ve keyfi zulümlerine maruz kalan camia biz olduk. "Menemen" mizansenini gibi, üç beş 'ahmakın' yardımıyla düzenlemiş oldukları tuzak ile ismimiz gündeme getirilmek suretiyle, şer güçler tarafından bizim halktan soyutlanmamız hedeflenmişti. Esasen farklı zamanlarda, farklı şekillerde tağuti sistemler ve avaneleri tarafından bize vurulan darbeler olmuştur. Ancak 28 Şubat süreci ve 2009'daki 'Paralel yapı' darbesinin etkisinin olduğu inkâr edilemez. Fakat şu bir hakikattir ki; paralel yapının gerek emniyetteki, gerekse yargıdaki keyfi uygulamaları ve hiçbir kural ve ilke tanımazlığı, dünyada misli görülmemiş bir şekilde açığa çıkmıştır.

'Dinlerarası diyalog' veya 'medeniyetler İttifakı' gibi oyunlar, uzlaşa ve hoşgörü gibi polemikler tamamen şeytanın ifritlerinin İslam'a karşı İslam âlemi içerisinde çıkartmaya çalıştıkları en büyük fitnelerdir. Bunların İslam'a aykırılığını, İslami delillerle elhamdulillah en etkili bir biçimde dile getirdiğimiz için, şer güçlerin de en büyük düşmanlarından olduk.

Bu nedenledir ki suçsuz yere on yıl zindanda yatıp çıktıktan sonra sadece ziyarete gelenler, sohbet dinleyenler, telefonda fıkhi soru soranlar, silahlı terör örgütü suçlamasıyla yargılanmış, yapılan bütün aramalarda hiçbir silah, arama nedenlerine sebep olan hiçbir olay, sohbetlerde ve telefon dinlemelerinde dahi suç unsuru sayılabilecek bir kelime bile olmadığı hâlde bu şahısların birçoğu -sözüm ona- yargılanmış ve cezalandırılmıştır. Böyle bir yargı ve hukuk sistemi Nemrut'un, Firavun'un, Ebu Cehil'in ve belki de Deccal'in zulmünü bile bazen geride bırakabilir. Buna seyirci kalan ve güç veren dönemin iktidarlarının bu zulümden nasibinin olmadığını söylemek mümkün değildir. Ve aynı yetkidarın, bu zulmün mağdurlarının haklarını iade etmedikleri müddetçe paralel devlet yapısından şikâyetçi olmaya hakları yoktur. İnandırıcı da olamazlar.

3. Bir Müslümanın cezaevi imtihanına bakışı nasıl olmalıdır?

Dünya hayatına Allah'a kulluk etmek için gelen insanın, yeryüzünün her noktasında Allah'a kulluk yapılacağına mümkün olduğunu bilmesi gerekir. Yüce Allah'a ibadet etmek, Kâbe'de mümkün olduğu gibi zindanda da mümkündür. Özgür ve birçok imkânlara sahip iken, sahip olduğu imkânlar nispetinde kulun sorumluluğu artar. İmkânların azlığı nispetinde de sorumluluk azalır.

Şöyle ki; biz zindanda iken, dünyanın çeşitli yerlerindeki Müslümanların sıkıntılarını duyduğumuz zaman onlara yardımcı olamadığımız için üzülyorduk. Ancak elimiz, ayağımız ve yolumuz bağlı olduğu için ve onlara yardım edemediğimizden dolayı, sorumluluğumuzun olmadığını bilmemiz, bize bir nebze teselli veriyordu. Fakat dışarıda imkânlara sahip olma durumu, böyle bir teselli gerekçesini ortadan kaldırır. Ayrıca zindan, tıpkı diriler kabri gibi yarı bir kabir hayatı olarak kul ile Allah arasındaki dünyalık birçok perdeyi ortadan kaldırır. Kul, ibadeti ile Allah'a daha rahat yakınlaşır. Eğer ilim ve ibadetle geçirilirse, zindan hayatı külliye bir itikafa dönüşür.

4. Zindan ehli Allah ile ilişkilerinde nelere dikkat etmelidir. Manevi yönden zinde kalabilmek ve zindanın zorluklarının üstesinden gelebilmek için neler tavsiye edersiniz?

Zindan ehli dediğimizde öncelikle Allah için, yani İslam davasından dolayı zindana girenler akla gelir. Evvela bu durumda olan mahpusların, zindan hayatını sıkıntılar diyarına değil, ilahi bir mükâfata dönüştürmeye gayret göstermeleri gerekebilir. Bu da esasen zor değildir. Bu; sabır, şuur, hilm, ibadet ve ilim gibi özelliklere sahip olmakla mümkündür. Sabır, zindanın zorluklarına, dışarıdaki hasrete ve dışarıdan gelen olumsuz haberlere karşı tahammül etmektir. Şuur; zindan hayatının, kendi imtihanı için yüce Allah'ın bir takdiri olduğunu bilip, her dakikasının sevapla doldurulabileceğini düşünerek zamanını Allah için değerlendirmeye çalışmanın gerekliliğini ve mümkün olduğunu anlamaktır. Hilm; cezaevinde birlikte kaldığı kimselere karşı iyi davranmak, zaman zaman en ufak bir şeye dahi strese kapılabileceğini düşünerek nefesine devamlı hâkim olmaya gayret ederek, zindandaki dünyalık işleri yaparken arkadaşlar ile yarış içerisinde bulunmanın, sevap kazandıracağını bilmek ve hizmetleri karşidan beklememektir. İbadet ve ilim, evvela farz olan ibadetleri zamanında, noksansız olarak hatta ziyadesi ile eda etmeye çalışmakla beraber, diğer zamanlarını ilmî tedrisat ve güzel nasihatlerle geçirmeye çalışmaktır. Değerlendirilirse esasen zindan hayatı, Yusuf *aleyhisselam* gibi sabır ve tevhid medresesi gibi kullanılabilir ve böylece zindanda yapılan ibadetin ve ilmin daha feyizli olduğu bilinir, manevi hazzı daha iyi alınır. Sonunda kişi, yılların nasıl geçtiğini fark edemez bile.

5. Kardeşleriyle aynı ortamı paylaşan Müslümanların karşılaştığı problemler nelerdir? Bunların çözümü için neler tavsiye edersiniz?

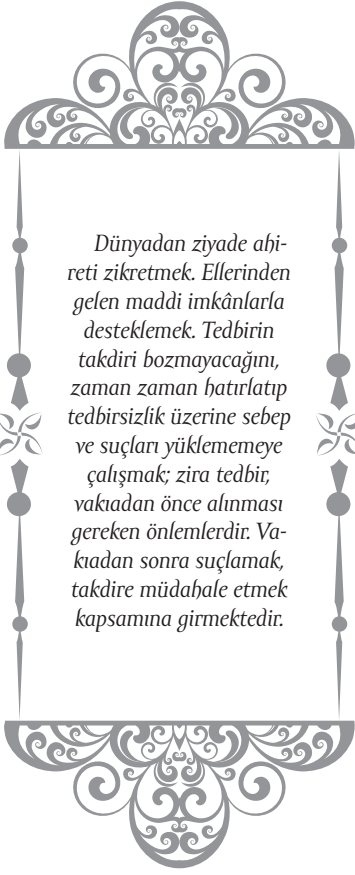
Yukarıda belirtmeye çalıştığımız gibi, sevap gayretiyle zaman geçirmek isteyenlerin fazla bir problemi olmaz. Yine de bazı hususları belirtmeye çalışalım:

Birincisi; zindan arkadaşlarının içerisinde, ibadetlerinde ve ilim tahsilinde zaafiyetleri olan var ise, herkesin evvela kendi yaşantısı ve güzel nasihatleriyle bu kardeşlerini teşvik etmeye çalışması gerekir. Bu teşvik, sabır ve hilm ile birlikte olursa etkili olur.

İkincisi; ekonomik paylaşımdır. Para, gıda ve eşya konusunda birbirlerine ikramı âdet edinmek, iyi geçinmenin şartlarındandır.

Üçüncüsü; uhuvvet esaslarını bilip, hususen mürüvvet ve fütuvvet gibi özelliklere tam olarak riayet etmeye çalışmaktır. Dünyalık bir faydada kardeşini nefesine tercih etmek, bir sıkıntıya katlanmada da kendini öncelikli olarak görmektir.

Dördüncüsü; koğuş temizliği, kap kaçak ve çay yapmak gibi hizmetlerde sevap niyetiyle yarış hâlinde bulunmak, ayrıca ilim tedrisatında bilmediklerini öğrenmek ve bildiklerini anlatmak için her fırsatı değerlendirmeye çalışmak, mümkün mertebe devamlı abdestli olmak, dilini yalan yanlış bütün hatalardan sakındırmak, tefekküründe daima Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sıfatlarını hatırında tutup, ahireti dünyadan daha çok düşünmekle takvasını kuvvetlendirmek gerekir. Malayani konuşmamaya ve düşünmemeye özen göstermek lazımdır.



Dünyadan ziyade ahireti zikretmek. Elllerinden gelen maddi imkânlarla desteklemek. Tedbirin takdiri bozmayacağını, zaman zaman hatırlatıp tedbirsizlik üzerine sebep ve suçları yüklememeye çalışmak; zira tedbir, vakıadan önce alınması gereken önlemlerdir. Vakıadan sonra suçlamak, takdire müdahale etmek kapsamına girmektedir.

6. Cezaevinde bulunan bir Müslümana zamanı değerlendirmesi noktasında neler tavsiye edersiniz?

Nefeslerin sayılı olduğunu, ömrün saniyelerinin bile sınırlı olduğunu bilerek, insanların her halükârda hızla eceline doğru yürüdüğünü düşünmek, zamanı değerlendirmede etkindir. Bir saniyede bir kişi birçok sevap da kazanabilir. Birçok günah da kazanabilir. Müminin şiarı; günahattan ve şüpheli şeylerden uzaklaşıp hep hayırlarla uğraşarak, sevabın en çoğunu tercih etmektir. İnsanın ömrü, güneşin önünde duran bir kar topu gibidir. Sevaplarla değerlendirilmezse hiç farkında olmadan eriyip tükenmektedir. O halde ömrün her saniyesi, ahiretin azap ve mükâfat senelerinden daha uzun karşılık bulur. Günahlar azaba, sevaplar mükâfata tekabül eder. Bu durumu bilen ve gereği gibi amel eden kimse, zamanı boşa harcamaz.

7. Cezaevinde bulunan Müslümanların ailevi olarak karşılaştıkları sorunlar nelerdir? Bunların çözümü için neler tavsiye edersiniz?

Ailenin cezaevinde bulunan ferdine etkisi büyüktür. Şuurlu aile, ona moral kaynağı olduğu gibi, cahil olan aileler zaman zaman huzursuzluğa vesile olabilir. Bunu iki kategoride ele almamız mümkündür:

a- Ailesinin mahkûma karşı davranışları: Mahkûmlarının şerefli bir dava için zindanda olduğunun şuurunda olarak onun izzetini korumaya çalışmak, bu izzetten kendilerinin de payı olacağını unutmamak, sabırlı ve vakarlı bir duruş sergilemek. Bu gibi nedenlerden ötürü başkalarından asla maddi bir şey istemeye tenezzül etmemek. Özellikle resmîler dahil, hiçbir kimseye karşı suçluluk ve aşağılık kompleksine kapılmamak, bilakis dik durmak.

Mahkûmlarının yanına geldiklerinde veya telefon görüşmelerinde onlara sıkıntı verecek söz ve davranışlardan çekinip, bilakis teselli verme pozisyonunda bulunmaya gayret göstermek. Dünyadan ziyade ahireti zikretmek. Elllerinden gelen maddi imkânlarla desteklemek. Tedbirin takdiri bozmayacağını, zaman zaman hatırlatıp tedbirsizlik üzerine sebep ve suçları yüklememeye çalışmak; zira tedbir, vakıadan önce alınması gereken önlemlerdir. Vakıadan sonra suçlamak, takdire müdahale etmek kapsamına girmektedir.

b. Mahkûmun ailesine karşı davranışları: Mahkûm ise mahkûmiyet ve çilelerin, davayı anladığı andan itibaren olabileceğine inandığını ispatlamasıdır. Allah için

bedel ödemenin bir mükâfat ve Allah'a yakınlığın gereği olduğuna inandığını hâl ve dili ile ispat etmeye çalışmak durumundadır. Bu vesileyle hem birlikte olduğu arkadaşlarına, hem ziyaretçilere karşı, bulunduğu mekânın bir ibadetgâh olduğunu izhar etmeye gayret eder.

Aklıma gelmişken başımdan geçen bir hatırayı nakledeyim. Ben zindana girdikten takriben bir yıl sonra, kendine göre sistemde bir makam sahibi olan biraderlerimden biri, akrabaların ısrarına karşılık beni ziyarete gelmişti. Ziyarete bana birtakım sözler ('biz' sana dikkatli ol, aşırı gitme gibi) sarf etmeye başlayınca, ona dedim ki; '*orada dur!*' Evvela şunu bil ki ben, buraya girdiğimden dolayı pişman değilim ve pişmanlık duyacağım hiçbir şey yapmadım. Ve bunun için üzgün olmadığımı belirtiyim. İkincisi, (ben burada zindanda geçen) bir günümü, senin bir ömür müftülüğüne değişmem. Üç, eğer beni suçlayıp bir hatamı tespit edeceksen Kur'an ve Sünnet'ten delil getirerek tespit et ki, ben şer'i delillere peşinen teslim olmuşum. Aksi takdirde beni beşerî sistemlerin kanunu ve tağutların korkusu ile uyarmaya çalışma sakın! Çünkü ben, öldükten sonra tağuta değil, Allah'a hesap vereceğim.

Bununla birlikte mahkûmlar, sıkıntıların da geçici olduğunu, yüce Allah *subhanehu ve teâlâ* dilerse bir anda içinde bulundukları hâli değiştirebileceğinin ümidini zikretmeye çalışır. Asıl olan, dünya hayatının imtihan olduğunu ve bu imtihanı kazanmaya çalışmak gerektiğini anlamaktır. Kul nerede olursa olsun imtihanı kazanabilir de kaybedebilir de. Bu keyfiyet, kendisinin ihtiyarına verilmiştir.

8. Zindan ehlinin, eşlerinden ve çocuklarından beklentileri nelerdir? Kardeşlerinize tavsiyeleriniz nelerdir?

Bu sorunun cevabı, kısmen yukarıda geçmiş olsa da bir iki cümle ekleyebiliriz. Zindan ehli hem kendisinden, hem de çocuklarından sorumlu olduğu için, eşinin ve çocuklarının da kendisi gibi Allah yolunda sırat-ı müstakim üzere yürümelerine dikkat edip bu minvalde tavsiyelerde bulunur. Çocuklarının İslami şuurla yetişmesi, İslami ilimleri öğrenmesi için bütün imkânların seferber edilmesine gayret eder. Hatta bu konuda diğer Müslümanların üzerine düşen vazifelerini ifa etmeye çalışmalarını tavsiye eder. Babasının hak dava üzere olduğunu bilen çocuklar, babasının bu durumuyla utanç değil iftihar etmesini bilmeleri gerekir. Babalarının çocuklarından beklediği en önemli şey budur. Eşlerinin de bu sıkıntılara sabredip katlanmakla, çocukların şuurlu yetişmesinde çaba sarf etmekle, cennet kadınlarının efendilerinden olacaklarını bilmeleri; onlara üç beş günlük dünya hayatının ebedî saadete feda edilmeye layık olduğu inancını verecektir.

9. Zindan ehlinin şahıslarına ve ailelerine yönelik beklentileri nelerdir? Kardeşlerinize tavsiyeleriniz nelerdir?

Zindan ehlinin zindanda geçen zamanı bile bir fırsat bilmesi gerekir. Çünkü gerçekten bazen zindanda geçen zaman dışarıdaki insanların eline geçmemektedir. İlim tahsil etmek bakımından içinde yaşamış olduğumuz bu zaman itibarı ile zindan hayatı,

iyi bir tedrisat mekânı olarak değerlendirilebilir. Bir defa Kur'an-ı Kerim okumasını bilmeyen bir kişi 6 ay veya bir sene kaldıktan sonra Kur'an-ı Kerim'i okuyamıyorsa zindan hayatını iyi bir şekilde değerlendirmemiş olur. Kur'an-ı Kerim okumasını bilenler ise diğer İslami ilimlerde ilerlemek için çalışmalıdırlar. Esasen üç beş senelik zindan hayatını yaşayan kimse, bir İslam üniversitesini bitirmiş gibi olgun ve bilgili olarak çıkabilir. İlim ehli ise ilimlerde ihtisas yapabilir ve insanların istifadesine ilmî eserler sunabilir.

Zindan ehli tefekkür ettiği vakit, hadisata daha objektif bakıp daha isabetli tahlillerde bulunur. Allah ile kul arasındaki dünyalık perdeler azaldığı için daha sık ve isabetli ilhamlara mazhar olmak mümkün olur. Bu vesile ile zindanda yazılan Fizilali'l Kur'an ve El Mabsut gibi kitaplar birçok kitaptan daha feyizli ve bereketli olmuştur.

Bu gibi nedenlerden dolayı, kişinin zindan hayatını ömründen bir kayıp değil bir kazanım hâline getirmeye çalışması lazımdır. Mahkûm ailelerinin dahi mahkûmların evlerinde cismen bulunmayıp da zindanda oluşlarının hasretini ve zindana gidip gelirken çekmiş oldukları meşakkati, Allah rızasından olduğu için bir sevap vesilesi olarak bilmeleri gerekir. Unutulmamalıdır ki Allah için çekilerek katlanılan her zorluk, mutlaka ahirette mükâfata vesile olduğu gibi dünyada da insanların yıllar boyu şuurlanmalarına vesile olabilecek amellerdendir. Her ne kadar günümüzdeki mahkûmların memleketlerinden uzak zindanlara sevk edilmeleri ve bu şekilde aileleri için bir nevi işkenceye dönüştürülmüş olsa da aileler, bu zorluğun manevi mükâfatı ve feyzi unutulmamalıdır.

Zindanda olan çocuklarımdan birine anlatmaya çalıştığım bir meseleyi burada zikretmek istedim. Kendisi de çocuk sahibi olduğu için zindana girdiğinde biraz sıkıntılı olduğunu duydum. Sahabeden Hatib bin Ebi Beltea *radıyallahu anıh* Mekke'nin fethinden önce yazıp gönderdiği malum olan mektup olayı üzerine Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* yanına çağırıp mektubu niçin gönderdiğini sormuştu? Hatib: 'Ya Rasûlullah! Mekke fethinin Allah tarafından müjdelendiğini ve gerçekleşmesinin engellenemeyeceğine inanlardayım. Fakat Mekke'de mallarım vardı. İslam ordusunun geldiğini duyan müşrikler, Müslümanların Mekke'de bulunan mallarına zarar vermekten başka bir şey yapamayacaklardı. O mektubumun, sadece mallarımı korumaktan başka bir işe yaramayacağımı da biliyordum. Mektubu sadece mallarımın zarardan korunması için yazmıştım' deyince Hz. Ömer *radıyallahu anıh*: 'Ya Rasûlullah bu bir ihanettir mücadele edin de şu hainin kafasını keseyim' dediğinde Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*: "Hayır" dedi. Bunun üzerine tekrar Hz. Ömer mücadele istedi, yine aynı cevapla karşılaştı, üçüncü defa tekrar ısrarla mücadele isteyince Rasûlullah: "Ya Ömer, bu kişi Bedir ve Uhud savaşlarına katılmıştır. Ne biliyorsun ki Allahu Teala: 'Bedir'e katılanlar dinden dönmediği müddetçe ne yaparlarsa yapsınlar ben onları affettim' dememiştir" diye buyurunca Hz. Ömer ağlayıp: 'İsrarda hata yaptım ya Rasûlullah, Allah ve Rasûlü en iyisini bilir' dedi.

Hakeza belki de Allah'ın davası için tağutun zindanlarına girip davasından dönmedikleri müddetçe Allahu Teala onların kusurlarını affedecektir (İnşAllah). Çünkü Allah Rasûlü: "Deccal'in cehennemine girin ki hakiki cennete giresiniz" buyurmuşlardır.

İçinde yaşamış olduğumuz zamanda; gençliğin, sayısız münkerat ve seyyiatlarla baş başa kaldığı şu ortam ve imkanların içerisinde, nefsin bütün arzularına set çekip Allah'ın davasına sarılarak bedel ödemeyi göze alarak, bu uğurda zindana girip de Rabbinden şikâyetçi olmayan ve asla isyan etmeyen kimselerin, rahmeti bol olan Rahman'ın mağfiretinden hissedar olmayacağını düşünmek uygun olmaz. Umulur ki zindan arkadaşları cennette de arkadaş olurlar. Ve o aileler, cennette de aileler olarak birbirlerine komşu olurlar.

10. Zindanda yeni olan ve sizlerin tecrübelerine ihtiyacı bulunan kardeşlerinize günlük ve uzun vadeli bir program verebilir misiniz?

6 aşamalı bir ders programı ek olarak verilmiştir.

11. Müslümanların cezaevi sürecinden istifade etmelerinin önündeki engeller nelerdir? Bu konuda bizleri bilgilendirir misiniz?

Allah'a kulluk yapılan her yerde ona engel olmaya çalışan şer güçler de vardır. Bunu birkaç madde hâlinde sıralayabiliriz.

a- Zulüm sistemlerinin ve müesseselerinin tavrı: Müslüman henüz gözaltında iken onu caydırmaya çalışmaları için fikirde ısrar etmesinin, dünyalık ve tağuti cezaların şiddetiyle tehdit veya fikrinden vazgeçtiği takdirde dünyalık imkân vaadleri. Buna rağmen vazgeçmezse tuzak sorular ve atılan zarflarla verilecek cevaplar üzerinden suçlamaya çalışmak. Mahkeme sürecinin uzun tutulması, bu arada ailelerinin dolaylı olarak çocuklarını/eşlerini caydırmaları için teşvik edilmesi.

Siyasi davalardaki cezaların yüksek tutulması. Evrensel hukuktaki normlara göre şüphenin sanığın lehine yorumlanması gerekirken, özellikle İslami davalarda her çeşit yargıda şüphenin sanığın aleyhine yorumlanıp onun üzerine kararın bina edilmesi. Cezaevine girildiği vakit infaz kurumlarında adli mahkûmlar kader mahkûmu gibi nitelendirilirken, siyasi mahkûmların doğrudan devlet düşmanı nitelendirilerek dolayısıyla infaz memurlarının da düşmanı gibi gösterilmesi ve muamelelerin bunun üzerine devam ettirilmesi.

Zindanda iken ailelerinin görüşlerinin sınırlandırılması ve zorlaştırılması, koğuşların küçültülüp oda sistemine geçilmesi, zindanların fizikinin düzeltilip kimyasının bozulması, bazen de psikolojik olarak yıldırma taktiklerinin uygulanması. Bu hususta başımdan geçen bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Biz zindanda iken mutat olan koğuş aramaları için asker ve gardiyanlar koğuşa geldiler. İçeri giren astsubay odaya bakınca: *'Bu nasıl dar bir yer, burada insan yaşayamaz siz burada nasıl kalıyorsunuz? Ben olsam üç günde intihar ederim'* gibi sözler sarf edince ben kendisine: *'Otur iki dakika masada konuşalım'* dedim. Bak dedim *'geniş dünyayı düşündüğün zaman evet burası dardır. Fakat kabri düşündüğümüzde buranın çok geniş olduğunu anlıyoruz. Üstelik buradan çıkışın ihtimali vardır. Ancak kabre girince, bir daha dünya hayatına dönemeyeceksin, ta kıyamete kadar bekleyeceksin. Fakat sadece o*

bir bekleyiş değil, eğer amellerin kötü ise yani Allah'a kulluğu hakkıyla yapmamış isen, sorgu sualin ve cezanın başlangıcı demektir' diye devam ettim. Böyle ahiret hayatından bahsedince, düşündü ve *'Orayı düşünen var mı ki?'* dedi. Fakat düşünse de düşünmese de istisnasız olarak herkesin ebedî yolculuğu orayadır.

Mümin gerçekten inancıyla, yapacağı kulluk vazifesiyle hem kendisinin hem de çevresindeki kimselerin sıkıntılarını ve önündeki engelleri Allah'ın izniyle aşabilecek güçte olması lazım.

12. Cezaevi sürecinin insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri nelerdir? Sağlığın korunması için tavsiyeleriniz nelerdir?

Gerek cezaevindeki gıdalar, gerek ortamın kapalılığı ve gerekse de hareket alanının sınırlı olması, sıhhat için yan etkiler oluşturur. Mümkün mertebe temiz suyun içilmesi, yemeklerde temizliğe riayet edilmesi, genel temizliğe herkesin önem vermesi, her gün en az yarım saat yürüyüş yapılması, daima abdestli olup namazları vaktin evvelinde cemaatle kılmaya özen göstermek, her gün en az on sayfa mukabele şeklinde Kur'an-ı Kerim okumak, ortayolda ama düzenli uyku uyumak ve yukarıda geçen programı, seviyesine göre düzenli olarak uygulamak, soğuk ve sıcağa karşı dikkatli olmak *'ben gencim'* diyerek ihmal etmemek. En ufak bir rahatsızlığında sağlık kurumlarına başvurmamak, zaruri ihtiyaçların karşılanmasında mahkûmların söz birliği ile ısrarcı olmaları, israfa gitmeyecek şekilde cömertlik, cimrilığe gitmeyecek kadar tutumluluk cezaevindeki her fert için gereklidir.

13. Cezaevlerinde bulunan ve farklı davalarda yatan müslümanların arasındaki ilişkiler nasıl olmalıdır? Tavsiyelerinizi alabilir miyiz?

Müslüman, her yerde tebliğcidir. Nasihatleriyle ve yaşantısıyla tebliğ eder. Farklı gruplar derken zaten sistem İslam'la alakası olan bütün grupların hepsini aynı kategoride değerlendirir. Sol gruplar veya çeteler farklı koşullarda kalırlar. İslami grup olarak bilinenler, aynı koşula verilirler. Bu durumda Müslümanlar, aralarındaki ihtilafları değil müşterekleri dikkate alırlar. İhtilaflar ele alınırsa anlaşmazlıklar meydana gelir. İttifak ettikleri konular takviye edilmek suretiyle Kur'an-ı Kerim, tecvit, ilmihal, siyer, hadis, tefsir ve fıkıh kitaplarından müşterek olarak ders yapmalıdırlar. Eğer İslami gruplar, zindanda farklılıkları gündeme getirip de birbirlerinden adam çalma yarışına girecek olurlarsa anlaşmazlıklar, belki de kavgalar meydana gelebilir. Bu olumsuz durum, dışarıya da yansiyip etkilerini gösterebilir.

Bu durum karşısında cahiller ve sistemin uşakları; *'İşte Müslümanlar böyle birbirleriyle anlaşamıyorlar'* gibi sözlerle İslami tebliğe zarar vermiş olurlar. Oysa Müslümanlar seviyelidir, seviyesizlere karşı gülünç olmazlar.

Hülasa; Müslümanlar aralarındaki ihtilaf konularına değinmeyip asgari müştereklerde birleştikleri konuları gündeme getirerek onları takviye etmekle meşgul olmalıdırlar. Umulur ki; bu durumda Allah *subhanehu ve teâlâ* kalpleri birleştirir, dışarıdakilere de yansır ve ittihadı doğru adım atılmış olur.

14. Cezaevinde bulunan Müslümanların, sol gruplarla ve adli mahkûmlarla aralarında münasebet nasıl olmalıdır? Hususen Müslümanın davetçi kimliği nasıl açığa çıkmalıdır?

Yukarıda söylediğimiz gibi Müslüman hem dil ile, hem de yaşantısıyla İslam'ı tebliğ eder. Onlarla konuşma fırsatı bulduğunda; hayatın gayesini, dünyanın geçiciliğini, ahiretin ebediliğini, yüce Allah'ın sıfatları ve adaletini hülâsa tevhidi ve beraberinde getirdiklerini insanlara anlatmaya çalışır. Uğrunda bedel ödediği davanın Allah'ın rızasına uygunluğunun ve karşılığında yüce Allah'ın verdiği mükâfatların ve ebedî saadetin kazanılmasına vesile olması gerektiğini anlatır.

Görürüz ki bazen insanlar Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları hâlde batıl bir dava uğruna hayatlarını ve canlarını feda edebiliyorlar. Bizzat ben bunlardan bazılarını şahit oldum. İşte bu gibi insanlara Allah'ı ve ahiret gününü anlatmak, fedakârlıkları Allah'ın dini için yaptıkları takdirde ebedî olarak cennete gireceklerini belirtmek lazımdır. Elbette bundan önce iman edip küfre karşı İslam'ın hâkimiyeti için mücadele etmenin şart olduğunun da anlaşılması lazım.

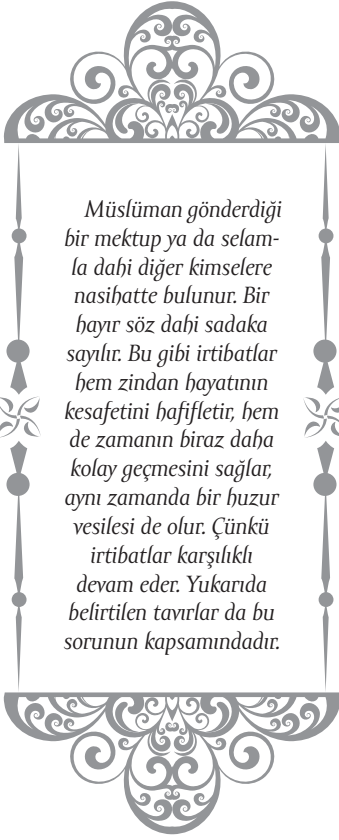
İslam davasının hak olduğunu ve bu dava uğrunda yapılan en küçük bir fedakârlığın karşılığında yüce Allah'ın ahirette mükâfat vereceğine inanmak, şayet bu İslam davası yeryüzünde herhangi bir coğrafyada hâkim olursa tam manasıyla adalet ve saadetin meydana geleceğine inanmak, bu davayı diğer bütün davalardan farklı kılar.

Peygamberlerin Allah tarafından insanlığa gönderiliş gayelerini anlatılması da etkili olur. Onlara karşı beşerî münasebetlerde iyi davranmak, maddi ihtiyaçlarında yardımcı olmak, onlarla konuşurken önce onların da meramlarını anlatmalarına müsaade edip ona göre karşılık vermek gerekir. Esasen İslam'ın fert ve toplum olarak bütün insanlara adil davranıp herkesin hukukuna riayet edilmesini emreden bir nizam olduğunu anlatmak gerekir. Onların da mazlum olduğunu dikkate alarak onlarla konuşurken yapmış olduğumuz tebliğde esasen onlara da merhametli davrandığımızı ve onların iyiliklerini istediğimizi yansıtmaya çalışmamız gerekir.

Çünkü Peygamberler insanlara annelerinden ve babalarından daha şefkatlidirler. Onların cehennemde yanmalarını istemedikleri için onları, Allah'a kulluğa davet ediyorlardı. Biz de onların izinden yürüyen kimseler olarak aynı metodu uygulamalı aynı duyguları taşımalı ve aynı hedefi kendimize nihai hedef olarak seçmeliyiz.

15. Farklı cezaevlerinde bulunan Müslümanların birbirlerini tanıma, tecrübe paylaşımı ve haberleşmeleri noktasında zindan ehline tavsiyeleriniz nelerdir?

Zindana ilk girişte belki tam olarak kavranmasa da zindanı kabullendikten sonra oranın da bir hayat olduğu anlaşılır. Bu hayatta aynı koğuştaki arkadaşlar kendisinin ailesi gibi sayılırsa, diğer komşu koğuştaki mahkûmlar akrabaları ve yakın dostları olarak bilinir. Uzak koğuşlarda veya başka cezaevlerindeki tanıdıklarıyla, hatta ismini duyduklarıyla selamlaşmak ve mektuplaşmakla irtibatı sağlar. Müslüman gönderdiği bir mektup ya da selamla dahi diğer kimselere nasihatte bulunur. Bir hayır söz dahi sadaka sayılır. Bu gibi irtibatlar hem zindan hayatının kesafetini hafifletir, hem de



Müslüman gönderdiği bir mektup ya da selamla dahi diğer kimselere nasihatte bulunur. Bir hayır söz dahi sadaka sayılır. Bu gibi irtibatlar hem zindan hayatının kesafetini hafifletir, hem de zamanın biraz daha kolay geçmesini sağlar, aynı zamanda bir huzur vesilesi de olur. Çünkü irtibatlar karşılıklı devam eder. Yukarıda belirtilen tavırlar da bu sorunun kapsamındadır.

zamanın biraz daha kolay geçmesini sağlar, aynı zamanda bir huzur vesilesi de olur. Çünkü irtibatlar karşılıklı devam eder. Yukarıda belirtilen tavırlar da bu sorunun kapsamındadır.

16. Yargılama süresince gerek şahsınız gerek başka Müslümanların karşılaştığı ilginç hukuksuzluk örneklerinden şahit olduklarınızı paylaşır mısınız?

Yargılamada özellikle siyasi davalarda yazılı hukuk kuralları, hatta evrensel hukuk normları dahi çoğu kez dikkate alınmaz. Delilden sanığa gidilmesi gerekirken sanıktan delile usulü uygulamada takip edilir. Şüphe, sanığın lehine yorumlanması gerekirken şahit olduğumuz kadarıyla her zaman sanığın aleyhine yorumlanmıştır. Baskı altında verilen ifadeler geçersiz sayılması gerekirken, bütün kararlar işkence ve baskı altında alınan ifadeler üzerine bina edilmektedir. Beraet-i zimmet esas iken bunun tam zıddı olan potansiyel suçluluk esas alınmaktadır. Bu hususları uzatmak mümkündür ancak cevaplarımız uzadığı için muhtasar geçmek durumundayız. Bu hususta kendi dosyamdan örnek vereyim.

1998'de yerel mahkeme olan Adana DGM, bizim için karar verdi. Karar mahkemesinde celse arası verildiğinde kapının arkasında bize sesleri geliyordu, üst düzey bir askerî yetkili, mahkeme salonuna girerek mahkeme heyetine 'Vasat davasına ceza vereceksiniz' diye talimat verdi. Seslerini duyuyoruz. Mahkeme başkanının: 'Cezai mucip delil yok' demesine rağmen, o: 'Ben senden delil değil ceza istiyorum, böyle olacak' diyerek çıktıktan sonra biz içeriye girdiğimizde mahkemenin havası değişmiş, mahkeme başkanı sadece şahısları sayarak cezaları söyledi ve celseyi kapadı. Bu durum bir gün sonra gazetelerde yazdı. Verilen kararın gerekçesinde, aynen şöyle geçmektedir: 'Olaylarda Şahımerdan Sarı'nın haberi yoktu, ancak isteseydi engel olabilirdi' şeklindeki ucube gerekçeyi akıl sahipleri düşünsün. Ve aynı gerekçeli karar, yargıtayda da onaylanmıştır. Artık adaletin veya zulmün derecesini varın siz değerlendirin. 2009'daki gözaltılar ve 2013'teki yargıda verilen karar, tamamen önceki o ucube kararın üzerine bina edilmiştir. Benim iki tane öz oğlum, telefonda: 'Baba emrin var mı?' sözleri üzerine, terör örgütü suçu ile cezalandırılmışlardır. Bu yargı üzerine söylenecek başka söze hacet yok sanırım. Ayrıca 1997'den 98'in dokuzuncu ayına kadar süren yargı süreci boyunca hazırlık soruşturması dahil Vasat dosyalarında hiç kimsenin ağzında Hizbullah kelimesi geçmemiş ve hiç soru sorulmadığı hâlde, mahkeme kararda bizleri 'Hizbullah Vasat Örgütü' diye isimlendirmiştir.

Hizbullah davasından yargılanıp ömür boyu hapse mahkûm edilen üç kişi, Silifke cezaevinde benimle aynı koşu taahhüdünde kalıyorlardı. Daha sonra Mersin'de yakalanıp gözaltına alınan Mehmet Emin İkinci ve arkadaşlarının ifadeleri üzerine onların davaları yani kendilerine isnat edilen davalar, başkaları üzerine de isnat edilince onların o suçtan dosyaları bozuldu. Eğer sonrakiler yakalanmasalardı o kişiler cezaevinde ömür boyu kalacaklardı. Nasıl olsa zulüm ve haksız kararların hesabını soracak kimse yoktur.

Dikkat çekici hususlardan birisi de onlara göre Hizbu't Tahrir davasıdır. Hizbu't Tahrir; gizli, aşikâr ve dünyanın birçok ülkesinde eyleme, bilhassa silahlı eyleme karşı olduklarını ilan ettiği halde Hizbu't Tahrir mensupları harıl harıl silahlı terör örgütü üyesi olmaktan ceza almaktadırlar.

Daha bunlar gibi sayısız dava ve durum mevcuttur. Kişiye göre düzenlenen kanunlar, ideolojik kararlar özellikle Müslümanlara karşı en katı yargılama vakaları gibi haksızlıkların sayısı yoktur. Müslümanlara karşı acımasız tutum ve kararlar hem yerel, hem ulusal, hem de evrensel yargı kurumlarının tamamında mevcuttur.

Genelde Müslümanlar en ağır cezaları İslami gibi görünen yönetimlerin iktidarı döneminde almışlardır. Bunların detaylarını yazarsak ciltler dolusu kitaplar eder. Anlayana bu kadarı kâfidir.

17. Zindan süresince sizi çok duygulandıran veya keyiflendiren anılarınızdan bazılarını bizimle paylaşır mısınız?

On yıl sürecinde buna benzer durumlar çok vaki olmuştur. Ancak bunlara birer misal vermekle iktifa edelim.

Biz zindanda iken henüz mahkememiz devam ediyordu. Yine mahkemeye götürülmek üzere cezaevi koridoruna çıktık. Binadan daha ringe götürülmeden ellerimize kelepçe vurulacaktı. Askerler, arkadaşların ellerine kelepçe vururken, elime kelepçe vuracak olan askerin istemeyerek geldiğini fark ettim. Elime kelepçe vururken elleri dolaşüyor yüzünü çeviriyordu. Sonra iyice eğilip dikkatlice baktım gözlerinden yaş geliyordu. Ben, ona: 'Üzülme bu benim için bir şereftir' dedim. Fakat askerin ağzında kısık bir sesle: 'Ya benim için nedir?' dedi. Sanırım bundan sonra söyleyecek başka söze hacet yoktur.

Cezaevinde iken çeşitli İslami dergiler, benden yazı yazmamı istiyorlardı. Bir defasında yaklaşık elli sayfalık makale ve şiirlerden oluşan bir dosyayı yayınlanmak üzere göndermiştim. Ancak bütün yazılarım, bir şiirimde geçen iki kelimededen dolayı mektup okuma komisyonuna takılmıştı. Komisyon savcılığı suç duyurusunda bulunmuş ve savcı, benim ifademi almak için gelmişti. Evvela şiirde geçen iki kelime, iki mısırda şöyle geçmektedir:

Muhtarları köyümüzden seçmişler

Köpeklere üniforma biçmişler.

Bu kelime ile bütün üniformalılara hakaret ettiğim anlaşılmıyormuş. Bunun üzerine savcı bana: *'Neden Mehmet Akif ya da Necip Fazıl Kısakürek gibi yazmıyorsun. Senin örnek aldığın Peygamberin kimseye köpek demiş midir?'* diye sorunca ben dedim ki: *'Mehmet Akif veya Necip Fazıl da cumhuriyet döneminde nice badirelerle karşılaştılar. Kaldı ki onların şiirlerinde de ağır kelimeler vardır, galiba okumamışsınız. Bugün onlar da gelse belki böyle sorgulanacaklardır. Ayrıca hak edene köpek demenin delili evvela Kur'an-ı Kerim'de vardır: 'Onun misali köpek misalidir. Üzerine yürüsen de dilini sarkıtıp solur, kendi haline bıraksan da yine dilini sarkıtıp solur.'* Ayrıca başka bir ayet-i kerimede: *'Onlar aslandan kaçan yaban eşekleri gibidirler'* şeklinde geçen ifade-i celileler mevcuttur ve efendimiz, Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem Beni Kureyza Yahudi kabilesinin yanına giderken: *'Ey benu kirade! (yani ey maymunun çocukları)'* diye hitap etmiştir' dediğim zaman savcı telaşla ayetlerin numarasını soruyordu bana. Ben ayetlerin Arapça metinlerini ve ayet numaralarını söylediğim zaman süt dökmüş kediye dönmüştü. Takipsizlik kararı verildiği hâlde yine de o yazı dosyamı bana iade etmediler. Suç unsuru doğrudan bulunmasa da onların sistemine dokunduğu için benim sözlerimin eksilmesini kendilerine kâr sayıyorlardı.

18. Zindan ehlinin karşılaştığı en ciddi vesveseler nedir? Ve bunlarla mücadele noktasında tavsiyeleriniz nelerdir?

Zindan gerçekten başlı başına bir streştir. Zira Yusuf aleyhisselam günaha girmektense zindana girmeyi kendisi tercih etmiştir. Büyük nübuvvat makamına rağmen birkaç sene zindanda kaldıktan sonra çıkacak olan arkadaşına: *'Efendinin yanında benden bahset'* diyerek zindandan çıkmayı istediği anlaşılmaktadır. Gerek psikolojik durum gerekse zindan stresi olarak bazen arkadaşının ayak sesi bile kendisine huzursuzluk verebilir. Fakat bütün bunların bir imtihan gereği olduğunu düşünüp, şeytanın vesvesesinin sürekli olacağını bilerek kuvvetli iman ve güçlü iradesiyle bunların üstesinden rahatlıkla gelebilir. Bu gibi vesveselerin zıddına hareket etmek, en güzel davranış şeklidir.

Zindan arkadaşlarının herhangi bir hâl ve hareketi münker olmadığı müddetçe, kendisinin hoşuna gitmediği an o ise tebessüm, iltifat ve ikramlarla muamele etmek sureti ile en iyi bir şekilde mücadele etmiş olur.

Böylece zindan hayatı boyunca en sıkıntılı dönemlerini, en güzel bir şekilde atlama-ya çalışmak lazımdır ve bütün bunlar mümkündür, insan iradesinin dahilindedir.

İnfaz memurları karşısında aşağılık kompleksine girmeden, vakarlı, dürüst ve dava adamı vasfıyla dik durmak, gerektiğinde onlara dahi tebliğ etmek, Müslüman mahkûmun görevlerindendir. Kavgacı olmamakla birlikte ezilmemek ve zelil olmamak için, gerektiğinde direnmek gerekir. Bunun için özelde Müslüman mahkûmların, genelde bütün mahkûmların dayanışma içerisinde olmaları etkili olur.

Hülasa; Müslüman bir mahkûm, her yerin ve her anın kendisi için bir imtihan olduğunu unutmayıp, her söz ve hareketinin Allah'ın rızasına uygunluğunu esas almak zorundadır.

19. Varsa bir şiirinizi bizimle paylaşır mısınız?

Zindandan Zindana Mektup

Bir mektup yazdım ki irak vatandan
Kapalı zindana açık zindandan
Huzur, şifa, necat vardır Kur'an'dan
Gece oku, gündüz oku usanma
Çileler rahmettir, sakın şer sanma.

Tağut iktidara geldiği zaman
Ya sürgün ya zindan, mümine mekân
Biz sadece haktan isteriz eman
Haksızlığa boyun eğmeyiz asla
Geçse de ömrümüz çile ve yasla

Bugünü yarına feda ederiz
Gerekse dünyaya veda ederiz
Biz hakkı batıldan cüda ederiz
Hakkı batıl ile telbis edenler,
İşte onlar süfli yoldan gidenler

Adem yeryüzüne indi ineli
Şeytan boş durmadı, şerdedir eli
Âlimler uyansa kırılır beli
Âlim susar, millet uyur uyanmaz.
Âlim uyur millet ölür, inanmaz

Küfür hâkim ise izzettir zindan
Nefs-i razıyeye sevap var toptan.
Mahrum kalır cemaatten ayrılan
Ne ifrattır, ne tefrittir cemaat.
Der ki Rasûl: "Hayru'l umuri evsat"

Cehalet zulmettir, kanunu zulüm.
Zulme karşı durmak benim de rolüm
Bu yolda ölmekse şerefli ölüm
Vasat yoldur, vasat ümmet ve necat.
Bundan gayrı batıl, bidat ve icat

Hüzün yoktur, tasa yoktur, yeis yok,
İmam vardır, ümmet vardır, reis yok,
Kimi korkar, kimi kınar, beis yok,
Davasının erlerini hak bilir.
O dilerse ölü kalpler dirilir.

Şahımerdan bu davanın hadimi,
Değişim yok gelişim var daimî
Büyük dava ağır dava kadimî
Gözsüz gör, ayaksız yürü, vur elsiz,
Hiçbir dava hakim olmaz bedelsiz.²

20. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Son olarak Müminler için iki cümle ile sonuçlandıralım. Mümin; bollukta-darlıkta, huzurda-üzüntüde kısacası her halükârda Rabbine iyi bir kul olmayı hedeflemelidir. Dünyada hiçbir bolluk ve hiçbir darlık bâki değildir:

*"Her zorluğun ardından bir kolaylık vardır ve yine her zorlukla beraber bir kolaylık vardır."*³

Zaten dünya hayatında rahatın olmadığını Allah Rasûlü buyurmuştur:

"Mümin, dünyayı ahirete feda etmeden ahiretin saadetine nail olmaz. Oysa ki günler dünyada insanlar arasında sıkıntılı veya huzurlu olmak üzere devr-i daim yapıp dönmektedir."

*"Eğer siz (Uhud'da) bir acıya uğradınızsa, (Bedir'de de düşmanınız olan) o kavim de benzer bir acıya uğramıştır. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz (zaferi bazen bir topluma bazen öteki topluma nasip ederiz.) Ta ki Allah, iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şahitler edinsin. Allah zalimleri sevmez."*⁴

Her sözün başı besmele ve sonu ise hamddir.

*"Onların oradaki duası: 'Allah'ım! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz!' (sözleridir). Orada birbirleriyle karşılaştıkça söyledikleri ise 'selam'dır. Onların dualarının sonu da şudur: 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.'"*⁵

3. 94/İnşirah, 5-6

4. 3/Âl-i İmran, 140

5. 10/Yunus, 10

Genel Program

Ahlak

*"İman bakımından müminlerin en mükemmeli, ahlak yönünden en güzel olanıdır."*⁶

Subhanallah! Bu hadisi şiar edinip, bir kilo ilmin bir ton edep gerektirdiğini unutmadan ilim öğrenmek gerekir!

1. Allah Erinin Ahlak ve Kültürü: Said Havva
2. Nebevi Ahlak: Muhammed Salih Ekinci
3. Ahlak konusuyla ilgili ayet ve hadislerden notlar çıkartılıp sık sık ailece okunmalıdır.

İlim

1. İlim Uğruna: Abdulfettah Ebu Gudde⁷
2. Talimu'l Müteallim: İmam Burhaneddin Ez Zernuci
3. Tefsir ve hadis kitaplarından ilim ile ilgili bablardan konunun önemiyle ilgili ders niteliğinde notlar hazırlanmalı ve tekrar tekrar okunmalıdır.

Akaid

1. Ömer Nesefi Akaidi
2. Müslümanın Akaidi: Ahmed Kalkan
3. Muvahhidlerin Akidesi: Kul Sadi Yüksel
4. Kelime-i Tevhid ve Manası: Şahımerdan Sarı
5. İslam Akaidi ve Kelama Giriş: Prof. Dr. Saim Klavuz
6. İslam Akaidi: M. Said Ramazan El Buti
7. İslam Akaidi: Ebu Yusr M. Pezdevi
8. İslam Akaidi: Şahımerdan Sarı
9. El-Akidetü'l Vasıtiyye ve Şerhi: İbni Teymiye

6. Kettani, Mütevatir Hadisler, 15. hadis

7. Bu kitabın birkaç defa okunması tavsiye edilir!

Tefsir

1. Tefsir Usulü: İsmail Cerrahoğlu ⁸
2. Tefsir Usulü: İbni Teymiye ⁹
3. Kur'an İlimleri Ansiklopedisi (El İtkan fı Ulumu'l Kur'an): İmam Suyuti
4. 40 Hadis: İmam Nevevi
5. Esbab.ı Nüzul: El Vahidi ¹⁰
6. Meal okuma
7. Peygamberimizin Kur'an'ı Tefsiri: Prof. Dr. Suat Yıldırım
8. Ahkâm Tefsiri: M. Ali Sabuni
9. Tevbe Suresi Tefsiri: Abdullah Azzam
10. Taberi Tefsiri ¹¹
11. Tefhimu'l Kur'an: Mevdudi

Hadis

1. Sünnetin Önemi: İmam Suyuti
2. Sünnet Müdafaası: İmam Şafii
3. Sahabe Uygulaması Olarak Sünnete Bağlılık: Aynur Uraler
4. Sünnete Uymanın Engelleri: Aynur Uraler
5. Sünnetin Anayasal Niteliği: Mevdudi
6. İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin Hadis İlmindeki Yeri: Muhammed Abdurreşid En Numani
7. Sünnetin Etrafındaki Şüpheler: Muhammed Tahir Hekim
8. Sufilerin Hadis Anlayışı: Seyit Avcı

8. Çok iyi okunmalı, gerekirse iki defa üst üste

9. Küçük bir kitapçık şeklinde ama içeriği büyük!

10. En azından sadece bu

11. 9 ciltlik olan tercih edilmeli

9. Çeşitli Yönleriyle Hadis Tarihi: Prof. Dr. İbrahim Bayraktar¹²
10. Hadis Usulü: İ. Lütü Çakan
11. Mevzu Hadisler: Abdulfettah Ebu Gudde
12. Esbabu'l Vurudu'l Hadis: İmam Suyuti
13. Uydurma Hadisleri Tanıma Yolları: İbni Kayyim El-Cevziyye
14. Mevzu Hadisler: Yaşar Kandemir
15. Mütevatir Hadisler: Kettani¹³
16. Buluğu'l Meram (Ahkâm Hadisleri): İbni Hacer Askalani¹⁴
17. Muvatta: İmam Malik
18. Kudsi Hadisler: Madve Yayınları
19. Uydurma Olduğunda İttifak Edilen Hadisler: Aliyyu'l Kari
20. Hadislerle İlim ve Hikmet: İbni Receb El Hanbeli
21. Riyazu's Salihin: İmam Nevevi
22. Ana Çizgileriyle İslam: Nazım Muhammed Sultan
23. Bundan sonra büyük hadis külliyatları okunabilir.¹⁵

Fıkıh

1. Fıkıh Tarihi ve İslam Hukuku: Osman Keskiöğlü
2. Fıkıh Usulü: Muhammed Ebu Zehra
3. Fıkıh Usulü: Vehbe Zuhayli
4. Mezheplerin Doğuşu ve İctihad Tartışması: Kollektif
5. Mezhepsizlik Bidattir: Ramazan El Buti
6. Selef Müdafaası: Ekrem Doğanay

12. Kitabın ismi değişmiş olabilir!

13. Çevirmenin notlarına dikkat!

14. Çevirmenin notlarına dikkat!

15. Buhari, Müslim gibi

7. Fıkhi İhtilaflarda Ölçü: Şah Veliyullah Dehlevi
8. Mezhepler Arasındaki Farklar: Abdülkahir El Bağdadi
9. Tavsiye edilen ilmihal kitabı¹⁶
10. Mülteka Tercümesi: İmam Merginani
11. Bidayetü'l Müctehid: İbni Rüşd
12. Hadislerle İslam Fıkhi: İmam Tahavi
13. Bundan sonra artık kaynak kitaplar okunabilir.

Siyer

1. Fıkhu's Sire: Ramazan El Buti
2. Hadislerle Hz. Peygamberin Hayatı: Said Havva
3. Fıkhu's Sire: Ahmed Ferid
4. Ashabın Dilinden Peygamberimizin Hayatı
5. Fıkhu Sire: İbni Kayyim El Cevziyye¹⁷

Sahabeyle ilgili

1. Sahabe Hayatından Tablolar: Abdurrahman Re'fet El Başa
2. El İsabe: İbni Hacer Askalani
3. 60 Seçkin Sahabe: Halid Muhammed Halid
4. Hanım Sahabeler Ansiklopedisi: Hilal Kara, Abdullah Kara
5. Hayatu's Sahabe: Yusuf Kandehevi

16. Emanet ve Ehliyet olabilir ama bazı konularının tekrar sağlam kaynaklardan düzeltilmesi gerekli!

17. Çeviriye dikkat!

Zühd

1. Zühd Kitabı: Abdullah b. Mübarek
2. Kitab-ı Zühd: İmam Beyhaki
3. Nefis Tezkiyesi: İbni Kayyım El-Cevziyye
4. Zühd: Hasan-ı Basri
5. Kitabu'z Zühd: Ahmed b. Hanbel

Davet ve Şuur

1. Nebevi Eğitim Metodu Daru'l Erkam: Muhammed Emin Yıldırım¹⁸
2. Arınma Yolu I.II: Abdülhamid Bilali
3. İslama Davet Esasları: Hammam Abdurrahman Said
4. Başarılı İslam Davetçilerinin Vasıfları: Salih b. Muhammed
5. Ahde Vefa: Şahımerdan Sarı
6. Risaleler: Hasan El Benna
7. İslam'a Davet Fıkhi: Mustafa Meşhur
8. Bir Eğitimci Olarak Hz. Muhammed ve Öğretim Metodları: Abdulfettah Ebu Gudde
9. Kitabu'l Cihad: Abdullah b. Mübarek
10. İslami Hareket Fıkhi¹⁹: Mustafa Çelik
11. Yoldaki İşaretler: Seyyid Kutub
12. Dinlerin Tasnifi: Şahımerdan Sarı

Dua

1. El Ezkar: İmam Nevevi
2. Hısnu'l Müslim: Said El Kahtani

18. Muhakkak okunmalı!

19. Sadece seçme konular

3. Dualar ve Zikirler: Hasan El Benna

4. Kur'an'dan Dua Ayetleri: Yalçın İçyer²⁰

Not: Burada sadece kaynak eserlere yer verilmiştir. Bunun haricinde kaynak faydalı eserler çoktur. Bu eserler tesbit edilip okumaya devam edilmelidir. Ayrıca küçük eserler de okunmalıdır.

Abdullah b. Mesud *radiyallahu anh* diyor ki:

"Ya âlim ol, ya öğrenci veya dinleyici. Dördüncü olma sonra helak olursun." ²¹

Temim Ed Dari'den *radiyallahu anh* rivayet ediyor:

"Ömer zamanında halk, bina yapımında (âdeta) yarışa girmişti. Bunun üzerine Ömer şöyle demişti: 'Ey küçük Arap topluluğu! Dünyadan sakının! Dünyadan sakının! Durum şu ki Müslümanlık; başkasıyla değil, ancak cemaatle olur. Cemaat de başkasıyla değil, ancak devletle olur. Devlet de, başkasıyla değil, ancak itaatle olur. Kim, toplumu bilgi ile başkan yaparsa bu hem o, hem de onlar için dirlik vesilesi olur. Kim de toplumu bilgisiz başkan yaparsa bu hem o, hem de onlar için helak (sebebi) olur.'" ²²

AŞAMALI PROGRAMLAR

1. AŞAMA

İlk aşamada okutulması zorunlu dersler:

A. Kur'an

- Kur'an okumaları kesinlikle düzeltilmeli.
- Fil suresinden aşağısı ezberlenmeli.
- Tecvid kurallarının hafif olanlarından 5 konu verilmeli.

Not: Öğrencilerin konumlarına göre bunun aşağı veya yukarı ayarı yapılabilir. Dersler sırasında bazı ayetlerin veya kısa surelerin anlamları verilerek, bilinç kazandırılmalıdır.

B. Siyer

1. İlk aşamada siyer dersinde Mekke döneminde okutulması zorunlu konular:

- Peygamberlerin gönderiliş gayeleri

20. Bu isimde başka kitap da olabilir!

21. Darimi, 1/137

22. Darimi, 1/139

- İslam'dan önce Arabistan'ın coğrafi, kültürel, dinî, siyasi konumu
- İslam'dan önceki Arabistan'da önemli bir kısım olaylar (Fil Vakası gibi)²³
- Peygamberlikten önce Hz. Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*:

a. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* soyu

b. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* doğumu

c. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* çocukluğu

d. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* gençliği

e. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* ticaretle uğraşması

f. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* evliliği

g. Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* evliliğinden Peygamberliğine kadar ki hayatı (Çocukları...)

- Peygamberimize *sallallahu aleyhi ve sellem* ilk vahyin gelmesi

- İlk davet ve ilk Müslümanlar²⁴

- Zorluklar²⁵

- Müslümanların sayılarının artması

- İsrâ ve Miraç

- Akabe Beyatları

- Müslümanlara hicret izni

Not: Konulara hazırlanan hoca kardeşlerimizin bütün bunları öğrencilere seçilmiş kaynaklardan ulaştırması, bilginin kıymeti ve geçerliliği açısından önemlidir. Bu bakımdan öğrenciye bir kitap belirlenmeli fakat hoca bir kitapla yetinmemeli, bu derse en azından üç ayrı kaynak eserden yararlanarak gelmeli.

C. Fıkıh

İlk aşamada fıkıh dersinde okutulması gerekli konular:

23. 1 Darimi, 1/317. 2 Darimi, 1/319.

24. İlk Müslümanların yaşlarından tutun, ekonomik durumlarından, aile durumlarına kadar hepsi ayrıntılarıyla işlenmeli.

25. Alay, Hakaret, İşkenceler, Boykot, Habeşistan'a Hicret, Hz. Hatice radyallahu anha ve Ebu Talib'in vefatları, Taif'e gidiş...

I. Bölüm: Fıkıh

- Fıkıhın tanımı, konusu, amacı ve özellikleri
- Fıkıh ilminin kaynakları, bölümleri ve diğer ilimlerle ilişkisi

II. Bölüm: İbadet

- İbadet nedir? Niçin ibadet ediyoruz? Ve ibadet hangi amaçlarla yapılır?

III. Bölüm: Mükellef ve Görevleri

- Teklif ve Mükellef ne demektir?
- Mükellef olmanın şartları
- Mükellefin görevleri:

a. Farz

b. Vacip

c. Sünnet

d. Müstehab

e. Mübah

f. Haram

g. Mekruh

h. Müfsid

IV. Bölüm: Temizlik (Taharet)

- Taharet nedir?
- Temizlik bakımından sular.
- Temizlik çeşitleri (Manevi ve maddi temizlik)
- Pislik (Necaset) ve pislik çeşitleri
- Kadınlara ait hâller (Âdet, lohusa ve istihaze)

V. Bölüm: Abdest

- Abdestin tarifi, hükmü, farzları, sünnetleri, mekruhları, bozan şeyler
- Abdestsiz yapılamayan şeyler
- Abdestte kolaylıklar (Mestler üzerine meshetmek, sargı ve yara üzerine meshetmek)

VI. Bölüm: Gusül

- Guslün tarifi, hükmü, farzları, sünnetleri
- Gusül abdesti nasıl alınır?
- Gusülsüz yapılamayan şeyler
- Guslü gerektiren ve gerektirmeyen sıvılar

VII. Bölüm: Teyemmüm

- Teyemmümün tarifi, hükmü, farzları, geçerli olmasının şartları
- Teyemmüm nasıl yapılır?
- Teyemmüm ne zaman gerekir?
- Teyemmümü bozan şeyler

VIII. Bölüm: Namaz I

- Namazın tarifi, farziyeti, kimlere farzdır?
- Namazın farzları, vacipleri, sünnetleri, mekruhları, namazı bozan şeyler
- Sehv ve tilavet secdeleri

IX. Bölüm: Namaz II

- Ezan ve kamet, müezzin ve müezzinde aranan şartlar

1. Farz namazlar

a. Beş vakit namaz

b. Cuma namazı

- Cuma namazının farziyeti, farz olmasının şartları, geçerli olmasının şartları
- Hutbe, şartları, sünnetleri, hutbe duaları

2. Vacip namazlar

a. Vitir namazı

b. Bayram namazı

c. Adak namazı

d. Tavaf namazı

e. Bozulan nafil namazın kazası

3. Nafil namazlar

a. Kuşluk namazı

b. Teheccüd namazı

c. Teravih namazı

. Namaz kılınmayan vakitler hangi vakitlerdir.

4- Cemaatle namaz kılmak

- Cemaatle namazın önemi -cemaatle namazın başına yetişmeyenlerin durumu-
cemaatle namaz kılmanın faydaları

5- Özel hâllerde kılınan namazlar

a. Hastaların namazı

b. Yolcu namazı

c. Kaza namazı

- Azimet ve Ruhsat

D. Ahlak

İlk aşamada ahlak dersinde okutulması gerekli konular:

1. Bölüm: Ahlakın tanımı

- Ahlakın tanımı

- Ahlakın fert ve toplum üzerindeki etkileri

II. Bölüm: İslam ahlakı

- Kur'an ahlakı

- Peygamberimizin ahlakı

III. Bölüm: Ahlaki görevlerimiz

a. Allah'a karşı görevlerimiz

b. Peygamberimize *sallallahu aleyhi ve sellem* karşı görevlerimiz

c. Kur'an'a karşı görevlerimiz

d. Bölüm: Ailemize karşı görevlerimiz

- Karı-kocanın birbirine karşı görevleri

- Anne-babanın çocuklarına karşı görevleri

- Çocukların anne-babalarına karşı görevleri

- Kardeşlerin birbirlerine karşı görevleri

IV. Bölüm: Adab-ı muaşeret (davranış kuralları)

- Edeb ve muaşeret ne demektir?

- Hoca-talebe adabı

- Selamlaşma adabı

- Konuşma adabı

- Münakaşa ve tartışma adabı

- Giyim adabı

- Hasta ziyareti

- Taziye

- Kabir

2. AŞAMA

İkinci aşamada okutulacak dersler ve konuları:

A. Kur'an

B. Akaid

C. Siyer

D. Fıkıh

E. Arapça

A. Kur'an

- Kur'an okumalarına dikkat edilmeli
- Duha'dan aşağısı ezberlenmeli
- Tecvidden geriye kalan konular bitirilmeli

B. Akaid

- Akaidin tanımı, konusu, amacı ve önemi
- Dinlerin tasnifi (Hak ve batıl dinler) ve özellikleri
- İman nedir? Çeşitleri ve taklidi iman
- Kalp ile tasdik, dil ile ikrar; amel-iman ilişkisi
- İmanın sahih ve makbul olmasının şartları
- İman ve İslam
- Dinî hükümlerin kendisine ulaşmadığı kişi
- Büyük günahlar ve iman.
- İmanın şartları
- + Allah'a iman
- a. Allah'ın sıfatları
- b. Allah ve kulların filleri

c. Günahlar ve Allah'ın affı

d. Rızık meselesi

+ Meleklerle iman

+ Kitaplara iman

+ Peygamberlere iman

a. Şefaat

b- Kul ve vazifeleri

+ Ahirete iman

a. Kıyamet alametleri

b. Ölüm, ecel, kabir ve hâlleri, diriliş, sırat, cennet ve cehennem

+ Kadere İman

a- Kaza ve kader nedir?

b- Kaza ve kader değişir mi?

C. Siyer

- Medine döneminde okutulacak konular:

Hicretin I. Yılı

Hicretin önemi ve etkileri, hicreti hazırlayan sebepler

- Mescid-i Nebevi'nin inşası ve Suffe ashabı

- Muhacir ve Ensar arasında kardeşlik

- Müslümanlar ile Yahudiler arasında vatandaşlık antlaşması

- Ezanın şeklinin tespiti

- Medine'de ilk nüfus sayımı

- İlk seriyyeler

Hicretin II. Yılı

- Cihada izin ve ilk gazalar
- Kiblenin değişmesi
- Batn-ı Nahle Vakası
- Bedir Gazası
- Bedir Gazası'ndan sonraki olaylar

Hicretin III. Yılı

- Uhud Gazası
- Uhud Gazası'nın dışındaki olaylar

Hicretin IV. Yılı

- Reci Vakası ve Bi'ri Maune Faciası
- Beni Nadir Gazası
- Bu yılın diğer önemli olayları

Hicretin V. Yılı

- Hendek Gazası
- Beni Kureyza Gazası
- Bu yılın diğer önemli olayları

Hicretin VI. Yılı

- Müreysi Gazası
- Hudeybiye Antlaşması
- Bu yılın diğer önemli olayları

Hicretin VII. Yılı

- Hükmdarları İşlam'a davet
- Hayber'in fethi
- Kâbe'yi tavaf

Hicretin VIII. Yılı

- Mute Savaşı
- Bazı seriyyeler
- Mekke'nin Fethi
- Huneyn Gazası
- Taif Muhasarası

Hicretin IX. Yılı

- Tebük Seferi

Hicretin X. Yılı

- Arabistan'da Müslümanlığın yayılması
- Veda Haccı

Hicretin XI. Yılı

- Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* hastalığı ve vefatı
- Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* vefatının etkileri ve Peygamberimizin terekesi

D. Fıkıh

1. Bölüm: Oruç

- Orucun farz olmasının şartları, edasının şartları, sıhhatinin şartları
- Orucu bozan şeyler ve bozmayan şeyler, kaza ve kefareti
- Oruçluya mekruh olan ve olmayan şeyler
- Oruç tutmamayı mübah kılan hâller²⁶
- Orucun fidyesi
- İtikaf

II. Bölüm: Zekât I

26. Yolculuk, hastalık, hamile ve emzikli olmak, yaşlılık, düşmanla savaş, zorlama ve tehdit altında olmak, şiddetli açlık ve susuzluk, hayız ve nifas hali...

- Zekâtın tarifi, farziyeti
- Zekâtın farz olmasının şartları, sahih olmasının şartları
- Zekât kimlere verilir, kimlere verilmez?

III. Bölüm: Zekât II

- Zekâta tabi olan mallar
 - a. Açıkta olan mallar²⁷
 - b. Gizli olan mallar²⁸
 - c. Alacakların zekâtı²⁹
- Sadaka ve sadakanın çeşitleri
- Fıtır sadakası

IV. Bölüm: Hacc I

- Haccın tarifi, farziyeti ve kimlere farzdır?
- Haccın edasının ve sıhhatinin şartları
- Haccın farzları
 - a- İhrama girmek
 - b- Arafat'ta vakfe
 - c- Kâbe'yi tavaf
- Haccın vacipleri ve sünnetleri

V. Bölüm: Hacc II

- Haccın yapılma şekli yönünden kısımları³⁰
- Mikat yerleri
- İhram ve özellikleri³¹

27. Hayvanlar, toprak ürünleri, madenler ve defineler, ticaret malları

28. Altın, gümüş, nakit para

29. Kuvvetli borç, orta borç ve zayıf borç

30. İfrad, temettu, kıran

31. İhramlıya yasak olan ve olmayan şeyler

- Tavaf ve çeşitleri³²

- Umre ve özellikleri

- Bedel hacc

VI. Bölüm: Kurban

- Kurbanın tarifi, kesmek kimlere vaciptir?

- Kurban edilecek hayvanlar

- Kurbanın çeşitleri³³

VII. Bölüm: Eti yenen ve yenmeyen hayvanlar

- Eti yenen ve yenmeyen hayvanlar

- Av ve özellikleri

VIII. Bölüm: Yemin

- Yeminin tarifi, çeşitleri, kefareti

IX. Bölüm: Cihad

Cihadın tarifi, farziyeti, önemi ve fazileti, özellikleri ve edasının şartları

- Cihadın çeşitleri

- Cihad etmenin mükâfatı, terk etmenin cezası

- Cihadın gayesi

E-Arapça

3. AŞAMA

Üçüncü aşamada okutulacak dersler ve konuları

A- Kur'an

B- Akaid

C- İslam Tarihi

32. Kudüm, ziyaret, veda, tatavvu ve umre tavafları

33. Udhiyye, hedy, adak, akika ve nafile kurbanları

D- Fıkıh

E- Hadis

F- Tefsir

G- Arapça

A- Kur'an

- Kur'an okumlarına dikkat edilmeli

- Duha'dan aşağısı hızlıca tekrar edilmeli, bir kısım uzun surelerin ezberine başlanmalı.³⁴

- Tecvid kuralları tekrar edilmeli, uygulamalara önem verilmeli.

B- Akaid

- Tevhid tanımı, rububiyet ve uluhiyet tevhidleri

- Tevhid ve Allah'ın hâkimiyeti

- Tevhid ve tağutla mücadele

- Tevhidi bozan durumlar

- Şirk tanımı, çeşitleri ve sebepleri

- Mucize, keramet, irhasat, istidrac, sihir, büyü, fal, müneccimlik, halka ve ip takmak, nazar boncuğu ve muska takmak, gayb ve gaybı bilme iddiası, tenasüh

- Kur'an-ı Kerim'de insan, insan ile diğer canlılar arasındaki farklar, insanın oluşumu.

- Kur'an'da insanın yaratılması ve halifeliği

- İnsanın yaratılış gayesi

- Akide yönünden insanlar

- Hilafet ve imamet

C- İslam Tarihi

Dört Halife Dönemi³⁵

34. Mülk, Rahman vs.

35. Kısa olarak değil; bütün dönemler tek tek incelenmeli

a. Hz. Ebu Bekir *radiyallahu anh* dönemi (632-634)

b. Hz. Ömer *radiyallahu anh* dönemi (634-644)

c. Hz. Osman *radiyallahu anh* dönemi (644-656)

d. Hz. Ali *radiyallahu anh* dönemi (656-661)

+ Emeviler Dönemi

a. Emevi devletinin genel özellikleri

b. Muaviye *radiyallahu anh*

c. Yezid dönemi³⁶

d. Ömer b. Abdulaziz *rahimehullah* dönemi

e. Devletin yıkılışı

+ Abbasiler Dönemi

a. Abbasiler Devletinin genel özellikleri

b. Harun Reşid dönemi

c. Me'mun ve Mu'tasım zamanı

d. Devletin yıkılışı

+ Endülüs Emevileri dönemi

a. Devletin kuruluşu ve özellikleri

b. Endülüs'te kurulan diğer Müslüman devletler

D- Fıkıh

I. Bölüm: Fıkıh-Mezhep

- Fıkıhın tanımı ve tarihçesi

- Mezhep ne demektir? Doğuşu

- İtikadi ve amelî mezhepler hakkında kısa bilgilendirme

36. Bu dönemdeki bir kısım olaylar incelenmeli: Kerbela olayı gibi

- Bir mezhebe bağlanmanın hükmü

II. Bölüm: İbadet

- İbadet kavramı, tanımı ve ibadete duyulan ihtiyaç
- İbadetlerde ihlas, şuur

III. Bölüm: Cemaatle namaz

- Cemaatle namazda müdrik, mesbuk ve lahikin durumları
- İmamet ve şartları, imama uyulmayan yerler, imamet ile ilgili diğer ayrıntılar

IV. Bölüm: Nafile namazlar

- Bu namazlar tek tek ele alınarak, geniş bilgiler verilmeli.³⁷
- Seferilikte vatan-ı asli, ikame ve sükna

E- Hadis

- Sünnetin tanımı, kısımları, hükmü ve önemi
- Hadisin tarifi ve kısımları, hadis ilminin doğuşu
- Hadis ilminin önemi, hadis ilminin diğer ilimler arasındaki yeri
- Seçilmiş bir hadis, ezbere verilmeli
- Hadisin bölümleri
- İsnad ve çeşitler
- 2. Ezber hadis
- Rivayet metodları
- Ravide aranan şartlar, ravinin değerlendirilmesi, ravi tenkid noktaları, ravinin zabt kusurları
- 3. Ezber Hadis
- Hadisçilerin kısımları
- Hâkim hadisçiler hakkında bilgilendirme

37. Teravih, tahiyatu'l mescid, kuşluk...

- Hz. Peygamber döneminde hadis öğrenme yolları³⁸

- 4. Ezber Hadis

- Hadislerin toplama intikali³⁹

- 5. Ezber hadis

- En az on tane hadis ezberlenmeli

F-Tefsir

- Kur'an'ın tanımı, diğer isimleri, üstünlükleri ve özellikleri

I. Bölüm: Vahiy

- Vahiy kelimesinin çeşitli anlamları, geliş şekilleri, vahiy sırasında Peygamberimizin durumu

- İlk ve son nazil olan ayetler ve özellikleri

- Vahiy kâtipleri ve görevleri

II. Bölüm: Kur'an'ın Yazımı

- Kur'an-ı Kerim'in bir defada nazil olmasının sebepleri

- Kur'an-ı Kerim'in Peygamberimiz döneminde yazılması ve yazı malzemesi

- Hz. Ebu Bekir ve Hz. Osman döneminde Kur'an'a hizmetler

- Kur'an-ı Kerim'in harekelenmesi ve noktalanması

III. Bölüm: Sure ve Ayet

- Surenin tanımı, surelerin sayısı ve tertibi

- Mekke ve Medine'de nazil olan sureler ve özellikleri

- Ayetin tanımı, ayetlerin sayısı ve tertibi

IV. Bölüm: Tercüme

- Meal ve tefsirin tanımı ve aralarındaki fark

38. Müzakere, ezberleme, yazma, ilim meclisleri, soru, takip...

39. Peygamberin teşviki, sahabenin azmi

- Kur'an-ı Kerim'in tefsirine duyulan ihtiyaç

G- Arapça

4. AŞAMA (İHTİSAS I)

Dördüncü aşamada okutulacak dersler ve konuları

1. Kur'an

2. Tefsir

3. Fıkıh

4. Hadis

5. İslam Tarihi

6. Tebliğ ve Davet

1- Kur'an

- Her aşamada yapılması zorunlu olan okumalar düzeltilmeli (bu hususta çok problem yaşanmaktadır!)

- Ezberlere devam edilmeli⁴⁰

- Tecvid uygulamaları

- Bu aşamadan itibaren imkân bulunduğu takdirde, kıraat dersi önerilir. Bu hususta mahir kişiler buraya yönlendirilmeli.

2- Tefsir

1. Bölüm: Tefsir

- Tefsirini tanımı, konusu, amacı ve önemi

- Tefsir çeşitleri ve bunların özellikleri

- Tefsir ve tevil kelimelerinin anlamları

- Hz. Peygamberin tefsirdeki yeri

- Sahabenin tefsirdeki yeri

- Tabiilerin ve Etba-u Tabiinin tefsirdeki yeri

40. Ders hocası belirlemeli

II. Bölüm: Kur'an ilimleri

- Nüzul sebepleri
- Nasih ve mensuh
- Muhkem ve muteşabih
- Bazı surelerin başlangıç harfleri (huruf-u mukatta)
- Kur'an'ın eşsizliği (İcazu'l Kur'an)
- Kur'an-ı Kerim'de tekrarlar
- Kur'an-ı Kerim'de kıssalar
- Kur'an-ı Kerim'de meseller
- Kur'an-ı Kerim'in faziletleri

3- Fıkıh

I. Bölüm: Nikah

- Nikahın tanımı, sıfatı, rüknü, şartları ve hükümleri
- Evlenme ehliyeti
- Velayet (Veliler, buluğ muhayyerliği)
- Denklik
- Nikahlanması haram olan kadınlar (ya da evlenme engelleri)
- Mehir ve ilgili açıklamalar

II. Bölüm: Talak

- Fesih ve boşama
- Boşamanın şartları, boşama sözleri ve çeşitleri
- Karşılıklı rıza ile veya mahkeme (ulu'l emr ve kadı'nın) ile boşama
- Zihar, lian ve ila
- Nafaka

- Kısmi olarak miras hukuku

4- Hadis

- Sahabenin fazileti

- Dört halife ve sahabe devrinde hadis

- En çok ve en az hadis rivayet eden sahabeler

- 1. Ezber hadis

- Tabiinin tarifi, meşhur Tabiiler ve Tabiin devrinde hadis

- 2. Ezber hadis

- Tanınmış tabiin hadisçiler

- Etba-u Tabiin tarifi, devrin tanınmış hadisçileri

- 3. Ezber hadis

- Etba-u Tabiin devrinden sonraki devirde hadis ilmi

- Meşhur muhaddisler⁴¹

- 4. Ezber hadis

- Tirmizi, Ebu Davud, İbni Mace

- 5. Ezber Hadis

- Ahmed b. Hanbel

- Hadislerin yazıyla tespiti, ilk yazılı metinler, hadislerin derlenmesi

- 6. Ezber Hadis

- Kabul ve red açısından hadislerin çeşitleri

- Ravi sayısı açısından hadisler⁴²

- 7. Ezber Hadis

- Söyleyeni açısından hadisler

41. Buhari, Müslim

42. Mütevatir, Ahad

- Metnin ait olduğu kimseler göre hadisler (Merfu, mevkuf, maktu)

- 8. Ezber Hadis

- Sıhhat ve hüküm açısından hadisler

- Sahih, Hasen, Zayıf hadisler

- 9. Ezber Hadis

Mevzu hadisler ve uydurma sebepleri, mevzu hadisleri tanıma yolları

- Mevzu hadislere karşı alınan tedbirler

- Bu aşamada en az on beş hadis ezberlenmeli

5- İslam Tarihi

- Abbasiler'den Osmanlı'ya kadarki tarihî süreç için kaynak tespiti yapıp, uygun bir kaynaktan bu tarihler okunmalıdır. (Ders olarak olması gerekli değildir)

6- Tebliğ ve Davet

- Tebliğ ve Davet kelimeleri ve aralarındaki farklar

- Davetin nitelikleri

- Kur'an'da tebliğ ilkeleri

- Davetçinin başlayacağı yer

- Davetçinin vazifeleri

- Dava ve davetçi yeterlilik kapasitesine nasıl ulaşır?

- Davetçinin hayatında can simitleri

- Davetçinin karşılaşacağı engeller

- Davetçinin Allah'la ve insanlarla ilişkisi

- Her ferdin ailesinde ve yaşadığı toplumda davetçi olması

5. AŞAMA (İHTİSAS II)

Beşinci aşamada okutulacak dersler ve konuları:

1. Tefsir

2. Fıkıh

3. Hadis

4. İslam Tarihi

5. Tebliğ ve Davet

1- Tefsir

- Halku'l Kur'an
 - Garibu'l Kur'an
 - EI Vucuh ve'n-Nezair
 - İ'rabu'l Kur'an
 - Mücmel ve Mübeyyen
 - Müfessirde aranan şartlar ve uyması gereken esaslar
 - Mevcut olan tefsir kitaplarının tanıtımı
 - Günümüzde tefsir hareketleri
 - a- İlhadî tefsirler
 - b- Mezhebî tefsirler
 - c- İlmî tefsirler
 - d- İctimai ve edebî tefsirler
- Fil suresinden itibaren kısa surelerin tefsiri
- a. Fil suresi ve tefsiri
 - b. Kureyş suresi ve tefsiri
 - c. Maun suresi ve tefsiri
 - d. Kevser suresi ve tefsiri

e. Kafirun suresi ve tefsiri

f. Nasr suresi ve tefsiri

g. Tebbet suresi ve tefsiri

h. İhlas suresi ve tefsiri

i. Felak suresi ve tefsiri

j. Nas suresi ve tefsiri

Not: Dersi yapan hoca kardeşimizin en az altı tefsirden, öğrencilerin ise bunu en az dört tefsirden notlar hazırlayarak derse hazırlanmaları gereklidir. Derste ayetlerin, kişisel görüşlere göre değil; müfessirlerin görüşlerine göre açıklanmasına dikkat edilmelidir!

2- Fıkıh

I. Bölüm: Aile

- Aile hayatında hak ve sorumluluk
- Aile hayatında kadın ve erkeğin görevleri

II. Bölüm: Had cezaları

Kıyası gerektiren suçlar (öldürme, yaralama...)

- Haddi gerektiren suçlar
 - a. Hırsızlık, yol kesme ve eşkiyalık
 - b. Zina ve kazf
 - c. Hamr ve irtidat

- Taziri gerektiren suçlar
- Keffareti gerektiren suçlar
- Cezaları düşüren hâller

Emanet ve Hükmü Bey', icare ile ilgili meseleler

III. Bölüm: Vasiyet

- Vasiyet terimi, kapsamı, delilleri ve hükmü

- Vasiyetin meydana gelme şartları
- Vasiyeti ortadan kaldıran durumlar

IV. Bölüm: Miras

- Miras, dayandığı deliller ve rükunları
- Mirasın şartları, mirasçılar

3- Hadis

I. Bölüm: Cerh ve Tadil

- Kavaid-i cerh ve tadil
- Elfaz-ı cerh ve taddil

Not: Yukarıdaki iki konu Ahmet Naim Efendi'nin Ravza Yayınları'ndan yeni çıkmış olan Hadis Usulü adlı eserinden ders olarak işlenmeli.

- Bu aşamada belirlenmiş olan sade ve anlaşılır bir hadis usulü kitabı baştan sona okutulmalı.⁴³

- Bu bölümde en az on beş hadis ezberlenmesi lazım.

4- İslam Tarihi

- Bu aşamadan itibaren, bu dersle ilgili öğrencilerin evde kendilerine özel okumaları için iki konuyla ilgili tespit edilen güvenilir kaynaklar tavsiye edilmelidir.

- a. Peygamberler tarihi
- b. Osmanlı tarihi

5- Tebliğ ve Davet

- Dava ve davetçi her açıdan yeterlilik kapasitesine nasıl ulaşır
- İslam davasının hedefi
- Davetçinin İslamî hassasiyeti
- Bir hareketin fertlerini kuşatabilmesinin şartları
- İslami harekette yozlaşma sebepleri

43. Tavsiye edilen: İ. Lütü Çakan, Hadis Usulü.

- İslami çalışmada ilmin ve âlimin önemi
- Rahmani davette muttakilerden olmak
- Nefsin zararlarından korunma yolları
- Müslüman davetçi hanımlara

6. AŞAMA (İHTİSAS III)

Altıncı aşamada okutulacak dersler ve konuları

1. Tefsir

2. Fıkıh

3. Hadis

4. Tebliğ ve Davet

1- Tefsir

- Duha suresinden aşağı surelerin tefsiri (Fil suresine kadar)

2- Fıkıh

I. Bölüm: Tarih

- Sahabe devrinde fıkhi faaliyetler, meşhur fakih sahabeler
- Tabiin ve Etba-u Tabiin döneminde fıkhi faaliyetler
- Şer'i deliller; Asli, Fer'i
- İctihad, müçtehid, fetva, müftü kavramları ve özellikleri
- Amelî mezhepler; isimleri ve özellikleri
- Amelî mezhepler ve ihtilaf nedenleri

3- Hadis

Sadece hadis ezberi yapılmalı. 40 hadis ezberlemek için gayret edilmeli.

4- Tebliğ ve Davet

- Liderlik için gerekli hususlar
- Samimi kardeşlik için gerekli şartlar

- İtaat ve şuur (Allah'a ve Rasûlüne itaat)
- İslam toplumunda çıkan hastalıklar
- Davette fitne unsurları
- Cemaatte eleştiri sınırları

Notlar:

- Bütün bu derslerle birlikte, hazırlanmış bir kitap listesi takip edilmeli.
- İslami şuur verme gayretinde olmalıyız.

Sadece ilim yüklemekle görevin bitmediğine; amelin de önemine de sık sık temas edilmeli.



Cezaevlerinde Emr-i bil Ma'ruf Nehy-i ani'l Münkerin Usulü

Cezaevi şartları nedeniyle Emr-i bil Ma'ruf Nehy-i ani'l münkeri yapacak şahıs hususunda çok fazla bir alternatifimiz olmayabilir. Ama zamanı ve içeriği belirlemek elimizdedir ve asıl olan da bunlardır.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a; salât ve selam, O'nun Rasûlü Muahmed'in üzere olsun.

Emr-i bil ma'ruf nehy-i ani'l münker, Müslümanın temel vasıflarındandır. Ortamın ve zamanın değişmesi, bu görevi onun üzerinden asla düşürmez. Doğal olarak cezaevi ortamı da bu görevin ifa edileceği alanlardan bir tanesidir. Ümmet olmamızın bir gereği olarak zikredilen bu vasfı dört dörtlük bir şekilde yerine getirebilmek, ciddi manada özen gösterilmesi gereken bir husustur. Bilhassa insanların her sözü, nasihati ve tepkiyi yanlış anlamaya meyyal oldukları zindanlarda; iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, teenni ile hareket edilerek yapılmalıdır.

Emr-i bil ma'ruf nehy-i ani'l münkerin amacı, kardeşimize hatasını iletmek değildir. Aksine onun yanlışından dönmesini sağlamaktır.

'Ben, kardeşime yanlışını söyleyeyim üzerinden sorumluluğu atayım da ne olursa olsun' mantığı ile hareket, kolaylıktan başka bir şey değildir.

Böyle bir usul ve üslup ile yapılan uyarı, cezaevi dışında bir sonuç veremeyeceği gibi, dört duvar arasında da bundan beklenen fayda hasıl olmayacaktır. Öyleyse cezaevi şartlarını da göz önünde bulundurup, nasihat etme üslup ve usulümüzü yeniden inşa etmeliyiz.

Öncelikle kardeşimizi uyaracağımız hususun vuku bulduğuna yakinen şahitlik etmiş olmamız gerekir. Zan ve ihtimalin üzerine inşa edilmiş nasihatler, en basitinden güvensizlik rüzgârlarını estirecektir. Daha da kötüsü, şeytan zan üzere bina edilen bir konu nedeniyle uyarılan kardeşle çok uğraşacaktır. Ve bu uğraşlarının asıl amacı da, nasihat eden kardeşinin yanlışlarını araştırmaya yöneltmek olacaktır. İki üç kişinin aylarca aynı havayı saniye saniye teneffüs ettiği zindanlarda tecessüs başlamış ise, kardeşlik bitmiş demektir. O yüzden böyle bir kapıyı kardeşimizin zihninde aralamamak için, uyaracağımız hususu netleştirmemiz gerekir.

Nasihate neden olan olayın vuku bulduğu kesinleşince, ikinci adım atılabilir. Bu da hata yapan kardeşimizin ne tür bir nasihatten daha fazla etkilenebileceğini tefekkür etmektir. Çünkü bazı insanlar, umuma yapılan nasihati üzerine almada nefislerini terbiye etmişlerdir. Bazı kardeşler de bizzat kendilerinin ismi hata ile aynı cümlede zikredilmeden, oralı bile olmamaktadır.

Eğer umumi bir nasihat, kardeşe fayda sağlayacaksa cezaevinde bir ders sırasında ya da muhabbet arasında bu konu açılabilir.

Genele yapılan nasihatleri kendi üzerine almayan kardeşlerimize ise bire bir uyarıda bulunmamız gerecektir. Bu durumda nasihatın zamanı içeriği ve nasihati yapan kişi, önem arz etmektedir. Cezaevi şartları nedeniyle mr-i bil ma'ruf nehy-i ani'l münkeri yapacak şahıs hususunda çok fazla bir alternatifimiz olmayabilir. Ama zamanı ve içeriği belirlemek elimizdedir ve asıl olan da bunlardır.

Tüm bu süeclerin başında, ortasında ve sonunda her yapılması gereken şey ise duadır. Kalpler Allah'ın elindedir. Biz usullere ne kadar sadık olursak olalım; kardeşimizi hatasından çevirecek, onu doğru yola iletecek, kalbine hidayet nurlarını dolduracak olan, Allah'tır.

Buraya kadar anlattığımız ve iyiliği emretme kötülükten sakındırma ameline konu olan meseleler, şeriatın naslar ile sınırlarını çizdiği mevzulardır. Bu konular da her hâlükârda boynumuzun borcudur. Allah'ın hakları hususunda bir sınır ihlalinin fark etmiş isek, en azından kalbimiz ile buğz etmemiz bir vucubiyettir.

Bunların dışında mübah olan, ancak ya içinde bulunduğumuz toplumda davetimize zarar verebilecek ya da bir adım ötesi İslam'ın hudutlarını çiğnemeye götürecek bazı durumlarla da karşılaşabiliriz. Mesela çok konuşmak ya da espiri yapmak gibi. Bunlar şeriat tarafından mutlak olarak yasaklanmış şeyler değildir. Sadece bunların varlığı, insanı harama sürüklemiş ise o zaman müdahale yetkisi kesinleşir.

Bununla beraber şunu da unutmamak gerekir; çok konuşmanın ve espiri yapmanın bir sonraki aşaması; yalan, gıybet, farkında olmadan kardeşini incitme, dil ile yapmamız gereken sorumluluklarımızı ihmal ve benzeri yanlışlardır.

O yüzden fudulat babına giren bu ahlakları, cezaevi ortamlarında açığa çıkan kardeşlere, caiz olmayan bir davranışta bulunmasalar bile, tedbir amaçlı nasihat etmek gerekir. Fakat bu nasihatın şekli çok farklı olmalıdır, 'illa düzeltilmesi gerekir' mantığıyla yaklaşılmamalıdır. Çünkü böyle bir muamelenin, kalplerde yara açma, kardeşliği zedeleme ihtimali

vardır. Sosyal yaşantının en alt düzeyde olduğu cezaevi ortamında aynı mecliste bulunan iki üç kişinin birbirlerine karşı soğukluk hissetmeleri, zindanı gerçek manada iliklerde hissettirecektir.

Öyleyse bir tarafta davetimize kolaylık sağlayacak amellerimizi güzelleştirecek bazı mübahlar, varken diğer tarafta ise İslam kardeşliğini tesis etme gibi bir vacip vardır. Tercih, kesinlikle kardeşlik vacibinden yana kullanılmalıdır.

Böyle bir durumda, cezaevi arkadaşlarımızın çok konuşması espiri yapması, haram sınırlarına riayet edecek şekilde giyinmesi; oturma, yeme, içme ve benzeri hâlleri, istenen düzeye getirilemiyor ise, Allah'ın sınırlarına müdahale edilmediği müddetçe normal karşılanmalıdır. Bize düşen, tahammül sınırlarımızı genişletmektir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* iman gibi bir mevzuda dahi insanların derece derece olabilmesi kolaylığını sağlamışsa, bu derecelendirme ahlaki olan meselelerde hayli hayli olacaktır. Sahabeler topluluğunun her bir ferdi, farklı farklı ahlaki meziyetlerle ön plana çıkmış, imandaki mertebeleri seviye seviye olmuş ama bu farklılık, onları bir bütün olarak ashab diye isimlendirmemize engel olmamış ise bu, günümüz için de uygulanması gereken bir gerçektir.

*"Sonra kitabı, kullarımız arasından seçtiklerimize verdik. Onlardan kimi kendisine zulmeder, kimi ortadadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçmek için yarışır. İşte büyük fazilet, budur."*¹

Burada şu noktaya da değinmek gereki-

yor; bizler zihnimizde ibadetle alakalı bir çerçeve belirlemiş bulunmaktayız. Bu çerçevenin dışındaki şeyler ise bize göre ibadet kısmına dahil değildir. Özellikle belli başlı mekânlara has kılınan bazı ibadetler, bu çerçeveyi daha da daraltmaktadır.

Mesela Müslüman bir birey, *'Cezaevinde Allah'a nasıl yaklaşırım?'* sorusunu kendisine sorduğunda genellikle şu vecapları alıyor: *'Gece namazları, Allah'ı bolca zikretme, ayet ve hadis ezberi yapma, ilmini geliştirme vb.'* Dikkat edersek bunların hiçbirisinde kardeşlik hukukuyla alakalı mevzular yoktur.

Hâlbuki cezaevinde gece namazı kılmak ne kadar mühim bir hadiseyse, aynı oranda kardeşliği tesis etmek de önemlidir. Bazı zamanlar olur, cezaevlerinde bizi Allah'a yaklaştırsın diye uyguladığımız bütün programları bir kenara koyup, saatlerce kardeşimizle konuşmamız gerekebilir. Espiriler, hatıralar, kardeşimizin hoşuna gidecek bazı meseleleri anlatma ile onun kalbini ferahlatmak için çabalamamız, elzem olabilir.

Bunun hem şer'i açıdan hem de hikmetli davranma yönünden bakıldığında doğru bir yol olduğu görülecektir. Çünkü kalbimizi temizlemek adına cezaevinde kendimize belirlediğimiz bütün ekstra programlar (gece namazı, oruç, ilim öğrenme, ayet ve hadis ezberi vb.), nafile ibadetler kısmına dahildir. Kardeşliği tesis etmek ise vaciptir. Bu bağlamda kardeşimize yaptığımız bir latife, hâlini hatrını sorma, derdi ile hemhâl olduğumuzu hissettirmenin; yaptığımız nafile ibadetlerden, ecir bakımından daha fazla getirisi olacaktır.

Böyle davranmanın, hikmetli bir hare-

ket olacağının delili ise şudur; ibadetle-
re hayat veren şey, huşudur. Kişi hangi
ameli yapıyor olursa olsun, hem dünyada
yaşayacağı lezzet hem de ahiretteki ecir
için huşu, anahtardır. Bizler bu hususta
Allah Rasûlü'nden çok çarpıcı örnekler
görmekteyiz.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, bulundu-
ğu ortamda ibadetleri sırasında dikkatini
dağıtacak eşyaları kaldırtmış, çizgili bir
elbisesini namazda kendisini alıkoyduğu
için değiştirmiştir. Uzun uzun namaz kıl-
mayı kendine şiar edinen Allah Rasûlü *sal-*
lallahu aleyhi ve sellem, bir çocuğun ağlama sesini
duyunca hem annesini hem de bunu du-
yan insanları meşgul edeceği, huşularını
dağıtacağı için, namazı kısa kesmiştir. Bu
hassasiyeti, sahabede ve onların yolunu
takip edenlerde de görmek mümkündür.

Cezaevi ortamlarında yapılan ibadetler-
de de asıl olan huşudur. Ve orada huşuyu
ortadan kaldıran, ne bir gürültü ne de
göze batan farklı farklı eşyalar, renklerdir!

Orada huşuyu asıl yerle bir eden, aynı
ortamı paylaşan kişilerin, farklı dünya-
larda yaşamaları ve bunları bir şekilde
zahirlerine yansıtma larıdır.

Biri, gece namazına kalkıp gözyaşları
içerisinde Allah'a yalvarıyorken, diğeri
kendi sıkıntıları nedeniyle uyanmış ve
ızdırap içerisinde sağa sola dönüyorsa,
burada huşu aramak mümkün değildir.

Bir kardeş kendini yatağa hapsedmiş ve
tefekkür ederek Allah'ı zikrediyorken, di-
ğer kardeş kafasında ailesi ile alakalı sıkın-
tılar dolu bir halde volta atıyorsa burada
huşu mümkün mü?

Biz, ayet hadis ezberi tekrarı yapmakla

*Cezaevinde gece namazı kılmak
ne kadar mühim bir hadiseyse, aynı
oranda kardeşliği tesis etmek de
önemlidir. Bazı zamanlar olur, ceza-
evlerinde bizi Allah'a yaklaştırsın diye
uyguladığımız bütün programları bir
kenara koyup, saatlerce kardeşimizle
konuşmamız gerekebilir. Espiriler,
hatıralar, kardeşimizin hoşuna gide-
cek bazı meseleleri anlatma ile onun
kalbini ferahlatmak için çabalama-
mız, elzem olabilir.*

meşgulken, zindan arkadaşımız sıkıntı-
lı bir ruh hâliyle gazetelerin en gereksiz
köşelerini dahi dördüncü beşinci defa
okuyorken, huşu nasıl sağlanabilir?

Birazcık mantıklı düşünen kimse dahi,
zindan arkadaşının sıkıntısına ortak ol-
manın aslında kendisi için gerekli oldu-
ğunu anlayacaktır. Kardeşi rahatlamadan
kendisi de rahat bir nefes alamayacaktır.
O anın vacibi, kardeşinin derdine derman
bulmaktır. Bu, sadece kendisi için değil,
aynı zamanda kendisinin Allah'a olan kul-
luğu için de bir gerekliliktir.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: 'Zin-
dan, Allah'ın emir ve yasakları hususunda
farklı noktaları mutlaka göz önünde bu-
lunmamanız gereken bir mekândır. Vaka
göz ardı edildiğinde, kişi Allah'a yaklaştı-
ğını zannederken, farkında olmadan O'na
isyan ediyor olabilir. Böyle bir yanlışın içine
düşmemek için, şeritatin benzer vakalar-
da bize öğrettiği çözümleri dikkate almalı,
tecrübelerden faydalanmalı ve Allah'a bol
bol dua etmeliyiz.'

Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan
Allah'a hamddir.



Bu yazı İslami davadan 11 yıldır cezaevinde bulunan ve Dergimiz yazarlarından Kerem Çağlar'ın röportajıdır.

Allah'ın adıyla

Allah'a hamd, Rasûlullah'a salât ve selamlar olsun.

Sevgili Ehli Tevhid,

Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* her daim hayır ve afiyet üzere olmanızı dileyerek başlıyorum.

Sonuçları itibariyle birçok hayırlara vesile olacağına inandığım ve ihsan üzere bir sorumluluk şuuruyla yaptığınızı böyle bir çalışmadan dolayı evvela emeği geçenlere teşekkür etmek, tebrik ve takdirlerimi takdim etmek isterim. Rabbimiz niyetlerimizi halis kılsın, kolaylıklar ve muvaffakiyetler ihsan buyursun -Amin-.

Şahsıma yönelttiğiniz sorulara hedeflediğiniz sonuçları elde etmeye yarayacak nite-likte açıklayıcı ve doyurucu cevaplar vermekten aciz olduğumu peşin bildirmiş olayım.

Bu metinde belirteceğim hususlar hapishane sürecinde edinilmiş tecrübe, izlenim, bilgi, duyum ve temennilerin kısa bir derlemesi olacaktır. Ümit ederim ki Müslüman-ların istifade edebilecekleri bir metin ortaya çıkmış olur.

Uzun yıllardır İslami davalardan hapishanelere giren, çıkan ve hâlen de uzun süredir hapishanede bulunan farklı örgüt ve cemaatlere mensup insanlar olmasına rağmen şu anda hedeflediğiniz çalışmayı dört başı mamur bir şekilde ortaya koyan olmadı. Bu da yapmakta olduğunuz çalışmayı daha önemli kılmaktadır. Kendi alanında ilk olacağı hakikati de göz önünde bulundurulduğunda bu çalışmanın önemi ve değeri daha net anlaşılacaktır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu samimi gayretinizden dolayı sizleri mükafatlandırsın. Daha hayırlı ve özgün çalışmalarınız için güzel bir başlangıç olmasını dilerim.

1. Sizin tanıyabilir miyiz? (İsim, memleket, yaş, eğitim, İslami davayla tanışma süreci)

—...

2. Hangi davadan cezaevinde bulunuyorsunuz? Hüküm aldınız mı? Kaç yıldır cezaevinde yatmaktasınız?

—...

3. Bir Müslümanın cezaevi imtihanına bakışı nasıl olmalıdır?

*"Ey iman edenler! Yapamayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz."*¹

Bu ayetin nüzul sebebini İbni Abbas *radiyallahu anh* şöyle nakleder:

Müminlerden bazıları cihad farz kılınmadan önce şöyle diyorlardı: '*Allah hangi amelin kendisine daha sevimli olduğunu bildirse de onu yapsak.*'

Bunun üzerine Allah onlara en sevdiği amelin cihad olduğunu bildirince, o müminlerden bir kısmı bundan hoşlanmadı ve bu emir onlara zor geldi. İşte bunun üzerine bu ayet indi.

El-Aziz ve El-Celil olan Allah'ın davası yolunda mümine isabet edebilecek zindan gibi bir imtihan alanının hiçbir surette talep edilmemesi gerekir.

Genel manada her bir imtihan alanı kişiler için tıpkı merdiven gibidir. Kişinin itikadi, fikri, ahlaki ve sosyal yönleri itibariyle basamak basamak merhale kat etmesine vesile olabilmektedir. Zindan da, Müslüman için Allah'ın razı ve hoşnud olduğu bir kulluğun ifası için gayret sarf edilirken karşılaşılan imtihan alanlarından biridir.

Müslüman bu imtihan alanının darlığına ve türlü sıkıntılarına rağmen kulluğun gereklerini ifa etmede bu alandan en güzel ve en verimli bir şekilde istifade etmeye çalışmalıdır.

Bu mekanlar, Allah'ın merhamet ettiği Müslümanlar için kulluk şuurunun derinleştiği, Allah'a yakınlığın yahut Allah'ın yakınlığının daha güçlü bir şekilde hissedilebildiği ve adeta hem dünya hem de berzah aleminin iç içe yaşandığı yerlerdir. Kimi nasipsiz insanlar içinse yerin yüzeyinden çukurlara, kuyulara ve daha da aşağılara bazen basamak basamak inmeye bazen de bir anda tepe taklak diplere yuvarlanmanın aracı olabilmektedir.

1. 61/Saff, 2

Malumdur ki, hapishaneler mekan olarak insanın fitratına aykırı yerlerdir. El-Ke-rim olan Rabbimizin insana bahşettiği hayat ve imandan sonra en değerli nimetlerin başında özgürlük gelir.

Günümüz olağanüstü teknolojik imkanlarıyla bir anda ve birkaç tuşla birçok insana ulaşabildiği hakikati göz önünde bulundurulduğunda özellikle de davetçi bir Müslüman için tarif edilemez büyük bir mahrumiyet yeridir hapishane. Bunun dışında dış dünya-da insanların hatırına dahi gelmeyen, basit ve önemsiz görünen küçük-büyük sayısız nimetten de mahrum bırakılmaktadır Müslüman mahpus. Demek ki hapishaneler sadece özgürlük gibi büyük bir nimetten değil, sayılmayacak çokluktaki nimetlerden de mahrumiyet yurtlarıdır.

Hapishane ya da başka herhangi bir musibet ve imtihan alanıyla karşılaşmayı arzulamak doğru değildir. Bununla beraber mesela hapishane gibi bir imtihan alanıyla karşılaşmamak için hiç olmazsa gereken bazı tavizler vermek gibi anormal tertip ve tedbirlere de lüzum yoktur. Bu hususta aklın, fitratın ve Ehli Sünnetin kıstasları uygulanır. Bunlardan belli başlı olanlar şunlardır:

1. Herhangi bir imtihan vesilesiyle karşılaşmak arzu edilemeyeceği gibi hangi gerekçeyle olursa olsun, çetin bir imtihan alanı olan hapishane de talep edilmez.

2. Hapishane imtihanından uzak ve salim kalabilmek amacıyla şer'i, cemaî tavizlere varacak ölçüsüzlükte olağanüstü önlemlere baş vurmaktan şiddetle kaçınmalıdır. Zira bunu yapacak bir kimse kendi imkanlarıyla ve bizzat kendi elleriyle etrafına belki de ömür boyu çıkamayacağı farklı bir zindan inşa etmiş olacaktır. Hayatı hem kendisi için hem de ailesi, sevdikleri ve sevenleri için daha da zorlaştırmış olur.

3. Allah'tan yardım dileyerek yakın ve tevekkül ile rahat olmaya çalışmak.

*"De ki: 'Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlamızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.' "*²

İmam Ahmed'in *rahimehullah* naklettiği bir hadis-i şerifte şöyle buyurur Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*:

*"Kimin kaderi Allah'ın rızası olursa Allah ona yeter; kim de her şeyi kendine kuruntu ederse Allah, onun hangi kuruntu vadisinde kahrolacağına aldırılmaz."*³

Davasında sebat eden bir Müslümanın başı dertten ve musibetlerden kurtulmaz. Esasen tağutların hüküm sürdüğü ve küfrün alabildiğine azgınlaştığı bir ülkede tevhid davasına gönül vermiş bir Müslümanın rahat, huzurlu ve konforlu bir hayat sürmesi mümkün değildir. Samimi Müslümanlar hak üzere sebat ettikçe üzerlerine yağmur

2. 9/Tevbe, 51

3. Müsned, 5/183

damlaları gibi, hakikatte hayırlı neticelere vesile olması umulan birçok musibetlerle karşılaşılırlar. Bu, Sünnetullahtır.

Öyleyse şer'i, cemai ve fitrî çerçevede makul, gerekli ve zaruri olan tedbirlerin ötesinde çok abartılı arayışlara yönelmemek gerekir. İnsanlık tarihi boyunca her daim şahit olunan şu hakikat unutulmamalıdır: Hiçbir tedbir, takdir olunanın önüne geçemez.

Şüphesiz ki Allah *subhanehu ve teâlâ* taneyi ve çekirdeği çatlatıp yaran, ölüden de diriye çıkartandır. Hapishanelerin yapılış ve işleyişinde tağutun temel hedefi özellikle de Müslüman tutsaklar için adeta '*yeri demir, göğü de bakır*' kılmaktadır.

Dava ehli bir Müslüman hiçbir zaman arzulamadığı ve asla çekinmediği hapishaneye girdiğinde kendisini, beton, demir ve ehli tuğyanın hizmetkârlarından oluşan et yığınları arasında bulacaktır.

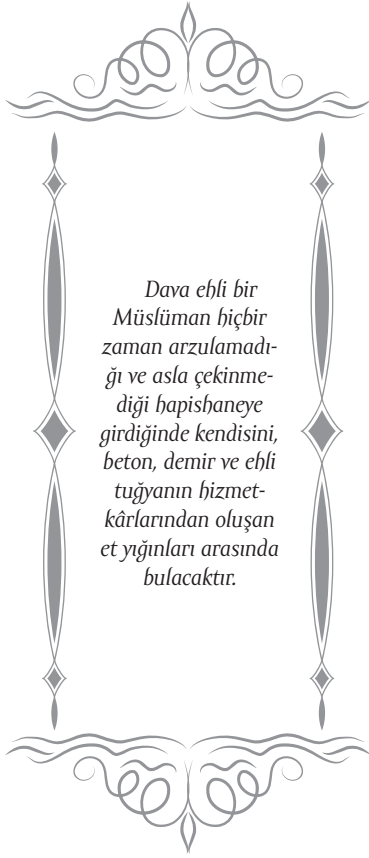
Bilmelidir ki keçi, inek deve vs. gibi hayvanların karınlarından fışkı ile kan arasında içimi hoş ve halis bir süt çıkaran Allah *subhanehu ve teâlâ*; beton, demir ve dert yığınları arasında da kendisine belki de hiç ummadığı birçok ikramlarda bulunacaktır. Şüphesiz ki bu da yüce Allah ile arasındaki münasebetle paralel bir seyirde cârî olacaktır.

Musibetlerin esasen sarsıcılık gibi, saptırıcılık yönlerinin olduğu da bir hakikattir. Bu durum her zaman ortaya çıkmayabilir. Vücutta bulunan ve aktifleşmek için bünyenin zayıflamasını bekleyen bir virüs gibidir. Virüs, nasıl ki bünyenin en zayıf anında ortaya çıkıp tahribata başlıyorsa, özellikle de musibetin ilk anlarında bu saptırıcılık yönünün galebe çalma ihtimali vardır. İşte bu sebeptir ki Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*: "*Sabır, ilk sadmededir*" buyurmuştur. Genişlik ve güven içinde olduğu zamanlarda Allah'ı anmaktan gafil olan kimse, böylesi dar zamanlarda özellikle de ilk demlerde kalbinin bomboş olduğunu sonradan büyük bir hayretle hatırlar. Bu musibetle karşılaştığında ise hiç olmadığı kadar bir sahipsizlik ve yalnızlık duygusuna kapılır.

Hapishaneler, Müslümanların tağuti sistemin maskesiz gerçekliğiyle daha somut ve yakın bir şekilde yüzleştiği mekanlardır. Psikolojik yönü ağır basan silahsız bir savaşın yaşandığı sıcak cephe hattı gibidir. Her an karşı karşıya bulunan potansiyel bir tehdit atmosferinde süregiden bir yaşam var burada. Müslümanlar ile tuğyan ehli karşı karşıya bulunuyor olsalar da, hücrelerde hapsedilmiş olmaları ve asgari insani haklarının dahi tuğyan ehlinin keyfi yaklaşımına tevdi edilmiş olmasından dolayı istedikleri zaman Müslümanlara zarar verebilecekleri avantajlı bir pozisyonda bulunmaktadır tuğyan ehli.

Müslümanın davasından dönmesi veya içinde bulunduğu camiadan ayrılması için her türlü imkan seferber edilir. Bu amaçla mahpus Müslümanlara yönelik olarak en küçük bir fırsat bulduklarında ikna ya da iğfal programları uyguladıklarının bilinmesinde fayda vardır.

Tecrit ve izolasyon uygulamalarının olmadığı veya biraz daha esnek uygulandığı koğu sisteminin (ya da oda sisteminin) bulunduğu hapishanelerde şartların uygun



olması halinde hapishaneye rahatlıkla bir mektep, bir medrese gözüyle bakılabilir.

Şartların uygun olmasındaki kasıt, aynı itikadı ve fikri paylaşan, karakterleri de birbiriyle uyumlu olan Müslümanların bulunduğu ve aralarında en az bir öğreticinin/hocanın olduğu bir ortamdır. Bu durumda hapishane adeta bir ilim ve irfan yuvası olur. Zaman bereketlenir. Günler, haftalar ve aylar hızla akıp gider. Nihayet bu imtihanın sonuna geldiğinde akademiden mezun olan bir talebenin coşkusunu yaşar Müslüman.

Tuğyan ehlinin her açıdan kayıplara uğratarak zayıflatıp geriletmek için zindana tıktığı Müslüman, uygun ve bereketli bir ortamda Allah'ın yardımıyla büyük kazanımlarla çıkıp hayata ve hizmete kaldığı yerden devam edecektir. Kendisinden dolayı sevinilen ilk şey olan hüznün son deminde şu ayeti de hatırlayacaktır:

*"Bazen hoşlanmadığınız şey sizin için hayırlı olur... Allah bilir, siz bilemezsiniz."*⁴

4. Zindan ehli Allah'la ilişkilerinde nelere dikkat etmelidir? Manevi yönden zinde kalabilmek ve zindanın zorluklarının üstesinden gelebilmek için neler tavsiye edersiniz?

Tağuti düzenin cezalandırma politikası dönemsel olarak bazı farklılıklar gösterse de fizik veya psikolojik işkencelerle kötü muameleler hapishanelerin değişmez gerekleridir.

Böyle bir psikolojik ortam ve zorlu şartlarda Müslüman kendisini Allah'a daha yakın hisseder. Hapishane ortamında uzunca tefekkür etme fırsatı vardır. Dış dünyada iken ihmal ettiklerini telafi etmeye, eksik bıraktıklarını ikmal etmeye gayret eder. Kimileri de itikadı ya da fikri savrulmalarının farkına vararak nasuh bir tevbe ile toparlanmaya çalışır. Hapishanede Müslüman ile Rabbi arasındaki engeller, dış dünyaya nispeten daha az ve daha zayıftır.

Müslümanın Rabbiyle münasebetinde öncelenmesi gereken husus, kullukta sadakat ehli olabilmektir. Bu ise hayati bir ehemmiyete haizdir. Müslümanlar için her mekanda asıl olan da budur, bu olmalıdır.

Her ne kadar mekan olarak dar ise de hapishane, şeytanın bin bir türlü telbisatını icra edip fink atabileceği kadar geniştir.

Müslüman için en büyük tehlikelerden bir tanesi hapishanede bulunma gerekçesinden gafil kalmasıdır. Şuur, düşünce ve duygusal yönlerden dava ile bağlarının zayıflaması hapishanede bulunmasından dahi daha büyük bir musibet ve mahrumiyettir. Bu durum aynı zamanda kalbî zaafiyete de sebep olur. Şöyle de denilebilir: Kalbin arınmamış olmasından dolayı davai aidiyet şuuru da zayıflamıştır. Her iki durum da aslında birbirini tetikleyen, besleyen ve büyüten unsurlardır.

Müslüman dışarıdaki hayatın keşmekeşinde daha uzun ve sık zamanlarda gaflet halinde bulunabilmektedir. Zira kalbini, ruhunu, zihnini ve bedenini meşgul eden yığınla mesele vardır. İş, trafik, alışveriş, ziyaret, seyahat, sosyal ve kültürel aktiviteler gibi hususlar doğal olarak gaffete sebep olabilmektedir.

Bu çerçevede düşünüldüğünde Allah *subhanehu ve teâlâ* ile münasebetlerini kalbî arınma ve nefis tezkiyesi ile olabilecek en ileri düzeye ulaştırmak için hapishanedeki bir Müslümanın yeterince vaktinin olduğunu söylemek mümkündür.

Allah'a yaklaştıracak amellerin çoğaltılması ya da sürekliliğinde bir istikrar sağlaması hususuna ayrıca dikkat edilmelidir. Özellikle uzun yıllar hapishanede bulunan bir Müslüman genellikle bu istikrarı yakalamakta zaman zaman zorlanabilmektedir.

Aslında bu durumun insanın fitratından kaynaklanan bir davranış biçimi olabileceği hususuna işaret eden bir hadis-i şerifte Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

*"Her ibadet edenin bir coşkulu dönemi, her coşkunun da bir gevşeme dönemi vardır. Bu gevşeme ya sünnete doğru olur ya da bidate doğru olur. Kimin gevşemesi benim sünnetim istikametinde olursa o doğru yolu bulmuş olur."*⁵

Zindanın zorluklarının üstesinden gelebilmek için yüce Allah'ın yardımıyla kalbin her daim diri tutulmasına çalışılmalıdır. Ayrıntılara girmeden bu konuyla ilgili birkaç maddeyi zikretmek faydalı olacaktır.

1. Kalbi sürekli olarak Allah'ı anmakla meşgul kılınması. Bu, mümkün olmuyorsa da bu istikamette güç yetirilebildiği ölçüde gayret göstermelidir.

2. Sabah ve akşam zikirlerinin düzenli bir şekilde yapılması

3. Duanın Allah'ın izniyle gücü, değeri ve öneminin farkında olarak hem Allah *subhanehu ve teâlâ* katında değerlenmek, hem Allah'ın türlü lütuflarından mazhar olmak hem de kalplerin inşirah bulması için çokça yapılması. Çokça ve ısrarlı bir şekilde dua

5. İmam Ahmed, Abdullah b. Amr'dan

ederken duvarların yükseltilerek zindandan hemen çıkacakmış gibi bir beklentiye kapılmak suretiyle sonuç almakta acul davranılmaması gerekir.

4. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* en güzel isimlerini öğrenmek, ezberlemek ve manasını bilerek yapılacak duanın muhteviyatına münasip bir esma ile Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* dilemek.

5. Kur'an-ı Kerim'de ve Nebi'den *sallallahu aleyhi ve sellem* nakledilen hadisi şeriflerde bahsedilen geçmiş kavimlerin ahvali üzere tefekkür etmek. Muvahhid kavimlerin başına gelen musibetler, bu musibetler karşısında ortaya koydukları mukavemet, sadakat ve sabırlarını tahlil edip örnek almak. Yine, geçmiş kavimlerin yaşadığı zafer, yenilgi, muvaffakiyet ve başarısızlıkların sebepleri üzerine tedebbür edip dersler çıkarmak.

Tefekkür bahsinde, Müslümanın manevi mukavemetini arttıracak yakın ve sabra yöneltici hususları kapsadığı sürece herhangi bir sınır olmaz. Zindan ehlinin dış dünyayla münasebeti dar bir alanla sınırlı olduğu için gündüz vakitlerinde gökyüzündeki kuşlara ve bulutlara, geceleri de yıldızlara ve aya bakarak kevnî ayetler üzerinde tefekkür edebilir.

6. Dış dünyayla ilgili olarak özellikle de güncel meselelerdeki bilgi akışında çok seçici davranmak gerekir. Kafayı boş ve faydasız malumatlardan korumalıdır. Kafaya tabiri caizse bir '*doğru ve faydalı bilgiler*' filtresi takmalı ki; kalbin diriliği, itminan ve sekineti muhafaza edilebilsin.

7. Müslüman; ailesini, sevdikleri ve sevenleriyle ilgili fitri olarak makul olan ölçülerin ilerisinde aşırı bir duygusallık frekansına girmekten şiddetle kaçınmalıdır. Bu hususta muvaffak olunamadığı hâlde zindan içinde zindan hayatı yaşamaya mahkum olacaktır.

5. Kardeşleriyle aynı ortamı paylaşan Müslümanların karşılaştığı problemler nelerdir? Bunların çözümü için neler tavsiye edersiniz?

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurmuştur:

"...Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları (kardeşlerini) kendi nefislerine tercih ederler..."⁶

Ebu Hureyre'den *radiyallahu anh* rivayet edilen bir hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Canımı elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız."⁷

Hemen hemen, her insan tarafından bilinen meşhur bir söz vardır: İnsan sosyal bir varlıktır.

6. 59/Haşr, 9

7. Müslim, Tirmizi

Evet, insan kendisinden başka insanlarla her halükarda az ya da çok ilişki ve iletişim hâlidir. Gönüllü ya da zorunlu olarak paylaştığı ortak alanlar ve ortak mekanlar vardır.

Müslüman bir kimse de, beşer olması hasebiyle birtakım hoş olmayan özelliklerle malul olabilir. Yüce Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* seçkin kulları olan peygamberler dışında mükemmel insan yoktur. Hiç kimse melek de, makine de değildir.

Ne kadar takvalı olursa olsun, Müslümanın da beşer yönü itibariyle zaafiyetlerinin ortaya çıktığı bazı durumlar yaşanabilmektedir. Bu durumlar esasen sadece hapisane hayatına özgü değildir. Fakat hapisane gibi dar alanlarda en küçük problemler bile daha görünür bir formda ortaya çıkar. Mesela, böyle dar mekanlarda sırf beşeri saiklerle ortaya çıkmış bir gerilimin o anda dağıtıp ortamı yumuşatacak küçük bir deşarj alanı olsa, yaşanan birçok sıkıntı herhangi bir tatsızlığa mahal vermeden ortadan kalkmış olacaktır.

Tecrit ve izolasyonun uygulandığı hapisanelerde itikadi, ahlaki, fitri yahut fikri yönlerden uyumsuzluk yaşayan insanların dar alandaki beraberlikleri her an sıkıntı-problem potansiyeli taşır.

Problemlerin yaşanmasına bir başka sebep de ilişkilerde özensizliğin baş göstermesiyle ortaya çıkan ve bireysel '*takılma*' şeklinde belirlenen yanlış davranışlara yönelimdir.

Hapisane bir yönüyle tıpkı akvaryum gibidir. Akvaryumun dibindeki minik çakıl taşları ve hatta boncuk taneleri dahi çok rahat görünür. Halbuki dış dünyanın ahvali deniz misalidir. Denizlerde bir tanesi ortalama 15 ton ağırlığında ve 25-30 metre boyunda olan balinadan tutun, içinden inci taneleri çıkarılan istiridye cinsi balıklara kadar envai çeşit balık türleri bulunur. Sevimli yunus balıkları da, yırtıcı köpek balıkları da ve hatta batık gemiler de bulunur bu engin denizlerde. Lakin sahilden baktığınız da genellikle dingin ve insana iç huzuru veren bir mavilik görürsünüz.

Bu misalin verilmesindeki kasıt şudur: Önemsiz ve basit olmakla beraber benzer bir hoşnutsuzluk ya da münakaşanın dış dünya ile hapisanedeki etkisi, görünürlüğü ve neticelerinin de çok farklı olabileceğini gösterir bu örnek.

Yaşanması muhtemel problemlerin önlenmesinde etkili olabilecek unsurlardan bazılarını başlıklar halinde şöyle sıralamak mümkündür.

1. Her şeyden evvel fitratlara saygı esas alınmalıdır. Her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır. Başkasının hukuku ihlal edilmedikçe fitratlara saygı göstermek gerekir.

2. Müslümanlarla münasebetlerde '*Kıyas-ı nefis, mizan-ı adalettir*' kaidesini işletmek. Söz ve davranışlarda kendisine nasıl muamele edilmesinden hoşlanıyorsa kişi, diğer Müslümanlarla muamelelerinde de bu ölçüyü esas almalıdır.

3. İnsan, fedakarlık ve feragat gerektiren hususlarda bunları hep karşı taraftan beklemeye meyyaldir. Böyle bir tuzağa düşmemek gerekir.

Bir Müslüman, içtenlikle ve karşılık beklemeden (yerine göre) feragat veya fedakarlıkta bulunabiliyorsa bilmelidir ki, belki de küllenmeye yüz tutmuş olan bu hasletlerin Müslüman kardeşinde de canlanmasına vesile olacaktır. Böylece isar ahlakının ihyasında ayrıca bir hayır elde edecektir.

4. Günlük olarak en az bir ortak oturum ile yapılacak müşterek bir programın gerçekleştirilmesi

5. Müşterek program haricinde ayrıca şahsi bir programın yapılmasıyla boş kalmanın sayısız zararlarından korunmak. Zira boş oturan kimse şeytan için başlıca ve öncelikli hedeftir. Envai çeşit şeytani kuruntu ve kışkırtmalarla Müslüman kardeşi ile münasebetlerini sabote etmeye sebep olacak söz ve davranışların ortaya çıkmasına imkan ve fırsat doğmuş olur.

6. Maddi ve manevi manada paylaşımda bulunmak. Şüphesiz ki bir lokma karın doyurmaz ama lokmayı paylaşanlar arasındaki muhabbeti ve dayanışmayı artıracaktır.

Her bir Müslüman kendisinde mevcut olan ilmi, yetenekli ve talep eden diğer Müslüman kardeşlerine arz etmelidir. Aynı şekilde başka Müslümanlarda bulunan ve farklı alanlardaki⁸ uzmanlığından yararlanmaya çalışmalıdır.

Kardeşinin sıkıntısını paylaşmak da bu kabildendir. Bilinmelidir ki hapisanenin psikolojik atmosferinde her hangi bir Müslümanın içinde bulunduğu sıkıntıdan kurtulması adına yapılacak bir terapi aynı ortamı paylaşan diğer Müslümanlar ve hatta terapiyi/nasihatı yapanın bizzat kendisi üzerinde de müsbet etkisi olacaktır.

Günlük hayatın idamesi için zorunlu olan bir takım rutin işlerin paylaşımı da güzel olur. Ecir kazanmak yahut zahmeti paylaşmak kabilinden Müslümanlara gönüllü olarak hizmet etmeye çokça arzu duyan, yaşça daha genç Müslümanlar buna pek fırsat vermezler. Allah *subhanehu ve teâlâ* onlardan razı olsun.

7. Müslüman kardeşinin söz ve davranışlarına bakarak, o Müslümanın hiç kast etmediği birtakım mana ve işaretlerden hareketle kendisi hakkında su-i zanda bulunmak. Hapishanelerde bu tür zaafiyetler çok çabuk ortaya çıkabilmektedir. Bunu yapan hem nefsine hem de Müslüman kardeşlerine büyük bir kötülükte bulunmuş olur. Su-i zan, şeytanın hedeflediği amaca ulaşabilmesi için yararlandığı en elverişli araçlardan birisidir.

8. Hapishanede, hücre ya da koğuş gibi alanlarda birlikte yaşayan Müslümanların hiç zaman kaybetmeden karışıklığa mahal vermemek ve cemaî düzenin tesisi ile sağlıklı

8. Örnek: Tıbb-ı Nebevî, Yabancı Dil, Beden Terbiyesi ve Yakın Dövüş...

bir şekilde idamesi için müştereken uygulaması gereken genel kurallar belirlenmelidir. Karşılıklı anlayış, dayanışma ve yardımlaşma ilkeleri her daim ön planda tutulmalıdır.

9. Hapishane görevlileriyle ilişkilerde Müslümanca standartlar belirlenmelidir. Laik sistemin hapishanelerinde Müslümana yaraşır izzet, vakar ve ciddiyet esas alınmalıdır. Kimi Müslümanın oldukça sert, kimisin de olmaması gereken bir esneklikte olan ilişki biçimleri doğal olarak bazı problemlerin baş göstermesine neden olabilecektir.

6. Cezaevinde bulunan bir Müslümana zamanı değerlendirmesi noktasında neler tavsiye edersiniz?

Herhangi bir ilim talebesinin zamanı değerlendirmek hususundaki tabii hassasiyeti ne ölçüde ise; hapishanedeki bir Müslümanın da en az o ölçüde duyarlı olması zaruridir.

Hapishanedeki Müslüman, eğer zamanını hayırlı ve güzel çalışmalarda değerlendirmeyecekse, zaman, kendini boşa harcayacaktır. Dış dünyadaki herhangi bir Müslümanın boşa harcadığı zamanın zararı bir ise, yüce Allah'ın davası uğrunda hapishanede mahpus olan bir Müslümanın boşa harcayacağı zamanın bilançosu birkaç misli daha ağır olur.

Hapishanede bulunan her bir Müslümanın tevhid davetine bir hece ile dahi olsa katkıda bulunabileceği az ya da çok bir kabiliyeti ve istidadı vardır. Mühim olan, boş ve yararsız uğraşlardan yüz çevirip hayırlı işlerde sarf edebileceği zamanı '*üretmesi*'dir. Hapishanelerde o kadar çok zaman heba ediliyor ki; zamanın nasıl geçtiği pek fark edilmemektedir. İşte böyle bir vasattan dolayı '*zaman üretme*' tabirini kullanmak isabetli bir tanımlama olacaktır.

Zaman arttırmak da diyebileceğimiz zaman üretme konusunda başarılı olan bir Müslüman, varsa uzmanlık alanında, böyle bir uzmanlık alanı yoksa dersler ve yoğun okumalarla kendisini en azından faydalı bir alanda geliştirmeye odaklanarak Müslümanlara yarar sağlayacak bir üretkenliğe ulaşmayı hedeflemelidir.

Müslümanın hapishanede geçirdiği zamanı beş ana başlık altında tasnif edebiliriz:

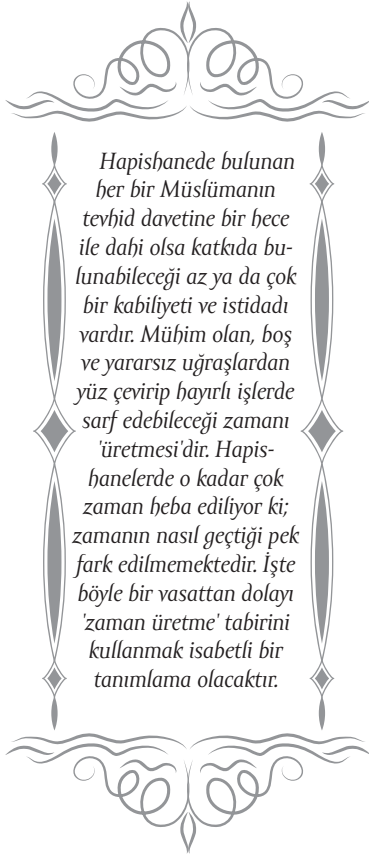
1. İbadetler (Farzlar nafile namazlar ve oruç, dua, zikir, Kur'an-ı Kerim tilaveti ve ezberi vd.)

2. İlim ve kültürel çalışmalardan müteşekkil olan faaliyetler programı.

3. Ruh ve beden terbiyesi. (Ramazan ayındaki itikaf, halvet, tefekkür, yürüyüş, koşu ve kültür fizik hareketleri gibi hafif sportif faaliyetler)

4. Günlük olağan yaşamın gerekleri. (Uyku, yemek, hapishane bünyesinde ortak sosyal faaliyetler, dinlenme, kantin ihtiyaçlarını temin, ziyaretler, mektuplar vs...)

5. Yukarda sıraladığımız dört başlığın kapsamı dışında kalan aktiviteler (Televiz-



Hapishanede bulunan her bir Müslümanın tevhid davetine bir hece ile dahi olsa katkıda bulunabileceği az ya da çok bir kabiliyeti ve istidadı vardır. Mühim olan, boş ve yararsız uğraşlardan yüz çevirip hayırlı işlerde sarf edebileceği zamanı 'üretmesi'dir. Hapishanelerde o kadar çok zaman heba ediliyor ki; zamanın nasıl geçtiği pek fark edilmemektedir. İşte böyle bir vasattan dolayı 'zaman üretme' tabirini kullanmak isabetli bir tanımlama olacaktır.

yon izlemek, hapisanenin iş yurtlarında gönüllü işçi olarak çalışmak, incik boncuk gibi el işleriyle uğraşmak, çok basit ve sıradan meselelerden dolayı yapılan şikayetler nedeniyle yüzde doksan dokuzu sonuçsuz kalan ya da aleyhte neticelenen resmî kurumlarla yazışmalar, dilekçeler vs.)

Su akarken testiyi doldurmalı, deyiminde olduğu gibi hapishanede değerlendirilebilecek onca zaman varken Müslüman da bu zamanı ömür sermayesini bereketlendirmek için kullanmalıdır. Zaman her halükarda ve hızla akıp gitmektedir. Öyleyse bir Müslüman, zamanı kıyamet gününde lehine hüccet olacak hayırlı ve güzel amellerle değerlendirmelidir.

Yapılacak çalışmalar önceden belirlenmiş bir sistem üzerinden icra edilecekse, hem hedeflenen asıl maksat hasıl olacaktır hem de tali/ikincil önemdeki işler için de yeterince zaman 'üretilmiş' olacaktır.

Beşinci madde sayılan hususlar genel olarak devâi endişeleri pörsümüş, yalnız başına takılarak her hangi bir cemaî mensubiyeti olmayan ya da hapishane psikolojisinin altında ezilen, yaratılış itibarı ile de naif kimselerin tevessül ettiği şeylerdir.

Normal şartlarda bir Müslüman mahpusun hapishanelerin iş atölyelerinde zamanını heba edip emeğini sömürmesi makul bir davranış şekli olarak görülemez.

7. Cezaevinde bulunan Müslümanların ailevi olarak karşılaştıkları belirgin sorunlar nelerdir? Bunların çözümü için neler tavsiye edersiniz?

Hapisanedeki -özellikle de evli olan- Müslümanların kahir ekseriyeti içinde bulundukları tüm olumsuz şartları bir tarafa bırakarak en çok endişe duydukları konularda ailelerine moral ve motivasyon açısından destek olma arayışı içerisinde olurlar.

En çok endişe duyulan ve İslami davadan hapishanede bulunan kimi insanların karşılaştıkları belli başlı bazı problemleri şöyle sıralayabiliriz:

1. Eş ve çocuklarının itikadi konumlarının sıhhatli bir şekilde devamlılıklarının sağlanmasında karşılaşılabilen zorlukların aşılması için uygun ve gerekli şartların yetersiz olması veya hiç bulunmaması.

2. Kimi Müslümanların büyük ailelerinin (Anne-Baba, Dede-Nine...) eşleri ve ço-

cukları üzerinde farklı şekillerde baskı kurarak İslami yaşam tarzından taviz vermeye zorlamaları.

3. Aile bütünlüğünün varlığına ve korunmasına yönelik tehditler. Özellikle dışarıda kalan ve büyük ölçüde korumasız olan eşlere, hapishanede bulunan eşlerinden boşanmaları için ciddi baskıların uygulaması. Eğer bunda muvaffak olunamıyorsa en azından hapishanede kocanın sözlerini, nasihatlerini veya talimatlarını dinlememeye teşvik ederek itaatsizliğe zorlamaları.

4. Maddi imkanlardan mahrum olmaları, yeterli ve düzenli desteklenmemeleri ya da değişik gerekçelerle/sebeplerle desteklenemiyor olmaları.

5. Ailelerden ve eşlerden kimilerinin, çocukları ya da eşlerinin İslam davası uğruna hapishanede bulunmalarına rağmen davaya sadakat hususunda kendilerinden umulan/beklenen ölçüde hassasiyet göstermemeleri.

6. Ailelerin, mağduru oldukları tağuti düzenin farklı güvenlik ve istihbarat kurumlarının yakın takibinde oldukları hakikatine binaen böylesine açık bir tehlikeye karşı ihmalden kaynaklanan nedenlerle korunmasız bırakılmaları. Bu husus özellikle mahpus Müslümanların çocukları için daha büyük bir önem arz etmektedir.

Bu tür problemlerin önüne geçmek için herşeyden önce tüm aile fertlerine tevhid akidesi, zeminde sağlam temeller üzerinde, kuvvetli bir bilincin kazandırılmasında büyük bir fayda vardır.

Cemai yapılanmalarda eşleri hapishanede bulunan hanımlara yönelik maddi destekten belki de daha önemli olanı yalnız ve sahipsiz olmadıklarını güçlü bir şekilde hissetmelerini sağlayacak bir alakanın gösterilmesidir. Herhangi bir cemai münasebeti olmadığı halde İslami davadan dolayı tutsak edilen Müslümanlara ve aileleriyle de aynı hassasiyetle ilgilenilmelidir.

Çocukların eğitim sorununun halli için gerekli olan imkan ve şartlar öncelikle sağlanmalıdır.

Hapishane imtihanında aile, temel direği olan babadan mahrum bırakılmış olur. Aile reisinin/babanın yokluğu ailenin tüm fertlerinin hayatında birçok şeyin eksik kalmasına neden olacaktır. Aile reisinin, babanın, (evladın veya ağabeyin) zindan imtihanında, ayrı ve uzak bulunmasından dolayı ortaya çıkması muhtemel boşluğun yeri doldurulamaz değildir. Bunun için de El-Aziz ve El-Celil olan Allah'a hakkıyla tevekkül etmelidir. Bu durum esasen hapishanede Müslüman için de geçerlidir. Kalpler, itminan, tevekkül ve yakinde buluşup birleştiğinde Allah'ın yardımını celbedecektir -inşaaallah-.

Babanın hapishanede bulunmasından dolayı ortaya çıkacak çok yönlü boşluğun yüce Allah'ın inayetiyle büyük ölçüde ikmal olunduğu müşahade edilecektir. Bu

da dava bilincinin sürekli olarak canlı tutulması, ihlas ve ihsan üzere amel ve Allah'a tevekkül ile mümkün olacaktır.

Ailenin bölünmüş olmasından kaynaklanan elem ve sıkıntıların sınırlanması mümkün değildir tabii. Fakat bu musibetin daha katlanılabilir bir şekilde hafifleyerek kalplerin inşirah bulması da yüce Allah'ın bir lütfudur.

8. Zindan ehlinin eşlerinden ve çocuklarından beklentileri nelerdir? Bu konuda ailelere tavsiyeleriniz nelerdir?

Hapisanede mahpus olarak bulunan eşlerini ya da babalarının şer'i şerif çerçevesinde kendilerine yönelik özel ya da genel nasihat ve talimatlarına gereken hassasiyeti göstererek, dinleyip itaat etmelidirler.

Ferdî veya ailevi sorun ve sıkıntıların, öncelikle kendi eşleriyle konuşularak hâl çaresi aranmalıdır.

Sorun üretmek çok kolaydır. Aile -özellikle de dışarıda kalan eşlere- düşen en önemli görev, içinde bulundukları şu imtihan sürecinin kendileri için çok büyük hayırlara vesile olabileceği şuuruyla hareket ederek, hem kendilerini hem çevrelerindeki Müslümanları hem de hapishanedeki eşlerini sıkıntıya sokacak soruların müsebbibi ya da tarafı olmaktan samimane bir surette kaçınmaktır. Şüphesiz ki Allah *subhanehu ve teâlâ* işleri kolaylaştıran ve kalplere inşirah/genişlik verendir.

Büyük ailelerle (Anne-Baba, Kayınvalide-Kayınpeder) ilişkilerinde itikadi duruşlarını muhafaza etmekle beraber aynı evi/ortamı paylaşmak hususunda da eşlerinin tavsiyelerine uymalıdır.

İtikadi, imani, ahlaki ve gerekli/zaruri başka alanlarda kadınlararası eğitim ya da sohbet programları dışında eşleriyle istişare ederek, ihtiyaçları olan konularda düzenli okumalar yapmalarında fayda vardır. Zira insanın ilk ve en büyük öğretmeni annedir, kadındır. Bu kadın öğreticilik vasıflarını daima ileri aşamaya taşıma gayreti içinde olmaları, yetiştirecekleri evlatların ümmete ve davaya yapacakları katkının çok daha nitelikli olmasına vesile olacaktır, inşallah.

9. Zindan ehlinin şahıslarına ve ailelerine yönelik beklentileri nelerdir? Kardeşlerinize tavsiyeleriniz nelerdir?

— ...

10. Zindanda yeni olan ve sizlerin tecrübelerine ihtiyacı bulunan kardeşlerinize günlük ve uzun vadeli bir program verebilir misiniz?

Hapishane ortamında itikadi netlikten sonra en çok ihtiyaç duyulup aranan şey, güzel ahlakıdır. O halde hapishaneye giren bir Müslüman tuğla kalınlığındaki ciltler dolusu

farklı farklı kitaplar okumaya başlamadan önce bu konuda (eğer varsa) eksiklerini tamamlamaya çalışmalıdır.

Günlük programı hususunda standart bir çerçeve tespit etmek isabetli olmayabilir. Fiziki yapıları, uygulanan güvenlik kademesi ve idarî işleyişi itibarı ile her bir hapis-hanenin şartları, zorlukları veya imkanları da değişebilmektedir. Kısmi de olsa bu durum genel ya da özel programların belirlenmesinde etkilidir.

Günlük bir program hazırlanması için hangi konulara yönelip yoğunlaşılması gerektiğine tarafların istişare ederek müşterek bir karar vermesi en makul olanıdır. Bu taraflardan ilki programı uygulayacak olan Müslümandır. İkincisi de beraber oldukları mekanda öğretici/hoca konumundaki Müslümandır.

Günlük programla beraber tespit ve tatbik edilecek uzun vadeli program ihtisaslaşmayı gerektiren konularda olur. Bu da her halükarda bir öğreticinin veya en azından bir yardımcının varlığını zaruri kılar.

11. Müslümanların cezaevi sürecinden istifade etmelerinin önündeki engeller nelerdir? Bu konuda bizleri bilgilendirir misiniz?

Kişide yüksek dava şuuru hassasiyetinde yanacak olan bir takım zaafiyetler, hapis-hane sürecini onun için eza ve cefa sürecine dönüştürecektir.

Müslüman kimliğinden geri basarak pek de tekin olmayan '*sistem muhalifi*' etiketine razı olmak ileriki süreçlerde çok daha vahim savrulmalar yaşanmasına sebep olacaktır.

Düşüncelerinde ve ileriye dönük planlarında emsal olarak '*sistem muhalifi*' kimliğinde ortaklaştıkları gayri İslami örgütsel yapıların geliştirdiği ve kısmen de başarılı oldukları hareket tarzlarını birkaç '*fırça darbesiyle*' İslami(!)leştirerek aynı istikamete yönelmenin de yolu açılmış olur.

Farklı nedenlerle ileri sürülen mülahazalarla ortaya çıkan itikadi savrulmalar, sonraki aşamalarda fikri ve metodik '*püskürme*'lerle devam edip gidecektir.

Hapishanelere, özellikle de düşünen dava ehli insanlar için fikir ve yöntem alanlarında teorik anlamda bir araştırma-geliştirme departmanı olarak da bakılabilir.

Böyle bir imkandan, yüce Allah'ın razı ve hoşnut olduğu istikamette istifade edilmesi en tabii olanıdır. Günümüzde, sisteme eklenmek dışında İslami mücadelede başka bir çıkış yolu olmadığı gibi, akla ziyan iddiaların üretildiği, gündemleştirildiği ve mutlak doğru bir metod olarak teorize edildiği mekanlar da genellikle hapishaneler olmuştur. Bu teoriler, sadece ülkemizde değil başta Mısır ve Tunus olmak üzere birçok ülkede de revaç bulmuştur. İlginç bir ortak yönleri de bu savrulmayı yaşayan ideologların çoğunun geçmişinde kısa ya da uzun süreli bir hapishane hikayelerinin olmasıdır.

Müslümanın hapisane sürecinden istifade etmesinin önündeki belli başlı engelleri şöyle sıralayabiliriz:

- Hem sıhhaten hem de örfen doğru olmayan bir şekilde uzun süre uyumak
- Sistemsiz ve düzensiz yapılan çalışmalar veya okumalar
- Uzun süre televizyon izlemek
- Hiçbir şey yapmadan boşça ve hoşça vakit geçirmek
- Tağutî düzenin hapisanelerde kurduğu iş yurtlarında çalışmak suretiyle bir çok hayırdan mahrum kalmakla beraber, bizzat kendi emeğini sömürmek
- Hapishanelerin; Müslümanların asil karakterleri ile temiz duygularının '*adi*'leştirilmesini sağlayabilmek için tasarlandığı hakikatinin gözardı edilmesi. Fiziki şartlar, ceza infazı ile ilgili mevzuat ve hapisane idaresi/işleyişi bütünüyle bu amacı hedefleyen bir sistemin birbiri tamamlayan parçalarıdır.

12. Cezaevi sürecinin insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri nelerdir? Sağlığın korunması için tavsiyeleriniz nelerdir?

Her bir iktidar, dönemsel siyasi gelişmeler ve rejimin varlığını hedefleyen '*tehdit*' algısına paralel olarak hapisanelerdeki ceza ve infaz politikalarını değiştirebilmektedir. Hazırladıkları yasalar kağıt üzerinde emsallerine göre hayli ileri bir takım uygulamalar içeriyor olsa dahi, asıl olan, hücrelerdeki tutsakların kesintisiz olarak maruz bırakılarak başa çıkmaya çalıştıkları baskılardır.

Fizikî veya özellikle son süreçte daha yoğunluklu bir şekilde tatbik edilen psikolojik işgencelerin yegâne gayesi Müslüman mahpusun '*iş göremez*' bir hâle getirilmesidir. Tuğyan ehli ile ikna yoluyla uzlaşmak veya iğfal yöntemiyle yılmışmaktan müberra ve mübeccel olan dava adamlarına yönelik planlı baskı ve saldırıların asıl nedenlerinden bir tanesi de onları sağlık sorunlarıyla boğuşmaya sevk etmektir.

Bunun için yapılan uygulamalar ve ayrıca ortaya çıkan sağlıkla ilgili bazı sorunları şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Resmi ideolojiye iman etmiş ve özellikle de Müslüman siyasi mahpuslara bazen açıkça gayz ve adavet besleyen bazı hapisane doktorlarının insani olmayan yaklaşımları.
2. Tedavinin geciktirilmesi ve ilaçların temininde birçok sıkıntılarla karşılaşması. Tedavilerine hastanede devam edilmesi gereken bazı hasta Müslümanların hastahane sevklerinin en az bir hafta-on gün sonraya ertelenmesi ya da hiç yapılmaması.
3. Hastanelerdeki bazı doktorların Müslüman mahpus hastalara bir hekimden bek-

lenen özen ve insani yaklaşımdan çok, ideolojik mülahazalarla duyarsız bir yaklaşım tarzını benimsemeleri.

4. Uzun bir süre, hapisanede çıkarılan yemekleri yemek mecburiyetinde kalan tutsaklarda başta mide ve bağırsak olmak üzere birçok rahatsızlıkların başgöstermesi. Sürekli dar alanda bulunmak ve hareketsizlikten ötürü eklem ve romatizmal hastalıkların ortaya çıkmaya başlaması.

Uzağı görememek ve göz kaslarının tembelleşmesinden kaynaklanan miyop ve astigmat gibi görme bozuklukları ile diğer göz hastalıklarının ortaya çıkması.

Tecrit ve izolasyon uygulanan hapisanelerdeki uzun süren mahpuslukta ortaya çıkan nöro-psikiyatrik rahatsızlıklar. Örneğin, üzerinde çalışılan bir konuda yoğunlaşamama, dikkat eksikliği, öfke kontrolünde başarısızlık, kulak çınlaması-uğultu, aşırı hassasiyet, uyku bozuklukları vd.

Tansiyon ve kalp rahatsızlıkları, diyabet, böbrek ve idrar yollarındaki rahatsızlıklar.

Uzun süre hapisanede mahpus olarak kalan bir Müslüman, yukarıda zikrettiğimiz hastalıkların en az bir ya da birkaçına yakalanabilir. Dış dünyada da olsa kişinin hastalıklara yakalanma riski her zaman vardır. Hapisanedeki Müslüman tutsakların helal gıdalarla sağlıklı beslenme hususunda sıkıntıları olmaktadır. Bunun gibi, ortaya çıkan hastalıkların tedavi süreçlerinde çok basit tedavi vasıtalarına ulaşmak imkanından yoksunluk, ayrıca büyük sıkıntılara sebebiyet vermektedir.

Hastalanan bir mahpusun hastalığı her ne olursa olsun hapisanenin revirinden başlamak suretiyle sıralı tüm sağlık kurumlarındaki doktorlar tarafından genellikle psikolojik nedenlere bağlama eğilimi öne çıkar. Kısaca, revir ve hastane serenvamı zaman zaman hastalığın kendisinden daha büyük rahatsızlıklara neden olur ve daha yıpratıcıdır.

Bu sebepler de gözönünde bulundurularak sağlığın korunmasına azami derecede ehemmiyet gösterilmelidir.

Tıbb-ı Nebevî'nin koruyucu tababet usülleri öğrenilmeli ve tatbik edilmelidir. Birçok hastalıkların hazırlayıcısı veya tetikleyicisi olan elem, stres ve gergin ruh halinden uzak kalmaya çalışılmalıdır.

Bizzat kendi nefsiyle, çevresindeki diğer mahpus Müslümanlarla ve Allah *subhanehu ve teâlâ* ile barışık, O'nun *subhanehu ve teâlâ* rızasına uygun düzenli bir hayat yaşayan Müslüman mahpusun sair hastalıklardan korunması daha kolay olur -biiznillah-.

13. Cezaevlerinde bulunan ve farklı davalardan yatan Müslümanların aralarındaki ilişkiler nasıl olmalıdır? Tavsiyelerinizi alabilir miyiz?

Farklı gruplardan olan ve değişik davalardan dolayı hapisanede bulunan Müs-



lumanlar arasındaki münasebetler Kardeşlik hukuku ilkeleriyle çerçevelendirilen bir zeminde yürütülmelidir. İhtilafa neden olan hususlar gündem değiştirilse dahi ancak ilim ehli Müslümanlar arasında ve Müslüman ahlakına uygun olan tartışma usulleri çerçevesinde yapılmalıdır. Nitekim hapisanelerde teorik tartışmalar hiçbir zaman bitmez.

Farklı grup ve davalardan Müslümanların birlikte aynı hücreleri paylaşmalarında esasen bir mahzur yoktur. Ancak her bir mahpus Müslümanın geçmişte farklı kaynaklardan beslenmiş olması, farklı cemai terbiye almış olmaları, farklı yaşam tarzı ve kültürlerden gelmiş olmaları, en önemlisi de aralarındaki menheci farklılıklar söz ve davranışlarına yansiyarak diğer Müslümanlarla ilişkilerinde zaman zaman baskın olabilmektedir. Bu durum hapisane şartlarında hazmedilebilir. Sınırları aşan sıklıkta tekerrür ettiğinde ise hiç beklenmedik sorunların ortaya çıkmasına sebep olacaktır.

Bu ve buna benzer birtakım gerekçelerle farklı grup ve menhece mensup Müslüman mahpusların zorunlu durumlar hariç olmak üzere aynı hücreleri paylaşmamalarının daha hayırlı olacağı

değerlendirilmektedir.

Farklılıkların, potansiyel sorun tehdidi olabileceği hakikatine istinaden aynı hücrenin paylaşılmasından ziyade, imkanlar ölçüsünde ortak sosyal faaliyet programları çerçevesinde iletişim kurmak ve sınırlı sürede beraberliklerin olması daha makuldür. Aynı hücreyi paylaşıp telafisi zor sorunlar yaşamaktansa, bir araya gelmemek daha hayırlıdır.

Bunlar sınırlı da olsa hapisanelerin değişmez gerçekleridir. Bu hususta bir tür seddu zeraî kaidesinin uygulanması pek yerindedir. Hasbelkader yaşanacak bazı sorunlar karşısında da hikmetle ve soğukkanlılıkla davranmalı, sorunu suhuletle çözme iradesi gösterilmelidir.

Farklı dava ve gruplardan da olsa Müslüman mahpusların birbirlerine aktaracakları çok önemli bilgi, birikim ve tecrübeler de olacaktır. Kişisel veya cemaatsel mahrem konular ilmi, siyasi, irfanî, kültürel, taktiksel ve stratejik görüş alışverişinde bulunulabilir.

Hapishane içerisindeki işleyiş ile ilgili meseleler ile sınırlı bir çerçevede tüm Müs-

luman mahpusların genel talep ve istekleri hususunda yetki verilecek bir temsilcinin tespiti ve tayini elzemdir.

Böyle bir tedbir, genellikle ortak olan sorun ve taleplerin idare nezdinde dillendirilmesi ve sonuç alıcı girişimlerde bulunulması için ideal olandır.

14. Cezaevinde bulunan Müslümanların sol gruplarla ve adli mahkumlarla aralarında münasebet nasıl olmalıdır? Hususen Müslümanın davetçi kimliği cezaevinde nasıl açığa çıkmalıdır?

İslam dışı gruplarla ilişki alanı veya kanalı yok denecek kadar azdır. Hapishane şartlarından kaynaklı bir zorunlulukla, asgari beşeri münasebetler zemininde süregiden farklı bir ilişki biçimi olabilmektedir.

Esasen İslam dışı siyasi gruplara mensup mahkumların hemen hemen tamamına yakını davete açık pozisyonda değillerdir. Bulundukları ideolojik pozisyonlarını ileri düzeyde bir taassupla korumaya çalışırlar. Bu tavırları kısmen yüksek ideolojik bilinç ve inaattan kaynaklanıyor olsa da, yüksek oranda bağnazlık düzeyinde inat ve yoğun duygusal aidiyet/bağlılık şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Müslüman mahpusların davet sath-ı mailine girebilen hemen hemen yegane grup, adli suçlardan içerde yatan bir kısım mahkumlardır.

Dikkatli bir Müslüman mahpus, yapacağı kısa süreli bir gözlem ya da iletişimle şunu görmüş olacaktır. Adli suçlu olarak hapisanede bulunan mahkumlardan özellikle de uyuşturucu üretimi, nakliyatı, ticareti gibi suç kapsamındaki mahkumların azımsanmayacak bir kısmı, dolaylı bir şekilde pekeke gibi çok yüzlü ve çok kimlikli örgütlerle gönül bağlarına ve uyuşturucu geliri paylaşımından dolayı parasal/ticari ilişkilerine kısmen vâkıf olacaktır.

Davet yapılan bu tip insanlardan bazılarının herhangi siyasi bir mahkuma göre çok daha agresif tavır ve tepkiler gösterdiğine şahit olunur.

Organize çetelere mensup mahkumlar ile ferdi olarak suç işlemiş olan kişilerden, özellikle de dış dünyadaki hayatında az da olsa muhafazakârlık, dindarlık, Osmanlı sevgisi gibi hikayeleri olanların davete yaklaşımları daha müsbettir. En azından diğer gruplara göre daha nötr pozisyonlardır. Kabul etmeseler de itiraz veya inkar yoluna başvurmazlar. Birçoğu edep dairesinde dinler, neticede yine de bildiği yol üzere olduğunu cılız bir sesle de olsa ıttirir.

Allah'ın rahmet ettiği ve haklarında hayırlar murad buyurduğu çok az insan davete icabet etmiştir. Davete icabet eden mahkumlardan dışarı çıkıp da sebat edenler ise (kabaca bir hesaplama) maalesef daha azdır.

Davetçi bir Müslüman, tuğyan ehli tarafından esasen bu özelliğinden dolayı der-

dest edilip tutuklanarak hapishaneye konur. Böylelikle Müslümanın davet imkanının tamamından mahrum bırakılması hedeflenmiş olur. Bunda çok büyük ölçüde başarılı olunduğu da bir hakikattir.

Davetin hapishane şartlarında sürdürülebilmesi için adli suçlulardan bazılarıyla çok kısıtlı imkanlarla iletişim sağlayıp, bu sınırlı münasebet belli bir düzeye geldikten sonra ve kendisinin de talep etmesi hâlinde belli bir müddet davet/eğitim için Müslümanların hüccesine veya koğuşuna gelmesine müsaade edilebilir. Onun üzerinden de daha fazla insana ulaşma fırsatı doğabilir.

Ortak sosyal faaliyetlerde haftalık birkaç saatlik bir görüşme-sohbet imkanı olabiliyor. Bu zaman dilimi de davet namına değerlendirilebilir.

Fakat hapisanedeki mahkûmların hücrelerde/koğuşlarda yerleştirilmeleriyle ilgili mevzuatlar, bu tür ilişkileri tamamen bitirmek maksadıyla değiştirilmiş ve büyük ölçüde de tatbik edilmektedir. Söz konusu mevzuatla beraber adli suçluların Müslüman siyasi mahpuslarla temasının önüne geçilmiştir. Hapishanelerin tamamına yakını bu mevzuatı sıkı bir şekilde uygulamaktadır.

Davet için elde basit yöntemler kalmaktadır. Mesela, başka hapisanedeki veya dış dünyadaki davet muhataplarına yönelik mektuplar yazılabilir.

Davetçi kimliği ve özelliği öne çıkan Müslümanlar makale, hikaye, kitap gibi yazmaya dayalı bir yöntemle davet çalışmalarını idame ettirebilirler.

15. Farklı cezaevlerinde bulunan Müslümanların birbirlerini tanıma, tecrübe paylaşımı ve haberleşmeleri noktasında zindan ehline tavsiyeleriniz nelerdir?

Hapishaneye girmeden önce dış dünyada herhangi bir tanışıklık yahut teşrik-i mesai olmuşsa farklı hapishanelerdeki Müslümanları birbirleriyle güvene dayalı bir iletişimlerinin olması tabiidir.

Hapishane şartlarından kaynaklanan çok farklı psikolojik bir ortam vardır. Bu sebepten ötürü hem kişilerin hem de cemaî yapıların bir çok meselede yüksek duyarlılıkları oluşur.

Farklı gruplardan ve başka hapishanelerden birilerinin herhangi bir hapishanedeki Müslümanlarla iletişim kurabilmesi için karşı tarafın yüce gönüllülüğüne ve bu tür duyarlılıkları önemsemiyor olmasına ihtiyaç vardır. Bu da -doğal olarak- pek az şahit olunan vakıyalardır.

16. Yargılanma sürecinde gerek şahsınız, gerek başka Müslümanların karşılaştığı ilginç hukuksuzluk örneklerinden şahit olduklarınızı paylaşır mısınız?

Müslümanların gözaltı sürecinden başlayarak karar duruşmasına kadarki mahkeme aşamalarında uğramadıkları hukuksuzlukların sayılmasının daha kolay olacağı söylenebilir.

Laik, demokrat, ulusalcı-solcu ve kemalist yargıç ve savcılarının tutumlarına yansıyan gayz ve adavetleri bir ölçüde anlaşılabilir ve hatta yadırganmaz da. Müslümanların yargılandıkları mahkeme duruşmaları genelde tiyatral bir gösteri şeklinde cereyan eder.

Daha önceden belirlenmiş ağır bir karar, günlük siyasal gelişmelere endeksli olarak çok daha ağırlaştırılabilmektedir. Bağlayıcı bir hukuki norm oluşturulmamasının nedenlerinden bir tanesi de *'Takdir yetkisi'* diye tuğyan ehli yargıçlara tanınan hevaî arttırım selahiyetidir. Minik Nemrudî tasarruflarda bulunarak, hakikaten hiçbir suçu olmayan Müslümanlara ağır cezalar verilebilmesinin yolu da böylelikle sonuna kadar açık tutulmuştur.

Yukarıda sayılan ideolojik kimlikler dışında özellikle son yıllarda yargıda örgütlenmiş Fethullahçı yargıçların Müslüman tutsaklara karşı ortaya koydukları sınır tanımaz kin ve adavet, ayrıca ve özellikle vurgulanarak not edilmelidir.

Laik, kemalist ve ulusalcı-solcu bir yargıç öz varlığı olarak telakki ettiği laik sistemi koruyup kollama adına hususen Müslümanların davalarında pervasız ve rahat davranarak ağır cezalar verebilmektedirler.

Fethullahçı kadrolaşma faaliyetleri çerçevesinde ağır ceza mahkemelerinde yer işgal eden yargıçlar ve savcılarının tamamı, laik-kemalist sistem karşısında hissettikleri aşağılık kompleksiyle hareket etmek suretiyle İslami davalardan yargılanmakta olan Müslümanlara diğer meslektaşlarına kıyasla daha ağır cezalara hükmedebilmektedirler. İslami davalardan dolayı yargılanan Müslümanlar hakkındaki tehdit algıları, diğer kemalist tağutlara nazaran çok daha yüksektir. Bir kemalist yargıca göre İslami davadan sanık olan Müslüman, laik-demokratik rejim için yıkıcı bir tehdit unsurudur. Ancak herhangi Fethullahçı bir yargıç-savcı için bu Müslüman hem laik-demokratik rejim için hem de çok kuvvetli bir aidiyet duygusuyla mensup olduğu kendi örgütü için de yıkıcı bir tehdit unsurudur. Yani bunlar, İslami davadan bir dosyayı ele alırlarken kemalist rejimin bekasına yönelik bir tehditle beraber bağlı bulundukları örgütün varlığına yönelebileceğini düşündükleri bir tehdit algısıyla da *'yargılama'* faaliyetinde bulunmaktadır.

Yargılama usulü ile ilgili mevzuata harfiyen uyan yegane davalar, toplumsal duyarlılığın olduğu ve medya yoluyla iç ve dış kamuoyunda daha görünür kılınan davalardır. Özellikle örgütlü kesimlere mensup kişilerin yargılamaları, oluşturulan bu türden baskı unsurlarından dolayı genellikle lehlerinde seyretmekte ve neticelen-dirilmektedir. Medyanın ve kamuoyunun ilgilendiği davalarda muhakeme usulü en ince ayrıntılara kadar uygulanır.

Ancak örgütçülük iddiasıyla yargılanan Müslümanların davalarında bu türden hassasiyetlerin gösterildiğine şahit olunmaması, zulmün karakterini göstermesi açısından dikkat çekicidir.

İslami bir davada yargılanan Müslümanlardan birinin avukatı şöyle anlatmıştı: *'Duruşmaya ara verildiği sırada salon boşaltıldı. Ben de dava dosyasını toparlayıp*

çıkmaaya hazırlanıyordum. Tam çıkmak üzereyken Terörle Mücadele şubesinde birkaç polis mahkeme heyetine yaklaşp heyet başkanıyla davada adı geçen müvekkillerim hakkında konuşmaya başladılar. Benim salonda bulunduğumu unutmuş olacaklar ki o anda müdahale ettiğimde hepsi büyük bir şok yaşadı. Bu durumun adil yargılama ilkelerine aykırı olduğunu belirterek zabıt altına alınmasını talep ettim.'

İkibinli yıllar boyunca İstanbul DGM'lerinde yılda iki ya da üç kez duruşmalara çıkarılan Müslümanlar vardı.

Mahkeme heyeti başkanları, özellikle Müslüman sanıklara karşı sözleriyle ve tutumlarıyla defaaten ihsas-ı rey'de bulunmuşlardır.

Anayasa ve yasalarda TC mahkemelerinin bağımsız, tarafsız ve adil olduğuna dair maddeler bulunur. Bu iddia esasen koskocaman bir yalandır. Zira mahkemelerin varlık ve işleyiş gerekçeleri laik-kemalist-demokratik şirk sistemini kaim ve daim kılmaktır. Hâl böyleyken mevcut şirk sistemine, inancı gereği güçlü ve görünür bir şekilde muhalif olan Müslümanlar hakkında bu mahkemelerin bağımsızlık, tarafsız ve adil olmaları asla düşünülemez. Esasen bu, işin tabiatına da aykırıdır. Hiçbir beşeri rejim, kendi varlığına yönelik bir tehdit unsuruna, hatırlı bir misafir muamelesi göstermez. Kemalist rejimin bu konudaki sicili ortadadır. TC Anayasasının 138. Maddesi, bütün yargıçlara Anayasaya uygun karar vermelerini emretmektedir. TC Anayasasının 2. Maddesine bakıldığında yargılama yapan yargıçların bağımsızlıkları, tarafsızlıkları ve adilliklerinin çerçevesi daha net bir şekilde ortaya çıkacaktır.

Bataklıklar nasıl ki mütemadiyen sinek üretiyorsa, şirk unsuru barındıran kanunlar da, bu kanunları uygulayanlar da az ya da çok zulüm üretirler.

Son olarak: Fethullahçılar ve bunlara benzer muhafazakar kimlikli yargıçların laik sistemde özde laik kadrolar karşısında duydukları aşağılık kompleksi onları bir anlamda sisteme sadakatlerini ispatlama girişimlerine yöneltmektedir. Bu hususta kendileri için en kolay ve risksiz hedef olarak da mazlum Müslümanları görürler. İslami davalarda yargılanan Müslümanları, efendilerinin/tanrıların tapınaklarındaki sunaklarında 'boğazlayarak' takdim edecekleri kurbanlar olarak görürler.

17. Zindan sürecinde sizi çok duygulandıran veya keyiflendiren anılarınızdan bazılarını bizimle paylaşır mısınız?

İkibindört yılının son aylarında adı/organize suçlardan dolayı hapis haneye giren bir grup genç, bulunduğumuz hücreye bitişik olan bir hücreye alınmışlardı. Kendileriyle tanıştık. Komşuluk münasebetlerimize devam ettik. Bu gençlerin arasında olağanüstü denebilecek ölçüde hareketli, atletik ve çok da zeki birisi vardı. İslam'a da hayli ilgi duyuyor, sorular soruyordu. Aynı hapis hanede bulunmakla beraber farklı ve uzak ünitelerde de bu münasebetimize devam ettik. İsmi Mikail olan bu genç adam süreç içerisinde (zahiren) güzel bir Müslüman oldu -Elhamdulillah-. Her daim aklında olan firar hadisesi üzerine yıllarca düşündü, ölçtü, tasarladı, planladı ve nihayet ikibinoniki

yılıının Kasım ayında firar etti. Kendisini tanıyanlar firarına şaşırmadı. Şahsen onun firarına çok sevinmiştim. Fakat dışarı çıkıp sebat edemeyenlerin örneklerini düşününce endişelenmiyor da değildim. Firarına sevinmiştim ama onun Suriye'deki cihad bölgesine gitmiş olduğunu öğrendiğimde daha çok sevindim. (İnşallah) Orada şehid olmakla, bizim duyduğumuz sevinçten kıyas kabul etmez ölçüde çok daha büyük sevinçler yaşadığını ümit ediyorum.

18. Zindan ehlinin karşılaştığı en ciddi vesveseler ve bunlarla mücadele noktasında tavsiyeleriniz nelerdir?

Tedavisi zor ve yeni hastalıkların yaygınlaşması ve medyanın da etkisiyle, insanlar artık ölümden çok bu tür hastalıklardan korkmaya başladılar. Hemen hemen herkesin bir sağlıklı yaşam reçetesi, bir kısmının da sağlıklı yaşam koçu vardır.

Bu misale benzer bir durum da hapishanelerde yaşanabilmektedir. Her şeyin başında ve önünde tahliye/özgürlük vardır. Hayaller, özgürlük temeli üzerine bina edilir.

Bu durum bazı insanların sağlıklı ve düzenli bir hayat sürdürmelerine engel olabilmektedir. Kendisi için çok elverişli olan bu hâlden şeytan da olabildiğince yararlanır.

Mesela, kişi hapishanenin psikolojik baskısını dağıtmak gayesi ve dünyada neler olup bittiğini öğrenmek ve belgesel izleyerek kevnî ayetleri müşahade edip ibretler almak maksadıyla televizyon edilir. O saatten sonra yavaş yavaş fesad mesaisi başlar. Pek de uzun olmayan bir zaman sonra artık neredeyse günün çeyreği televizyon karşısında geçirilir. Fesad fesadı doğurur. Fesadın olduğu hapishane gibi dar bir alana ins şeytanlar gelmeyeceğine göre, oranın cin şeytanların uğrak yeri olması kaçınılmazdır. Sonraki süreçte, musibet içinde musibete uğramış olan bu kişi dar alanda çevresindeki diğer Müslümanlara da ikinci bir zindan hayatı yaşatmaya başlar. Sonu gelmeyen envai çeşit vesveseler, güvensizlik, şüphecilik, su-i zan, haset, enaniyet vb. birçok su-i ahlak örnekleri ortaya çıkarılır.

Hapishanelerin, özellikle de tamamen tecrid ve izolasyonu amaçlayan F tipi hapishanelerin hem fiziki yapıları hem de sıkı kurallara bağlı işleyişinde amaçlanan birinci hedef, fertlerin zaman içerisinde kimlik sorgulamasına yöneltilmeleridir. Bu türden bir zaafiyetin oluşması hâlinde süreç içerisinde kişide mensup olduğu camia ve hatta davanın esaslarıyla ilgili vesveseler, şüpheler, güven bunalımı ve sorgulamalar da başlayabilir.

Böyle bir tuzağa düşmemek için çok dikkatli ve uyanık olmak gerekir. Bunun sağlanıp süreklileştirilmesi için Müslümanlarla aynı ortamı paylaşmak, aynı hücrelerde veya koğuşlarda bulunmak gerekir. Cemaatin rahmet oluşunun ileri düzeyde ortaya çıktığı alanların başta gelenlerinden bir tanesi de bela ve keder yurdu olan hapishanelerdir.

Dışarıda kalan aile fertlerinin genel durumları ile ilgili vesveseler de hapishane hayatını Müslüman için daha çetin bir hâle getirebilmektedir. Mahpus bir Müslümanın,

zerreden küreye bütün kainat üzerinde mutlak otorite sahibi olan, yaratan, yaşatan, yöneten ve eceli geldiğinde tüm canlılara ölüm lezzetini tattıran El-Aziz ve El-Celil olan Allah'a hakkıyla tevekkül edebilmesi hâlinde, ailesi ve sevdikleriyle alakalı tüm vesveseleri boşa çıkarması -biiznillah- çok daha kolay olur. Kalp arşa bağlandığında dağ gibi sebat bulur. Bu durumda şeytanın vereceği vesveseler de Allah'ın yardımıyla berhava olur.

Vesvese türleri kişiden kişiye değişebilmektedir. Sadece türleri değil tabii. Vesvesenin şiddeti, etkisi ve ortaya çıkardığı olumsuz sonuçları da bireysel vaka olarak değerlendirilmelidir. Bu da kişinin itikadi durumu, Allah *subhanehu ve teâlâ* ile münasebeti, doğruluğu, takvası, arınma ve tezkiyedeki mevcut konumu ve işlediği günahlarla bağlantılı bir hâl ile ilintilidir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımı, koruması, keremi, lütfu ve ihsanının yanında tüm bunlara rağbet ettiren bir arınma hâli -ya da süreci- vesveselerin kökünü kazıyacaktır -biiznillah-.

19. Varsa bir şiirinizi bizimle paylaşır mısınız?

— ...

20. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

İnsanların da cinlerin de yaratılış gayesi yüce Allah'a kulluktur. Müslümanın hedefi de yüce Allah'a güzel bir şekilde kulluğunu takdim edebilmektir. Bu kulluluğun ifası sürecinde küçük büyük birçok sıkıntılarla ve musibetlerle karşılaşılabilir, bu da sünnettullahıdır. Özellikle de yasaları ve yaşam tarzları şirk ihtiva eden tağutî yönetimler ile fesfude toplumlarda ehli tevhid bir Müslümanın *'yaren'*lerinden birisi de musibetlerdir.

Musibetler; sarsıcılığı ve kimileri için de saptırcılığı gibi vahim neticelerden salim kalmaya muvaffak kılınan Müslümanlar için bazen büyük bir öğreticilik ve mürebbiyelik özelliği ihtiva eder. Şüphesiz ki bu da yüce Allah'ın sıdk ve takva ehli mümin kullarına ihsan buyurduğu büyük lütuflardandır.

Öyleyse mümin kul, Allah ile münasebetlerinde her daim uyanıklık hâlinde olmalı ve kalbini diri tutmaya gayret etmelidir ki randevusuz bir şekilde füccetten isabet edebilen musibetler karşısında kötü sonuçlara neden olacak sarsıntılar yaşanmasın inşallah.

Nasıl ki cevher ile cüruf birbirinden ancak yüksek ısıнын olduğu potada ayrılıyor ise; Müslümanın da musibetler ve vesilesiyle gerçek potansiyeli ortaya çıkar. Tevhid inancına bağlılıkları artar. Daha canlı ve dinamik bir karaktere bürünür. Müslümanın veya cemaatin daha da güçlenmesine vesile olur (Biiznillah).

Allah'ın rahmeti, mağfireti ve müjdesi her türlü musibet karşısında sebat eden, hakkı üstün tutan ve aziz İslam davası uğruna emek harcıyıp temiz canlarını takdim eden dava erlerinin üzerine olsun.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri de hak üzere sebat eden sadık ve muttaki kullarından eylesin. Duamızın sonu Allah'a hamd etmektir.



İLİM MECLİSİ

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

Cezaevi İmtihanında Sebat Etmek

İslam üzerine sebat etmenin önünde birçok engel vardır. Bu engellerden biri de imtihanlardır. Rahatlık hâlinde Müslüman olan birçok kişinin, imtihanlar esnasında dininden döndüğü, hem tarihte hem de günümüzde sıkça rastlanılan bir durumdur.

Allah'a hamd Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizden Müslüman olmamızı istediği gibi İslam üzere sebat etmemizi ve İslam üzere can vermemizi de istemiştir.

"Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin."¹

"Bunu İbrahim de kendi oğullarına vasiyet etti, Yakub da: 'Oğullarım! Allah, sizin için bu dini (İslam'ı) seçti. O hâlde sadece Müslümanlar olarak ölünüz' (dediler)."²

Müslüman olmak, başlangıç olarak kolaydır. Devamını getirebilmek, sebat etmek ise zordur. Çünkü birtakım zorluklar, Müslüman olduktan sonra yavaş yavaş kendini göstermeye başlar. Bu nedenle İslam'ı muhafaza edebilmek, oldukça zor bir şeydir. Peygamberlerin kıssalarına baktığımızda; onların eğitiminden geçen, birçok mucizeye şahit olan insanların dahi sebat edemediklerini görüyoruz.

Örneğin; Musa'nın *aleyhisselam* ashabı, onun bizzat eğitiminden geçtiler, denizin ikiye ayrılması mucizesine, gökten kudret helvası ve yıldırım eti indirilmesi mucizesine ve bunun dışında birçok mucizeye şahit oldular. Fakat buna rağmen, aradan belli bir müddet geçtikten sonra sebat edemeyip buzağıya taptılar.

1. 3/Âl-i İmran, 102

2. 2/Bakara, 132

Örneğin; Peygamberimize *sallallahu aleyhi ve sellem* son dönemlerinde birçok kişi iman etti. Fakat Peygamberimizin vefatından sonra, kimisi yalancı Peygamberlere tabi olarak, kimisi ise zekât vermeyerek, kimisi ise başka sebeplerden ötürü dinden çıkıp dinde sebat edemedi.

Bu örnekler, bize gerçekten İslam üzere sebat etmenin zorluğunu gösterir. İnsanın Peygamberleri görmüş olması, mucizeler görmüş olması sebat edeceği anlamına gelmez.

İslam üzerine sebat etmenin önünde birçok engel vardır. Bu engellerden biri de imtihanlardır. Rahatlık hâlinde Müslüman olan birçok kişinin, imtihanlar esnasında dininden döndüğü, hem tarihte hem de günümüzde sıkça rastlanılan bir durumdur. Allah *subhanehu ve teâlâ* sünneti gereği, sadıklarla yalancılar birbirinden ayrılışın diye insanları imtihan eder. Davalarında sadık olanlar, her imtihanı başarıyla atlatırken; sadık olmayanlar ise her imtihanda sürekli dökülürler. Talut ile Calut'un kıssası, bizim için bu konuda güzel bir örnektir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Musa'dan sonra, Beni İsrail'den ileri gelen kimseleri görmedin mi? Kendilerine gönderilmiş bir Peygambere: 'Bize bir hükümdar gönder ki (onun komutasında) Allah yolunda savaşalım' demişlerdi. 'Ya size savaş yazılır da savaşmazsanız?' dedi. 'Yurtlarımızdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz hâlde Allah yolunda neden savaşmayalım?' dediler. Kendilerine savaş yazılınca, içlerinden pek azı hariç, geri dönüp kaçtılar. Allah, zalimleri iyi bilir. Peygamberleri onlara: 'Bilin ki Allah, Talut'u size hükümdar olarak

gönderdi' dedi. Bunun üzerine: 'Biz, hükümdarlığa daha layık olduğumuz hâlde, kendisine servet ve zenginlik yönünden geniş imkânlar verilmemişken o bize nasıl hükümdar olur?' dediler. 'Allah, sizin üzerinize onu seçti, ilimde ve bedende ona üstünlük verdi. Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah, her şeyi ihata eden ve her şeyi bilendir' dedi. Peygamberleri onlara: 'Onun hükümdarlığının alameti, tabutun size gelmesidir. Meleklerin taşıdığı o tabutun içinde Rabbinizden size bir ferahlık ve sükûnet, Musa ve Harun hanedanlarının bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Eğer inanmış kimseler iseniz, sizin için bunda şüphesiz bir alamet vardır' dedi. Talut, askerlerle beraber (cihad için) ayrılınca: 'Biliniz ki Allah, sizi bir ırmakla imtihan edecek. Kim, ondan içerse benden değildir. Eliyle bir avuç içen müstesna, kim ondan içmezse bendendir' dedi. İçlerinden pek azı müstesna, hepsi ırmaktan içtiler. Talut ve iman edenler, beraberce ırmağı geçince: 'Bugün bizim Calut'a ve askerlerine karşı koyacak hiç gücümüz yoktur' dediler. Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar: 'Nice az sayıda bir birlik, Allah'ın izniyle çok sayıdaki birliği yenmiştir. Allah, sabredenlerle beraberdir' dediler. (Talut'un askerleri) Calut ve askerleriyle karşı karşıya gelince şöyle dediler: 'Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et.' " ³

Bu ayetlere dikkat edilirse rahatlık hâlindeyken, daha hiçbir sıkıntı yokken İslam üzere olan insanlar, imtihan esnasında dökülmeye başlamışlar. Rahatlık hâlinde cesur, itaatkâr olacağını söyleyen insanlar imtihanların başlamasıyla söyle-

3. 2/Bakara, 246-250

diklerinin aksini yapmışlardır. Buradan imtihanların, sebat etmenin önündeki en büyük engellerden biri olduğunu açıkça anlıyoruz. Herkesin imtihanı farklıdır. Bir imtihanda sebat edenler diğer imtihanlarda da sebat edecek anlamına gelmez. Kıs-saya dikkat ettiğimizde şunu görüyoruz: Birinci imtihanda sebat edenler, ikinci imtihanda sebat edememiş; ikinci imtihanda sebat edenler ise üçüncü imtihanda kaybetmişlerdir. Ve netice olarak çok az kişi kalmışlar. Günümüzde insanları tevhide davet eden, şirki yeryüzünden kaldırmaya çalışan Müslümanların başına gelen imtihanlardan biri de cezaevidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* sadıklarla yalancıları birbirinden ayırıp Müslümanların saflarını temizlemek için, içerisinde birçok sıkıntının olduğu cezaevi ile onları imtihan ediyor. Bazı Müslümanlar, bu imtihanı tüm zorluklara rağmen başarıyla atlatırken, bazıları ise bu imtihanın altında kalıyorlar.

Sebat Edebilmek İçin Ne Yapmak Gerekir?

İmtihan esnasında insanın hevasına uymayan, nefse ağır gelen birtakım şeyler olduğu için sebat etmek zordur. Allah *subhanehu ve teâlâ* da sünneti gereği insanları imtihan edeceğini Kur'an-ı Kerim'de defaten bildirmiştir. *'Peki, imtihanlarda sebat etmek için ne yapmak gerekir, sebat etmemizi sağlayacak şeyler nelerdir?'* diye soracak olursak bunu maddeler hâlinde şöyle sıralayabiliriz:

1. Yakın

İmanın şartlarından biri yakındır. Yaşadığı dinin hak olduğu konusunda yakın ehli olmayan, tereddütleri olan kimseye imanı fayda vermez.

"Müminler ancak Allah'a ve Rasûlüne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlardır. İşte doğrular, ancak onlardır." ⁴

"Kim, Allah'tan başka ilah olmadığına ve benim, onun Rasûlü olduğuma şehadet ederse ve bu kelimede şüphe duymadığı hâlde Allah'a kavuşursa cennete girecektir." ⁵

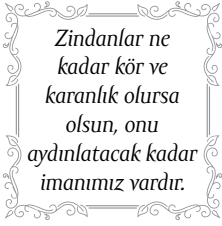
Üzerinde olduğu dinin hak olduğu konusunda şüpheleri olan kimseye imanı fayda vermediği gibi, bu kişiler belli bir zaman sonra üzerinde oldukları yolu terk ederler. Çünkü şüpheyle bir yere varılmaz. Şüpheleri olan kişinin en ufak meselede kafası karışır ve üzerinde olduğu yolun aksini savunmaya başlar. Normalde Müslümanın imtihan esnasında sabretmesini sağlayan şey, üzerinde olduğu yolun hak olduğuna ve alacağı mükâfata yakinen inanmasıdır. Yakini zedelenen kişi, imtihan esnasında bunları düşünmez. Düşünmediği için de bunalıma girer, sıkılır, niçin bunlar başıma geldi diye kendini sorgular ve netice olarak ayağı kayar. Sebat için yakın şarttır. Ondan dolayı ister bilgiden, isterse de bilgisizlikten kaynaklı şüphelerin izale edilmesi ve yerine yakinin ikame edilmesi gerekir. Çünkü şüpheleri olan kimsenin ayağının kayması, an meselesidir.

2. Allah'a dua etmek

Hidayeti vermek de, hidayet üzere sabit kılmak da tamamen Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* elindedir. O, dilediğini hidayete erdirir ve sabit kılar, dilediğini ise saptırır.

4. 49/Hucurat, 15

5. Müslim



Zindanlar ne kadar kör ve karanlık olursa olsun, onu aydınlatacak kadar imanımız vardır.

"Allah dilediğini doğru yoldan saptırır, dilediğini de doğru yol üzerinde bulundurur." ⁶

Peygamberler ve salih müminler, İslam üzere sabit kalabilmek için Allah'a subhanehu ve teâlâ yalvarmış, O'na dua etmişlerdir. İnsan kendi kendine sabit kalamayacağı için, aynısını yapması gerekir.

Enes radiyallahu anı anlatıyor:

"Rasûlullah, şu duayı çok yapardı: 'Ey kalpleri evirip çeviren Allah'ım! Kalbimi dinin üzerine sabit kıl.'" ⁷

Yusuf aleyhisselam Allah'a dua ederken şöyle diyor:

"...Ey gökleri ve yeri yoktan var eden Rabbim! Benim velim sensin, benim canımı Müslüman olarak al ve beni salih kulların arasına kat!" ⁸

İman ettikten sonra Firavun'un zulmü ile karşılaşan müminler şöyle dua etmişlerdir:

"Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve canımızı Müslüman olarak al." ⁹

Yine başka müminler şöyle dua etmişler:

"(Onlar şöyle yakarırlar:) Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize tarafından rahmet bağışla. Lütfu en bol olan sensin." ¹⁰

3. Allah ile bağları kuvvetlendirmek

Allah subhanehu ve teâlâ şöyle buyuruyor:

"Ey örtüsüne bürünen! Az bir kısmı hariç olmak üzere gece kalk! Gecenin yarısı kadar veya biraz eksilt yahut dilerken ilave et. Kur'an'ı tertil üzere oku. Gerçekten senin üzerine ağır bir yük yükleyeceğiz. Doğrusu gece kalkmak, insanda bıraktığı etki bakımından daha sağlam, söz olarak da daha kuvvetlidir. Gündüz senin için uğraş vardır. Rabbinin ismini zikret ve her şeyden yüz çevirerek O'na yönel. O, doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Yalnızca O'nu vekil tut. Onların söylediklerine karşı sabret, onlardan güzel bir şekilde ayrıl. Yalanlamakta olan zenginlik sahiplerini bana bırak ve onlara az bir mühlet tanı." ¹¹

Allah subhanehu ve teâlâ davetin ilk dönemlerinde Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem geceleyin kalkıp Kur'an okumasını ve namaz kılmasını emrediyor. Sebep olarak: "Sana ağır bir yük yükleyeceğiz" diyor. Ağır yükü kaldırabilmek için, bu gerekliydi. Bu olmadan, yaşanan zorluklara ve çekilen eziyetlere karşı sabretmek, İslam üzere sebat etmek, mümkün değildi. Aynısı günümüz için de geçerlidir. Müslüman olan insanlar, ağır bir yük altındadırlar. Bu yükü kaldırıp altında ezilmemek için; Allah ile bağların kuvvetlenmesi, gece namazlarına kalkıp Kur'an okunması gerekir. Aksi takdirde kişinin, kendi gücüyle; yaşadığı sıkıntılara, imtihanlara karşı sabretmesi mümkün değildir.

6. 6/En'am, 39

7. Tirmizi

8. 12/Yusuf, 101

9. 7/Araf, 126

10. 3/Âl-i İmran, 8

11. 73/Müzzemmil, 1-11

4. Allah'ın dinine ensar olmak

*"Ey iman edenler! Eğer siz, Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır."*¹²

Allah *subhanehu ve teâlâ*, kendi dinine yardım edenlere yardım edeceğine ve ayaklarını sabit kılacağına dair vaadde bulunmuş. Allah vaadine en sadık olandır. O'nun dinine yardım eder, O'nun dinini yüceltmek için samimice mücadele edersek, bize yardım edecek ve ayaklarımızı sabit kılacaktır. Dinde sabit kalmanın yolu, dine yardım etmektir; hizmet ehli, dava insanı, cemaat adamı olmaktır. Emir sahiplerine güven vermektir. İslam'a hizmet için düşünülen her işte: *'Bu kardeşimiz, yüzünün akıyla yapar'* dedirtmektir. Ne mutlu o insanlara, ki ensarlıkları müminlerin gönlünde tescillidir. Onlar, Allah'a güvendikleri gibi müminler de onlara güvenir, her hizmete layıktırlar, müminlerin gözünde. Çünkü ensardırlar, yardımcıdırlar. Onlar konuşmaz, iş yaparlar, aynalarında laf kalabalığı yoktur, amelleri vardır. Allah'ın dinine ensardırlar, geriye bakıldığında bıraktıkları iz, hep hizmettir. İnsanlar konuşmuş, onlar çalışmıştır; insanlar eleştirmiş, onlar yapmıştır. Ne mutlu o, hayatlarını ensar olmaya vakfedenlere. Ve ne yazık ki bu şerefi, basit meseleler ve kişisel problemler sebebiyle terk edenlere.¹³

Herkesin Allah'ın dinine yardım etme şekli farklıdır. Kimisi canıyla, kimisi malıyla, kimisi çocuklarıyla, kimisi ilmiyle, kimisi vaktiyle kimisi de başka yetenek-

leriyle... Hiçbir şey bulamayanlar ise dualarıyla Allah'ın dinine yardım ederler. Allah'ın dinine yardım etmede hiç kimsenin özrü yoktur. Herkesin yardım edecek bir şeyleri vardır mutlaka. Önemli olan, yardım edebilme şeklini tespit edebilmektir. Bu da ancak dert edinmek ile olur. Dert edinmeyen insan, yardım edecek onlarca imkâna da sahip olsa, yardım etmez.

5. Günahlardan kaçınmak

Günahlar; imanı azaltan, zayıflatan şeylerdir. Günahlardan sakınanın, imanı kuvvetli olacağı için sebat etmesi de kolay olacaktır. Günahlardan sakınmayan ise günahlar ile imanını zayıflatacağı için şeytana karşı direnç gösteremez ve sebat etmesi zorlaşır.

*"İki topluluğun karşılaştığı gün, içinizden yüz çevirip kaçanları, şeytan ancak yaptıkları bazı hatalardan dolayı yoldan kaydırmak istemişti. Ama yine de Allah, onları affetti. Kuşkusuz Allah, çok bağışlayandır, halimdir."*¹⁴

Bu ayet, Uhud'da yerlerini terk eden okçular hakkında indi. Okçulardan bazıları daha önceden işlemiş oldukları günahlardan ötürü sebat edemediler. Şeytan, günahlar ile imanı azalan bu kişilerin, yerlerinde sebat etmelerine engel oldu ve ayaklarını kaydırды. Allah'ım sen ayaklarımızı sabit kıl...

Allah'ım sen bizleri son nefesini İslam üzerine veren kullarından kıl... (Allahumme âmin.)

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

12. 49/Muhammed, 7

13. Bu paragraf, Ebu Hanzala Hoca'nın 'Allah'ın Dinine Ensar Olun' yazısından alıntılanmıştır.

14. 3/Âl-i İmran, 155



Yüce Rabbimizin Adıyla

Rabbimize sonsuz hamd, Efendimize zerreler adedince salât ve selam olsun.

Tevhid Dergisi'nin editörlüğünü yapan değerli kardeşlerim;

Niyet ettiğiniz çalışmanın hayırlı olduğuna inanıyorum. Bu inançla, bana sorduğunuz sorulara samimi ve doyurucu cevaplar vermeye çalıştım. İsteddiğiniz gibi her soruya uzunca izahatlar yaptım. Belki bazı sorularda eksik bıraktığım şeyler olabilir. Mazur karşılayacağınızı ümit ediyorum. Bu çalışmanızın hayırlara vesile olmasını ve okuyan her Müslümanın istifade etmesini diliyorum.

Sizleri âlemlerin Rabbi olan Allah'a emanet eder, çalışmalarınızda başarılar diler, duhulüyle müşerref olduğumuz, ayların sultanı Ramazan ayınızı tebrik eder, bu mübarek ayın, İslam ümmetinin kurtuluşuna, Müslümanların vahdetine, küfür karşısında mutlak zaferine vesile olmasını dua ve niyaz ederim.

Dualarınızda unutulmamak temennisiyle...

1. Sizi tanıyabilir miyiz? (İsim, yaş, memleket, eğitim, İslami davayla tanışma süreci)

Adım Naşit TUTAR. 1971'de Diyarbakır'ın bir köyü olan Ovabağ (Kilvan)'da doğdum. İlkokulu Şehid Namık Tümer İlkokulu'nda, ortaokulu ise Diyarbakır Lisesi orta kısmında okudum. Daha sonra sınavla Bursa Işıklar Askerî Lisesi'ni kazandım. Askerî lisenin ardından, Kara Harp Okulu'na girdim. Lisenin sonlarında başlayan İslami bilinçlenme, Harp Okulu'nda daha da arttı. Bu artış, bulunduğum yerin inançlarımaya aykırı olduğu bilincini de beraberinde getirdi. Bu nedenle 1992'de Harp Okulu'ndan

ayrıldım. 1993'te Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi Alman Dili ve Edebiyatı Almanca Öğretmenliği bölümünü kazandım. Tutuklanmamın ardından, bu okulu da bırakmak zorunda kaldım. Cezaevindeyken Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdim.

İslami davayla tanışmam, sürece yayılan bir zaman içinde oldu. Ben daha ortaokul sıralarında iken namazlarını kılan birisiydim. Askerî liseye girdikten sonra ortamın ve bilgisizliğin etkisiyle ara vermek zorunda kaldım. Ancak sürekli içimde namaz kılma isteği ve arzusunu taşıyordum. Bu sıralarda namaz kılmasam da manevi yönüm tam olarak körelmemişti. Örneğin, bazı sure ve ayetleri okumadan, dua etmeden uyudugumu hatırlamıyorum. Aynı şekilde her şeyi mübah gören bir ortam ve arkadaş grubu içinde mümkün mertebe temiz kalmayı başarmış kişilerle arkadaşlık yapıp kendimi muhafaza etmeye çalışıyordum. İşin doğrusu, ergenlikten gençliğe yeni adım atan bir genç olduğum ve her türlü günaha kolayca ulaşabileceğim bir yerde olmama rağmen günah bataklığına çok da fazla batmadım.

Bu dönemde birkaç arkadaşla arayış içine girdik. Kendimizi çirkeflikten uzak tutmak ve bizi dinleyen, bizden etkilenen, sözümüzün geçerli olacağına inandığımız kişileri de kötü bir iş yaptıklarında uyarmak için aramızda sözleştik. Bu durum başta kendimizi koruma ve başkalarına nasihat etme üzerine kurulan bir beraberlikti. Ancak sonradan bunun bize yetmediğini fark ettik. Uygun zamanlarda ve uygun ortamlarda yine bir araya gelip namaz kılmaya ve İslami konularda bilgilerimizi paylaşmaya başladık. O zaman farkında değildim, ama aramızda başka bir İslami gruptan olan bir arkadaş vardı ve o, fark ettirmeden bizi yönlendiriyordu. Buradan kendisine teşekkür ediyorum. Elbette yaptığımız şey, ilk başta bizi tatmin ediyordu ama her öğrendiğimiz yeni şey, bizi daha doğrusu beni, başka şeyleri öğrenmeye ve yapmaya sevk ediyordu. Bu ise arayışlarımı sürdürmeme neden oluyordu. Ben, öğrendiğim her şeyi yapmak ve uygulamak istiyordum ama diğer arkadaşlar, gelecek zarardan endişelenerek gizlenmekten yana tavır koyuyorlardı. Bu nedenle o arkadaşlarla birlikteliğimiz, Harp Okulu'nda kesintiye uğradı. Benim arayışlarım ise devam etti. Kendi kendime, gizliden gizliye kitaplar ve Kur'an meali okuyordum. Okuduklarım, anlayışımı tamamen değiştirmişti. Artık Müslümanlığın laftan ibaret olmadığını, kişiye birtakım sorumluluklar yüklediğini, bazı dünyevi menfaatlerin bu sorumlulukları yapmaya engel olmaması gerektiğini öğrenmiştim. Ancak tek başıma idim. Bazı farklı gruplarla birlikte oldum, ama hiçbirisi beni tatmin etmiyordu. O sıralarda bizim Kürt bölgelerinde İslami açıdan bir hareketlilik ve canlılık vardı. Ailemizden de özellikle üniversitede okuyan bir yeğenim, bu hareketliliğin içinde yer alıyordu. Ancak bundan haberim yoktu. Tatillerde konuşup tartışıyorduk, ancak onun ne olduğunu ve nasıl bir hareket içinde olduğu tam olarak çözememişim.

Bu yeğenim, bir yaz tatilinde birkaç arkadaşını yemeğe davet etmişti. Ben de davetliler arasındaydım. Tanıştık, yemek yedik, çay içtik, her konuda sohbet ettik. Hiçbir şekilde İslami konulardan söz açmadık. Bütün bu birkaç saatlik beraberlik içinde fark ettiğim bir şey vardı: O da bu gençlerin davranışları, hâl ve hareketleri, ahlaki

olgunlukları, kendi aralarındaki saygı, sevgi, nezaketleri ve her konuda sahip oldukları kültürel bilgi ve birikimdi. Bu, beni çok etkilemişti. Onların cazibesine kapılarak sonraki günlerde yine görüşme imkânımız oldu. İşte o yaz tatili, İslami çalışmalarla tanışmama ve bu hizmet yoluna girmeme vesile oldu. Bugün, o yemekte bulunanların bir kısmı belki başka yol ve tercihler içine girmiş olabilirler; ancak Rabbim onlar vesilesiyle bana hidayet verdiği için, onlara bir teşekkür ve dua borcum var. Rabbim onları tekrar hidayet yoluna dahil etsin. Âmin!

2. Hangi davadan cezaevinde bulunuyorsunuz? Hüküm aldınız mı? Kaç yıldır cezaevinde yatmaktasınız?

Ben, Hizbullah Cemaati üyesi olduğum ve bu cemaat adına yaptığım İslami faaliyetlerimden dolayı 3 Haziran 1994 tarihinde yakalanıp gözaltına alındım. 26 gün süren işkenceli bir sorgulamanın ardından 30 Haziran 1994'te tutuklanıp cezaevine konuldum. 13 yıl süren bir tutukluluğun ardından, 22 Haziran 2007'de müebbet hapis cezasına çarptırıldım. Dosyam, Yargıtay'da Nisan 2008'de kesinleşti. Şu an, cezaevindeki yirminci yılımı bitirip yirmi birinci yıla girmiş bulmaktayım. Allah *subhanehu ve teâlâ*, başka şekilde takdir etmezse, kâğıt üzerinde hâlen kalmam gereken on yılım var.

3. Bir Müslümanın cezaevi imtihanına bakışı nasıl olmalıdır?

Müslümanlar, cezaevi imtihanına yabancı değildirler. Cezaevi ya da zindan imtihanı, neredeyse tevhidî mücadele tarihiyle yaşıttır. Peygamberler tarihinde Hz. Nuh'un zindan ile tehdit edildiğini biliyoruz. Yine Hz. İbrahim'in *aleyhisselam* bir müddet zindanda kaldığını, sonra kral tarafından ateşe atıldığını biliyoruz. Hz. Yusuf'un *aleyhisselam* uzun yıllar zindanda kaldığını Kur'an-ı Kerim'den öğreniyoruz. Peygamber Efendimizden *sallallahu aleyhi ve sellem* sonra ise birçok muvahhid, zindanda ağır işkencelere uğratılmıştır. Bunlardan İmam Ebu Hanife ve İmam Ahmed bin Hanbel, ilk akla gelenlerdir. Ne zaman bir coğrafyada zulme, küfre, gayri İslami düzenlere, tağutlara karşı İslami mücadele başlamışsa, onunla birlikte zindan imtihanı da başlamıştır. Günümüzde de durum aynıdır. Bir Müslümanın zindana bakışını, Şehid Rehberimiz Hüseyin Velioğlu'nun dilinden şöyle açıklayabilirim:

'Zindan, dünyaya bakış açısına göre anlam kazanan, dolayısıyla insan üzerinde değişik etki bırakan bir mekândır. Kimine göre dostlardan ve sevdiklerinden kopuktur. Dört duvar arasına, demir parmaklıklar arkasına girmektir. Kimine göre ise ibadethane, tefekkürhane, davasını hayata geçirmek için girilen bir süreç, bir berzah, bir mecradır. Yani bütün kavramlar gibi zindan da insan zihnîyetine, akidesine, hâlet-i ruhiyesine, ideolojisine göre anlam kazanır. Kimi, geniş dünyada cehennem azabı gibi sıkıntıdadır. Kimi, daracık bir yerde ibadet ve tefekkür penceresi ile sonsuz bir genişliğe açılır. Daha doğrusu her çeşit yaşantıda olduğu gibi zindan hayatında da kâfir-mümin arasındaki ayrım çok belirgindir. Zindan, İslami hareketin önderleri olmanız için elinize geçmiş bir fırsattır. Davayı olgun bir şekilde inşa etmek için, dışarıda kendilerini yetiştiremeyenler, bu fırsatı kaçırmamalı ve en güzel şekilde istifade etmelidir. İlk kendilerini, sonra toplumlarını değiştirmek için inzivaya çekilme, insanlık tarihi ile yaşıttır. Dışarıda

kâfirlerin düzenlerini tebdil, tağyir ve ilgaya kalkışanların, kendi nefislerindeki tebdil ve ilgayı haydi haydi yapmaları gerekir.

Küfür karanlığının karanlık gecelerinden olan zindan, müminin davasının hâkimiyetine engel olunmasına dayanamayıp karşı çıkınca, karşılaştıklarındandır. Mücadele için bir adım, bir safhadır. Davetçinin karşılaştığı bir imtihandır. Orada çekilen ıstırap, dökülen gözyaşı; bu davanın oluşumunda dökülen kan gibidir. Dava uğruna dökülmesi arzulanan kanın en önemli temizlenme yeridir.

Galibiyetiyle mağlubiyet gibi, yönetim ve zindanın da birbirleriyle çok yakın ilişkisi vardır. Örneğin bu açıdan Yusuf'un aleyhisselam kasasını yorumlayarak anlamaya çalışın. Göreceksiniz ki zindandakiler, egemenlerin tepesi olan zalim yönetimlerle yakın, birinci derecede ilişkilidirler. Zindanın felsefesinin temelinde; egemene, onun tasallutuna, kanunlarına, düzenine başkaldırı yattığından, toplumların temel meselesi olan yönetim ile yakın ilişkisi vardır. Zulme, küfre başkaldırının karşılığı zindan olduğundan, zindandakiler yönetimlerin birinci derecede düşmanları oluyorlar. Ayrıca zindan; müminlerin kâfirlerle, zalimlerle, şeytanlarla, nefisleriyle savaş alanlarından birisidir. Bu savaşların her birisinin, kendi kanunlarına göre çok görkemli anlamları ve karşılıkları vardır. Bu savaşların keyfiyet ve kapsamlarına, böyle bir perspektifle baktığınızda, yönetimin Yusuf aleyhisselam ile olan diyalogunun sade bir hikaye olmadığı göreceksiniz. Cenab-ı Hakk, insanlara ibret olsun diye bu darb-ı meselleri veriyor. Hâşâ, Kur'an boş şeyler yazmaz. Kur'an'ın kıssaları, genellikle tevhid mücadelesinin gerekliliği, nasıllığı ve zorunluluğunu misallerle insanlara öğretmeye, hakikatleri insan aklına misallerle yaklaştırmaya dayalıdır.

Hiç unutmayın ki karanlık, soğuk denizlerdeki zincir şakırtılarının saray debdebelerinin korkulu rüyası olması, sadece tarihe has bir olay değildir. İnsanlıkla paralel başlayan ve kıyamete kadar devam edecek olan bir süreçtir.

Zindanlar, davaları için mücadele edenlerin savaş meydanlarıdır. Bu savaşa katılanlar, elbette birçok şeyi göze almışlardır. Tarih boyunca daima zindandakiler ya bilfiil ya netice itibarıyla dışarıyı yönlendirmişlerdir. Bu açıdan bakıldığında, İslami hizmetlerinden dolayı zindana düşmüş olanların vazifesi çok büyük ve görkemlidir.

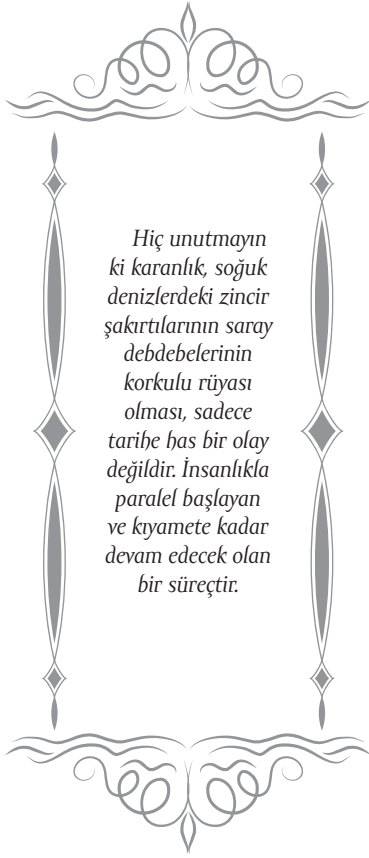
...

Zindanı, ölümcül hastalıkları tedavi eden ilaca da benzetebilirsiniz. İlaç acıdır, ama hastalıkları tedavi eder. İslami hareketin meyve vermesi, tohumuz mu olacak? Hasta bir toplum, hasta bir halk nasıl ilaçsız tedavi edilecek? Bu işin tohumu da, ilacı da müminlerin her yer ve safhada, her makam ve merhaleye uygun olarak verdikleri cihaddır. Hazreti Peygamber aleyhissalâtu vesselam, zilletten kurtuluş tekrar dinimize dönmemiz için cihad etmemizi emrediyor.

...

Mücadele açısından zindanın karanlığı; meyve yetiştiren, tohumları gizleyen toprağa benzer. Gizlilik, görünmezlik; ihlası çağırıştırır. İhlas ise kurtuluşu müjdelar.

...



Hiç unutmayın
ki karanlık, soğuk
denizlerdeki zincir
şakırtılarının saray
debdebelerinin
korkulu rüyası
olması, sadece
tarihe has bir olay
değildir. İnsanlıkla
paralel başlayan
ve kıyamete kadar
devam edecek olan
bir süreçtir.

Şehid ve tutuklular, bir elmanın iki yarısı gibidirler. Aynı tadı, aynı rengi, aynı kokuyu verirler. O hâlde davası uğruna zindana düşen bir Müslüman, bir parçasının şehid olduğunun şuurunda olmalıdır ve er ya da geç parçasına ulaşma gayret ve şuurunda olmalıdır.'

Şehid Rehberimizin çizdiği perspektif, bir Müslümanın zindana bakış açısının nasıl olması gerektiğini çok güzel ve belîğ bir şekilde ortaya koymuştur. Benim ve aynı davadan zindanda bulunan kardeş ve ağabeylerimin bakışı da pek tabii bir şekilde bu doğrultuda şekillenmiştir.

4. Zindan ehli Allah'la ilişkilerinde nelere dikkat etmelidir? Manevi yönden zinde kalabilmek ve zindanın zorluklarının üstesinden gelebilmek için neler tavsiye edersiniz?

Eğer bir Müslüman, neyin sonucu olarak zindana düştüğünü bilirse, zindanın mücadele safhalarından bir safha olduğunun idrak ve şuurunda olursa ve en önemlisi de kişinin, ancak imanı oranın da bela ve musibetlere düşer kaldığına iman ederse, zindanı kendisine dert edinmez. Bela ve musibetlerin, kişinin imanı ile doğru orantılı olduğunu, Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şu hadisinde bildirmiştir:

Mus'ab bin Sa'd, babasından *radıyallahu anı* naklediyor: Der ki:

'Ey Allah'ın Rasûlü! İnsanlardan kimler en çok belaya uğrar?'

*"Peygamberler, sonra büyüklükte onlara ve bunlara yakın olanlar. Kişinin diyaneti nispetinde belası da şiddetli olur. Şayet dininde zayıflık varsa, Allah onu da diyaneti nispetinde imtihan eder. Bela, kulun peşini bırakmaz. Ta o kul, hatasız olarak yeryüzünde yürüyünceye kadar."*¹

Zindan elbette büyük bir imtihandır. Zindana musibet gözüyle de bakılabilir. Ancak musibet, hiç beklenmeyen anda gelir. Musibet sıkıntısı önceden bilinmez, aniden içe düşülür. Zindan ise öyle değildir. Allah yolunda mücadele veren, bu uğurda malını, canını evlad-u iyalini feda etmeyi göze alan her Müslümanın; şehadet, muhaceret ve zindan üçlüsünden en az birisini tatması, işin şe'nidir. Yani bu işin doğasında bu vardır. İbadetin nefse zor gelmesini nasıl ki musibet olarak değerlendirmemek gerekiyorsa,

1. Tirmizi

cihad farziyetinin yerine getirilmesi durumunda karşılaşılan zorlukları da musibet olarak değerlendirmemek lazımdır. Çünkü bunlar, ibadetlerin nefsin hoşuna gitmeyen zorluklarıdır. İbadetin zorluğu ile musibet arasındaki önemli farkı görmek lazımdır. Mücadele esnasında çekilen eziyetler, yaşanan zorluk ve sıkıntılar cennet karşılığında Allah'a veriliyor. Musibet geldiğinde sabretmek, musibet sıkıntısını sevaba maliyet yapar. Musibetin beklenilmeyen bir anda ve aniden gelmesi mümini sarsar. Ancak zindan her an beklendiği için aniden gelmiyor. Bunun ruhi hazırlığı, mücadele içinde olan her Müslüman tarafından zaten önceden yapılmıştır. Dolayısıyla zindan, musibet değildir. Ancak büyük ve zor bir imtihan olduğunda kuşku yoktur. Büyüklüğü ve zorluğu, imtihanın fitrata aykırı olması, uzun bir zamana yayılması ve sadece kişinin kendisini değil, bütün ailesini de içine almasından gelir. Bu imtihanı geçebilmek ve üstesinden gelebilmek için de tutulacak en sağlam halat; Hablullah, yani Allah'ın ipidir. Kişi, Allah'ın ipine, yani Kur'an ve Sünnet'e sıkı sarıldıkça, imtihanın kolaylaştığını, üzerindeki sıkıntıların hafiflediğini, zorlukların kolaylaştığını, darlıkların genişlediğini görecektir. Dışarıda bıraktığı ailesinin de ayrılık ve hasret dışında kendisi dışarıdayken olduğundan çok daha rahat ettiğini müşahade edecektir.

O hâlde zindana düşen ve zindan imtihanından alını ak, başı dik bir şekilde geçebilmek için fenafillah olmak, yani Allah'ta erimek lazımdır. Çünkü böyle yerlerde Allah'tan başka dost ve yardımcı yoktur. Düzenin, kanunların, kuralların, zindanın darlığının insanın üstüne üstüne geldiği böyle yerlerde tek dost, tek teselli, tek yardımcı Allah'tır. Allah'ın yardımı ve dostluğu olmazsa yıllar süren esarete, eş ve çocuklardan, anne ve babadan, akraba ve dostlarının en önemlisi de mücadelenin sıcaklığından ayrılığa dayanmak güç, neredeyse imkânsız hâle gelir. Bu açıdan Allah ile rabıtayı güçlendirmek, ibadetleri sanki Allah'ı görüyormuşçasına yapmak, farzların dışında nafil ibadetlerle Allah'a yaklaşmak, müstesna vakitlerde Allah ile hemhâl olup dua ve niyazlarla kapısını çalmak gerekir. Bununla beraber dilin zikirle meşgul olması, kalbin tatmini açısından önemlidir. Çünkü:

"...Kalpler ancak Allah'ı zikretmekle mutmain olur." ²

Aynı şekilde dışarıda fırsat bulunmayan okuma, ilim edinme ve kendimizi yetiştirme konularında zindanı bir fırsat olarak değerlendirmek lazımdır. Zindanı bir fırsat olarak değerlendirme anlayışının en önemli neticesi, maneviyatın güçlendirilmesi olmalıdır. Çünkü İslami bir mücadele sonucu zindana düşen bir Müslüman, dışarıda yeteri kadar ilim elde edememiş ve maneviyatını güçlendirmemiş olabilir. Oysa mücadele, ancak ilimde güçlü bir maneviyatla sürdürülebilir. Kuru kuruya, ilimsiz ve maneviyatsız verilen bir mücadelenin başarılı olması ve zafer getirmesi beklenemez. Maneviyat, aynı zamanda zindanın zorluklarının üstesinden gelebilmek için de yegane yoldur. Eğer maneviyat güçlendirilmezse, zindan her zorluğu, şeytanın vesveseleriyle de birleşerek etkisini sürekli artıran sıkıntılar olarak maddi ve psikolojik tahribatlara, en kötüsü

de akidevi sapmalara neden olur. Bu nedenle ilim, ibadet ve tefekkür ile maneviyatı güçlendirmek, sabır ve sebatla zindanın zorluklarına direnmek gerekir.

5. Kardeşleriyle aynı ortamı paylaşan Müslümanların karşılaştığı problem nelerdir? Bunların çözümü için neler tavsiye edersiniz?

Müslüman da olsa, İslami bir mücadele içinden de gelmiş olsa, dışarıda çok fedakârca işler yapmış da olsa, her insanın ayrı bir dünya olduğunu kabul etmek lazımdır. Yani her insanın ayrı bir kişiliği, ayrı bir ahlakı, ayrı sıkıntıları, ayrı dertleri ve sorunları, ayrı anlayışı vardır. Her insan, zorluk ve sıkıntılara karşı farklı reaksiyonlar verir. Kimi çok sabırlıdır ve zorluklara kolayca tahammül gösterir. Kimi sabırsızdır ve hiç beklenmeyen davranışlar sergileyebilir. Kimisinin maddi imkânları yerindedir ve buna göre yaşamak ister. Kimisinin maddi durumu kötüdür ve harcamalarda bunun göz önünde bulundurulmasını ister. Tüm bunlar, birlikte yaşamayı bazen zorlaştıran, sorun çıkmasına neden olan hâllerdir. Zindan, aynı zamanda insanın içini gösteren bir ayna gibidir. Dışarıda çok muttaki, ihlaslı ve fedakâr görünen bir kişi, zindanda bunun tam tersi bir görüntü verebilir. Aynı şekilde dışarıda pısrık ve gevşek olarak bilinen, fazla muttaki görünmeyen, ihlas ve fedakârlık yönü çok da görünmemiş birisi, zindanda tam tersi bir görüntü verebilir. Bu açıdan bakıldığında zindan, insanın içiyle ve dışıyla, düşünce ve pratiğiyle, söylem ve eylemiyle en iyi tanındığı yerlerin başında gelir. Haftanın yedi günü, günün 24 saatini birlikte geçirenlerin kendisinde olmayan bir ahlakı uzun süre taşıması beklenemez. İşte bu yüzden günah işlemediği, haramlara meyletmediği, arkadaşlarının huzurunu kaçırarak davranışlarda bulunmadığı müddetçe herkesi olduğu gibi kabul etmek lazımdır. Elbette farklı ahlak ve davranışların düzeltilmesi için kırmadan ve rencide etmeden emr-i bi'l maruf kabilinden tavsiye ve nasihatlerde bulunmak lazımdır.

Zindanda her şeyin üstesinden gelebilmek ve sorunları sıfıra indirmek imkânsızdır, ancak sorunları en aza indirmek ve azami bir uyum içinde birlikte yaşamayı sağlayabilmek için bir düzen oluşturulması ve herkes tarafından kabul edilen kuralların belirlenmesi gerekir. Örneğin; yatma ve kalkma saatleri, ışığın belli saatten sonra söndürülmesi, cemaatle namaza dikkat edilmesi, yemeklerin birlikte yenilmesi, harcamaların herkesin ortalama imkânı gözetilerek yapılması, nöbet sisteminin oturtulması gibi kurallar, olmazsa olmaz kurallardandır. Bunların dışında ikili ilişkilerde çıkan sorunlarda herkesin birbirine anlayış, hoşgörü ve saygı göstermesi lazımdır. İki kişi arasında yaşanacak bir tartışmanın, diğer arkadaşlar tarafından büyümeden yatıştırılması ve araya zaman girmeden barıştırılmaları, daha büyük sorunların yaşanmasının önünü almak açısından önemlidir.

Zindan, sıkıntılarla dolu bir imtihandır. İmtihani yaşayan, sadece zindandaki Müslüman değil, onunla bağlantılı olan herkestir. Dolayısıyla dışarıda yaşanan sıkıntılar, içeriye çok daha büyük bir şekilde akseder. Her Müslüman, bunun bilincinde olmalı ve daralıp da fevri bir harekette bulunan kardeşine bu anlayışla bakarak hoş görmelidir. Sorun imani, ibadi ve ahlaki olmadıkça, mizaçtan kaynaklanan sorunlar

büyütülmemelidir. Cezaevinde bulunan Müslümanların Allah'tan ve kendilerinden başka dostu yoktur.

Müslümanlar ise iman ve İslam'dan gelen bağlarla kardeş kılınmışlardır. Bu kardeşlik, kan bağından gelen kardeşlikten çok daha güçlü, anlamlı ve değerlidir. Bunu böyle bilmek, hakiki dost ve kardeşlerinin kıymetini takdir etmek gerekir. Hata ve kusurları varsa bile kardeşliğin, dostluğun ve Müslümanlığın ne büyük bir nimet olduğunu anlayabilmek için adli koğuşlarda kalan insanları tanımak ve onların yaşantısına vakıf olmak lazımdır.

Bazı kardeşlerin zayıflıkları olabilir. Hatta bazen bir Müslümandan sadır olması hayretle karşılanabilecek garip davranışlarda bulunabilirler. Bu zayıflıklar ve garip davranışlar, bazen ortamın huzurunu bozacak seviyeye gelebilir. İnsan olduğumuzdan dolayı, bunu normal karşılamak lazımdır. Böyle zamanlarda zayıflık gösteren ve garip davranışları olan kardeşlere yardımcı olunmalı; yumuşak, güzel sözlerle onlara nasihat edilmelidir. Kırıcı ve sert bir şekilde hatayı yüze vurmak, daha büyük sorunların doğmasına neden olabilir. Kardeşlere tahammül göstermek, bazen büyük bir özveriyi gerektirse de Allah'ın katında büyük karşılıkları olan davranışlardır. Her Müslüman bu anlayış içinde olursa, sorunlar en aza inecek ve birlikte yaşamak, mümkün bir nimete dönüşecektir. Dahası ortam, meleklerin gıpta ettiği cennet bahçelerinden bir bahçe gibi olacaktır inşallah.

6. Cezaevinde bulunan bir Müslümana zamanı değerlendirmesi noktasında neler tavsiye edersiniz?

İnsanlar arasında, zamanın en bol olduğu yerin zindan olduğu anlayışı hâkimdir. Oysa bu, yanlış bir algıdır. Elbette bunu herkes için söylemek zordur. Ancak zindanı; eksiklikleri telafi etme yeri, ilim elde edilen bir medrese, kendisini yetiştirmek için bir mektep olarak görenler için zaman neredeyse parayla satın alınabilecek kadar kıymetli ve bulunmaz bir mefhumdur. Öyle ki bu anlayışta olanlar, günlerini dolu dolu geçirip bitirdiklerinde, hâlen yapmaları gereken birçok şeyin yerinde durduğunu görüp: *'Ah biraz daha zamanım olsaydı!..'* diye hayıflanırlar. Zaten zindanda zamanı verimli değerlendirenler, zindanın sıkıntılarının en az yüzde seksenini aşmış olduklarından, manen de rahat olurlar. İşte bu yüzden, zamanı verimli bir şekilde kullanmak önemlidir.

Bir Müslüman, zindana düştüğünde öncelikle Allah'a tevekkül ederek ne zaman çıkacağını kafasına takmamalıdır. Çünkü ona zindanı takdir eden, ezeli ve ebedî ilmiyle Allah'tır. Onu zindandan çıkaracak olan da Allah'tır. Kişi her ne kadar düzen ve rejim tarafından zindana atılmışsa da, bu durum, Allah'ın kader kitabında yazılı olduğu için; düzen, sadece sebep olmuştur. Kullar zulmeder, ama kaderi ilahi adalet belirler. Dolayısıyla zindana girince: *'Böyle olsaydı bu durum başıma gelmezdi. Böyle yapsaydım zindana girmezdim. Şöyle olsaydı böyle olurdu vs. vs.'* gibi boş, anlamsız ve çoğu zaman insanı, şeytanın oyuncağı hâline getiren düşüncelere kapı aralamamalıdır. Ne zaman çıkacağı sorusunu da aklından çıkarmalı ve *'Allah'ın takdiri ne zaman tamamlanırsa*

o zaman çıkacağım' diyerek tamamen rahatlamalıdır. Şairin dediği gibi: 'Beni Allah tutmuş, kim eder azat?' Bir Müslüman hangi konu olursa olsun yüce Allah'ın: "Eğer Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan başka onu kaldıracak kimse yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun fazlını/lütfunu geri çevirecek de kimse yoktur. O, onu (fazlını) kullarından dilediğine eriştirir. O, çok bağışlayandır, pek merhamet edendir." ³ ayet-i kerimesini göz önünde bulundurarak; kalbini her türlü düşünceden, endişeden ve korkudan arıtmalıdır. Bunu yaptıktan sonra artık, zindanı değerlendirme aşamasına geçilebilir. Aksi hâlde zindandan hiçbir şekilde istifade edilemeyecek, zindandan gerekli verim alınamayacak ve sürekli ahlarla, oflarla dert içinde dert, sıkıntı içinde sıkıntı, zindan içinde zindan yaşanacaktır. Allah, tüm Yusufileri bundan korusun. Âmin!

Zindanda zamanı değerlendirmek için, naçizane tavsiyem şudur:

Bir Müslüman, zindana düştüğünde önce hangi konularda eksik olduğunu tespit etmeli ve bu eksikliklerini telafi edecek bir program yapmalıdır. Eğer dosyası ağır biriye, programını uzun vadeli yapmalıdır. Hafif bir dosyası varsa, programını da buna göre daha kısa süreli yapmalıdır. Elbette kendi hesabının Allah'ın hesabı ile bir olmadığını bilmeli ve ağır bir ceza alacağını beklerken daha az ceza alabileceğini, daha az ceza veya kısa sürede tahliye beklerken en ağır cezaya çarptırılabilir ihtimalini göz ardı etmemelidir.

Uzun süreli program yapanlar, eğer imkân ve şartlar uygunsa, kişisel kabiliyeti öğrenmesine el veriyorsa, Kur'an dili Arapça'yı öğrenmek için gayret sarf etmelidir. Bununla beraber çeşitli siyer kitaplarını üzerinde tefekkür ederek mutalaa etmeli, birkaç tefsir kitabını bitirmelidir. Fıkıh üzerine derinlemesine eğilmelidir. Tüm bunları bitirip hâlen zindanda kalmaya devam edenlerin yapması gereken en güzel faaliyet, hafızlıktır. Elbette bu, özverili bir çalışmayı gerektirir. Yapılacak programda; ibadet, tefekkür, Kur'an tilaveti ve zikir için zaman ayrılmalıdır. Tüm bunların yanı sıra kişisel bakım, dinlenme, spor, volta atmak gibi etkinlikler ihmal edilmemelidir. Kısa vadeli program yapacaklar da öncelikle Kur'an-ı Kerim'i tecvidiyle birlikte güzelce okumasını öğrenmek için gayret sarf etmelidir. Bunun yanı sıra, durumuna göre siyer, tefsir ve fıkıh gibi konularda hem kendisine, hem de başkasına fayda verecek kadar bilgi sahibi olacak şekilde okunmalıdır.

7. Cezaevinde bulunan Müslümanların ailevi olarak karşılaştıkları belirgin sorunlar nelerdir? Bunların çözümü için neler tavsiye edersiniz?

Zindana düşen bir Müslümanın ailesiyle yaşadığı problemler çeşitlidir. İlk akla gelenler:

- Kişinin eş ve çocuklarıyla yaşadığı problemler
- Kişinin anne-baba, kardeş ve akrabalarıyla yaşadığı problemler

- Kişinin eş ve çocuklarının hem kendi anne-babasıyla hem de eşinin anne-babasıyla yaşadığı problemler

- Kişinin uzak bir zindanda kalmasından dolayı ailesinin görüşe gidip gelmede yaşadığı sorun ve problemler

- İstisna olacak kadar az olmasına rağmen bazı bacıların yeteri kadar İslami bir şuur ve kuvvetli bir imana sahip olmamasından dolayı sabırsızlık göstermeleri ve bu sabırsızlıklarının eşlerine yansıtmaları, hatta bazen boşanmaya kadar gidecek bir sürece girmeleri

- Genç bacıların dışarıda tek başına bir evde kalma sorunu

- Zindana düşen Müslümanın, eş ve çocuklarının yaşadıkları maddi sıkıntılar...

Buna benzer irili ufaklı başka sorunlar da vardır elbette. Bu sorunların her birisinin ayrı çözümleri vardır. Ancak bunlar, detay isteyen ve uzunca anlatılması gereken konulardır. Hem bu konularda yeteri kadar tecrübe, birikim ve yetkinliğe sahip olmadığım, hem de detaya inilmesi gereken söz konusu hususların anlatılmasının bu röportajın hacmini oldukça kabartacağına olan inancım sebebiyle burada bırakıyorum.

8. Zindan ehlinin eşlerinden ve çocuklarından beklentileri nelerdir? Bu konuda ailelere tavsiyeleriniz nelerdir?

Yusuf'un *aleyhisselam* varisleri olan günümüz Yusufilerinin, aile ve çocuklarından beklentileri pek tabii olarak manevidir. Bu manevi beklentileri şu şekilde sıralayabiliriz:

- Eş ve çocukların iman üzere sabit kılmaları ve İslami görev ve sorumluluklarını eksiksiz yerine getirmeleri

- Eşinin, kızının, bacısının İslami tesettüre en güzel şekilde uymaları, erkek çocuklarının ve kardeşlerinin İslami bir ahlak ve terbiyeye sahip olmaları

- Kendisinin zindana düşmesi ile eş ve çocuklarının İslami görev ve sorumluluklarında gevşeklik göstermemeleri, bilakis daha bir azimle sarılmaları ve kendisinin boşluğunun onlar tarafından doldurulması

- Kendisi yanlarında olmadığı için maddi olarak sıkıntı çekebilecekleri, bu yüzden de kanaatkâr olmaları

- Eş ve çocuklarının insi ve cinni şeytanlara karşı korunmaları için muhakkak İslami bir çevre içinde kalmaları, kötü niyetli insanlara cesaret verecek davranış ve hareketlerde bulunmamaları

- Eş ve çocukların teknolojik aletleri kullanırken bilinçli hareket etmeleri, bu alandaki olası tuzaklara düşmemek için uyanık olmaları



*Duanın, ibadetin
özü olduğu gerçeği
unutulmamalı ve
hem kendisi için
hem de Müslüman-
ların geneli, İslam
ümmetinin vahdeti
ve kurtuluşu için dua
etmeyi bir alışkanlık,
hatta bir görev olarak
görmek lazımdır.
Çünkü zulmen
zindana düşen bir
Müslüman, mazlum
konumundadır.*

- Zindan sürecinin uzayabileceğinin bilincinde olmaları ve buna göre sabır ve sebat göstermeleri

- Özellikle eşlerin, çocuklarına hem annelik hem de babalık yaparak yokluğunu hissettirmemeleri

- Bulunduğu İslami camia içinde kendilerine verilen görev ve sorumlulukları yerine getirmeleri, büyüklerin sözlerini dinlemeleri...

9. Zindan ehlinin şahıslarına ve ailelerine yönelik beklentileri nelerdir?

Yusufilerin kendi şahıslarına ve ailelerine yönelik belki de tek beklentileri unutulmamaktır. Zindan sürecinde uzun ve ağır bir imtihana maruz kalan bir Yusufi, hem kendisi hem de ailesi için dava kardeşlerinin maddi ve manevi desteğine ihtiyaç duyar. Özellikle ailesinin sahiplenilmesini, sık aralıklarla sorulmasını, maddi açıdan destek olunmasını ve çocukları için İslami bir ortam sağlanarak korunmasını ister. Burada kardeşlik, dava arkadaşlığı ve vefa anahtar kelimelerdir. Kardeşlik, fedakârlık ve paylaşmayı, dava arkadaşlığı, unutulmamayı ve vefada, maddi ve manevi açıdan yapılması gerekenlerin hepsinin yapılması gerektiği çağırıştır. Hamd olsun ufak tefek bazı eksikleri olsa da, Müslümanlar arasında güzel bir kardeşlik,

dava arkadaşlığı ve vefakârlık söz konusudur. Dolayısıyla imkânlar ölçüsünde, beklentilerin karşılanacağını söyleyebiliriz.

10. Zindanda yeni olan ve sizlerin tecrübelerine ihtiyacı bulunan kardeşlerinize günlük ve uzun vadeli bir program verebilir misiniz?

Altıncı sorunun cevabında zamanın nasıl değerlendirmesi gerektiği konusunda söylediklerim bu sorunun cevabı için de geçerlidir aslında. Günlük ve uzun vadeli bir program yapmak, kolay bir şeydir. Ancak bu, genel bir şey olur. Bana göre her kardeşin kendisine göre bir program yapması, zindandan istifade etmesi için daha hayırlıdır. Çünkü her kardeşin dışarıda aldığı bilgi, birikim, tecrübe, ahlak vs. farklıdır. Bir kardeş, zindana düşüp Yusufi olduğunda, öncelikle kendisinin artılarını ve eksiklerini tespit etmesi, hangi konularda yeterli, hangi konularda eksik olduğunu ortaya koyması, yeterli olduğu konularda diğer kardeşlerine yardımcı olması, eksik olduğu konularda da hem kardeşlerinden yardım alması, hem de gerekli materyalleri temin ederek eksiklerini ikmal etmesi gerekir. Ancak bu konuda kafa yormak istemeyen kardeşler için günlük olarak şunları tavsiye edebilirim:

- Öncelikle erken yatıp erken kalkması gerekir. Bu, zamanı en güzel şekilde değerlendirmek için olmazsa olmaz bir husustur. Rabbimiz, *"geceyi, örtü; uykuyu, dinlenme fırsatı ve gündüzü, çevreye dağılıp çalışma zamanı"* kılmuştur.

- Güne abdestle ve en az iki rekât nafil namazla başlamak, günün hayırlı ve bereketli bir şekilde geçmesini sağlar.

- Bir miktar tefekkür yapmak. Ebu'd Derda *radıyallahu anh*, bir saatlik tefekkürün, bir gecelik ibadetten daha hayırlı olduğunu söylemiştir. Dolayısıyla Allah'ın ayetleri üzerinde, Müslümanların durumu üzerine, İslam ümmetinin bulunduğu hâlinde çözüm yolları üzerine düşünüp tefekkür etmek; kişinin hem olgunlaşması, hem sorumluluk duygusuna sahip olması hem de Allah'ın katında büyük sevaplar kazanması için faydalı bir ibadettir.

- Kendi durumuna göre, günlük olarak Kur'an-ı Kerim'den bir miktar okumayı vird edinmelidir.

- Günün herhangi bir vaktini Allah'ı zikir için ayırmalıdır. Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

*"...Allah'ı anmak, en büyük ibadettir."*⁴

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

*"Kul, kendini Allah'ın azabından kurtarmada zikrullahtan daha müessir bir amel işlememiştir."*⁵

- Eksik olduğu konularda kendisini ilmen, fikren, manen tekmil edecek şekilde okumaya zaman ayırmalıdır.

- Bütün namazlarını, sünnetlerine dikkat ederek zamanında ve cemaatle kılmalıdır. Namazlardan sonra tesbihat ve duayı aksatmamalıdır. Duanın, ibadetin özü olduğu gerçeği unutulmamalı ve hem kendisi için hem de Müslümanların geneli, İslam ümmetinin vahdeti ve kurtuluşu için dua etmeyi bir alışkanlık, hatta bir görev olarak görmek lazımdır. Çünkü zulmen zindana düşen bir Müslüman, mazlum konumundadır. Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*, mazlumin duasıyla Allah arasında perde olmadığını bildirmiştir.

- Zihinini dinlendirmek, sağlığını korumak için günün sonunda veya uygun bir vaktinde yürüyüşe (voltaya) ve imkân varsa spora yer ayırmalıdır.

- Yemeklerini düzenli bir şekilde ve ölçülü miktarda yemeli, fazla abur cubur yiyerek sağlığını bozmamalıdır.

4. 29/Ankebut, 45

5. Muvatta, Tirmizi, İbni Mace

- Farz namazlar ve farzlara bağı sunnetler dışında duha, evvabin, vitir, teheccüd gibi nafile namazlarını ve abdest sunnetini kılmayı kendine bir alışkanlık hâline getirmelidir.

- Gününü bitirdiğinde abdest alarak uyumaya gitmeli, uyumadan önce sunnet olan zikir ve duaları yapmalı, ayet ve sureleri okumalı, daha sonra da gününü muhasebe etmelidir. Rasûl-i Ekrem *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: *"Kim yatağa temiz (abdestli) olarak girer ve uyku bastırıncaya kadar Allah'ı zikrederse, gecenin herhangi bir saatinde uyanıp da Allah'tan dünya veya ahiret hayırlarından bir şey isterse Allahu Teala istediğini mutlaka ona verir."*⁶

- Gece uyanıp teheccüd namazı kılmayı alışkanlık hâline getirmelidir.

Yukarıda yazdıklarım ister kısa vadeli ister uzun yıllar cezaevinde kalacak Müslümanların günlük olarak yapmaları gereken bir programdır. Uzun yıllar kalacak Müslümanların bu programa öncelikle Arapça'yı almaları, bunu bitirdikten sonra Kur'an ilimlerini, hadis ilimlerini, siyer ve Peygamberler tarihini programlarına dahil etmeleri, bu dalların bir ikisinden ihtisas yapacak kadar derine inmeyi hedef edinmeleri gerekir.

11. Müslümanların cezaevi sürecinden istifade etmelerinin önündeki engeller nelerdir? Bu konuda bizleri bilgilendirir misiniz?

Cezaevinden istifade etmenin önünde birçok engel vardır. Bunların bir kısmını şöyle sıralayabiliriz:

- Cezaevi ortamının olumsuz şartları... Bazı cezaevlerinde keyfi uygulamalar yüzünden kitap sınırlaması getirildiğinden, kendini yetiştirmek isteyenler yeterli miktarda meteryale sahip olmamakta, bu da istifadeyi engellemektedir.

- Koşu ve oda ortamının uygun olmaması... Eğer koşu ya da odada huzurlu bir ortam yoksa cezaevinden istifade etmek zorlaşır. Huzurlu ortamdan kastım elbette, birlikte kalan arkadaşlarla anlaşılma, program uygulama konusunda aynı hassasiyeti gösterme, küçük şeyler yüzünden tartışma ve kavgaların yaşanmaması vs. vs. gibi durumlardır. Bazen on kişilik bir koşu uyumsuz birisinin varlığı bütün koşu huzursuz etmeye kâfidir.

- Zindana adapte olamama, zindanı kabullenememe durumları

- Aklı ve zihni mahkeme süreci ile meşgul etmek, ha bugün ha yarın çıkma beklentisiyle günlerini heba etmek

- Aynı şekilde aklı ve zihni sürekli bir şekilde dışarıda bıraktığı işleriyle ve ailesiyle meşgul etmek

- Kendisinin yeterli olduğuna ve başka şey öğrenme ihtiyacı bulunmadığına inanmak
- Kendi yaşıtı ya da kendisinden küçük birisinden ilim öğrenmeyi nefesine yedirememek
- Nefsin tahriklerine ve şeytanın vesveselerine kapıyı aralık bırakmak
- Zindana düşmesinin sebeplerini gözünde büyütme, bu konuda dava arkadaşlarını ya da birlikte yakalandığı arkadaşlarını suçlamak, hatta daha ileri giderek kaderi itham etmek
- Cezaevi ortamında kurulan düzeni ve kendi aralarından seçtikleri sorumluyu beğenmeyip sürekli eleştirilerle düzenin bozulmasına sebep olanların varlığı
- Kıskançlık, çekememezlik, haset, bencillik, ferdiyetçilik gibi nefsî hastalıklar ve kişisel zaafiyetler

...

Şüphesiz bu konuda söylenecek başka şeyler de vardır, ancak belli başlı söylenecek şeyler bunlardır galiba.

12. Cezaevi sürecinin insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri nelerdir? Sağlığın korunması için tavsiyeleriniz nelerdir?

Uzun süreli bir zindan hayatı, hem fiziksel hem de ruhsal arızalara neden olur. Zindana girdiğim yıllarda, parmağımdaki hafif bir çizimin günlerce iyileşmediğini fark etmiş ve tipta okuyan bir kardeşe bunun nedenini sormuştum. Bana, zindandaki yaraların dışarıya oranla çok daha geç iyileştiğini söylemişti. Zindan, meyveyi içten içe yiyip çürüten bir meyve kurdu gibi insanın bedenini yavaş yavaş hastalıkların ürettiği münbit bir ortama çevirir. Bu nedenle zindanda sağlığı korumak çok önemlidir. Zindanın belki de en kötü şeylerinden birisi hasta olmaktır. Küçük ve önemsiz bir hastalık, zindanın şartları içerisinde uygun bir tedavi görmediği için, gittikçe büyür ve bazen geri dönüş olmayan ciddi rahatsızlıklara sebebiyet verebilir.

Sağlığın korunması için öncelikle, zihnin sağlıklı olması lazımdır. Çünkü zihnin, olumsuzlukları düşünüp kendisine dert edindiği oranda; bedensel rahatsızlıklar da arka arkaya gelmeye başlar. Her gelen hastalık, zihni meşgul ettiği için ona haddinden fazla bir önem verilir ve hastalık daha da büyümeye başlar. Bu, adeta kısır bir döngü gibidir. Zihin kendisini dinledikçe yeni rahatsızlıklar tespit eder, rahatsızlıklar tespit edilince de zihin gözünde büyütür. Bu nedenle sağlıklı kalmanın ilk şartı zihinsel olarak sağlıklı olmaktır. Bundan sonra da fazla uyumamaya, abur cubur veya fazla yememeye; spor yapmaya, bunu yapamıyorsa muhakkak günde en az bir saat volta atmaya dikkat etmelidir. Bir de ortamı sık sık havalandırmak, kişisel ve ortam temizliğine önem vermek, sağlığın korunması açısından önemlidir.

13. Cezaevlerinde bulunan ve farklı davalardan yatan Müslümanların aralarındaki ilişkiler nasıl olmalıdır? Tavsiyelerinizi alabilir miyiz?

Aynı inanç dünyasından, ancak farklı cemaat ve gruplara mensup Müslümanların aralarındaki münasebetler sadece zindanda değil, her ortam ve şartlarda İslam kardeşliği çerçevesinde olmalıdır. Rabbimiz, Müslümanları kardeş kılmıştır. Bu kardeşliğin, kan kardeşliğinden daha öte bir anlam taşıdığını Ensar-Muhacir kardeşliğinde, Bedir Gazvesi'nde Mus'ab bin Umeyr'in *radıyallahu anı* bir Ensari tarafından esir alınan kardeşini sıkı tutup kaçırmamasını, çünkü annesinin çok zengin olduğunu ve karşılığında büyük bir fidye vereceğini tavsiye etmesinden anlıyoruz. Yani iman ve İslam kardeşliği, aynı anne ve babadan olan kardeşlikten çok daha üstündür. Dolayısıyla hangi cemaatten, camia ve gruptan olursa olsun, içinde bulunduğu oluşumun ismi ne olursa olsun Rabbimiz bizi Müslüman olarak nitelemiştir. Daha sonra da *"Ancak müminler kardeştir"* fermanıyla Müslümanları kardeş kılmıştır. Evet, Müslümanlar birbirleriyle kardeşirler. Kardeş olan Müslümanların birbirlerine her şeyleri, yani kanı, namusu ve malı haramdır.

Rasûl-i Ekrem *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Zandan sakınınız. Çünkü zan (yersiz itham), sözlerin en yalan olanıdır. Başkalarının konuştuklarını dinlemeyin, ayıplarını araştırmayın, birbirinize karşı övünüp böbürlenmeyin, birbirinizi kıskanmayın, kin tutmayın, yüz çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları! Allah'ın size emrettiği gibi kardeş olun! Müslüman, Müslümanın kardeşidir; ona haksızlık etmez, onu yardımsız bırakmaz, küçük görmez. (Göğsüne işaret ederek) Takva buradadır. Takva buradadır!"

"Kişiye; Müslüman kardeşini hor görmesi, kötülük olarak yeter. Müslümanın her şeyi, kanı, namusu ve malı Müslümana haramdır."

"Şüphesiz ki Allah; sizin bedenlerinize, görünüşlerinize ve mallarınıza değil, kalplerinize kıymet verir."

Bir rivayette şöyle buyrulur:

"Birbirinize haset etmeyin, kin tutmayın. Başkalarının ayıplarını araştırmayın, konuştuklarını dinlemeyin, müşteri kızdırmayın. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun." 7

Her ortam ve şartta Müslümanların birbiriyle Allah'ın emrettiği gibi kardeş olmaları isteniyorsa, elbette en çok uyulması gereken yer zindan olmalıdır. Çünkü zindan, Müslümanların birbirlerine en çok destek olmaları ve yardım etmeleri gereken yerlerin başında gelir. Dolayısıyla farklı cemaat ve gruplara mensup olup da aynı zindanda kalan Müslümanların birlikte kalmaları mümkünse, birlikte kalmaları, eğer mümkün değilse de ayrı odalarda kalarak birbirlerine destek olup yardım etmeleri gerekir. Farklı

koşuş ve odaları paylaşıyor olsalar bile idari işlerde bir karar alınacaksa birlikte hareket edilmeli ve ortak tavır alınmalıdır. Zindanda İslam'ın izzetini, Müslümanın şahsiyetini korumak, her Müslümanın birincil görevi olduğundan, bu konuda bir sıkıntı ve sorun olduğunda birbirlerinden gerekli desteğı esirgememelidirler.

Eğer aynı koşuş ve odalar paylaşıyorsa, farklılıklar hiçbir şekilde gündem edilmemeli, ortak şeyler üzerinde mutabakat kurulmalıdır. Müslümanlar arasındaki ortak paydalar, sayılmayacak kadar çok; farklılıklar ise, o derece azdır. Gerçek bu olmasına rağmen, ortak şeyleri bırakarak farklılıklara takılmak; hem iman noktasında mahzurludur, hem de akıl noktasında bir eksikliktir. Bu nedenle birlikte kalan, farklı gruplara mensup Müslümanlar; kendilerini İslam ümmeti ailesinin birer ferdi olarak görmeli, ilişkilerini ve birlikte aynı ortam paylaşma şartlarını İslam kardeşliğı çerçevesine dayandırmalıdır. Özellikle Müslümanlar arasında derin uçurumlara sebebiyet veren ve her hareketini küfre girmeye sebep sayan tekfir düşüncesi, zindan ortamı içinde kesinlikle terk edilmelidir. Çünkü üç beş kişinin yaşadığı bir ortamda, birisinin diğerlerini tekfir etmesi, birlikte yaşamayı imkânsız hâle getirir. Asıl itibarıyla, diğerlerini kâfir veya müşrik gören birisinin de o ortamda yaşaması, söyledikleri ile yaptıklarının çelişmesi anlamına gelir. Çünkü dinimizce müşrikler ancak necistirler. Necasetin olduğu bir ortamda kalmak ise iman sahibi bir insana yakışmaz. Hasılı, birlikte kalacak farklı gruplara mensup Müslümanların birbirlerine saygılı olmaları, birbirlerini Müslüman olarak kabullenmeleri, kardeşliğı esas almaları, birbirlerini sevmeleri, birbirlerine karşı müsamahakâr davranmaları, farklılıkları bir kenara bırakıp ortak değerler üzerine birleşmeleri gerekmektedir.⁸

14. Cezaevinde bulunan Müslümanların sol gruplarla ve adli mahkûmlarla aralarında münasebet nasıl olmalıdır? Hususen Müslümanın davetçi kimliğı cezaevinde nasıl açığa çıkmalıdır?

Siyasi olarak cezaevine giren bir Müslümanın diğer mahkûmlarla aynı koşuşta kalması, cezaevi kanun ve yönetmeliklerine aykırıdır. Bu nedenle gerek sol gruplarla ve gerekse de adlilerle ancak hastane, mahkeme, hobi faaliyetleri gibi yerlerde ve kısıtlı zamanlarda karşılaşabilmektedirler. Bu karşılaşmalarda bir Müslümanın yapması gereken şey, İslami şahsiyetini muhafaza etmesi ve onlarla insani ilişkiler kurmasıdır. O kısıtlı zaman içinde, yapabilirse 3-5 kelimelik de olsa nasihatlerde bulunmalı; dünyanın geçiciliğı, ahiretin daimî oluşu, dünyadaki her şeyden hesaba çekileceğimiz, Allah'ın gösterdiği yolun yani İslam'ın dışında kalan tüm yolların ebedî yurt olan ahiretin berbat olmasına yol açacağı gibi konular üzerinde durulmalıdır. Bunlar yapılırken muhatap incitilmemeli, itham altında bırakılmamalı, İslam sevdirmeli ve kolaylaştırılmalıdır.

Çünkü ebedî rehberimiz olan Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız; sevdiniz, nefret ettirmeyiniz."

8. Yazarın yukarıdaki iki paragrafta belirtilen görüşüne katılmadığımızı Editör yazısında belirttiik.

15. Farklı cezaevlerinde bulunan Müslümanların birbirlerini tanıma, tecrübe paylaşımı ve haberleşmeleri noktasında zindan ehline tavsiyeleriniz nelerdir?

Maalesef bu konuda çok eksiklerimiz var. Müslümanlar olarak özgür ortamlarda bir araya gelip birlikte hareket edemiyoruz ki farklı zindanlarda bunu başarabilelim. Nasıl kabul edersek edelim, zindan dışarının içeriye yansımasıdır. Dışarıda neyse, içeride de üç aşağı, beş yukarı oyuz. Aslında her Müslüman, bu konu üzerinde çokça tefekkür etmeli ve Müslümanlar arasındaki tefrikayı ortadan kaldırmanın çarelerini aramalıdır. Günümüzde bu, hem fert bazında her Müslümanın görevidir, hem de cemaatsel boyutu olan bir sorumluluktur. Kâfirlerin, kendi küfrü üzerinde ve İslam düşmanlığı söz konusu olduğunda birleşmelerini görmek, buna karşın Müslümanların küçük teferruatlara takılarak ayrılıkları körüklemeleri, kalbinde iman olan her insanın yüreğini kanatıyor. Aksi ispatlanmadıkça, İslam adına kurulmuş bütün cemaat ve organizasyonların amaçlarının *'İla-yı kelimetullah'* ve İslamiyet'i hâkim kılmak için çalışıp mücadele etmek olduğunu kabul etmek lazımdır. Bu uğurda verilen mücadelelerin yöntemleri farklı olabilir. Bu farklılıklar yüzünden hiç kimsenin diğerini itham etmeye hakkı yoktur. Bir kişi veya cemaat, mücadele şeklini ve fikirlerini hak bildiği vakit: *'Benim yolum haktır veya daha güzeldir' demeye hakkı vardır. Fakat 'Hak yalnızca benim yolumdur'* demeye hakkı yoktur. Kim bu hakkı kendisinde görürse, işte o zaman; ayrılıklar, ithamlar, İslam düşmanlarını bırakıp birbirleriyle mücadele başlar. O zaman güçler dağılır, kuvvet gider ve düşman karşısında zayıflık başlar.

Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

*"Allah'a ve Rasûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir."*⁹

Sorunuzun cevabına gelince... Şimdiye kadar farklı zindanlarda kalan Müslümanlar arasında böyle bir irtibat kurulmadı. Belki ferdi bazda bağlar kuruldu, ancak bu bir program dahilinde yapılmadı ya da yapıldıysa da benim haberim yoktur. Elbette bu, büyük bir eksikliktir. Yukarıda değindiğim gibi, belki de bu eksikliğin yegane sebebi dışarıda bu irtibat ve diyalogun sağlanamamasıdır. Ancak şimdiye kadar düzenli bir diyalogun oluşmamış olması, bundan sonra da olmaması için bir sebep oluşturmamalıdır. Belki de zindandaki irtibat ve diyaloglar, önce bölgesel bazda, sonra da bütün İslam coğrafyasında İslam ümmetinin vahdeti için bir vesile olur. Şüphesiz kalpleri evirip çeviren Allah'tır. Allah dilerse niçin olmasın?

Zindandaki Müslümanların birbiriyle irtibat kurup tecrübe paylaşımları ve haberleşmeleri için ilk yapılacak şey, mektuplaşmaktır. Herhangi bir kardeş, başka bir cezaevinde olduğunu bildiği ya da haberlerde tutuklandığını duyduğu Müslümanlarla mektuplaşarak, irtibat ve diyalog içine girebilir. Bunun dışında mensup oldukları cemaatlerin yönlendirmeleriyle birbirlerinden haberdar edilebilirler. En güzeli de

ailelerin birbirleriyle tanışıp kaynaşmaları ve onlar vasıtasıyla eşlerinin birbirleriyle haberleşmeleridir. Ailelerin birbirleriyle tanışmaları, onlar açısından imtihanı hafifletir. Kürtçe'de 'Mırına tevda govende' şeklinde bir deyim vardır. Anlamı: 'Birlikte ölüm, düğündür' şeklindedir.

16. Yargılama sürecinde gerek şahsınız, gerek başka Müslümanların karşılaştığı ilginç hukuksuzluk örneklerinden şahit olduklarınızı paylaşır mısınız?

Hizbullah mensuplarının gözaltına alınmalarından tutun da, gözaltında gördükleri eziyet ve işkencelere, oradan da tutuklanıp cezaevine girinceye ve mahkeme aşamalarına kadar hepsi hukuksuzluk örnekleridir. Bizimle ilgili konularda hiçbir zaman hukuk işlemedi, adalet gözetilmedi. Hukuktan kastım elbette İslam hukuku değildir. Düzenin kendi kanunları dahi bizimle ilgili konularda işlemedi. Lehimize olan hiçbir kanun uygulanmadı. Her bir kardeşimiz Ümeyye bin Halef'in Bilal'e *radiyallahu anh* yaptığı işkencelerin benzeri işkencelere maruz kaldı. İki kardeşimiz, işkenceler altında şehid edildi. Birçok kardeşimiz boş arazilere götürülüp şehid edildi. Kardeşlerimizin bir kısmı, kaçırıp gözaltı merkezleri dışında boş arazilerdeki metruk binalarda günlerce işkencelere uğratıldı, isteklerini aldıktan sonra sanki yeni yakalanmış gibi işlemleri yapıldı. Onlarca kardeşimiz sakat kaldı ya da işkencelerin etkisiyle ömür boyu sürecek rahatsızlıkları üzerinde taşımak zorunda kaldı. İşkenceli sorgulamalardan hiçbir kardeşimiz istisna edilmedi. Oysa onların kanunlarında işkence, insanlık suçudur. İşkence ile alınan ifadeler, mahkeme huzurunda delil olarak kabul edilemez. Hatta gözaltında alınan ifadelerin hiçbirisinin mahkeme huzurunda delil olarak kabul edilmemesi, hukuki bir gerekliliktir. Ancak hepimiz işkence altındaki yasak sorgu yöntemleriyle alınan ifadelerin mahkemelerde delil olarak kabul edilmesi sonucu ceza aldık. Tüm bunlar bizimle ilgili konularda hukukun ve adaletin devre dışı olduğunu gösteriyor.

Bunun dışında şimdilerde birkaç yıllık tutukluluğu çok görüp seslerini yükseltenler, onca yıl süren davalarımız için suspus olmuşlardı. Benim kendi davam, tam 13 yıl sürdü. Yani 13 yıl tutuklu kaldım. Faraza 13 yıl sonra suçsuz olduğuma kanaat edilmiş olsaydı, zindanda geçirdiğim yılları kim bana iade edebilirdi? 2004 yılında baştan sona değişen Türk Ceza Kanunu'nda tutukluluk süresinin on yıl kadar sınırlandırılmasına ilişkin bir madde vardı. O sıralarda benimle birlikte tam 37 kardeşimizin on yıllık tutukluk süresi sona ermişti. Cezaevlerinden bu kapsama giren kişilerin isim listelerini istediler. Adamlar, bizim çıkacağımızı anladıklarında, bu maddenin yürürlük tarihini önce 2005'e, sonra 2007'ye daha sonra da 2010 yılının 29 Aralık'ına ertelediler. Bunu sadece ve sadece, Hizbullah tutuklularının yararlanmaması için yaptılar. Buna rağmen bu madde yürürlüğe girdiğinde, bazı ağabey ve kardeşlerimiz maddeden yararlanıp cezaevinden çıktılar. Bizden tahliye olan sadece 20-25 kişi olmasına ve gerek PKK ve gerekse diğer gruplar ve adlilerden yüzlerce hatta binlerce kişi tahliye olmasına rağmen sanki sadece tahliye olan bizimkilermiş gibi, yer yerinden oynadı. Basın sadece bizi gördü, bu konuda hükümet suçlandı. Hükümet üyelerinden olan ve şu an Adalet Bakanlığı koltuğunda oturan zat, kendilerini aklamak için: 'İsteselerdi bir saatte bitirirlerdi' diyordu. Oysa mesele Ergenekon, Balyoz vs. gibi kişilere de dayanınca,

aynı hükümet üyeleri, tutukluluk süresinin uzunluğundan bahsetmeye ve aşağı indirmek için çareler aramaya başladılar. Hasılı, bizimle ilgili konuların hiçbirinde ne hukuk ne de adalet uygulandı. Hâlen de aynı hukuksuzluk ve adaletsizlik devam ediyor.

Örneğin, Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru hakkı, sadece 2012'den sonra biten davalar için geçerlidir. Bu nedenle herkes başvurabiliyor, ancak biz başvuramıyoruz. Yine mesela Hizbullah davalarında dijital veriler, Yargıtay tarafından delil olarak kabul edildi ve bu, içtihad hâline getirildi. Zaten bu içtihad emsal gösterilerek, Balyoz davasındaki sanıkların cezası onaylanmıştı. Ancak Anayasa Mahkemesi, dijital verilerin delil olmayacağına hükmederek, Balyoz davasındaki sanıkların hak ihlaline uğradığına karar verdi. Bunun sonucunda hükümlü olmalarına rağmen, bütün Balyoz sanıkları tahliye edildi. Ancak özellikle 2000 sonrası ceza alan Hizbullah davalarına mensup kardeşlerin çoğu, dijital veriler delil gösterilerek hüküm giymiş olmalarına rağmen cezaevinde kalmaya devam etmektedirler.

Çünkü Anayasa Mahkemesi'nin verdiği karar, bireyseldir. Hizbullah hükümlüleri, bireysel başvuruda bulunamadığı için adaletsizliğe uğramaya devam etmektedir. Yani deniyor ki, onlara böyle, sana böyle. İster beğenirsin, ister beğenmezsin. Elbette biz, onlardan ne hukuk ne de adalet bekliyoruz ve hakkımızı Adil-i Mutlak olan Rabbimize havale ediyoruz.

17. Zindan sürecinde sizi çok duygulandıran ve keyiflendiren anılarınızdan bazıılarını bizimle paylaşır mısınız?

İlkler her zaman yürek dağlayıcıdır. Dolayısıyla zindan sürecinde beni en çok duygulandıran şeyler de alınan ilk cezalar, uzak illere yapılan ilk sürgünler ve cezaevinde vefat edip, Rabb-i Rahman'ın katına çıkan kardeşlerin ve onların ailelerinin durumu oldu. Nasıl ki dışarıdaki mücadele esnasında ilk şehadetler yürek yakıcıdır, ama sonrasında şehidler çoğalınca artık bir kanıksama oluyorsa, zindan sürecinde de ilk cezalar, ilk sürgünler ve ilk vefatlar beni derinden etkilemişti.

Keyiflendiren ya da güldüren anılar da çok olmuştur. İlk aklıma gelenlerden birisini sizinle paylaşayım.

Galiba 1997 yılıydı. Fizikte güçlü, ancak yaşça küçük, 14-15 yaşlarında bir kardeşimiz tutuklanmıştı. Bir gün ona, babasının vefat ettiği haberi geldi. Tabi hepimiz üzüldük, taziyesini yaptık. O zaman telefon olayı olmadığı için arayıp sorma durumu da yoktu. Bir haberin gerçekliği, ancak gelen görüşçüler tarafından doğrulanıp tekzip edilebiliyordu. Bingöl cezaevinde olduğumuzdan görüşçüler, iki üç ayda bir ancak gelebiliyorlardı. Babasının vefatını duyduktan bir ya da bir buçuk ay sonra bu kardeşimizin görüşçüleri geldi. Görüş mahalline gittiğinde karşısında babasını görmesin mi! Tabi kardeşimiz, ilk başta gözlerine inanamayıp hayal gördüğünü sanıyor. Gözlerini kırptırıyor, yüzünü çevirip tekrar bakıyor ki hayal görüp görmediği anlaşılsın. Karşıdaki babası da oğlunun bu hareketlerine bir anlam veremiyor. Kardeşimiz

bakıyor ki, karşıdaki gerçekten babası, bu kez babasına hangi yoldan geldiğini soruyor. Bu soruyla da babası gibi görünen şahısın ruhlar âleminde gelip gelmediğini anlamak istiyor. Babası her zaman ki gibi geldiği yolu, yoldaki arama noktalarını ve orada çektiği eziyeti anlatınca, babasının bir hayalet olmadığı kanaatine varıyor. Daha sonra babasına kendisinin ölüm haberini aldığını, taziyenin yapıldığını, kendisini karşıda görünce hayalet gördüğünü sandığını anlatıyor. Meğer ölen aynı adı taşıyan bir köylüleri imiş. Haber babası olarak zindana gelmişti.

18. Zindan ehlinin karşılaştığı en ciddi vesveseler ve bunlarla mücadele noktasında tavsiyeleriniz nelerdir?

Şeytan, her durumda insanı delalete düşürmek için uğraşır. Bu, onun asli görevidir ve görevini yapmak için Allah'tan insanların tekrar dirilecekleri güne kadar mühlet istemiştir. Allah ise ona bilinen bir vakte kadar mühlet vermiştir. Dolayısıyla Allah'ın düşmanı olan İblis, kıyamete kadar iman ehlini delalete düşürme görevini sürdürecektir.

Zindanın kendisine has sıkıntıları, elbette şeytanın vesveselerine de kapı aralar. Ancak benim görebildiğim kadarıyla akidevi noktalarda vesveseye düşen kardeşlerimiz olmamıştır. İbadet noktasında da vesveseye düşüp ibadetlerini aksatan kardeşlerimiz hamd olsun olmamıştır. Abdest, gusül ve temizlik konularında vesveseye düşenleri hem gördüm, hem de duydum. Çözümü aslında çok basittir. Rasûl-i Ekrem'in *sallallahu aleyhi ve sellem* güzide sahabelerinin hayatını bilen birisi, bu konularda vesveseye düşmemelidir. Ancak gariptir ki, bu kardeşlerimiz onların hayatlarını çok iyi bildikleri hâlde vesveseye düşüyorlardı. Dolayısıyla bunun tedavisi, ehemmiyet vermemektir. Bu konuda Bediüzzaman şöyle demektedir: *'Ey maraz-ı vesvese ile müptela! Biliyor musun, vesvesen neye benzer? Musibete benzer. Ehemmiyet verdikçe şişer; ehemmiyet vermezsen söner. Ona büyük nazarıyla baksan büyür, küçük görsen küçülür. Korksın ağırlaşır, hasta eder. Havf etmezsen hafif olur, mahfi kalır. Mahiyetini bilmezsen devam eder, yerleşir. Mahiyetini bilsen, onu tanısan, gider. (...) Zira şu vesvese öyle bir şeydir ki, cehil onu davet eder, ilim onu tardeder. Tanımazsan gelir, tanısan gider.'*

19. Varsa bir şiirinizi bizimle paylaşır mısınız?

Küçüklüğümden beri şiiri ve şiir yazmayı severdim. Zaman zaman amatör şiirler yazdığım oldu. Ancak on yıl oldu, şiir yazmayı bıraktım. Eski şiirlerimden birisini aşağıya alıyorum.

Hoşçakal Anne

Kalın duvarlar örmüşler çevreme

Beni tutsak etmişler güya Anne.

Kollarıma kelepçeler geçirmişler

Ruhuma zincir vurulmaz, bilmiyorlar Anne

Yasalar çıkardılar önüme göstermelik

Kanunları da kendileri gibi karanlık

Namazın cezası olmuş idamlık

İdamla yargılanıyorum, bilmiyor musun Anne?

Susturmak mümkün müdür bir idam ile

Biter mi sınırlar bu kutsal mücadele

Bir canıma göz dikmişler, oysa binlerce

Canım olsa ne çıkar, bilmiyorlar Anne.

İslamsız bir hayatı yaşanmaz biliriz

Şeriat uğruna tutsaklığı hürlük biliriz

Bir ömür ne ki, canlar feda etmişiz

Kur'an'da karşılığı cennettir, bilir misin Anne?

Sana vasiyetimdir arkamdan ağlama

Var git kardeşimi de aynı yola ada

Şehadete ulaşmam için dua et Allah'a

Anaların duası makbuldür, unutma Anne!

Özlemini içine at hüznün belli olmasın

Ki düşmanlarımız sevinme yolu bulmasın

Sen mücahidler anasısın, başını eğik olmasın

Cennette buluşmak üzere hoşça kal Anne.¹⁰

20. Son olarak eklemek istediniz birşey var mı?

Son olarak şunu söylemek isterim: Bizler Müslümanız. Allah için, O'nun rızasını kazanmak, dinini hâkim kılmak, adını yüceltmek için mücadele ettik. Bu mücadelede şehadeti arzuladık. Ancak Rabbimiz bize zindanı takdir etti. Dolayısıyla zindanda geçirdiğimiz her an, bizim için ibadettir. Bediüzzaman'ın dediği gibi; *'Allah'ı tanıyan ve O'na itaat eden, zindanda dahi olsa bahtiyardır. O'nu unutan ise, saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır.'* Elhamdülillah Müslümanız ve elhamdülillah Rabbimizi tanıyor ve O'na itaat ediyoruz. Bu dünyanın geçici ve ahiretin de kalıcı olduğuna ve dünyanın ahiretin tarlası olup, hasat yerinin ahiret olduğuna inanıyoruz. Bu dünyada yaptığımız her şey, ahirette sevap ya da günah olarak karşımıza çıkacaktır. O hâlde Rabbimizin rızasını ararken girdiğimiz zindan imtihanında her anımızın ibadet olması, bizim için bir kayıp değil bilakis kazançtır. Bu dünyanın nimetlerinden mahrum kalmış olabiliriz, bu hiç de önemli değildir. Çünkü Allah için dünyada kaybedilen hiçbir şey boşa gitmeyecektir. Malımızı ve canımızı, karşılığında cennet vermek üzere satın alan Rabbimiz, bu dünyada kaybettiklerimize karşılık inşallah cennette büyük mükâfat ve nimetler verecektir. Buna rağmen Rabbimizin bize öğrettiği gibi biz hem dünyada hem de ahirette iyilik istiyoruz. Zindan imtihanına Allah için sabredersek inşallah Rabbimiz bu imtihanı omuzlarımızdan indirecek ve bizi zindandan kurtaracaktır. Peygamberi Yusuf'u *aleyhisselam* zindandan çıkarıp Mısır'a sultan yapan Rabbimiz, elbette bizleri de çıkarmaya kadir. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Allah'a emanet olun!

Yusuf-i Medreseye Hazırlık

Bu yol, çocukların saçlarını ağartan yoldur. Bu yolda yiğitler damardaki kanlarını akıtır, kendisine biçilmiş zamanı feda ederler. Bu yol uzun ve meşakkatlidir. Omuzladığımız bu dava ne kağıtlar üzerinde çizerek, ne zihinlerde kurulmuş hayallerle, ne de bol keseden vaadlerle yaşanır. Yolun sonu belli; ya kılıçların sıcaklığı ya da adaletin serinliğidir. İkisi de bedel/fedakarlık ister.

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla...

Hamd, imtihanlar ile necis ve temizi birbirinden ayıran Allah'a aittir. Salât ve selam imtihanlar karşısında sabırla, dimdik, yıkılmadan ayakta duran Rasûlullah'ın ve sahabelinin üzerine olsun.

Esir kardeşim! Yusuf'un kıssası Kur'an'da "Kıssaların en güzeli" ¹ olarak nitelendirilmektedir. Hepimiz Yusuf'u aley-

hisselam örnek aldık. Onun yolunun takipçisiyiz. İbretlerle dolu kıssası bizim yol haritamız, gelecek neslin mirasıdır. Bu mirası bütün müminler paylaşmıştır. Zindanda, dört duvar arasında yıllarca kalmak, zindan arkadaşları edinmek... Hepimizin kaderi Yusuf'un kaderi gibidir. Bu mekanlar İslam yolunda duraklama mekanlarıdır. Hiç kimse bu mekanları ziyaret etmeden yoluna devam etmez. Oranın nemli havasını solumadan, soğuk duvarlarına yaslanmadan, daracık, parmaklıklarla donanmış

1. 12/Yusuf, 3

pencerelerin ardında yıllar çürütülmeden davaya sahip çıkmayı mı düşünüyoruz? Tağuta kinimizi-düşmanlığımızı artırmayı mı düşünüyoruz? Bu, selefimizin geçmişine aykırıdır.

Bu yol, çocukların saçlarını ağartan yoldur. Bu yolda yiğitler damardaki kanlarını akıtır, kendisine biçilmiş zamanı feda ederler. Bu yol uzun ve meşakkatlidir. Omuzladığımız bu dava ne kağıtlar üzerinde çizerek, ne zihinlerde kurulmuş hayallerle, ne de bol keseden vaadlerle yaşanır. Yolun sonu belli; ya kılıçların sıcağı ya da adaletin serinliğidir. İkisi de bedel/fedakarlık ister.

Yoluna tabi olduğun Allah'ın elçilerini düşün. Atamız İbrahim, Nuh, Yunus, Yusuf *aleyhimusselam*, Peygamberimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* ve daha nice Peygamberler... Bir de bu yolun aydın şahsiyetlerini, 'İmam Ahmed'i, 'İmam Azam'ı, 'Şeyh Muhammed b. Abdulvahhab'ı, 'Seyyid Kutub' gibi dava adamlarını düşün. Hepsinin tarihine göz atsan sabrettikleri o meşakkatleri okurken gözlerin yorulur. Kalbini bir ürperti kaplar. Kendi imanından şüphe edersin. İslam'ı yeryüzüne hakim kılmak için mücadele verirken karşılaştıkları imtihanlara fedakarlıkla, sabırla karşılık vererek tarihe isimlerini yazdırmışlardır. Bugün senin ve senin gibi düşünen Müslümanların zindanlarda oluşu, selefimizin yoluna tabi olduğumuzun alameti ve inancımızın bir gereğidir.

Evet, Yusuf kardeşim! Ben henüz zindanlarda kalmadım. Ama zindan da kalmış olan ağabeylerimden o mekanları dinledim. Esareten Allah'a sığınırım. Rabbimden cezaevine girmek gibi bir temennide bulunmadım. Fakat biliyorum ki; bu yerler tapusuzdur. Bu yolda

yürüyen herkes oraya uğrayacaktır. Ve yine biliyorum ki; bu mekanlar rotası cennet olanların canını, malını, vaktini harcayarak medreseye çevirdikleri mekanlardır. Buraları kendine yurt edinmiş aydınlar, bu mekanlardan gerektiği gibi istifade etmişlerdir. Geçmişte ve günümüzde ümmete yön veren nice komutanlar, ümmeti bu mekanlardan kontrol etmiş ve eğitmişlerdir. Selefimizin bu mekanlardan istifade ettikleri gibi senin ve bütün Müslümanların istifade etmesini Rabbimizden istiyoruz.

Esir kardeşim! Cezaevini güzel bir şekilde değerlendirip hem geçmişin günahlarından arınmak hem de gelecekte yapılacak hizmetlere azık hazırlayabilmek için bazı noktalara dikkat etmemiz ve bazı konularda da şuurlanmamız gerekiyor.

Birçoğumuzun cezaevlerine bakış açısı şöyledir: Günlük yaşantıda değiştiremediğimiz ahlakı, Rabbimize olan kulluğu, zikir, ilme, kitaplara ayıramadığımız vakti, cezaevlerinde ayırabileceğimize, içerisinin insanı bu yönden değiştirdiğine inanarak kendimizi tatmin ediyoruz. Oysa insanoğlu günlük yaşantıda, ev ortamında nasıl ise, hapishane ortamında da öyledir. Arasında bir farkın olmadığını oraya girip çıkanlar bilirler. Dört duvar, demir parmaklıklar ne kişiyi Allah'ın kendisinden hayâ ettiği ahlaka bürüyor ne de Peygamberler gibi abid bir kul yapıyor. Cezaevleri sihirli mekanlar değildir, insanı bir çırpıda değiştirsin.

Hayâ, kulluk, zikir, ilimle meşgul olma gibi birçok ahlaki erdem, cezaevlerinde kazanılan durumlar değildir. Bunu öğrenmenin yeri dışarıdır. Müslümanın hapishaneye düştüğünde hem kardeşine yük olmaması hem de kendi nefesine

eziyet etmemesi için; dışarıdayken iken kendisine güzel ahlakı gündem etmesi gerekir. Bunun için bulunmaz fırsat ev ortamlarımızdır.

Cezaevlerinde kişilerin birbirleriyle anlaşabilmesi, birbirlerine zarar vermeleri için güzel ahlak önemlidir. Sen de biliyorsun ki; Müslümanların hapse düşükleri zaman birbirleri ile sıkıntı yaşadıkları yer, genel olarak ahlaki konulardır.

Asıl şaşılacak durum ise; dışarda kardeşleriyle iyi anlaşılan bir Müslümanın, cezaevine girdiğinde problem yaşamasıdır. Bunun sebebi şudur: Dışarıda iken Müslümanlar birbirlerini haftada bir-iki kere, üç-dört saatlik zaman dilimlerinde görüyorlar. Bu süre zarfında kişinin hem ahlaki noktalara dikkat etmesi hem de kardeşinin kahrına, çilesine sabırla muamele etmesi kolaydır. Çünkü bu hâl, üç-dört saat sonra bitecektir. Fakat cezaevi ortamı böyle değildir. Ev ortamı gibi, yaşanan olaylar, fitri ahlaklar ve zindan arkadaşlığımız sürekli. Artık kişinin sabrı zorlanmaya başlar.

Bu nedenle hassaten aile içinde güzel ahlakı yerleştirmeyi öğrenmemiz gerekir. Kişi hanımına, çocuğuna, anne-babasına veya akrabalarına nasıl muamele ediyorsa, hakeza içeride de aynı davranışı Müslüman kardeşine uygulayacaktır. *'Kadınla, çocukla, anne-baba ile muamelede İslam'ın bizden istediği ahlak nedir?'* sorusuna aldığımız cevapları dert edinir ve kendi evlerimizde hayata geçirirsek; Allah'ın izni ile cezaevlerine yönelik hazırlığımızı yapmış oluruz.

Fakat bizler genel olarak bu hazırlığı dışarıda yapmayıp ahlaki konuları içeride düzeltmeye, öğrenmeye yelteniyoruz. Bu

uygulama hapisane ortamına aykırıdır. Zaten insan içeride birçok fitri ihtiyaçlarından mahrum vaziyettedir. Böyle olunca kendi nefsi ile cedelleşmektedir. Bir başkasına tahammül etme, sabretme gücünü kendinde bulamamaktadır. Kişinin bu sorunlardan kurtulması için sabır, edep gibi birçok konuyu aile ortamında düzeltmiş olması lazımdır.

Bu konuda biz Müslümanların hâli irdelendiğinde, durumun tam tersi olduğu görülecektir. Genelde *'Aile ortamında rahat olmalıyız', 'Aile içinde rahat etmeyeceğiz de nerede rahat edeceğiz?'* diye düşünülüyor. Oysa kaçırdığımız nokta; ev ortamındaki bu rahatlığımızın, kardeşlerimizle yaşadığımız umumi ortama yansıyor olmasıdır. Karşımızdakiler de hanımımız, çocuğumuz olmadığı için kahrımızı da kimse çekmiyor. Böylelikle cezaevinde ikinci cezaevi ortamını yaşamış ve yaşatmış oluyoruz. Bu problemleri aza indirgemenin tek yolu; aile ortamında İslam ahlakını geliştirmektir.

Esir kardeşim! Cezaevi ile ilgili söylemek istediğim başka bir nokta da şudur: Biz bu yola tek başımıza çıkmadık. Ümmet olarak, bütün kardeşlerimizle beraber yola koyulduk. Yolda sevinçli durum yaşadığımızda beraber sevineceğimiz gibi, sıkıntı yaşadığımızda da beraber bu yükü üstleneceğiz. Cezaevine girmek, topluca yaşadığımız sıkıntılardan biridir. Koşuşlar Müslüman kardeşlerimizle doludur. Günün birinde buralarda bir araya geleceğiz belki de. Rabbim hakkımızda hayırlı olan ne ise onu yazsın.

İnsanın olduğu yerde, sıkıntılar çoktur. Hele ki birden fazla insan olduğu yerlerde bu durum daha barizdir. Kalabalık olan yerlerde sorunların aza indirgenebilmesi

için ise; cemaat ve emir yani tek komutla hareket etme anlayışı oldukça önemlidir.

İslam, bir dindir. Cezaevinde veya dışarıda İslam dinini yaşamamanın zemini cemaattir. Cemaatle ve tek komutla hareket etmek nerede olursa olsun istikrarın ve refahın olması için elzemdır. Her kafadan sesin çıktığı, bir meselede herkesin fikir sahibi olduğu yerlerde Müslümanın tartışmadan, ihtilafa düşmeden yaşaması mümkün değildir. Bu nedenledir ki; Peygamber bu ihtilafın önüne geçmek için: "Yolculuğa çıktığımız zaman üç kişi de olsanız birini emir olarak tayin edin." buyurmaktadır.

Cezaevleri yolculuktan daha uzun süreli ve meşakkatlidir. Yolculukta emire tabi olmak, tek komutla hareket etmek gerekli ise; hayatın uzun süreli hapsedildiği mekanlarda evleviyetle gereklidir. Velez bu konuda naslar olmasaydı bile toplu kalınan mekanlarda bir emirin olması bilinen hakikat ve tecrübedir.

Üç kişilik bir koğuş düşünelim. Burada biri gündüz uyumayı, gece kitap okuyup ders çalışmayı düşünüyor; diğeri gece uyuyup gündüz ders çalışmayı düşünüyor; bir diğeri ise gece spor yapmayı düşünüyor. Bu şekilde herkes istediğini yapsa koğuşun hâli ve kardeşlerin hâli ne olur düşünebiliyor musun?

Aynı dava uğruna içeri girenler birbirine düşman kesilir. Bunun hem şahsımıza hem de ümmete zararı vardır. Bundan Allah'a sığınırız. Herkesin kabul ettiği, son sözü söyleyen bir emir olsa, oda kurallarını, oda düzenini belirlese ve herkes bu kurallara uysa istikrar ve refaha ulaşılır. O zaman içerdekiler cezaevinde sıkıntı yaşamazlar ve birçok konuda kendini ge-

Esir kardeşim! Cezaevi ile ilgili söylemek istediğim başka bir nokta da şudur: Biz bu yola tek başımıza çıkmadık. Ümmet olarak, bütün kardeşlerimizle beraber yola koyulduk. Yolda sevinçli durum yaşadığımızda beraber sevineceğimiz gibi, sıkıntı yaşadığımızda da beraber bu yükü üstleneceğiz. Cezaevine girmek, topluca yaşadığımız sıkıntılardan biridir. Koğuşlar Müslüman kardeşlerimizle doludur. Günün birinde buralarda bir araya geleceğiz belki de. Rabbim hakkımızda hayırlı olan ne ise onu yazsın.

liştirebilirler. Aksi ise birbirleriyle uğraşmaktan ne kendini geliştirebilirler ne de o vakit dilimini Allah'ın istediği şekilde geçirebilirler.

Emirin gerekliliği ile ilgili özellikle şu örneği vermek istiyorum: Tağut, Müslümanları içeriye alıyor. Sonra Müslümanları hastaneye veya adliyeye götürüyor. Bu arada kameranın karşısında kardeşlerin kimisi ayet okuyor, kimisi tekbir getiriyor, kimisi 'yıldırılmazsınız' şeklinde sloganlar atıyor. Tağuta bu şekilde mesaj vermeye çalışıyorlar. Bu, çok yanlış bir usüldür. Böyle olan gruplara ne halk ne de tağut itibar eder. Fakat Müslümanlar kendi aralarında sözcü olarak birini seçseler ve sadece o konuşsa o zaman herkes saygı gösterir ve verilmek istenen mesaj ulaştırılmış olur.

Bu örneklerden sonra, Müslümanlar umumen her yerde, hususen de cezaevlerine girmeden cemaat mefhumunu çok güzel oturtmalılar ve içeri girdikleri zaman mutlaka koğuşlarında ve hapishane- de genel bir emir seçmelidir. Bu menheci prensip edinen herkes için cezaevi süreci bir nimettir inşallah.

Esir kardeşim! Cezaevine girişlerde dikkat edilmesi gereken bir noktaya dikkatini çekmek isterim; Akıllı selim olan Müslümanlar, *'İçimizde problemlili olan, ahlaki zaafiyete sahip olan kardeşlerimiz kimlerdir? Problemlili olmayan, ahlaki düzgün olan, bir koğuşu yönetebilecek kapasiteye ve sabra sahip olan kardeşlerimiz kimlerdir?'* diye oturum yapmaları gerekir. Bunlar tespit edildikten sonra, sıkıntılı olan kişilerin, sıkıntısı olmayan, onları idare edebilecek ve kötü zaafalarını eritebilecek Müslümanların yanına verilmesi gerekir.

Fakat genelde bunun tam tersi yapıyor. Bu yanlış. Herkes anlaştığı kardeşi ile kalsa sıkıntılı olan kardeşlerimizin hâli ne olur o zaman? Mühim olan onların sıkıntılarını da eritmek, izale etmektir.

Cezaevlerinde İmam Şafii'nin *rahimehullah* şu sözüne yer verilmelidir: *'Vakit kılıç gibidir. Ya sen onu kesersin ya da o seni keser.'* Başka bir sözünde şunları söyler: *'Sen kendini hak ile meşgul etmezsen, batıl seni meşgul eder.'*

Cezaevlerinin en büyük problemi programsızlıktır. Biri öğle on ikiye kadar yatı-

yor, biri sabaha kadar yatmıyor, biri boş işlerle uğraşılıyor, diğeri oturmuş sabaha kadar muhabbet ediyor. Bu insanların bir arada kalması, birbirleri ile anlaşması mümkün değildir. Fakat ortak bir program geliştirilirse, problemlerin çoğu kendiliğinden çözülecektir. Böylece boş kalan kişiler kardeşi ile uğraşmaktan vazgeçecektir.

Program yaptıktan sonra gerçekten nefsi pis olan, kendi nefsi çıkarları ve arzuları için Müslümanların huzurunu bozan insanlar olabilir. Bunları ıslah etmek için belli bir dönem uğraşmalıyız. Uğraştıktan sonra ıslah olmayanları, kangren olmuş bir organ gibi kesip atmamız gerekiyor. Biz bu kişileri düzeltmeyince bu sefer onlar bizi ifsat etmeye başlıyor.

Rabbimden isteğim, esir olan bütün hocalarımızı ve kardeşlerimizi esaretten kurtarması ve onların üzerine yardımını ve rahmeti indirmesidir. Bir sonraki yazıda buluşma ümidi ile...

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

Bugün içinde yaşadığımız sistemde; zindan, hicret vb. sıkıntılar kaçınılmazdır. Musibet bu harekete takdir edildiğinde, herkes tezahür ettiği sıfatlara göre nasibini alıyor. Kendinde bulunmayan sıfatlarla tezahür edenler imtihanın altında eziliyor, dayanamıyor, sabır ve direnç gösteremiyor. Kendini ve dava arkadaşlarını zor durumda bırakmış oluyor. Sebep: *'Varmış gibi yaptığı sıfatlar...'* Müslümanların musibetlerini ağırlaştıran, zindanlarını zindan, hicretlerini firak kılan bu tip insanlardır.



Bismillah

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun

Esselamun Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu

1. Sizi tanıyabilir miyiz? (Kimlik, yaş, memleket, eğitim, İslami davayla tanışma ve İslami davada bulunma süreci)

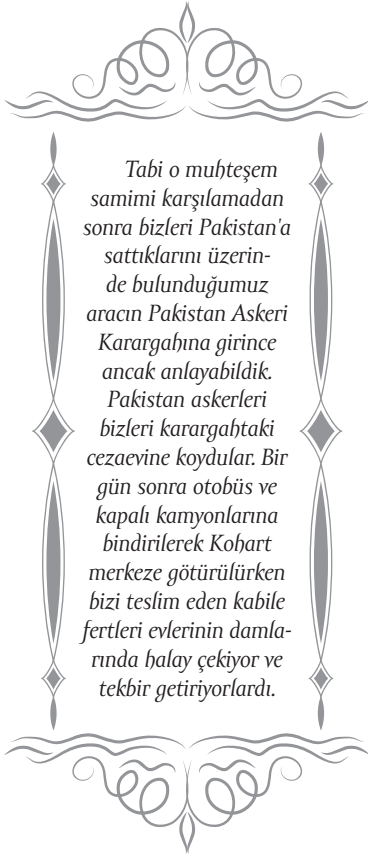
Abdulkерim el-Misri, 34 yaşındayım. Kahire doğumluyum. Evli, 3 çocuk babasıyım.

2000 yılında İslami ilimlerde bazı konularda derin bilgiler toplamak için Afganistan'a gittim.

(Mısır'daki baskılar nedeniyle kendisi ile ilgili detaylı paylaşım yapmak istemiyor.)

2. Daha önce zulme uğradınız ve yaklaşık iki yıl Guantanamo'da kaldınız. Nasıl gözaltına alındığınızı ve Guantanamo'ya gidiş sürecini anlatır mısınız?

Afganistan'da bulunduğum dönemde El Kaide isimli bir örgütün 11 Eylül 2001 sabahı kaçırmış olduğu 4 yolcu uçağını kullanarak ABD'ye karşı (daha sonra 11 Eylül ve 9/11 olarak anılacak olan) bir dizi koordine saldırı gerçekleştirildi. 2 uçak New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'nin ikiz kulelerine çarparak önce kuzey kulesinin daha sonra güney kulesinin çökmesine neden oldu. 3. uçak Washington DC yakınlarında Arlington Virginia'daki Savunma Bakanlığı'nın merkezi olan Pentagon'a çarptı. Her ikisinde Washington DC'de bulunan Beyaz Saray veya ABD Kongresi'ne (U.S Capitol) yöneldiği sanılan 4. uçak içindeki yolcuların uçağın kontrolünü ele geçirme çalışmalarının ardından Pennsylvania'daki Shanksville kasabası yakınlarında düştü.



*Tabi o muhteşem
samimi karşılamadan
sonra bizleri Pakistan'a
sattıklarını üzerin-
de bulunduğumuz
aracın Pakistan Askeri
Karargahına girince
ancak anlayabildik.
Pakistan askerleri
bizleri karargahtaki
cezaevine koydular. Bir
gün sonra otobüs ve
kapalı kamyonlarına
bindirilerek Kohart
merkeze götürülürken
bizi teslim eden kabile
fertleri evlerinin damla-
rında halay çekiyor ve
tekbir getiriyorlardı.*

Uçakların hiçbirinden kurtulan olmadı. Bu saldırılarda çoğu New York'ta olmak üzere toplam 2995 kişi öldü.

Bu saldırının önceleri bir komplo olduğunu düşünsek de geldiğimiz süreçte bu saldırıların bilinçli bir saldırı olduğu apaçık ortadadır. Çünkü bu saldırıların hedefi Küresel hegemonyanın finansal sembolü olan (İkiz Kuleler) Dünya Ticaret Merkezi, Küresel hegemonyanın askeri sembolü Pentagon ve başarıya ulaşmasa da Küresel hegemonyanın siyasi sembolü olan Beyaz Saray'dı.

Bu saldırılardan takriben bir ay gibi kısa bir süre sonra Amerikan ordusunun Afganistan'a düzenlemiş olduğu saldırılar sonucu Taliban hükümeti düşünce, benim gibi ilim için ya da farklı sebeplerden dolayı Afganistan'da bulunan yaklaşık 300 kişiyle beraber, Afganistan'dan Pakistan'ın aşiret bölgelerinden Kohart'a geçtik. Buradaki kabile bizleri sınırdaki dağlık bölgede karşıladı. Kış ve Ramazan ayı olması sebebiyle çok yorgun ve bitkindik. Yolda soğuktan ve açlıktan hayatını kaybeden kişiler de vardı. Kabile üyeleri bizlere sarılıyor, alınlarımızdan öpüyor ve muameleleriyle bizi utandırıyorlardı. Bizleri evlerinde misafir ettiler.

Bize çok iyi davranmalarına rağmen çok az yiyecek

veriyor, sürekli yerimizi değiştirerek uymamızı engelliyorlardı. Bizler buna bir anlam veremiyor, hüsn-ü zan ile fakir olduklarından ve ABD'ye yapılan bu saldırılardan bazı sorumluların bizim içimizde olabileceği korkusu ile yerimizin tespit edilmemesi için değiştirdiklerini düşünüyorduk. Bizi aldıklarının ikinci günün sabah namazına doğru hepimizi köyün merkezinde bulunan büyük bir camiye getirdiler. Pakistan hükümetinin bizlerin bu köyde olduğundan haberlerinin olduğunu ve bizleri şehir merkezinde güvenli bir yere götüreceklerini söylediler. Tabii ben genç ve tecrübesiz olduğumdan buna bir anlam verememiştim. Çünkü resmi olarak Pakistan vizesi almış ve öyle gelmiştim. Garip insanların mescide doluştuğunu, kabile fertlerinin bizleri markaja aldığını hissetmiyor değildim. Bizlere ilerde askeri kontrol noktası olduğunu ve bizi arayacaklarını, üzerimizde bıçak dahi çıkarsa sorun olacağını söyledikleri için aramalarına izin verdik. On beşer gruplar halinde pikap kasalarına bindiriliyor ve köyden uzaklaşıyorduk. Tabi o muhteşem samimi karşılamadan sonra bizleri Pakistan'a sattıklarını üzerinde bulunduğumuz aracın Pakistan Askeri Karargahına girince ancak anlayabildik. Pakistan askerleri bizleri karargahtaki cezaevine koydular. Bir gün sonra otobüs ve kapalı kamyonlarına bindirilerek Kohart merkeze götürülürken bizi

teslim eden kabile fertleri evlerinin damlarında halay çekiyor ve tekbir getiriyorlardı. Bu kabilelerin Şii olduklarını sonradan öğrendik ve böylece Pakistan hükümetinin resmi tutukluları olarak Kohart'taki askeri cezaevine götürüldük. Bu cezaevinde 3 ay kaldık. Allah'ı Teala hiçbir Müslümanı Pakistan cezaevleri ile imtihan etmesin. 3 ay sonra CIA tarafından sorguya alınıp kimlik tespiti yapıldıktan sonra mavi tulumlar giydirilerek uçakla Afganistan'ın Kandahar şehrine getirildik 3-4 ay önce hür olarak gezdiğimiz şehirde şimdi esirdik. 3 aylık bir süre boyunca dikenli tellerle çevrili çadırlarda tutulduktan sonra turuncu elbise giydirip askeri uçakla Guantanamo'ya götürüldük.

3. Dünyadaki İslami Hareketlere ve davet erlerine Guantanamo'yu tanıtmanız istense neler söylersiniz?

1962 Küba füze krizi sonrası ABD'nin Küba'dan kiraladığı Guantanamo üssü aynı zamanda bir cezaevi kompleksidir. Bu kompleks 49 ülkeden 1000'e yakın sadece Müslüman Sünnilerin bulunduğu X-Ray, Camp Delta ve Camp Four cezaevlerini içinde barındırır. X-Ray ve Camp Delta 2x2,40m. ebatında kafes tipi bir hücre sistemidir. Esirlerin ilk 2-3 aylık dönemde parmaklıklar arasından birbirlerine dokunmaları, bakmaları, konuşmaları; kafaları, elleri ve ayakları battaniyenin altında uyumalarının yasak olduğu, askerle göz teması kurmanın ağır bedelinin olduğu, hemen hemen her gün sorgulanmanın yapıldığı, saat ve tarihin bilinmediği Kur'an haricinde hiçbir kitap ve defterin olmadığı, tamamen dış dünyadan tecrit edilmiş ailelerimizin bile bizlerden haberi olup olmadığını bilmediğimiz onur ve izzetin ayaklar altına alındığı, bir buçuk milyar Müslümanın şahitliğinden sayısı bini geçmeyen Müslüman gencin küresel şeytan ABD'nin aşağıladığı Amerikalılar'ın deyimiyle 'turuncu cehennem' diye adlandırılan Guantanamo by Cuba.

4. En çok karşılaşılan fiziki ve psikolojik işkenceleri anlatır mısınız?

Fiziki işkenceler genel olarak kaba dayak (özellikle bir yerden başka bir yere nakillerde sorgu odalarında koltuk üzerinde kelepçeli ve prangalı bir şekilde 24 saate kadar tutma, bu arada oda sıcaklığını nefes alamayacak kadar ısıtma, bu ısıtma sonucunda bazı mahkumların saç ve sakallarını yolduklarına sıkça rastlanırdı) veyahut donacak duruma gelecek kadar odayı soğutmayla -ki bu işkence doktor gözetiminde- mahkumların ölmeyeceği son raddeye kadar doz arttırıldı.

Elleri ayakları prangalı oturdukları koltuğa sabitlenmiş esirlerin üzerine çıplak bayanlar gönderme, mahkumların önünde cinsel ilişkiye girecek kadar aşağılık ve ahlaksızlar... Zorla müzik dinletme, kadın askerlerin çokça kullanılması (tüm sorgu ve hastane gibi yerlere bayan askerlerin götürüp getirmesi) Kur'an-ı Kerim'i yere atmaları ve askerlerin Kur'an'a dokunmaları, namaz kılarken müzik açma gibi daha birçok fiziki ve psikolojik işkence kullanılıyordu. Fakat lider olarak gördükleri kişileri

ayrı olarak Waterboarding¹ gibi yaygın şekilde en etkili bir işkence türü olarak kabul edilen sorgulama metodu kullanılıyordu.

5. Böylesi bir imtihanda Müslümanları manevi olarak zinde tutan, onlara güç veren unsurlar nelerdir? Nelere dikkat etmelerini tavsiye edersiniz?

Öncelikle Rabbimizden af ve afiyet istiyor, ayaklarımızı dini üzere sabit kılmasını ve taşıyamayacağımız yükleri bizlere yüklenmemesini, fakir kullar olarak diliyor her halimizden dolayı ona hamd-u senalar ediyoruz.

Rabbim! Kuvvetinin, kudretinin, azametinin, celaline yakışan, bütün ibadetler, hamdler sanadır.

Kişi öncelikle bir insan ve beşeri bir fitrata sahip olduğunu unutmamalıdır. Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurduğu gibi, *"...Kalp hüznülenir, göz yaşarır fakat ağızdan isyan çıkmaz..."* Tabii ki, esaret imtahanların en çetininden ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* bile Allah'a sığındığı büyük bir iptiladır.

Kişi böyle bir imtihanla karşılaştığında daha zor şartlarda olan kişilerle kendi durumunu kıyaslarsa veyahut elinde olan imkanların çok daha iyi olduğu psikolojisi ile *'ya hiç battaniye olmasaydı, abdest için su verilmeseydi, ya hiç güneşi görmeseydim'* gibi çoğaltılabilir sebepleri akla getirip halihazırdaki durumun çokça fena olmadığını düşünerek maneviyatını ve psikolojisini üst seviyede tutabilir.

Allah-u Teâlâ'nın:

*"...Nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlaka O onlarla beraberdir..."*²

*"Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılmış olmasın... Şüphesiz bu Allah'a göre kolaydır..."*³

*"İnsanlar imtihandan geçirilmeden sadece 'iman ettik' demeleriyle bırakıliverileceklerini mi sandılar?"*⁴

Ayetleri teslim olmuş her bir Müslümanın mutlaka imtihan edileceğinin haberini veriyor.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hadis-i şerifinde şöyle buyuruyor:

"Allah sevdiği kuluna musibet verir, hatta musibeti o kadar ağırlaştırır ki; ta ki o kul yeryüzünde günahsız dolaşınca kadar..."

1. Hareketsiz duran bir insanın yüzüne su dökerek boğulma hissi verme

2. 58/Mücadele, 7

3. 57/Hadid, 22

4. 29/Ankebut, 2

Başka bir hadis-i şerifte Allah Rasûlü:

"Müslümana dokunan musibet sonbaharda ağaçların yapraklarını döktüğü gibi Müslümanın günahlarını döker..."

Tabii ki her zindanın şartları aynı değil. Mesela bizim muhatabımız Hristiyan askerlerdi. Onun bile ayrı bir maneviyatı vardı. Aynı zamanda 2 metrelik dar hücrenin karşılığının Allah'ın kabul ettiği takdirde genişliği yer ile gök arası kadar olan cennet olduğu maneviyatımızı yükselten unsurlardan biriydi. Tüm bunlara nazaran bir Müslümanın değişmeyen maneviyat membaları vardır ki bunlar gece namazı kılmak, nafile oruç tutmak, bolca zikir çekmek ve en önemlisi Kur'an-ı ezberlemek ve okumaktır.

Guantanamo'da kitabı olmadığı için günümüz sadece Kur'an-ı Kerim ezberlemek ve okumak ile geçiyordu. Özellikle ilim ehli kardeşlerimizin sohbetleri ve ilerde değineceğim salih rüyalar bizlerin en büyük maneviyat kaynaklarındandı.

6. Böylesi bir imtihanda vaktin değerlendirilmesi ve süreçten istifade adına neler önerirsiniz?

Az önce de değindiğim gibi Guantanamo'da kitap ve benzeri dökümanlar olmadığı için vaktimizi sadece Kur'an okuyarak ve ezberleyerek değerlendiriyorduk. Guantanamo şartlarında Kur'an-ı Kerim olması bile bizim vaktimizi değerlendirmemiz açısından bulunmaz bir nimet ve yeterli bir kaynaktı.

7. Cezaevi sürecinin insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri nelerdir? Sağlığın korunması için tavsiyeleriniz nelerdir?

Guantanamo cezaevinden çıktıktan sonra gözlerimden, bileklerimden ve burnumdan ameliyat geçirdim. Tabii ki her cezaevinin şartları ve insan sağlığı üzerindeki etkileri farklıdır. Guantanamo'da genel olarak gözler bozuluyor ve hareketsizlikten kaynaklanma kireçlenme türü rahatsızlıklar meydana geliyor.

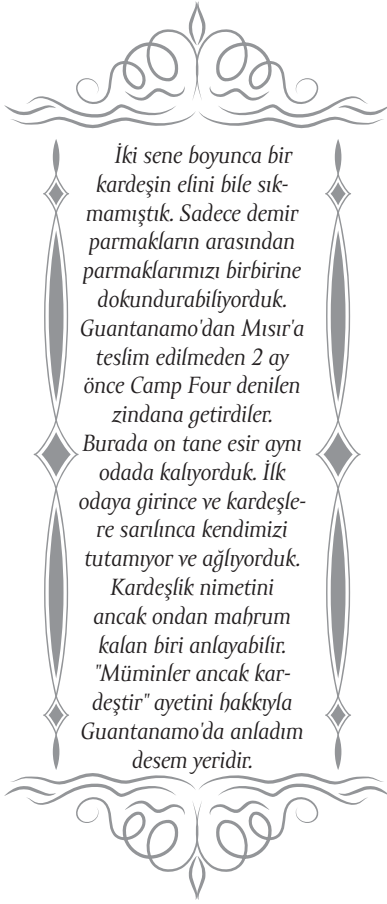
Guantanamo'da uluslararası savaş kurallarına göre esirlere günlük verilmesi gereken kalori ihtiyacından tutun hastane şartları ve bireyin tıbbi takibatı konusunda ABD'nin hassas olduğunu *"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğruyu söyleyin..."* ayeti gereği söylemek zorundayım.

Fakat biliyoruz ki hastalıkların en büyük müsebbibi çok yemek, hareketsizlik ve stres gibi etkenlerdir.

Bunların da yuvası bildiğimiz üzere hapishanelerdir.

8. Yargılanma sürecinde gerek şahsınız gerek başka Müslümanların karşılaştığı ilginç hukuksuzluk örneklerinden şahit olduklarınızı paylaşır mısınız?

Bizlerin Guantanamo'ya götürülmesi zaten başlı başına en büyük hukuksuzluk-



İki sene boyunca bir kardeşin elini bile sıkamamıştık. Sadece demir parmakların arasından parmaklarımızı birbirine dokundurabiliyorduk. Guantanamo'dan Mısır'a teslim edilmeden 2 ay önce Camp Four denilen zindana getirdiler. Burada on tane esir aynı odada kalıyorduk. İlk odaya girince ve kardeşlere sarılınca kendimizi tutamıyor ve ağlıyorduk. Kardeşlik nimetini ancak ondan mahrum kalan biri anlayabilir. "Müminler ancak kardeşler" ayetini hakkıyla Guantanamo'da anladım desem yeridir.

tu. ABD'nin hudutları içinde yer almadığı için bizlerin muhatap olacağı bir konu da söz konusu değildi. Zaten bizleri ABD'nin Guantanamo'ya götürmesi olağan dışı teslimdir (Extra Ordinary Rendition). Bu, yabancı terör şüphelilerinin sorgulanmaları için 3. ülkelere yasadışı bir şekilde nakil edilmeleridir. Bu, aslen insan hakları çiğnrtkanlarına ve uluslararası savaş hukukuna rağmen dünyanın gözü önünde gerçekleşmiştir. Aynı zamandan Bush yönetimi Guantanamo esirlerine '*düşman savaşçılar*' olarak isimlendirmeyi reddederek bizleri Cenevre sözleşmelerinin sağladığı korumalardan mahrum bırakmıştır.

Herhangi bir kanunla muhatap olmadığım için iki yıl boyunca sadece sorgulandım ve hiç mahkemeye çıkmadan, herhangi bir tehdit veya istihbarat değeri taşımadığı ülkesine veya 3. bir ülkeye iadesi gerekiyor kararı ile (bu karar Wikileaks belgelerinde de ortaya çıkmıştır) ülkeme teslim edildim.

9. Zindan sürecinde sizi çok duygulandıran veya keyiflendiren anılarınızdan bazılarını anlatır mısınız?

Zindan sürecinde sadece beni değil tümü Guantanamo ehlini duygulandıran bir kaç olayı anlatmak isterim. "

Zindana geldiğim ilk aylarda çok çetin bir imtihan yaşıyor ve manevi olarak çöküntü içindeydik. İlk dönem Amerikan askerlerinin onur kırıcı uygulamaları o kadar vahşicedi ki belki de ağlamadığımız bir gün yoktu. Bir gün yağmur yağmaya başlayınca ilim sahibi bir kardeş, yağmur yağınca duaların kabul olduğunu, Allah'a bizlere bir çıkış kapısı açması için dua etmemizi tavsiye etti. Ve kırk kişilik olan ambarda herkes ağlayarak dua etti ve uyuduk. O gece sabah namazına doğru bu tavsiyeyi yapan kardeş bağırarak uyandı. Onun bağırmasıyla biz de uyanık kötü bir rüya gördüğünü mü sorduk. O kadar korkmuştu ki kekeliyordu. Çok cin vakası yaşandığı için cinlerin musallat olduğu zannına kapıldık. Kısa bir süre sonra kardeş nihayet kendine geldi. Benzi solmuş bir şekilde '*Allah'tan korkun kardeşler bir rüya gördüm*' dedi. Sonra rüyasını anlatmaya başladı. '*Rüyam da Cibril'i gördüm gökyüzüne kanatlarıyla kapatmıştı. Gökyüzüne baktığımda Cibril'den başka bir şey görünmüyordu. Kanadının biriyle kaldığımız barakanın tavanına vurdu ve tavanı uçurdu. Sonra kanadıyla bizlere*

işaret ederek ve kızdığı her halinden belli olan bir edayla: '...Siz zannediyor musunuz ki Allah sizi burada unuttu?'

Bu rüya ile beraber çok etkilenmiş, hatta ağlamıştık. Çünkü Allah bizi unutmamış ve O'nun için orada olduğumuzu bizlere tekrar hatırlatmıştı.

Yine Amerikalılar ilk zindana getirdikleri her bir kişinin elbiselerini çıkarıyor ve aşıyorlardı. Bir Müslüman için çok utanç verici olan bu durum, kardeşleri birbirinin yüzüne bakamayacak kadar etkilemiş ve üzülmüştük. Fakat bu durum ilim sahibi bir kardeşin hiç umurunda değildi. Bizler dayanamadık ve sorduk. 'Hiçbir şey olmamış gibi nasıl davranıyorsun?' Kardeş bizlere 'Size bir olay anlatacağım' dedi ve başladı:

'İbrahim aleyhisselam Nemrut tarafından ateşe atılmadan önce elbiseleri çıkarılmış ve çıplak bir şekilde ateşe atılmıştı. İbrahim aleyhisselam o kadar hüzne kapılmıştı ki, kafasını Allah'ın tesellisi gelinceye kadar kaldıramamıştı. 'Ey İbrahim! Elbiselerin çıkarıldığı için üzülme. Zira ahiret günü herkesin çıplak olacağı o vakitte ilk seni indireceğim. Çünkü senin düşüğün bu durum benden başkası için değil...' Kardeşlerim inşallah Allah subhanehu ve teâlâ bizden kabul ederse bizler de ahiret günü İbrahim aleyhisselam ile beraber giydirileceğiz...'

İki sene boyunca bir kardeşin elini bile sıkmamıştık. Sadece demir parmakların arasından parmaklarımızı birbirine dokundurabiliyorduk. Guantanamo'dan Mısır'a teslim edilmeden 2 ay önce Camp Four denilen zindana getirdiler. Burada on tane esir aynı odada kalıyorduk. İlk odaya girince ve kardeşlere sarılınca kendimizi tutamıyor ve ağlıyorduk. Kardeşlik nimetini ancak ondan mahrum kalan biri anlayabilir. "Müminler ancak kardeşler" ayetini hakkıyla Guantanamo'da anladım desem yeridir. Bunun için kardeş kıymetini bilmelerini her bir Müslümana tavsiye eder, bu nimetin kıymetini ancak kaybedince anlayabileceklerini hatırlatmak isterim.

Son olarak, sorguya götürülüp yalan makinesinden başarıyla geçtikten kısa bir süre sonra Amerikalı yetkililerin gelip bugün ülkeme teslim edileceğini söylediklerinde sevinçten çok içimi hüznün kaplamıştı. Benim işlemlerimi halletmek için ve kıyafetlerimi değiştirmek için kapıdan çıkardıklarında utanıyor ve sanki kendimi kardeşlerime ihanet etmiş gibi hissediyordum. Bu durum da beni Guantanamo'da en çok duygulandıran olaylardan bir tanesidir.

10. Guantanamo'yu sebep ve sonuç ilişkisi içerisinde çok kısa değerlendirmenizi istersek neler söylersiniz?

Öncelikle 11 Eylül saldırılarına gitmek lazım. 11 Eylül'ün ABD üzerindeki psikolojik ve duygusal etkisi ancak 1941 yılındaki Pearl Harbour baskını ile karşılaştırılabilir. Her iki olay da ABD sınırları içerisinde gerçekleşmiş ve ABD'nin vurulamaz öngörüsünü yıkmıştır. Ayrıca 11 Eylül'ün önemi kolay kolay kontrol edilmeyen bir güvenlik tehdidinin ortaya çıkışının temsil etmesidir. Bu tehdit neredeyse tarifsiz tahribat ve ölüme neden olma potansiyeline sahip, kendisine karşı konulması oldukça zordur. Bush'un saldırılardan hemen sonra başlatılacak olan operasyonu 'Haçlı Seferleri'

olarak nitelemesi, Bush'un ve tutucu Hristiyan aleminin bilinç altını ifade ettiği aşıkardı. Bu saldırılar aynı zamanda Amerikalı sosyal analizci ve siyasi yorumcu Francis Fukuyama'nın '*Tarihin Sonu*' tezine en büyük reddiye olarak değerlendirilmesi yerinde bir tespit olacaktır. Aynı zamanda Amerikalı akademisyen ve siyaset yorumcu Samuel P. Huntington'un '*Medeniyetler Çatışması*' tezini destekleyen ve bu çatışmanın zemin taşını üstlenmesi uzak bir ihtimal değildir. ABD'nin özelde İslam, genelde de tüm dünyaya tek taraflı menfaat penceresinden bakması ve taraf tercihi yapması gereken türün tüm durumlarda İslam karşısındaki tarafı sahiplenip desteklemesi, onu ister istemez Müslümanların hedef tahtasına oturtmaktadır. Küresel gücünün kazanımlarını sadece kendi halkı için kullanması caydırıcı gücünü de İslam ümmetine karşı seferber etmesi ABD'yi Müslümanların ortak düşmanı haline getirdiği bilinmeyen bir şey değildir. Tabii ki çok detaya girecek değilim. Fakat kısaca özetlersek, ABD için şunu söyleyebiliriz:

Evet siz gökte kuşlar gibi uçabiliyorsunuz. Denizde balıklar gibi yüzebiliyorsunuz. Ancak hala yeryüzünde nasıl yürüyeceğinizi bilmiyorsunuz.

Guantanamo sadece bir hapishane değil, aynı zamanda imajı yerle bir olmuş küresel gücü sorgulanır ve tartışılır hale gelmiş bir ülkenin dünyaya karşı kullandığı bir gözdağı aracıdır. Afganistan'da konvansiyonel silahları bile kısıtlı olan Taliban yönetimine ve onun düzensiz ordusuna karşı tüm gelişmiş silahları ve orantısız gücü ile saldırması da aynı şekilde bir gözdağıydı.

11 Eylül saldırıları ile yıpranmış olan ABD'nin '*düşmanlarımıza savaşta kan kusturacak, yakaladıklarımızı da Guantanamo gibi zindanlara doldurabilecek güç ve kudret-teyiz*' mesajı idi. Fakat Müslümanların bu hapishanelerden korkmamasını orada kalan biri olarak ifade ediyor ve Müslümanlardan sadece ve sadece Allah'tan korkmalarını, kendisinden korkulmaya layık olanın Allah *subhanehu ve teâlâ* olduğunu söylemeyi üzerime bir borç bilirim.

Böylesine güzel bir hizmette dergisi çalışanlarından Rabbimin en güzel bir kabul ile kabul etmesini niyaz eder, çalışmaların devamı dilerim.

Benim bu yazdıklarım bir şikayet olarak değil, sadece ümmetin yaşanılanlardan haberdar olması içindir. Ben şikayetimi yalnız ahiret günü Allah'a yapacağım.

Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berakatuhu...



Zindan Erkekler Yurdu...

Bir sonbahar mevsimiydi. Hayat ve me-
matın canlı sembolü olan ağaçlar yaprak-
larını bir bir döküveriyordu. Sanki herbiri
İslam beldelerinde şehid düşen isimsiz
kahramanları temsil ediyordu. Baskının,
vahşetin, sindirmenin kol gezdiği İslam
coğrafyasında, zulümden payını alma-
yan bir mümin hane kalmamış gibiydi.
Zifiri karanlığın katmerleştiği bir anda,
bir haneye daha tecavüz ediliyordu. Bir
yuva daha parçalanacak ve bir anne daha
ağlayacaktı bugün. Bu baskınlar sıradan
bir hâl almış, halk sinmiş ve bu durumu
kanıksamıştı artık. Bir avuç muvahhid
gençten başka direnen, hakkı haykıran,
bu zulme dur diyen kimse kalmamıştı. Ve
bu gece bir annenin feryadı mazlumlar
şehrini semasını kaplamıştı. Bir muvahhid
daha dalından koparılıyordu. Baş eğmez-
lerin, kıyam ellerinin, sahabe aşıklarından
bir yaprak daha düşüyordu bu gece.

Oğlunu Firavun'un askerlerinden kur-
tarmak için çırpınan annenin çabası çare
etmemişti. Son bir hamleyle kendini ara-
banın önüne attı bağır yanık anne:

— Oğlumla son bir kez konuşmadan
yolunuzdan çekilmem. Ya onunla ko-
nuşmama izin verirsiniz, ya da beni ezip
geçersiniz.

Firavun'un askerleri birbirine baktı ve
işlerinden biri:

— Gel, ne diyeceksen de ve ondan sonra
yolumuzdan çekil. Sizin yüzünüzden evi-
mize gidemedik. Şimdi çoluk çocuk bizi
bekliyor, çabuk ol...!

Anne oğlunu karşısına alır:

— Oğlum, Mücahid! Sen benim tek
evladımsın... Gözümün nuru, evimin di-
reği, babanın bana yadigarı... Allah'ın bir
lütfusun sen. Sana ana nasihati, beni me-
rak etme. Bu zalimlerden de korkma. Ben
seni Rahman'a adadım. Sütüm sana helal
olsun. Selametle git, yolun açık olsun, der.

Mücahid'in alnından öpüp tekbirler
getire getire oğlunu yolcular.

Yoğun işkence seansları ve uzun bir
gözaltı süresinden sonra Mücahid, ta-
ğutî rejimin debdebeli saraylarının soğuk
beton zindanlarındadır. Tarih boyunca
birçok İslam davetçisine ev sahipliği ya-
pan ve ismini Yusuf'tan *aleyhimusselam* alan
Yusuf-i Medrese'dedir. Allah'ın *subhanehu*
ve *teâlâ* takdir ettiği zamana kadar dünyası
dört duvar arasındadır. Maddi ve manevi
hastalıkları teşhis ve arınma diyarı olan bu
mekanda ilk misafiri anasıdır.

İçeride Mücahid maddi işkencelere
maruz kalırken, annesi ondan daha çok
manevi işkenceler çekmiştir. Bir aylık

çileden sonra demir parmaklıklar arkasından oğlunu görmüş bile olsa hasret vuslata ingilab etmiştir. Annenin duygularına kulak verelim:

— Seni bir daha görmeyi nasip eden Allah'a hamdolsun. Zindan erkeklerin yeridir oğlum. Senin gibi bir evlada sahip olduğum için gurur duyuyorum. Buna da şükür... Durumu bizden daha kötü olan bile var. Oğlunun sesini duyamayan, annesinin elini öpemeyen, insanlar var. Mezar başında şehid babasına sesini duyuramayan çocuklar, eşlerinin yıllardır yolunu gözleyen bacılar var. Acı ve ızdırabın çekmediği ev yok gibi. Rab-bim Allah'tır dediği için her türlü eziyete duçar olan müslümanlar var. Bizimki daha ne ki..? Sakın bu zindan musibeti seni yıldırmasın. İnşallah ben varolduğum müddetçe oğlumu yalnız bırakmayacak ve hep yanında olacağım. Sen doğru bildiğin yoldan şaşma. Rabbim yardımcın olsun. Hasbunallahu ve ni'mel vekil, ni'mel mev-la ve ni'men nasir...

Zindan kapısı bir aralandı mı, bir daha kolay kolay kapanmaz. Çünkü içeriye girenin hiçbir suçu olmasa da artık potansiyel bir suçludur. Bir ömür boyu içerde kalması için artık her türlü komplo, senaryo ve iddialar hazır.

Mücahid onbeş yıl süren duruşmalardan sonra idam alır. Bu da yetmezmiş gibi şehir şehir dolaştırılır. Gaye aile fertlerine eziyettir. Her ferde çile çek-tirmektir. Ne de olsa 'Devlet-i aliyenin' bekası, zulmün üzerine bina edilmiştir. Mücahid tüm olumsuzluklara rağmen zindanları medrese-i Yusuf'ıye çevirmiş ve en güzel şekilde istifade etmenin yolunu bulmuştur. Yıllarını ilim, zikir, tilavet ve ibadetle yor-gurmuştur. Diriler kabri, belalar kaynağı

olan bu çağdaş Zavira zindanlarında samimi dostlar edinmiştir. Allah nasip eder ve bir gün tahliye olursa, dışarıda davasını savunmak, mücadele sahasındaki kardeşlerine destek olmak, din-i mübini kaim kılmak için vahyi azık edinmiştir. Zamanın, hayatın, çile, işkence, ızdırıp, hasret ve özlemin kubarı (tozu) saçını sakalını ağartmıştır.

Yıllardır gurbet elde olduğu için hastalık ve maddi sebeplerden ötürü annesi onu ziyaret edememiştir. Bir gün ansızın ziyarete hazırlanması söylenir. Görüşe gidince annesini karşına görünce ilk etapta şaşırır ve gözlerine inanamaz. Anne oğul hasret giderdikten sonra:

— Oğlum, geçen hastanede bir arkadaşınla karşılaştım, seni sordu. Ona biraz serzenişte bulundum ve ona; *'bizi unut-tunuz, yıllardır kapımızı çalıp sormaz oldunuz. Bu mu dava kardeşliği, bu mu ensar-muhacir birlikteliği..? İnsan kardeşlerinden bir Allah'ın selamını da esirger mi? O çocuk yıllardır içeride, hergeçen yıl sorulmaz hatırlanmaz oldu. Dertleriyle dertlenilmez oldu. Benim gücüm tükendi; gidemiyor, soramıyorum. Bu hasret beni eritti. Zalim zalimliğini yapıyor, buna ey-vallah. Peki ya dost dostluğunu yapmıyor mu? Kendimizi muhasebe etme zamanı gelmedi mi?'* dedim. Bir hafta sonra arkadaşın bir araç ayarlayıp bana *'Hazırlan anne, seni açık görüşe götüreceğim!'* diye haber verdi. Allah'ın inayetiyle bizler de kazasız belasız geldik. Arkadaşın şu an kapıda, sana çok çok selam söyleyip helallik istiyor. İnşallah iki ayda bir düzenli anneni getirmeye çalışacağım, diyor. Ayrıca sana birçok selamlar var. Hele gel oğlumu doyuncu kucaklayayım, deyip oğluna sarılır.

Selam ve dua ile...



36 Bayram Saydım...

İslami davadan dolayı 18 yılı aşkın bir süredir cezaevinde bulunan bir Müslüman babanın kızı; öyle dokunaklı, duygusal bir mektup yazdı ki, yürekleri dağlayan cinsten...

İşte o duygusal mektup:

Allah'ın Selamı, Rahmeti, Bereketi, İna-yeti üzerine olsun. Salât ve Selam Rasûl'ü Ekrem'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, Aline, Ehli Bey-tine ve takipçilerine olsun.

Sevgili Canım Babacığım!

Nasılsın, İyi misin? İyi olmanı Cenabı Hakk'tan niyaz eder, hasret, özlem ve en içten duygularıyla senin ve tüm Yusufi amcaların ellerinden öperim. Maalesef bir bayramı daha bizden ayrı zindanlarda geçiriyorsun. Bu bayram gelemeyeceğim için bir mektup da olsa bayramlaşmak, dertleşmek istedim. Bu satırları karalar-ken gözlerim takvim yapraklarına ilişti ve hesaplamaya başladım, 1, 2, 3, 4, 5...35, 36... Evet evet tam 36 bayramdır bizlerden uzak, demir parmaklıklar arkasındasın babacığım.

Şimdi bu mektubu alınca şaşırmışsındır, biliyorum. Yıllardır duygularıma gem vu-rup, sana hiç mektup yazmadım. Bundan sonra da yazar mıyım bilemem. Bu kez istedim ki içimi kemiren, yakıp kavuran duygularımı ilk kez seninle paylaşayım. Yılların hasretini, özlemini bir çırpıda nakış nakış mektubuma işleyeyim.

Aişe'yi bilirsin, babasını bugün tahliye ettiler. Aişe'yi bir görsen nasıl sevindi, ne kadar sevindi babacığım. Yerinde duramı-yor, kuşlar gibi uçuşuyordu. Tabi ki bizler de bu sevince ortak olduk. Bu sevinci ya-şarken birden aklıma sen geldin babacı-ğım. Seni evde hiç görmeyişim, 18 yıldır içeride oluşun, yetim büyüüşüm aklıma geldi. Yutkundum, boğazım düğümlendi ve birden gözlerim nemlendi. Siman kar-şımda canlanınca ağladım, ağladım, ağla-dım. Hem de hıçkıra hıçkıra ağladım. Hocam ne yaptıysa yatıştıramadı. Ya-

takhaneye çekildim. Kalem kağıdı elime alıp yazmaya başladım. Kağıdımın ıslak oluşuna aldırış etme baba o damlalar sana olan aşkımdır, özlemimdir, hasretimdir, sevgimdir.

Canım, ciğerim can babam!

Ben dünyaya gözlerimi açtığımda sen yanımda yoktun, içerideydin. Kokunu alamadım seni tanıyamadım. Kulağıma ezanı başkaları okudu, senin sesini duyamadım. Gecelerini uykunu bozamadım, beşiğimi hep annem salladı, senin ninnilerini hiç dinleyemedim. Konuşmaya başladım ama baba diyemedim. Baba kelimesini en son öğrendim. Senin varlığını çok geç öğrendim baba. Bir gün pencereden dışarıyı seyrediyordum. Çocuğun biri baba, baba diyerek sevinçle çarşıdan gelen babasının boynuna sarıldı. O an içimde bir sıcaklık hissettim. Evet ben de baba, baba dedim, döndüm ve duvarda asılı resmine baktım. Annem görmesin diye perdenin arkasında ağladım. Boynum bükük ve mahzun bir şekilde kapıya baktım. Ah bir gün benim de babam şu kapıdan içeri girseydi, ben de koşup baba, baba deyip boynuna sarılıp öpseydim, öpseydim, öpseydim...

Sen o kapıdan bir kez olsun gelmedin, kızım deyip öpmedin. Boynum büküldü, takatim kesildi. Umutlarım yıkıldı, hayallerim hayal olup gitti. Bir sıcak gülüşüne, kızım deyip kucağına alışına, şefkatle bir öpücük konduruşuna, boynuna sarılmaya hasret kaldım baba!

Biliyor musun baba, seninle geçirdiğimiz hiçbir anımız yok. Örneğin seninle birlikte yürüyemedim, çarşıya, parka, pikniğe gidemedim. Seninle hiç yemek yiyemedim. Elinden hediye, harçlık alamadım. Yatağına uzanıp uyuyamadım.

Seni uykudan uyandıramadım baba! İstediğimi alman için hiç naz yapamadım! Anlayacağın baba seninle çocukluğumu yaşamadım, yaşayamadım!

Annem her gece beni uyutmadan önce fotoğraflarını getirirdi. Tek tek hepsine baktım. Seni fotoğraflarda tanıdım baba! Fotoğraflarını öpüp öpüp kucaklardım! Duvarlara senin fotoğraflarını asardım. Uykuda korkup uyanınca baş ucumdaki fotoğrafını alıp sarılırdım! Annem bana hergün senin sevdiğin yemekleri yapardı. Ben yiyince aklıma sen gelirdin, boğazıma takılır kalırdı yemek! Acaba babam şimdi ne yiyor, yiyecek yemek bulabiliyor mu? Diye çocukça düşünür dururdum.

Ve ben büyüdüm...

Büyüdükçe içimdeki özlemim de büyüdü, hasretim de büyüdü. Baba sana olan sevgim ve tutkunluğum da büyüdü. Geceyi, zifiri karanlığı, gökteki yıldızları kendime sırdaş edindim. Gözyaşlarımı yastığıma, garipliğimi bağıma akıttım baba!

Ben zindan yollarında, çift camlı görüş kabinlerinde, bir saatlik görüşlerde büyüdüm baba! Anne, babam ne zaman eve gelecek diyerek büyüdüm baba!

Bilmem çocuklar babalarını nasıl tanır. Ben seni, demir parmaklıklar arkasında, tel örgüler arasında tanıdım baba! Askerlerin arasında, görüş bitti diyen gardiyanların sözcüğünde tanıdım baba! Beni gece yarısı çocuk uykumdan kaldırıp, babana gidiyoruz kızım diyen bağı yanık annemden tanıdım.

Zorluklarla, çilelerle, belalarla karşılaştınca, şimdi baban burada olsaydı diyen

gözüyaşlı annemden tanıdım baba! Seni soğuk kış günlerinde zindan kapısında-ki kuyruklarda tanıdım baba! Her gece gördüğüm düşlerde, rüyalarda, hülyalarda ve hayallerde tanıdım baba! Seni bende, benliğimin en derinlerinde tanıdım baba! Bayramlar çocuklar içindir, çocuklar da bayramlar için. Ben bayram tatmadım, görmedim, bilmedim baba! Bayram deyince aklıma zindan gelir, sen gelirsin. Her bayram özlemim katmerleşir, vuslatım uzaklaşır, firakım yakınlaşır. Üst üste umutlarım yerle bir olur baba! Benim bayramım acı olur, çile olur, zulüm olur, firak olur. Artık sen gelirsen o gün benim bayramım olur. Asıl sen gelirsen o benim bayramım olur.

Ve bir bayram daha geldi. Sen benden uzak ben de senden. Sen dört duvarla bayramlaşırken, ben hayalimle bayram-

laşıyorum baba! Sen arkadaşlarınla kucaklaşırken ben yalnızlığım, gözyaşım, kucaklaşıyorum. Ve içten içe yanıyorum baba! Sensiz geçirdiğim bu bayrama yanıyorum. Yetimliğime, çaresizliğime, kimsesizliğime yanıyorum. Ve sana yanıyorum baba ve bana yanıyorum. Giden çocukluğuma ve çocuksu duygularıma yanıyorum. Bu yaşımdan sonra çıkıp gelsen seninle kör ebe oynayabilir miyim baba? Bir çıkıp gelsen yol ortasında baba deyip boynuna sarılabilir miyim? Bir çıkıp gelsen elinden tutup gezebilir miyim baba ve bir çıkıp gelsen seninle çocukluğumu bir kere bile olsa yaşayabilir miyim baba? Eğer bayram buysa bayramınız mübarek olsun. Ne o baba yoksa ağlıyor musun?¹

1. Babasının izni dahilinde yayımlanmıştır.

*Hangi düşleri saklarsa saklasın gece,
Hangi soysuz hisleri verirse versin gece...*

*Hangi demir kelepçe sıkarsa sıkсын bizi,
Hangi zalim işkence bulursa bulsun bizi..*

*Ne zindan korkusu
Ne ölüm duygusu*

İsyen gecede başlar görürsün

İsyen gecede başlar görürsün..!

İsyen bir TEKBİR'e bakar

İsyen gecede başlar görürsün.

Hangi düşleri saklarsa saklasın gece,

Ne zindan korkusu

Ne ölüm duygusu

Salih MİRZABEYOĞLU



1. Cezaevleriyle alakalı çalışmalar yaptığınızı biliyoruz. Cezaevlerinde yaşanan bu kadar sorunun temelde neye dayandığını düşünüyorsunuz?

Bir cezalandırma aracı olarak cezaevinin başlı başına bir ihlal mekanizması olduğunu, insan onuruna ve fitratına aykırı bir cezalandırma aracı olduğunu düşünüyorum. Bu anlamda cezaevlerinin ıslahı ile yaşanan ihlallerin giderilmesinin mümkün olmadığı açık bir durumdur. Zira ihlal üreten şey temelde mekanizmanın kendisidir. Bu yüzden öncelikle bu mekanizmanın niteliği ve meşruiyetinin tartışılması gerektiğini düşünüyoruz.

2. Bir cezalandırma aracı olarak cezaevinin niteliği ve meşruiyetini tartışmayı istediğinizi ifade ettiniz. Bununla tam olarak kastınız nedir?

Cezalandırma araçlarından birisi ve modern dönemde bürokratik bir mekanizma olarak en yaygını olan cezaevini fitrata ve insan onuruna aykırı bir cezalandırma şekli olarak görüyoruz. Cezaevi dediğimiz şey, özellikle modern cezaevleri, iktidarın en katı ve vahşi haliyle kendini hissettirdiği alan olması itibarıyla ve yaşanan somut durumlar ekseninde, aslında vahşi bir cezalandırma aracı. Yani insani bir cezalandırma aracı değildir. Çünkü cezaevinde 30 yıl 40 yıl sürekli ve başka cezaları da içerecek cinsten devam eden ve sadece ceza alan için değil onun bütün aile fertleri için de söz konusu olan bir baskı ve ceza söz konusudur.

Örneğin; cezaevlerinin ıslah amacından bahsedilir, oysa sadece Türkiye'de değil dünyada da böyle bir fonksiyonu yok. Basit suçlarla cezaevine giren birçok insan bakıyorsunuz içeride işledikleri suçları profesyonelleştirerek ve hatta başka suçları da öğrenerek çıkıyorlar. Burada ıslah amacından bahsedilebilir mi? Zaten siyasi mahpusları ıslah etmek gibi bir görevi olamaz devletin. O insan zaten kendince ıslah olmuş insandır. O zaten düşüncesi, inancı, ideolojisi uğruna oraya girmiş bir insandır, muhalefeti öyle ya da böyle kendisince değerli bir şeydir, bu sebepten oradadır, ne demek bu insanı ıslah etmek! Amaç burada yalnız ve yalnız cezalandırmak, baskı altına almaktır. Hafife almamak gerek burada sadece içeriye attığı insanı değil aynı zamanda annesini, babasını, çocuğunu, eşini, bütün çevresini, aynı fikrin sahiplerini birden cezalandırıyor ve tehdit ediyor.

3. Türkiye'de cezaevlerinin genel durumu ve Müslüman mahpusların sayıları hakkında bilgi verebilir misiniz?

Türkiye'de farklı kategorilerden olmak üzere toplam 365 cezaevi bulunmaktadır. Bunların kapasiteleri 159.475 olarak gösterilmesine rağmen bu kapasitenin 15–20 bin civarında şişirildiğini düşünüyoruz. Zira kapasite sorunları ortaya çıkınca ranzaların üstüne ek ranza atılarak kapasite artırımına gidildi. Oysa ortak kullanım alanlarında bir artırım yapılmadı. Adalet Bakanlığı bir soru önergesine verdiği cevapta TOKİ'ye verilen kampus ihaleleriyle 2017 yılının sonuna kadar kapasiteyi 250 binin üzerine çıkaracaklarını ifade etmiştir. Bu ayrıca eleştirilmesi ve kınanması gereken bir durumdur.

2014 itibarıyla her ay 1500–2000 kişi cezaevine girmektedir. 2007 yılında 70.217 kişinin tutulduğu cezaevlerinde Aralık 2014 itibarıyla iki kattan fazla artarak 156.707 kişi bulunmaktadır.

İslami davalardan içeride tutulanların sayısı 500'den fazla olup bunların 370'den fazlası müebbet ve ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almıştır.

4. Müebbet hapis cezası alanların sayısının bu kadar fazla olması normal mi? Değilse bunun nedenleri nelerdir?

İslami davalardan bu kadar çok sayıda müebbet hapis cezası verilmesi tabii ki normal bir durum değil. Rakamın yüksekliği daha ziyade 28 Şubat süreci yargılamalarının niteliğinden kaynaklanmaktadır. Bu yargılamaların siyasi nitelikli olduğu, yargı mensuplarının askerden brifing aldığı, 28 Şubat sürecinde belli grupların hedef haline getirildiği bugün herkesçe kabul ediliyor. Bu kapsamda Sivas Davasından, İslami Hareket davalarına; Salih Mirzabeyoğlu ve diğer İbda davalarından, kim tarafından üretildiği belli olmayan çelişkili özgeçmiş raporlarına dayalı Hizbullah davalarına; Tevhid-Selam ve Vasat davalarından, sonraki süreçlerde gerçekleşen El-Kaide, Hizb-ut Tahrir, Tahşiye davasına kadar birçok davada hukuktan ziyade siyaset belirleyici oldu.

Örneğin Sivas davasında halen karanlıkta kalan onlarca mesele vardır ve davanın mağdurları 20 yıldan uzun süredir içeridedirler. Yine İslami Hareket davalarında



Sivas Davasından, İslami Hareket davalarına; Salih Mirzabeyoğlu ve diğer İbda davalarından, kim tarafından üretildiği belli olmayan çelişkili özgeçmiş raporlarına dayalı Hizbullah davalarına; Tevhid-Selam ve Vasat davalarından, sonraki süreçlerde gerçekleşen El-Kaide, Hizb-ut Tahrir, Tahşiye davasına kadar birçok davada hukuktan ziyade siyaset belirleyici oldu.

işkencenin ağırlığı ve rutinliği herkesin malumu olmasına rağmen 1993 yılından beri içeride olan Müslümanlar var. Yakup Köse çocuk yaşta idamla yargılanmasına ve 10 yılını cezaevinde geçirmesine rağmen 33 arkadaşıyla beraber tekrar cezaevine alındı. Birahane camına taş attığı için uzun yıllar cezaevinde kalan çocuklar var. Onlarca cemaate sırf yaygın İslami yorumu benimsemedikleri ve muhalif oldukları için 'El-Kaide' etiketi yapııştırıldı ve bu cemaatlerin çalışmaları sekteye uğratıldı. Neticede ceza yargılaması etkili bir silah olarak kullanıldı. Aynı şeyleri bütün siyasi davalarda gözlemledik.

Yine örnek olarak 2003-2004 yılları sonrasında özellikle El-Kaide adı altında yapılan operasyonlara bakılabilir. Çeşitli il ve bölgelerde 30 kişilik 40 kişilik gruplara yapılan operasyonlar var. Bu operasyonların bir kısmında avukat olarak bir kısmında gözlem amacıyla bulunmaya gayret ettik. Delil diye ortaya konan şeylerin aslında kitaplardan, çeşitli metinlerden, internetten de pekala indirilebilen çeşitli konuşma ve görüntü kayıtlarından ibaret olduğunu gördük. Örgüt varlığını kanıtlayacak hiçbir şey yokken, insanların El-Kaide üyeliği adı altında cezaevine konulduğunu gördük. Burada ciddi bir sıkıntı vardı. Wikileaks belgeleri ortaya

çıktığında Türkiye'deki Amerikan Büyükelçisinin Washington'a Türk polisi ve diğer güvenlik teşkilatları ile irtibatlarından tutuklanan kişilerin El-Kaide ile bağlantılarının bulunduğu inanılmadığını, Gözaltıların önleyici amaçlı tedbirler olduğunu, şüphelilerin çoğunun bir suçunun olduğunu ispat etmenin zor olduğunu ifade ediyor.

Neticede durum öyle bir hal aldı ki gerçekten darbeci olanlara ve büyük suçlar işleyenlere verilen cezalar açısından bile kitleler nezdinde ciddi şüpheler oluştu. Ancak pratiğe bakıldığında siyasi yargılamalardan doğan şüphelerden yararlananlar yine bir grup azınlık oldu. 28 Şubat'ın gerçek mağdurları olarak gördüğümüz Müslüman mahpuslar yönünden ise ciddi bir adım atılmadı.

5. Cezaevindeki Müslümanların karşı karşıya kaldığı temel problemler neler? Mesela cezaevi koşulları insani standartlara uygun mu?

Özellikle Yüksek Güvenlikli Cezaevlerini ele alırsak mahpusların 3 kişilik ya da ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası söz konusu ise tek kişilik hücrelerde kaldıklarını görürüz. İnsan sağlığı açısından değerlendirme yaptığımızda bir insanın 20 günden

fazla hücrede tutulamayacağı gerçeğinden hareketle durumun vahametini anlarız. Ancak bu hücrelerde insanlar onlarca yıl yatıyor. Sıkça duyduğumuz işitme bozuklukları, görme bozuklukları, bağırsak rahatsızlıkları, psikolojik rahatsızlıklar, kanser hastalıkları, hepatit vb. çoğunlukla o hücre ortamında ortaya çıkan cezaevi hastalıklarıdır.

İnsanlar üç kişi ya da tek kişi bir hücrede tutuluyorlar ve her yer beton, toprağa dokunma imkânlarından yoksun bırakılıp ufku göremiyorlar. Üç kişi koyuyorlar bir hücreye mesela, fikri anlamda ortak olan kimseler bile bir yerden sonra o hücrelerin ortamında kavga etmeye bile başlayabiliyorlar, çok basit nedenlerle. Cezaevine konulmuş kimse gerçekten ceza almayı hak etse bile bu cezanın 'uzun süreli mahpusluk' olması insani bir cezalandırma değildir.

Yine aileler açısından bakılırsa, sevk adı altında yaşanan sürgünler dolayısıyla cezaevine gitmek üzere yola çıkmakla başlayan bir mağduriyet/ihlal silsilesi ile karşılaşılıyor... En basiti ailenin/yakınlarının oturduğu yer Batman iken eşinin ya da çocuğunun bulunduğu cezaevi Erzurum, Bayburt, Tekirdağ, Kandıra, Bolu olabiliyor. Doğal olarak insanlar sürekli gidemiyor mahpusları görmeye. Kişinin ailesinin bulunduğu yerden alınıp başka şehirlere sevk edilmesi bir tür sürgün mantığını taşıyor.

Yine aileler ve ziyaretçiler açısından bakarsak, yakınlarını görmeye giden ailelere el ile arama yapılıyor. Didik didik aranıyor mahpus yakınları, saatlerce bekletiliyorlar, parmak izi veriyorlar, göz retinaları kopyalanıyor, bunun gibi bir sürü detay... Aileler yola çıktığı andan itibaren bir mağduriyet yaşıyorlar zaten. Özellikle 2000 sonrasında cezaevlerinin inşa edildiği alanlar çoğunlukla şehirlerin dışında, ıssız mekânlardadır. Dolayısıyla bu alanlara ulaşmak çok zor, gecedan yola çıkmak gerekiyor bazen, çünkü sabah vakit kaybetmek istemiyorlar, kayıt vb. bir sürü detay ile muhatap oluyorlar. Görüşler toplu yapıldığı için de sadece bir aile değil birçok aile o gün görüşe geliyor, sıra beklemek durumunda kalıyorlar aileler. Bu süreci aşıp görüşmeye başladıkları anda zaten çok süreleri de kalmamış oluyor. Birkaç saatlik bir görüşme için saatlerce yol gelmek ve gitmek zorunda bırakılıyor aileler.

6. Hasta Mahpuslar ve bunların mağduriyetleri ile alakalı bilgi verebilir misiniz?

İçerde çok ciddi sağlık sorunları yaşayan insanlar bulunuyor. Şu an 600'ün üzerinde ağır hasta mahpus var ve bunların 200'den fazlası ölümün eşiğinde. Normalde cezaevinde kalamayacaklarına ilişkin raporla tahliye edilmeleri mümkün hasta mahpusların ancak gerek bürokratik süreçler gerekse güvenlik endişeleri insanların içeride ölmesine neden oluyor. Örneğin Vasat örgütü lideri olmakla itham edilen ve ceza alan 76 yaşında türlü hastalıklarla malul Çetin Yıldırım isimli bir emekli imam, devlet ve üniversite hastanesinin raporuna rağmen adli tıp raporu aleyhe olduğu için cezaevinde tutulmaya devam ediliyor. Yine Metin Kaplan aynı şekilde yaşlı ve ağır hasta olmasına rağmen halen tutuluyor. Ağır hepatit hastası Yasin Demir de yine bu kapsamda çıkarılmayanlardan. Birçok mahpusun hastalığı ya cezaevi koşulları ya da tedavisi geciktirildiği için geri dönülemez bir şekilde kronikleşiyor.

Cezaevlerinde hastalanan birisi doğrudan 'ben hastaneye gitmek istiyorum, gideceğim' diyemiyor. Önce cezaevi revirine gidiyorsunuz, orada hastaneye sevkinizin onaylanması gerekiyor, idarenin bu durumu uygun bulması gerekiyor, araç temini, personel temini gibi sorunların çözülmesi gerekiyor. Revire ulaşabilmek için bazen haftalarca beklemek zorunda kalınıyor. Revirdeki doktorun çözebileceği bir sorun değilse hastaneye sevk yazılıyor. O durumda da tedaviye başlama bazen bir ay, bir buçuk ay ya da daha fazla sürebiliyor. Bu sürelerle ancak varılabiliyor hastaneye. Hastaneye sevk başladığında dahi büyük hak ihlalleri yaşanıyor. Hasta mahpus ring aracı diye bilinen araca bindiriliyor, aracın içerisinde küçük, daracık kutu gibi hücreler var, bu hücrelere bazen çok sayıda mahpus konuyor ve bir daha kilitleniyorlar. Daracık mekanda saatlerce yol gitmek zorunda kalıyorlar, havasız bir ortam... Şikâyetler var, kışın ısıtıcıların açılmadığı, yazın da klimaların açılmadığına dair. O araçlarda saatlerce gitmek zorunda bırakılıyorlar. Yine bazı şikâyetler var: araçların içerisinde pis olduğu, içerisinde kusmuk olduğu veya idrar kokusu olduğu yönünde... Mahpuslardan dinlediğimiz başkaca şeylerde var, sadece o araca binmek istemediği için hastaneye gitmek istemeyenler oluyor. Hastaneye gidiyorlar, elleri kelepçeli, saatlerce o hastanenin önünde bekletilebiliyorlar. Bir şekilde bu sıkıntı da aşıp muayene olacağı zaman, kocaman bir hastanede elleri kelepçeli olarak, yanında jandarma eşliğinde götürülüyor insanlar ve bu da doğal olarak gözlerin kendi üzerlerine çekilmesine sebep oluyor. Bunu da aşıp doktorla muhatap olma aşamasında, şu an yürürlükte olan üçlü protokol gereği –Sağlık Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı arasında yapılan bir protokol- mahpuslar doktor tarafından muayene edilirken jandarma komutanı doktorla hastayı görebileceği ama duyamayacağı şekilde konum alıyor. Bu en temelde mahremiyetin ihlali ve insan onuru ile bağdaşmayan bir uygulamadır. Birçok hasta mahpus bu uygulamayı reddettiği için sevk eziyetini çekse bile, muayene olmadan, olamadan geri dönebiliyorlar. Muayene olmadıkları için de jandarmayı ve idareyi gereksiz yere meşgul ettiği için ayrıca disiplin cezası verilebiliyor.

7. Özellikle F Tipi Cezaevleri çok yoğun tartışılıyor. Bu konuda gözlemlerinizi nelerdir?

F Tiplerinin hükümetler üstü bir devlet politikası olduğunu ve bir anlamda düşman olarak görülen kişilerin unutulmaya terk edildikleri bir alan olduğunu düşünüyorum. F tiplerinin en temel amacı mahpusların tek kişilik ya da üç kişilik hücrelerde tecrit edilmesidir. Tıbbi olarak bir insanın 20 günden fazla hücreye konulmaması gerekirken F tiplerinde 14-15 yıldır hücre cezasında muhatap olan insanlar bulunmaktadır. F Tiplerinin siyasi mahpusları sindirme/baskılama/direncini kırma/kişiliksizleştirme aracı olarak görüldüğünü düşünüyorum. Yalnızlaştırıyor, tecrite tabi tutuyor, fiziki şartları çok kötü, dışarıyla iletişimlerini mümkün olduğu kadar kısıyor, engelliyor.

8. Cezaevlerinde işkence, kötü muamele vb. uygulamalar yaşıyor mu? Yaşanıyorsa karşılığında bir şeyler yapılıyor mu?

Genel olarak kaba işkencenin ciddi şekilde azaldığı aşıkâr. Ancak mesele biraz da bakış açısıyla ilgili. Kanaatimce cezaevinin ve özellikle F tipinin kendisi ciddi bir işkence mekanizması. Bunun dışında yer yer kaba işkence ya da kötü muamele iddiaları da gündeme geliyor. Ancak buradaki temel sorun cezaevinde işkencenin ve kötü muamelenin ispatının zorluğudur. Kapalı ve ciddi denetimden uzak bir alan ve bütün delil araçlarının idarelerin denetiminde olması hasebiyle işkence iddialarını ispatlamak oldukça zor. Fiziki emarelerin olduğu vakalarda bile gardiyanlar kendi aralarında bir tutanak tutuyor ve mahpusun kendilerine direndiğini, mukavemetini kırmak için güç kullandığını ifade edip soruşturmaya uğramaktan ya da ceza almaktan kurtuluyorlar. Engin Çeber vakasında görüldüğü gibi işkenceye uğrayan mahpus ancak ölünce işkencenin varlığı ispat edilmiş sayılıyor, maalesef...

9. Cezaevleriyle alakalı genel olarak dışarıdaki insanlar ve kurumlar ne tür çalışmalar yapılabilir?

Cezaevlerindeki mahpusların bir şekilde gidip gelen ziyaretçileri var tabi ki ama düşündüğümüz anlamda yoğun bir destek yok. Cezaevinde bir yalnızlaştırma ortamı var, bu yalnızlaştırmayı, tecriti kırabilecek kurumsallaştırılmış bir ilişki biçimi yok, maalesef. Bir anlamda da Müslümanlar önemli bir sorumluluğu da üzerinden atmış/görmezden gelir haldeler. Özellikle İslami Camia içerisinde cezaevine yönelik yaygınlaşmış ve kurumsallaşmış böyle bir gayret yok. Düzenli bir iletişim, mektuplaşma ve tebrikleşme, çeşitli kitap gönderme, içeriden gelen mektupların yayınlanması, çeşitli seminerler, sempozyumlar yapılabilir mesela... Bu içerideki mahpuslara ciddi bir motivasyon kaynağı ve tecritle yapılmak istenen direnç kırma amacını engelleyen bir şey olur aslında.

10. Cevaplarınız için teşekkürler. Başka eklemek istediğiniz bir husus var mı?

Ben teşekkür ediyorum. Bu konuların ciddi ve devamlı bir şekilde işlenmesi gerektiğini düşünüyorum. İnşallah bu konudaki çalışmalar artarak devam eder.



1. Sizi tanıyabilir miyiz?

Ben Zeynep Bayancuk. 1981 İnegöl doğumluyum. Aslen Ardahanlı'yım. Uludağ Üni. İlahiyat Fak. D.K.A.Bölümü mezunuyum. Kısa bir memuriyet hayatının ardından istifa ederek Daru'l Erkam'da eğitim öğretim çalışmalarına başladım. Halen bu hizmeti sürdürmekteyim.

2. Cezaevi sürecinde müslüman kadınlara tavsiyelerinizi almak istiyoruz. Bu konudaki tecrübenizden sözeder misiniz?

Şu an itibariyle üçüncü cezaevi sürecini yaşıyorum. Rabbimden dileğim ilk iki süreçte olduğu gibi bu dönemi de kolaylıkla atlatabilmektir.

Cezaevi hem erkek, hem kadın için ağır bir imtihan. Bu imtihanın karı koca açısından en vahim gerçeği, evlilik müessesesinin sekteye uğruyor olmasıdır. Meşakkatli yolculukların ardından kimi haftada , kimi yirmi günde, kimi ayda bir yaptığınız ziyaretlerde size bahsedilen; kirli camların ardında telefon eşliğinde en fazla bir saatlik konuşm ya da biri asker ikisi gardiyandan oluşan üç çift gözün bakışları altında yaptığınız açık görüşlerin hiçbirinde kendinizi tam ifade edemiyorsunuz. Sizinle beraber gelen ziyaretçilerin varlığı, yan masalarda oturan ve diğer mahkumları ziyarete gelen erkek ve çocukların her birinin eşinizle yaptığı kısa selamlama konuşmaları, dışarda ne olup bitiği ile alakalı kısa malumatlar, ihtiyaçların konuşulması, iletilmesi gereken mesajları bildirme, derken görüş bitiyor. Sizinle beraber gelen diğer aile fertleri ya da üçüncü şahısların varlığını da sayarsak size hiçbir şey kalmıyor. İşte böyle zamanlarda

mecburen sevginizi, özleminizi, hasretinizi içinize gömüp gerisin geri geliyorsunuz. Sonra eşinizle aranızda sanki bir uçurum giriyor... İki arkadaş gibi oluveriyorsunuz.

Müslüman kadın ve erkeklerin buna engel olması gerekir. İslam'ın izin verdiği sınırlara riayet etmek kaydıyla sevginin, özlemin hiç değilse en asgari düzeyde ifade edilmesine, baş başa zaman geçirmeye gayret edilmelidir. Eşlerle beraber ziyarete gelenler anlayışlı olmalı, karı kocaya fırsat tanınmalıdır. Sürecin ne kadar uzayacağı bilinmez... Duyguların kesintiye uğraması bir evliliği bitirebilecek dinamit gibidir.

3. Müslüman kadının cezaevine bakışı nasıl olmalıdır?

Müslüman kadın cezaevini bir fırsat olarak görmeli. Arınmak için bir fırsat... Hatalarını fark etmek için bir fırsat... Günahlardan tövbe etmek için bir fırsat saymalı bu süreci... Kârda olduğunu düşünmeli. Bu bir lütuf demeli. Çünkü kişiye hüznün, gam, tasa hatta keder isabet etse; bu onun günahlarına kefarete olur diyor Rasul sallallahu aleyhi ve sellem. Esaret ayrılıktır. Ayrılık da hüzdür. Bu hüznün masiyetlerin kefareti olacaktır inşallah.

Cezaevi ayrıca kişinin kendini tanıması için de bir fırsattır. Eşim her içeriye alınışında evimi benim gibi yalnız kalan kardeşlerle paylaştım. İşte bu paylaşım ve birliktelikte kendinizi tanıma imkanı yakalıyorsunuz. Fedakar mıyım, bencil mi; cömert miyim, cimri mi; hoşgörülü müyüm, kırıncı mı; yumuşak başlı mıyım, geçimsiz mi; vefalı mıyım, nankör mü olduğunuzu öğreniyorsunuz. Allah'ın kendine rahmet ettiklerinden iseniz bu bilgi sizi ıslah ediyor. Bir insan kendini tanıdığı ölçüde rabbine yaklaşabilir. Zira; zaafılarını, eksiklerini bilmeyen insan kendini ıslah etme gibi bir çaba içine girmez. Aslında bu çok büyük bir nimet.

4. Eşleri cezaevinde bulunan kadınlar bunu çocuklarına nasıl yansıtmalıdır? Bir eğitimci olarak çocukların psikolojisi açısından en uygun yaklaşım hangisidir?

Eşleri cezaevinde bulunan kadınlar, çocukları altı yaş ve üstünde ise babanın nerede olduğunu onlara söylemelidirler. Elbette ki suçsuz olduğunu, Müslüman olması nedeniyle polisler tarafından götürüldüğünü de eklemelidirler. Zira anne bunu çocuğa söylemediğinde ya da daha kötüsü çalışmaya gitti gibi tevillerle ifade ettiğinde; çocuk başkalarından er ya da geç bunu duyunca iş daha da sarp saracaktır. Ona göre, sevgili babası gitmiş yalnız kalmıştı. Bir tek annesiydi tutunacak dalı... O da yalan söylemiş meğer kendisine... Artık yapayalnızdır. Güvenilecek kimsesi kalmamıştır. İşte bu kötü sonu yaşamamak için babasının nereye ve neden götürüldüğü söylenmelidir.

5. Eşleri zindanda bulunan müslümanların bu süreçte karşılaştıkları zorlukları aşmaları için manevi olarak nelere dikkat etmelidirler?

Müslüman bayanlar, eşleri cezaevindeyken iki fitneyle karşı karşıyalar. Birincisi nasıl olsa eşim yok diyerek her geceyi başka bir kardeşinin yanında geçirmeleri; ikincisi



Müslüman bayanlar, eşleri cezaevindeyken iki fitneyle karşı karşıyalar. Birincisi nasıl olsa eşim yok diyerek her geceyi başka bir kardeşinin yanında geçirmeleri; ikincisi de hiçbir meşguliyetlerinin olmamasıdır. Her ikisi de maneviyata büyük darbeler indirir. Kadın evinde olmalı, eşinin yokluğunda yoğunluğu daha da azaldığı için boşalan vakitleri, Allah'a kulluk için harcamalıdır.

de hiçbir meşguliyetlerinin olmamasıdır. Her ikisi de maneviyata büyük darbeler indirir. Kadın evinde olmalı, eşinin yokluğunda yoğunluğu daha da azaldığı için boşalan vakitleri, Allah'a kulluk için harcamalıdır. Gündüzleri Müslümanlara faydalı olabileceği alanları belirleyip, hizmet etmeli; manen gönül huzurunu bu sayede elde etmelidir. Mutlaka yerine getirdiği evrad-ı ezkarı olmalıdır.

6. Günlük bir program talebinde bulunulsa neler tavsiye edersiniz?

Böyle bir talebin matlubu, ilk olarak kur'an ezberi olmalı. Otuzuncu cüz hedef olarak belirlenmeli ve eşle organizeli bir şekilde takibatı yapılarak ezber yapılmalıdır.

Eş zamanlı olarak Riyazu's-Salih'in'den günde elli hadis okunmalı ve özel bir defter tutularak her bapı kolayına gelen birkaç hadis yazılarak ezberlenmelidir. Bunun yanında çocuk eğitimi dersleri dinlemeye özen gösterilmelidir.

7. Bu durumu yaşayan müslüman bayanların, eşlerinden beklentileri nelerdir?

Her kadının eşinden beklentisi farklı farklıdır. Ancak zannediyorum ki tüm kadınlar, görüşe gi-

derken kat edilen uzun yolların, cezaevine varıldığında yapılan aramaların, kabinlerde, görüş salonlarında bitmek bilmeyen uzun bekleyişlerin ardından güler bir yüz, gönül alıcı bir söz, bir vefa bekliyor...Ve maalesef 'ben müslümanım' diyen bazı erkekler, 'hoş geldin hanım'dahi demiyor...Bunu hanımlara çok görmemelidir erkekler.

Hanımlar küçük şeylerle mutlu olabilirler. Eşinin cezaevinde bir çiçeğe benzeyen taşı yanında getirerek kendisine hediye etmesiyle dahi mutlu olan kadınlar tanıyorum. El yapımı bir kart, hasretle yazılmış bir mektup, dışarıda birileri vasıtasıyla alınmış ve kargo yoluyla gönderilen ufaklık hediyeler ise paha biçilmez kadının nezdinde...

8. Bu durumu yaşayan müslüman bayanların, zindanda bulunan eşlerine nasıl davranmaları noktasında tavsiyeleriniz nelerdir?

Erkekler dışarıda olan biten ne varsa duymak isterler. Sevinç, hüznün, sorun, sıkıntı, hastalık...Ne varsa...Ben derim ki dışarıda ne yaşıyorsanız yaşayın, onlara bunu yanıtsamayın. Anlatmayın. Çünkü bu dar mekânı daha da daraltmaktır eşe.

İkinci kural ise; evet siz sıkıntı çekiyorsunuz...Evin, çocukların tüm sorumluluğu sizin üzerinize kaldı. Yollar, aramalar yükünüze yük kattı.Yine de cezaevi kapısının önüne geldiğinizde yüzünüze tebessüm takıp, yorgunluğunuzu dışarıda bırakıp, gönül hoşluğu olmak üzere içeri adım atın...Göreceksiniz siz sıkıntılarınızı unutacak, eşinizi mutlu ettiğiniz için daha mutlu olarak evinize döneceksiniz.

9. Eşi zindanda olan ailelerin müslüman kardeşlerinden beklentileri nelerdir?

Eşi zindandaki kadının kardeşlerinden en büyük beklentisi duadır. Bu beklentimiz de kardeşlerimiz tarafından fazlasıyla karşılanmıştır elhamdülillah.

10. İslami bilince sahip olmayan aile ve akrabaya sahip bayanlara, bu süreçte nelere dikkat etmelerini tavsiye edersiniz?

Bu tür aile içinde bulunan kardeşlerimizin düştükleri en büyük hata, eşlerinin kendi annelerine kırk yıldır anlatamadıkları iman, İslam, imtihan gerçeğini; eşleri cezaevine girince anlatmaya çalışmak istemeleri; bu nedenle gereksiz tartışmalara girmeleridir. Neler olup bittiğini anlamayan aileler basın yayın yoluyla dolduruşa gelip hakarete varan sözler sarf ettiklerinde de bunu kaale alıp tepkisel davranmalarıdır. Meseleyi oğullarına havale ederek konuyu kapatmak ya da hüznü aile fertlerinin bam telini yakalayarak vela ve bera akidesini işlemek daha akılcıca bir çözüm diye düşünüyorum.

11. Son olarak eklemek istediğiniz bir konu var mıdır?

Son olarak eşlerin cezaevinde oluşu bir son, bir mahvoluş, küçük bir kıyamet olarak görülmemelidir. Hayat ve kulluk devam ediyor...Bu akıllardan çıkarılmamalı ve hayatın da kulluğun da hakkı verilmelidir.



Zindan ve Hayat

Hapishane mahkum ve tutukluların hapis cezalarını çekmek üzere bulundukları yer, diğer adıyla cezaevidir. Cezaevlerinin tutukluları insanca barındırması ve dışarı çıktıklarında dürüst bir yaşam sürmesi gibi amaçları olduğu söylenir. Fakat ne günümüzde ne de geçmiş çağlarda bu amaca ulaşıldığı söylenemez.

Cezaevlerinin fayda sağladığını söyleyecek birileri varsa, bunlar da Mısır, Afganistan, Pakistan gibi Amerika'nın da elinin olduğu ve onların amaçlarına hizmet eden zindan sahiplerinin söylemesi daha doğru olacaktır. Zira yalnızca onların kişisel emellerini tatmin edilmektedir. Nasıl ki, Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem henüz var olmadığı dönemde bir zulüm yaşanıyor, güçlü güçsüzü dilettiği gibi eziyor, kırbaçlıyor, işkence ediyor idiyse, günümüzde de bunu güçlü diktatör ülkeleri yapıyor diyebiliriz.

Özellikle Müslümanların ya da kendini İslam'a nispet edip, İslam için çalıştığını söyleyenlerin işkence edilerek zorla tutulduğu yerler haline gelmiştir cezaevleri. Yıllarca ne için tutulduğunu bilmeden çıkmanın hayaliyle yaşayan insanlar dahi vardır.

Kısacası güçlünün, zalimin, diktatörün maşası ve insan öğütücüsü olmuştur cezaevleri...

Peki sözde ıslah yapılan(!), tekrar topluma kazandırılmaya çalışılan insanların tutulduğu yerlerin şartları, halleri ve psikolojisi nasıldır?

İnşallah dünyadaki ve Türkiye'deki cezaevlerinde yaşanan ve insanı son derece etkileyen örneklerle bunları anlatmaya çalışacağız.

Onüç yıl Suriye cezaevlerinde kalan bir tutukludan hangi şartlarda yaşadıklarını bir dinleyelim:

'...Etrafı biraz inceledikten sonra orada seksen altı kişi olduğumuzu gördüm. Oda'nın tavanına baktım yirmibeş metrekaareden fazla değildi.

...demek ki odada bir tuvalet varmış. Tek bir tuvalet, tek bir musluk ve tam seksenaltı kişi... '

Götürüldüğü başka bir koğuştan tarif ediyor yazar:

'...Boyu onbeş metre, eni altı metre... Siyah demir kapısı var. Tavanın ortasında

dört metre boyunda bir pencere var. Çatıdaki silahlı bekçi gece gündüz koğuştaki koşu koşu...'

Peki bu şartlara sahip bir zindanda günler nasıl geçiyor, dersiniz:

'...Sahra hapishanesinde günler ikiye ayrılır. Oniki saat mecburi uyku, oniki saat mecburi oturuş... Her mahkumun yalnızca üç battaniyesi var. Birini katlar yere sererek kendine yatak yapar, diğer ikisini ise üstüne örter. Giydiği kıyafetten başka kıyafeti olanlar onları katlayıp başların altına yastık yaparlar. Ayakkabısı ya da yedek giysisi olmayanlar ise yastıksız uyurlar...'

'...Her mahkum kurallara uymak zorundadır. Akşam altıdan sabah altıya kadar hareket etmeden uyuması gerekir. Sabah altıdan, akşam altıya kadar ise hareket etmeden oturmak zorundadır. Tuvalete gitmenin özel bir düzeni vardır. Çünkü bekçi herhangi bir saatte koğuşun içinde baktığı zaman beş kişiden fazla kimseyi koğuştaki yürürken görmemelidir. Herhangi bir ihlalde, mesela, uyuyanlardan biri uykusunda hareket ederse ya da gece vakti iki kişi birbiriyle konuşursa, biri nöbetçinin hoşuna gitmeyecek şekilde oturursa nöbetçi, hemen koğuş liderine seslenir:

- Koğuş lideri!

- Evet efendim !

- Şu köpeğe nasıl davranacağı öğretilcek...!

...

İşte mahkumların eğitimi böyle verilir.

Farklı hücrelerde gezdirildikten sonra beş yıl boyunca Guantanamo'da tutulan bir

Yusuf aleyhisselam gibi yüzünde dilediği şekilde hareket eden bir Melik olabilmek için: Öncelikle kuyuların, zindanların ve insanların vicdanlarında iftiraya uğramanın ağır bedelini tatmak gerekir.

Ebu HANZALA

esirden şartları dinleyelim:

'Beni götürecekleri hapishane nerede? Tellerden yapılmış kafesler var burada. Bu bölümlerin içinde portakal renkli tulumlar giymiş tutuklular, yerlerde oturuyor. Herkes kendi küçük kafesinde... Yan yana sıralanmış kafesler, yırtıcı hayvanları gibi. Sağa sola bakıyorum, orada da bu bölümlerin eşi var. Hapishaneyi arıyorum... Eğer hepimiz sığacaksak epey büyük olmalı... Bu tuhaf kafesler bir ara istasyonundan başka bir şey değildir. Ne var ki tepelerden ve kaktüslerden başka hiçbir şey göremiyorum. Askerlerden biri kafesi açıyor, beni içine tıkıyorlar.

Subhanallah ufacık bir kafes nasıl cezaevi olarak adlandırılabilir?'

'Oturduğum yerde, karışımı kafesi ölçtüm. Bir karışım 22 santimetre geliyor. Bunu tersane işçiliği kursunda öğrendim. Kafes tam şekilde dokuz karış geldi. Yani yaklaşık 1.80 m eninde ve yaklaşık iki metre boyunda. Yüksekliği de 2 metre olmalıydı. Toplam olarak dört metre kareden daha az. Almanya'da bir yasa vardır. Köpekler kafeste tutulacaksa kafesin en az altı metre kare büyüklüğünde olması gerekir. Kafesin içinde plastik iki kova

duruyordu. Birinin içinde kötü kokan bir su vardı. Ötekide helaya benziyordu. Yerde bir ya da iki santim kalınlığında bir sünger şilte gördüm. Üzerinde de bir örtü... Yanında bir kalıp sabun bir havlu ve bir terlik...

Burası özellikle bizim için kurulmuş bir esir kampı. Şeffaf anlamında (X-Ray) adı verilen bir kamp. Ne insanın kendi başına kalabileceği bir hücre, ne bir özel alan, nöbetçilerin ya da kameraların gözünden bir saniye bile uzak kalamıyorsunuz. Kafesler o kadar dardı ki, insan içinde umutsuzluğa kapılıyordu. Aynı zamanda tabiat ve özgürlük o kadar yakındaki çıldırmak içten bile değildi. Yırtıcı bir hayvan kafesinde daha çok yer vardır. Üstelik de daha fazla yiyecek olur. Bunun gerçekte ne demek olduğunu kelimelerle ifade etmekte zorlanıyorum...'

Peki insan olmanın gerçeği olan, hele ki Müslüman için daha da önemli olan temizlik nasıl sağlanıyor dersiniz.

'Salyangoz' kitabında vereceğimiz bu örnek, banyonun dahi nasıl işkenceye dönüştüğünün sadece bir kanıtı...

'...banyo hareket edemeyenler haricinde herkese mecburiydi. Banyonun kapısına temizlik imandandır, yazmışlardı. Bütün çamaşırlarını çıkarıyor, sadece iç çamaşırlar ile kalınıyordu. Koğuşta oluşturulan banyo sırasında katıldım. Herkes korkuyordu. Kara kapının arkasında Allah'a dua ederek bekliyorlardı. Kapı açıldı, koşarak çıktık ikişer ikişer... İki yanımızda kırbaçlı polisler... Kırbaçlar havaya yükseliyor ve iniyor... Artık kime denk gelirse... Herkes korkuyor... Her bölmeye iki kişi. Bölmenin kapısı yok... Sabunu kafamızı çarparak verdiler ve gardiyanlar bağırıp çağırmaya, küfürler etmeye başladılar. Tepemize duştan

kaynar su iniyor. Buhar yükseliyor, suyun sıcaklığını değiştirmek imkansız. Zar zor vücudunuzun tamamını suyla yıkamaya çalışıyoruz. Bir dakikada... Tekrar kırbaçla kırbaç darbeleri altında koğuş yolundayız.

Tabi ki kurallar ve haklar yok değildi..!

Her tutuklunun sağlık hizmetinden faydalanma hakkı vardır mesele...'

(Hayatımın Beş Yılı isimli kitaptan örnekler)

Bir tutuklunun diş ağrısından yakındığını duymuştum. Zavallıyı revire götürdüler. Fakat dişçi sadece cürük dişini çekilmekle kalmamış, yanında tam olarak sağlam sekiz dişini de çekmiş.

Eskiden kaptanlık yapan bir Faslı var. Donduğu için küçük parmağını oynatamıyordu. Adama küçük parmağını keseceklerini söyleyerek revire götürdüler, sadece iki parmakla geri geldi.

Nöbetçiler gelip 'Duş zamanı!' dediler. Külotuma kadar soyundum. Ellerime ve ayaklarıma kelepçeler geçirdiler. Sonra duşlara varana kadar koştuk. Duşlar da bizimkiler gibi kafesti, sadece ikiye bölünmüşlerdi. Tellerden yapılmış duvarlarında hortumlar sallanıyordu. Suyun akışı duş kafeslerinin dışında bulunan nöbetçi tarafından ayarlanıyordu. Beni duş kafeslerinin bire tikip kelepçelerimi çözdüler. Hortumdan ince bir su akıyordu. Suyun altına girdim. Sabunu alıp vücudunu sabunlamaya başladığımda hızlı bir geri duyuldu: Üç, iki, bir... Bitti. Su kesildi. Tüm vücudum sabunluydu, ama suyun vanasını elinde tutan asker: '.....' dedi. İşte buna duş diyorlardı.'

Şartları oldukça zor olan bu zindanlarda beslenme koşullarının beş yıldızlı olması beklenemez tabi...

'...Günde üç öğün yemek. Her mahkuma iki dilim ekmek. Yemek plastik kaplarda gelir. Akşamları genelde mercimek çorbası, öğlenleri bulgur ve patates haşlaması. Patatesler domatese benzeyen bir şeyle beraber yıkamadan pişirilir. Bu yüzden daima yemek tencerenizin dibinde bir kaç santim toprak olur. Kara kapı günde üç kez yemeklerin alınması için açılır. Her defasında fedailer kapının arkasında hazır beklerler. Kapı açılır açılmaz yemeklerin yanına giderler. Şimşek hızıyla taşımaya başlarlar. Yemeklerin taşınması sırasında polislerin kırbaçları yine çalışıyor. Memurlar her defasında yeni yöntemler buluyorlar. Kaynamış mercimek çorbasının karavasını taşıyan fedaiyi polis durduruyor:

- Karavanayı yere bırak..!

Mahkum bırakıyor ve duruyor.

- Ellerini çorbaya daldır ve iç..!

Eller çorbanı içinde derisi yüzülmüş olarak çıkıyor ve karavana derisi yüzülmüş ellerle koğuşa tekrar taşınıyor..'

Fiziksel şartlarıyla insanı son derece zorlayan bu yerlerde insan namaz, Kur'an ile huzur bulur şüphesiz. Tabi bu serbest bırakıp bir de seccade verecek halleri yok...

Bakalım Suriye cezaevlerinde namaz kılmak nasıl ve ne ceza ile yasaklanıyor?

'...Namaz hapishane müdürünün emriyle kesinlikle yasaktı. Namaz kılarken yakalananın cezası 'ölüm'dü. Buna rağmen tek bir namazı bile kaçırmıyorlardı.

İslamda korku namazı vardı. Bunu biraz daha geliştirmişlerdi.

İnsan otururken ya da herhangi başka bir pozisyondayken de namaz kılabilirdi. Rükusuz ve secdesiz... Hapishane idaresi bunu da öğrendi.'

Guantanamo'da tutuklu kalan yazar ise nasıl namaz kıldığını bizlere şöyle anlatıyor:

'Bir yerde asılı hoparlörler cızırdadı ve bir ezan sesi duyuldu. Namaz zamanı çoktan geldi diye düşündüm. Ama birden yüksek sesle çalınan bir müzik ezan sesini bastırdı. Çalınan Amerikan ulusal marşıydı... Öteki tutukluların söylediklerini duydum, ama hiçbir şey olmadı. Bir ara rükuya vardım, namazı kılıp duaları becerebildiğim kadar Arapça okudum. Artık hoparlörden rock müzik sesi duyuluyordu. Dayanılacak gibi değildi.

Tabii İslam diniyle dalga geçme ve tutuklulara dinleri sebebiyle baskı yapma bununla bitmiyordu. Kur'an'ı ayağının altına alıp çiğneyen gardiyanlar, etrafa atıp küfreden görevliler bunu asli görev edinmişlerdi.

Tabii ki Allah'ın lütfuyla namaz kılma, Kur'an okuma nimetine sahip tutuklular da vardı. Pakistan'ın Guantanamo'sunda kalan yazardan dinleyelim.

'...Şemail Hak gece yarısına kadar namaz kılar ve dua ederdi. Kur'an sayfaları gözlerinden boşalan yaşlarla ıslanıyordu. Doğru dürüst secde edecek yer olmasa bile, o hızındaki Kur'an ayetlerini tane tane okur ve kıyamını uzun uzadıya sürdürürdü.

Yatsı namazından sonra yapılan zikirler ve Kur'an okumaları birkaç saat-

lik uykudan sonra başlayan gece namazları ve dualar, iç dünyamızdan Allah'a açılan kapıların anahtarlarıydı. Bu hücrelerde yaşadığımız sıkıntılara, her türlü işkencenin yapıldığı sorgulara, namaz kılıp zikrederek sabır göstermeliydik...'

Şartları, yemeği, yasakları ile cezaevi portresi...

Sözde ıslah evleri, yeniden kazandırma yerleri...

Dayanması ne kadar zormuş gibi görünse de, az sonra anlatacağımız işkencelerden sonra belki de bunlar çok hafif kalacaktır.

İşkence... Cezaevlerini ayakta tutan demirbaş...

Eminiz ki sözlerle anlatılması bu kadar zor ise, yaşanması kim bilir ne kadar güçtür..?

'Esir düştüğü anı ve gördüğü işkenceleri ilk ağız olarak ondan dinledim. Operasyon sırasında omzundan ve kolundan aldığı kurşun yaralarından ötürü kan kaybeder ve daha fazla dayanamayıp bayılır. İlk sorgusu yaralarına rağmen yapılır. Uzatıldığı beton üzerinde bütün vücudu titremektedir. Askeri hastanelerin özel bir biriminde tedavi yapılır.. İki ay kadar sonra yaraları bir nebze de olsa iyileşir. Tedavi gördüğü iki ay boyunca omzundaki yara üzerine sürekli bir takım uygulamalar yapılarak acı çekmesi sağlanır. Boğazlanmak üzere olan bir hayvanın bağlandığı gibi ameliyat masasına bağlanır. Yaraya anestezi uygulanmadan müdahale edilir. Bu süreç o kadar uzar ki, uyuşturulmadan yapılan ameliyatın etkisiyle birkaç kez bayılır. Omzuna ve koluna atılan dikişler,

ciğerlerine saplanır gibi defalarca sökülür ve dikilir.

Yer altında bir hücreye atılıp günlerce aç bırakılır. Ölmeyecek kadar su verilerek bedenlen zayıf düşmesi istenmektedir. İşkenceciler bir kaç metre uzağında yiyecek bırakarak açlık duygusunun dayanılmaz bir hal almasını sağlarlar. Ufalanmış cam şişeleri üzerine götürülür ayaklarını camına saplanır. Ayak parmaklarından ve hayalarından elektrik verirler. Su dolu kovalara kafa üstü daldırılarak boğulma hissi yaşatılır. İşkence aralarında aynada kendisini izletilerek ruhsal çöküntü oluşturmak istenir. Kışın soğuk betonda battaniyesiz ve korumasız bırakılır. Yazın kırk beş dereceden daha sıcak olan hücrelerde su cezası uygulanır...'

'...Hücrenin tuvaletinde fareler çıkıyordu. Farelerden kurtulmak için ekmeği hamur yapıp tuvaletin ağzını kapatmak zorunda kalmıştı. Yemeği hücrenin kapısından onlarca metre uzağa kirli kaba koyuyorlardı. Mahkumun köpek gibi dört ayak üzerine gitmesi gerekiyordu. Hem giderken hem de yemeğini alıp dönerken köpek gibi havlamak zorundaydı. Bu esnada sırtına inen kırbaçlar etlerini parçalıyordu. Uyku betonun üzerindeydi... Ne battaniye ne de başka bir şey...

Elektrik akımı, elektroşok... Elektrotları ayak tavanlarıma tutuyorlar... Elektrik akımını her tarafında hissediyorum, patlıyor, çok acı veriyor, sıcaklık darbeler kasılmalar hissediyorum canım acıyor.

Şimdi neyin geleceğini biliyordum. Su kovası kafamın sığacağı kadar büyüktü. Birisi saçlarıma yapıştı. Askerler beni kollarından yakaladılar. Sonra da başımı suya bastırdılar. Suyun altındayken karımda bir

darbe hissettim, su yuttum... Daha az nefes alıyordum..'

'...Yüzlerce mahkumun bulunduğu bir zindanda sorgulanıyor, ilk gün elleri arkadan kelepçeli bir haldeyken ayaklarındaki zincire elektrik veriyorlar. Bileklerindeki işkenceler gözleri bağlı yapıyor. Her an bir darbeye yere yıkılmayı bekleyerek geçirdiği işkence dolu günlerinde sürekli ölümü istiyor. Yüzoniki kilo olan Selim ilk iki ay içinde yaklaşık on beş kilo zayıflıyor. Ayaklarının altına yavaş yavaş sık aralıklarla çivi çakılıyor. İşkencecilerin biri bitirip diğeri başlıyor. Kerpetenle kopardıkları yaralara tuz bastırıyorlar. Saçlarını matkapla çekiyorlar... Her defasında bayılmasına rağmen Filistin askısına defalarca bağlanıyor. Karanlık bir hücreye kapatıyorlar. Yerler ıslak ve soğuk... Vücutundaki yaralar hücrede bulunan farelerin ısırmalarına neden oluyor. Daha sonra sıcaklığı 45 derecenin üzerinde olan başka bir hücreye konuyor. Bu hücrede ise gözleri kör edecek kadar güçlü ışıklar ve küflerden dökülen duvar sıvalarının yanı sıra bir sürü haşere var. Uyumak imkansız... Bu durum halüsinasyon etkisi oluşturuyor. Gözleri kapalı iken bile duvarların sallandığını ve sanki bütün hücrenin yıkılmak üzere olduğunu sanıyor. Boğulacak gibi oluyor.. İşkenceler sürer... Bilinç zayıflar...

Namaz kılmak ister. Çıplak olması korkunç bir eziklik duygusuna neden olur. Açlığı ve susuzluğu sembolik miktarlarda giderilir. Böylece işkence dolu dört ay geçer. Hatırlayabildiği işkenceler, yaşadıklarının onda biri kadar bile değildir..'

'...Duvarda asılı tutulduğu hücreye karısını da getirirler. Kadın kocasının kanları içindeki halini görünce çığlığı kopartır. İki asker kadını tutar. Üst düzey rütbeli bir

asker ise tokatlar. Kadının hamile olmasına aldığı aldırış etmeden tokatlanmaya ve saçını çekmeye devam eder... Kadın yalvararak ağlar. 'Cevap vermezsen karının namusu gidecek' der. Sordukları sorunun cevabını bilmediklerini söyler. Beş asker genç kadına istediklerini yapabileceklerini söyler. Genç kadın üzerindeki elbiseleri yırtılır ve kadın defalarca tecavize uğrar. Elindeki budaklı sopa ile kadına vurmaya başlar. Kadının kaba etleri parçalanıncaya kadar vurmaya devam eder. Kadın tanınmaz hale gelinceye kadar dövülür. Karnındaki dört aylık bebek parçalar ve kanlar içinde dışarı çıkar. Hücre kadından boşalan kanlar ve sularla dolar... Yerdeki parçalanmış çocuk cesedine rağmen kadının suratını tekmelemeye devam eder asker. Adama döner ve karısını göstererek 'Al senin olsun, bizden bu kadar' der gibi baktıktan sonra çıkıp gider..'

Saç yolma, çivi çakma, tırnak sökme, Filistin askısı, suda boğma hissi, elektrik şoku, dövme, falaka, ayaklardan asma, çarmık, soğuk ve sıcakta bekletme, aç ve susuz bırakma, insan pisliği yedirme...

Bunlar yapılan fiziki işkenceler... Bir de bunların yanında psikolojik işkenceler var.

'...Tuvalete gitmek zorundaydım. Su-bayın elinde mavi plastik bir kova vardı. Tellerin üzerinden bize fırlattı, kovayı alabileceğimizi söyledi. Neredeyse bütün tutuklular ayağa fırlayıp kovayı kullandı, utanç vericiydi. Dindar olsun olmasın bu kovanın içine işeyebilmek için genç yaşlı bütün tutukların çırılçıplak soyunmaları gerekiyordu. üstelik dikenli tellerin dışında kadın askerler de devriye geziyordu. Hiç kolay değildi.

Bir kadın geldi. Bu sıkça oluyordu. Birisinin tuvalete gitmesi gerektiğinde kadın askerler gelip seyretmeye başlıyordu. Kovaya yapabilmek için bütün tulumu çıkarmak zorundaydık. Küçültücü bir şeydi.. Kadınlar organlarımız hakkında aptalca şeyler söylüyorlardı.'

'Guantanamo sistemini daha da geliştirmişlerdi. Artık hayatın her anında kendimi hiç hissetmediğin kadar sefil, hiç olmadığım kadar şaşkın hissedeceğimi anlıyordum. Bu duruma alışmama yardım edebilecek ne varsa, durmadan elinden alıyorlardı. Uyku, battaniye, zaman, hareket, yemek, hava...'

'...Daha yeni komşularıma alışmadan kendimi ya başka bir kafeste ya da tecritte buluveriyordun. Günde yirmidört saat azami baskı kurdular. Özellikle bize güç ya da güven verecek ne varsa bizi ondan koparmaya çalışıyorlardı. Bu yüzden durmadan naklediliyor, durmadan sorgulanıyorduk. Bu yüzen dinimizle alay ediyor, bizi Allah'tan (ac) ayırmaya çalışıyorlardı... Bu delikten kurtulmayla ilgili bütün umutlarımız sönsün diye...'

'...Sakallarımızı tıraş edip, saçlarımızı sıfır numaraya vurdular. Portakal renkli tulumları verdiler, zincire vurdular. Patates çuvalı geçirdiler kafamıza. Kulaklıklar, yüz maskesi, göz için at gözlükleri ve siyah kalınlaşmış dalgıç gözlükleri...

Aşağılama, alay etme küçümseme... Uykuya dalacakken demir parmaklıklara vurarak sinirlerin bozulmasını sağlamak. Çıplak bırakıp temiz tutulması gereken yerlerle alay etme, işkence sesleriyle çığlıklarla dolu zindanlarda günlerce bırakma ve daha fazlası...'

Böylesine zor koşullarda yaşamaya çalışan bu insanlar ne yapabiliirdi ki? Ne okuyup ne yazabilir ki?

Evet, bazı cezaevlerinde kitap okuma olanağı sağlanmış ve Allah'ın bu lütfunu değerlendirip günlerini kitap okuyup bir şeyler yazarak geçirenler olabilir.

Peki ya hiç kalem ve kağıdın olmadığı yerler..? Suriye cezaevlerindeki muhtelif zindanlarda kalan insanlar yıllarca bir kitap bir dergi görmeden yaşıyorlar. Hatta o kadar ki havadan uçup gelen bir kağıt parçasını sırayla okuyup ezberliyorlar.

Verilecek şu örnek çarpıcı olacaktır...

'İletişim mors alfabesi yoluyla duvara vurarak kuruluyor. Duvarda bir vuruş... iki vuruş daha..

Hapishanede olan herşey, yeni gelen gruplar, kim öldü, idam edilenlerin sayısı ve isimleri, yeni gelen mahkumların dışarıdan getirdiği yeni haberler. Bütün bu haberler hapishane içinde mors alfabesi yoluyla koğuşlar arasında aktarılıyor. Her koğuşta bu haberleri alıp ezberlemekle görevli özel gruplar var.. Ezber işi Müslümanların tabiriyle 'imtihan' başlayınca başlıyor. Yaşlı hocalar oturuyor ve bir grup gence Kur'an'dan ayetler, hadisler okumaya başlıyorlar. Gençler de ezberleyinceye kadar şeyhin okuduklarını tekrar ediyorlar. Sonunda koğuştaki herkes Kur'an-ı a'dan z'ye ezberlemiş oluveriyor. Ne zaman yeni bir grup gelse aynı işlem tekrar ediliyor. Kur'an ezberleyen gençler, ardından hadisleri de ezberliyorlar. Bir hapishane kayıtçısı diye isimlendirebileceğimiz kişiler var. Bizim koğuşta yazı yaşı yirmiyi geçmeyen bir genç vardı. Üç binden fazla ismi aklında tutuyordu

Mahkumun ismi, şehrini, beldesini, köyünün ismini...

Hapishaneye giriş tarihi ve sonu! Bazıları idam, bazıları ölümler hususunda uzmandı. Hastanede ölen ya da idam edilen herkese şehit diyorlardı. Bu kişilerin ismini ezberleyen şehit kayıtçısıydı. Öldürülenlerin ismi, yanında ailelerinin isimlerini, idam ya da ölüm tarihlerini de ezberliyorlardı.

Bu yöntem benim de hoşuma gitti ve çaışmaya başladım. Cümleyi zihnime yazıyor ve ezberliyorum. Sonra ikinci cümle... Onu da ezberliyorum. Günün sonunda o gün olan olayları zihnime yazmış ve ezberlemiş oluyorum.'

Cezaevini anlatıp, cezaevindeki hukuk/adaletten, adı her ne olursa -fark etmez- bahsetmemek olmaz şüphesiz. Sürecin başına gidip şöyle bir göz atacak olursak; daha gözaltına alınma, süresi, sorgulanma aşamasında kendi koydukları adalet kurallarını hiçe saydıklarını görebiliriz. Hele ki mahkemelerin kararları...

'Burada hangi kuralların geçerli olduğundan haberim yoktu. Bu kuralları sürekli olarak değiştiğini insani kurallara uyduğu zamanda bile cezalandırabileceğimi bilmiyordum.

Anlıyordum, ceza sistemin kendisiydi.'

'...Babanın tutuklanmasının ardından üç yıl geçmeden bütün çocukları da birer birer Sahra hapishanesine geldiler. Üç yıl sonra mahkeme sıraları geldi. O gün yargılanacak kişilerin sayısı elliye geçiyordu.

Kare şeklinde sıralandılar. Her birine elleri başlarının arkasında kilitlenmiş, başlar dizler arasında ve gözler kapalıydı. Mahke-

Her koğuşta bu haberleri alıp ezberlemekle görevli özel gruplar var.. Ezber işi Müslümanların tabiriyle 'imtiħan' başlayınca başlıyor. Yaşlı hocalar oturuyor ve bir grup gence Kur'an'dan ayetler, hadisler okumaya başlıyorlar. Gençler de ezberleyinceye kadar şeyhin okuduklarını tekrar ediyorlar. Sonunda koğuştaki herkes Kur'an-ı a'dan z'ye ezberlemiş oluveriyor. Ne zaman yeni bir grup gelse aynı işlem tekrar ediliyor.

me onları isimleriyle çağırıyor, ismi okunan ayağa kalkıyor ve 'burada' diye bağırıyor. Bir saniyeden bile kısa süre içinde kendini mahkeme heyetin önde buluyor... Bir ya da iki dakika geçmeden mahkeme tamamlanıyor, yine bir saniyeden daha kısa sürede yerine geçip aynı pozisyonda oturuyor.'

'...Hapishane başkentten yüzlerce kilometre uzakta... Bu yüzden meydan mahkemesi heyeti haftada iki kez helikopterle geliyor. Pazartesi ve perşembe. Bu heyet üç subaydan oluşabiliyor. Ya da tek bir subaydan. Hapishanede kendilerine ayrılan oda ya girdikten sonra hapishane idaresine iki liste veriyorlar.

Birinci liste: O gün mahkeme yapılacakların listesi. Polis listeyi alıyor ve isimleri çağırarak koğuşları dolaşıyor. Sonra kırbaclar, küfürler eşliğinden mahkumların meydanda toplanması başlıyor. Başları eğik ve gözleri kapalı. Sonra mahkumları giriş meydanına götürüyorlar.

İlk isim mahkeme odasına ensesine yediği kuvvetli bir tokatla çağrılarak giriyor. Subay:

- Sen falanca oğlu falanca mısın?

- Evet efendim.

- Onu ön tarafa çıkarın.

Böylece mahkemesi tamamlanıyor. Sonra ikinci, üçüncü, dördüncü giriyor... Böylece iki ya da üç saat içinde yüzden fazla kişinin mahkemesi tamamlanıyor.

Mahkumların çoğunun meydan mahkemesi bir dakikayı geçmez. Mahkumların çoğu hakim-subayı görmez. Bu mahkemenin iki çeşit yetkisi var. Birincisi: İdam cezası vermek ve bu cezayı dilediği gibi infaz etmek. İkincisi: Dilediğini dilediği kadar hapse mahkum etmek. Ama suçsuz mahkumlardan herhangi birini serbest bırakamaz.'

'...Bugün komşumuzdan birinin ziyaretçisi geldi. Ebu Abdullah. (Yarım saatlik görüşten dönünce) Ebu Abdullah büyülenmiş ayakta dururken bir yandan da tebrikleri kabul etti...

Ebu Abdullah tebrik almayı kesti ve Ebu Hüseyin'in yanına gitti:

- Bir kilo altın... Bir kilo altın...

Ebu Hüseyin şaşırıldı.

- Hayırdır? Bir kilo altında ne demek?

- Ziyaret Ebu Hüseyin... Her ziyaret bir kilo altın karşılığı...'

Son olarak 'Bir kadın olarak cezaevlerinde kalmaya mahkum olmak ne demek?' bunu anlayabilmek için Zeynep El-Gazali'nin 'Zindan Hatıraları' adlı o kitabından yapacağımız ufak bir alıntı ile sonlandıracağız inş.

'...Bir zindana kapattılar, kapıyı kilitleyip gittiler. Sonra vantilatörün karşısında yüzüm duvara dönük diktiler ve kırbaçlar vurdular. Altı saat kadar böyle durdum. Sürekli dayak ve falakalardan ayaklarımda vücudumu taşıyacak güç kalmamıştı...

...Benim yanıma iki köpek vererek hücreye kapattılar. Namaz kıldım. Bir namazı bitiriyor diğerine başlıyordum. Köpekler üzerime tırmanıyor el ve ayaklarımı tırmalıyorlardı.

...Altıncı güne kadar sulu zindanda kaldım. Bir de baktım ki üstteki delikten içeriye fareler boşalıyor...'



Kaynak kitaplar (alıntı yapılan):

- Salyangoz - Mustafa Halife

- Hayatımın Beş Yılı - Murat Kurnaz

- Guantanamo Pakistan - Habbab Çetin Akdeniz

- Zindan Hatıraları - Zeyneb Gazali

Ağlayanı Kalmayan Dine Ağla

'Bana değil ey anam, şu kara güne ağla,
Ağlayanı kalmamış yaralı dine ağla.
Şu karanlık zindanlar diz çöktüremez bana,
Ben ki, tüm hayatımı adamışım Rahman'a.
Hapishane dediğin daha evla zilletten,
Zillete boyun eğen, diz çökmüş bir milletten.
Benim yüce davamı zindanlar hapsedemez,
Onun sönmez nurunu hiçbir güç söndüremez.
Bak yine özgürüm ben zincirler arasında,
Ruhumu kamçılayan, hizmete hak uğrun-
da, ben özgürüm anacığım!cZincir, pranga
neymiş,
Sen sakla gözyaşını, halkıma; boyun eğmiş...
Selam senin üzerine olsun anacığım...'

'İlahi vaad hakkında şüphe etmedik bir an,
Kelepçe ve hapsile perçinleniyor iman.
Ne kardeşimizin hapsi, ne yüzlerce şüheda,
Olmadı olmayacak engel, bu yüce davada.
Eğer Rabbim razıysa, o bizden hoşnut ise,
En güzel yer zindandır, acılar tatlı bize.
Yeter ki Rabim memnun, O bizden razı olsun,
Hayatım ve onlarca oğul, uğruna feda olsun.'

'Vuslat hasretiyle yanarken ruhum...
Cihad meydanlarında olmak sururum.
Ben savaşta bir afet, bir acı rüzgâr...
Yanımda bir eski dost, bir vefalı yar.



Can düşmanlarıma, kan kusturmuştu...
Bir anda sardı bizi, bir kutlu muştı.
Eşim, dostum yetmez, tüm âlem duysun...
Vuslat vakti geldi, davullar vursun.
Satın aldım canını, dedi bir ulu seda...
Biçilmez böyle cana, cennetten başka paşa.'

'Mümin ki; yoldaşı yorgunluk çile,
Hizmet eder hakka bitmez şevk ile.
Mümin ki; bu yolda canı ve malı,
Feda eder, düşünmez bir lahza bile...'

'Silahım yoldaşım, şehadet erek,
Titresin düşmanım, yansın asuman,
Yanımda sen, bende bu cesur yürek,
Vermeyiz düşmana dünyada aman,
Yeis yok, durmak yok yorgun düşerek,
Dönmek yok bu yokuşta zirveye tırman.'

'Canını sakınmadan dine hizmetti gaye,
Taşdığıın bu yaran, semada sana paye.'

'Ölüm gelsin amenna Müslümanca ölmekse,
O zaman her parçamı kutsar Rabbim dilerse.'

'Bir halk boyun eğerken ihanete sessizce,
İşte ben! Özgürüm prangalar içinde.'



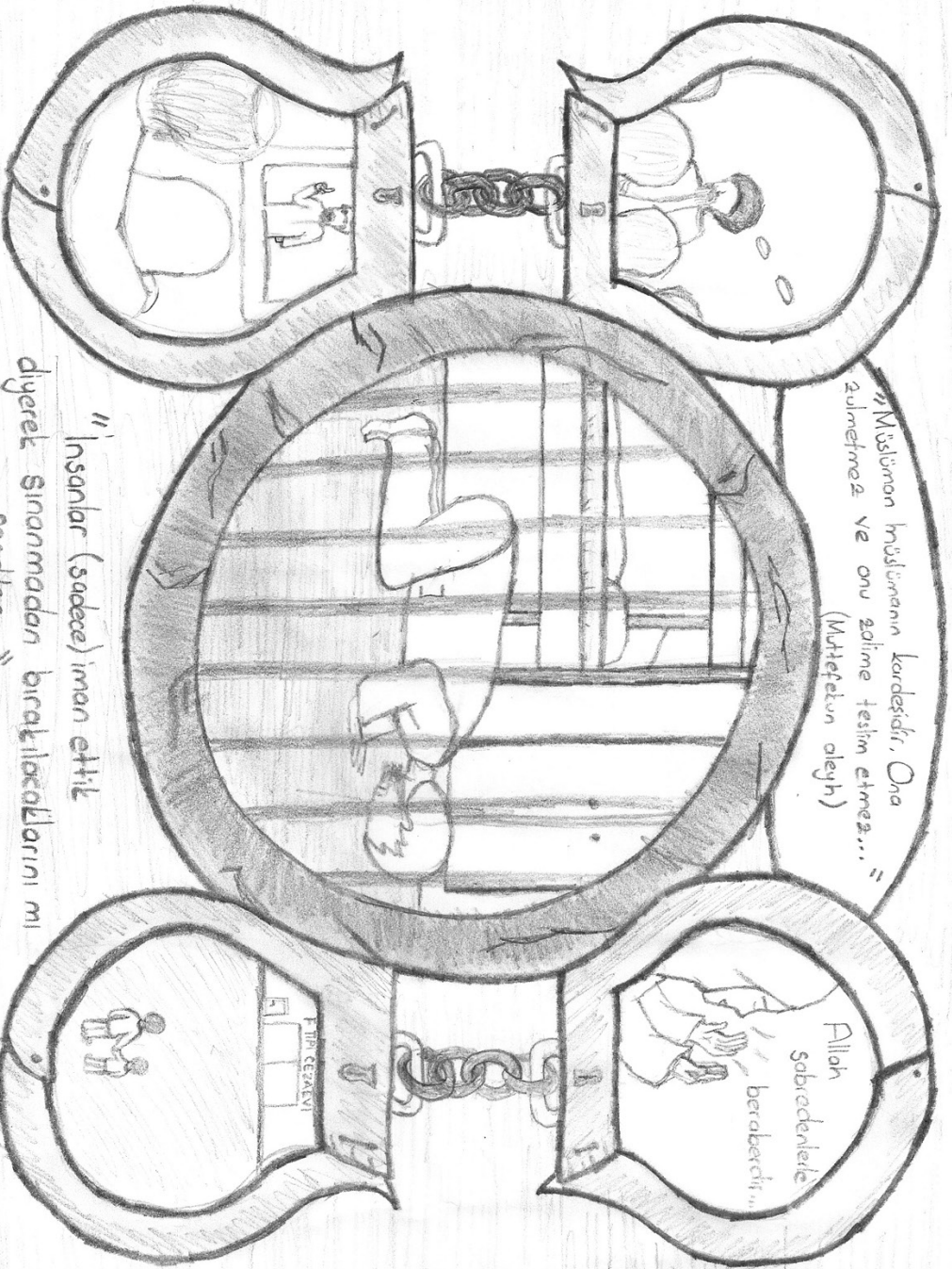
Ebu Muhammed El Makdisi

Rebî'u'l-Eyvel
1436

teuhid
OCAK'15 • Özel Sayı

"Müslüman müslümanın kardeşidir, Ona
ziynetme ve onu zalime teslim etme..."
(Muteferun aleyh)

Allah
Sabredenlerle
beraberdir...

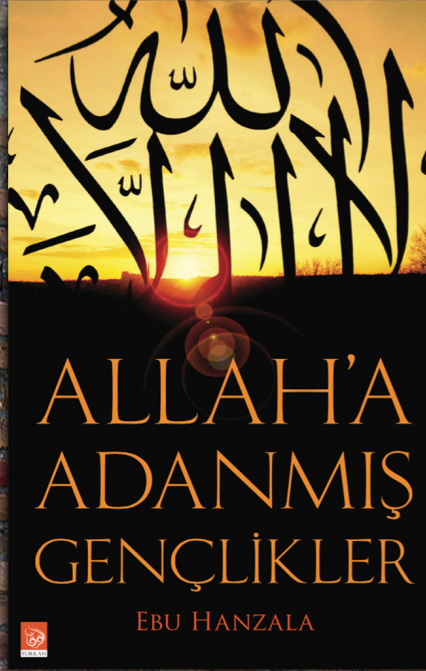


"İnsanlar (sadece) iman ettik
diyerek sinamadan bırakılacaklarını mı
sandılar..."

(FİKEBUT/2)

ALLAH'A ADANMIŞ GENÇLİKLER

EBU HANZALA



Okuyacağımız her örnek şahsiyet, olağanüstü varlık değil, bizim gibi insandır. Gençliğin tüm menfi özellikleri ile malûdür. Lakin Rabbleri'ne olan tevekkülleri ve menhece bağılılıklarıyla gençliğin, olumsuz yönlerini terbiye etmiş, hatta hayra çevirmişlerdir. İçlerinden her biri gençliğin hırçınlık ve delikanlılığını, davada atılganlık ve fedakarlığa; merakını, ilme; güç ve kuvvetini, hizmete çevirmişlerdir. Bugünün gençliğinin dünün gençliğinden bu anlamda hiçbir farkı yoktur. Onların cehd ve gayretlerini misli ile mükâfatlandıran Allah subhanehu ve teâlâ, bugünün gençlerine de lütufta bulunacaktır. Yeter ki O'na subhanehu ve teâlâ dayanıp, izlenmesi gereken menheci izlesinler.

SORUMLULUK SERİSİ

SORUMLULUK
SERİSİ

MÜSLÜMANLARIN
EMİRLERİNE
KARŞI
SORUMLULUKLARI

واولي الأمر منكم

EBU HANZALA



SORUMLULUK
SERİSİ

MÜSLÜMANLARIN
ALLAH'A
KARŞI
SORUMLULUKLARI

اتقوا الله من تقاه

EBU HANZALA



SORUMLULUK
SERİSİ

MÜSLÜMANLARIN
BİRBİRLERİNE
KARŞI
SORUMLULUKLARI

إنما المؤمنون إخوة

EBU HANZALA



www.tevhiddergisi.com

info@tevhiddergisi.com | 0 (545) 762 15 15

MÜSLÜMANLARIN ALLAH'A,
MÜSLÜMANLARIN BİRBİRLERİNE,
MÜSLÜMANLARIN EMİRLERİNE,
KARŞI
SORUMLULUKLARI

Kardeşim, sen özgürsün...

Kardeşim sen parmaklıklar arkasında
da olsan özgürsün...

Kardeşim sen prangalara vurulsan da
özgürsün
Sen Allah'a bağlandığın zaman
Sana kölelerin tuzağı ne zarar
verebilir ki..?

Kardeşim karanlığın(küfrün)
ordularını kökten sileceksin
Bununla yeryüzünde bir fecr doğacak
Sen ruhunu fecrin doğuşuna teslim et
O zaman fecrin bizi uzaktan
karşıladığını göreceksin

Kardeşim muhakkak ki
ellerinden kanlar akmıştır
Zillete mahkûm olmaktan
yüz çevirmiştir
Muhakkak ki bir gün o şehadet aşıkları
Ebediyet kanı ile cennete yükselecektir

Kardeşim sana ne ofuyor ki
savaşta bıkmışsın
Omzundan silahını atmışsın
Söyle bana kim fedakârlık edecek
ve yaraları saracak?
Ve yeniden sancağımızı kim
dalgalandıracak?

Kardeşim muhakkak ki ben,
bugün sarsılmaz dayanağa sahibim
Ve yerlerine dayanmış dağları,
kayaları parça parça ederim
Yarın bu silahımla siyonistlere karşı
savaşacağım
Ta ki (küfrü) yeryüzünden
yok edinceye kadar

Ben, Rabb ve Din için intikam alacağım
Yılmadan Rasûl ve Sünnet üzerine
devam edeceğim

Ya dünyayı kuşatacak zafer
Ya da Allah'a sunulacak şehadet

Kesinlikle kardeşim ben savaştan
yılacak değilim
Silahımı da kenara atacak değilim
Şayet kardeşim ben ölürsem, şehidim
Sen de övülmüş bir zaferle devam edersin

Muhakkak ki ben emin bir şekilde
Yıldızların Rabbi olan Allah'a giden
yol üzerindeyim
İster beni affedin, ister beni cezalandırın
Muhakkak ki ben, verilen ahde eminim

Kardeşim yürü, tereddüt etmeden
arkana bakma
Senin yolun kanla boyanmıştır
Oraya buraya aldırış etme
Allah'tan başkasına boyun eğme

Kanadı kırık bir kuş değiliz ki
Bundan dolayı zelif görünüp öldürülemim
Adım adım çarpışmaya çağıran
Kanların sesini işitiyorum

Kardeşim benim üzerime ağlarsan
Benim kabrimi o içten damlalarla
ıslatırsan
Ufalanmış kemiklerden kendine
meşale oluştur
Ve ışıyla yaklaşan zafere doğru ilerle

Kardeşim biz ölürsek
sevdiklerimize kavuşacağız
Rabbimizin bahçeleri bizim için
hazırlanmıştır
Muhakkak ki o cennetin kuşları
etrafımızda kanat çırpacaktır
Ebedi diyar (Adn cennetleri) bizim için
ne kadar hoştur